

Raffael: Sv. Jan Ev.

MODLITBA

P. DR. JAN E. V. URBAN O. F. M.

K B O H U

Vůdce duchovního života katolické inteligence

2. vydání

V Y Š E H R A D

společnost s ruč. obmez. v Praze L. P. 1936

**Provincialatus Ordinis Fratrum Minorum Boemiae
et Moraviae. Num. exh. 1352.**

**Scriptum, quod K BOHU inscribitur, denuo a R. P.
Joanne Ev. Urban, hujus Provinciae alumno, eden-
dum, ut imprimatur, quantum ad nos pertinet, per-
mittimus.**

**S. J. CAPISTRANUS VYSKOČIL, Min. Provinc.
Pragae, die 11. Novembris 1935.**

NIHIL OBSTAT

Mons. Can. JOSEPHUS BOUZEK, Censor

IMPRIMATUR

Pragae, die 26. Novembris 1935. N. 15230.

Prael. Dr. TH. OPATRŇÝ, Vicarius Generalis

Den narození: _____

Den sv. křtu: _____

Den první sv. zpovědi: _____

Den prvního sv. přijímání: _____

Den sv. biřmování: _____

Svátek sv. patronů: _____

Dny odchodu k Pánu mých drahých: _____

_____

Jiné důležité dny: _____

_____

Povinnosti duchovní (modlitby bratrstev, řádů a p.):

_____

Duchovní výsady (dny odpustků, plynoucích z příslušnosti k některým duch. sdružením a pod.):

_____

Moje životní předsevzetí neb sliby: _____

_____

_____

P A X E T B O N U M
P O K O J A D O B R O

»Est in illa spiritus intelligentiae.«
»Jest v ní duch rozumnosti.«

(Moudr. 7, 22.)

Duch jest to, který činí vše dokonalým. Nikoli přirozená inteligence ani získané vzdělání, nýbrž duch, který obé oživuje a proniká, činí člověka dokonalým člověkem. Ve stavu však, jaký nyní skutečně jest, nemůže býti člověk dokonalým, není-li v řadě nadpřirozeném.

Proto **Duch Boží** jest to, který zdokonaluje člověka a činí ho účastným nejdokonalejšího života a přirozenosti božské. (1. list sv. Petra 1, 4.)

K **Bohu** budiž tedy toto opusculum slabým průvodcem. Nejdříve ať položí jasný základ víry, potom základ dobra, mravnosti. Tato první část není určena, aby se jen jednou četla, nýbrž aby byla podkladem občasného rozjímání, jakož další látku k základním tónům křesťanství poskytnou ke konci připojená místa z Písma a Svatých.

Druhá část pak má býti zdrojem myšlenek a návodů, aby skutečně Bůh byl ve všem všchno, abychom ho celý den a celý čas všude viděli, nalézali... Proto různé modlitby v rozličných potřebách, proto Malé hodinky k posvěcení dne, proto modlitby ku práci i studiu, cestě i pokrmu. Vkládejme jednotlivé ty modlitby do svých mod-

liteb pravidelných, abychom je udržovali při životě, aby byly časové a živé.

Tím tedy se stane tento průvodce skutečnou potřebou celého dne a tím teprve dojde svého účelu, až poznáme, že nás skutečně vede k Bohu a že jest nám tím, čím knězi jest jeho nejdražší kniha, plná slov Ducha svatého, - breviářem a vůdcem.

Tolle, lege, intellige, age!

V Praze, v den sv. Františka, ochránce Katolické činnosti, 1933.

P. Dr. JAN EV. URBAN OFM.

KE DRUHÉMU VYDÁNÍ:

Připomínám, že tato kniha má být stálým zdrojem nejen modliteb, nýbrž i jasné znalosti věčných pravd a skutečností. Proto předpokládá, že kdo jí užívá, bude častěji pozorně číst první část věroučnou i mravoučnou, které mu po každé dají nahlédnouti hlouběji do jednoty a vzájemné souvislosti Božích tajemství, čímž nabude jeho přesvědčení rozumové i mravní pevnosti a tím i životnosti! Potom teprve, bude-li číst tuto část častěji a rozjímavě, vnikne s větším užitkem a pochopením i do ostatních všech modliteb, které toto jasné poznání předpokládají. A teprve tím se stane toto dílko tím, čím touží být, průvodcem a pastýřem dušek věčným pastvinám.

Na Vše Svaté I. P. 1935 v Hájku Mariánském u Prahy.

P. Dr. JAN EV. URBAN OFM.

Díl I. jest naukový a rozjímavý. V něm se položí základy a jádro poznání Boha, jak přirozeného tak i nadpřirozeného. (Víra.)

Z poznání Boha plyne poznání jeho vůle a tím i smysl lidského života a povinnosti svobodné lidské vůle. To jsou základy jednání, základy dobra. (Mravouka.) Podle těchto obou pramenů, plynoucích do našeho rozumu i vůle, utvoříme si pevnou mez, která bude páteří našeho života, životní zásady.

Díl II. jest rozvojem prvního. Protože středem a jádrem celého smyslu života jednotlivcov a tím i lidstva jest poměr k Tvůrci, který může býti po právu jen spojením tvora se Stvořitelem, má tento cíl člověka i lidstva dvojí stranu: Boží a lidskou. Proto jednáme o spojení se strany Boží v první části, o cestě Boha k člověku, v druhé části pak o cestě člověka k Bohu. První část působí Bůh, druhou

působíme my, ovšem, jen s jeho spolu-působením a jeho milostí, takže na naši činnost zbývá tajemně malá část svobody vůle. Druhá část tedy obsahuje modlitby a hlavně modlitbu vnitřní, v níž se duše nejsvobodněji a nejsamostatněji obrací k Bohu a dochází s ním spojení.

Protože nejde o to, aby člověk jen tu a tam na Boha vzpomněl, nýbrž jest ideálem lidského žití, aby spojení s Tvůrcem-Vykupitelem-Posvětitелеm bylo pevné, aby bylo životem a nikoli pře-trhaným živořením, touží tě vésti tato kniha ke stálé vzpomínce na Pána, ale tak, abys nejen s ním spojoval jednotlivé úkony a příhody dne a života, jak k tomu vede soubor nejrůznějších modliteb, kterých pravidelně užívej, aby ti byl tento průvodce skutečně pastýřem, nýbrž aby ses stával i sám v sobě ctnostnějším, což není nic jiného, než abys přetvářel svou osobnost, své vlastnosti, city a stavy, v podobnost a soulad se Srdcem, čili s vnitřním životem vtěle-ného SLOVA. K tomu jsou rozjímání, čtení, k nimž se vracej stále znovu, neboť jsou vybrána, aby se stala mizou života!

O UŽITÍ TĚTO KNIHY.

1. Kniha tato má nahraditi misál, rituál, brevíř, duchovní četbu a duchovní vedení. To jest příliš mnoho, než aby činila ony knihy snad zbytečnými! Znamená to tedy: Má býti průvodcem, kterého možno lehce s sebou míti na cestě, a tehdy nahradí uvedené knihy. Tím nečiní misál zbytečným, nýbrž naopak, připravuje naň. Ale nemůže

každý s sebou stále nositi misál, hodinky, obřady, knihu k duchovní četbě, - a přece pro stálé a denní spojení s Pánem Bohem těch věcí potřebujeme. Proto jest to náhrada za řečené knihy pro toho, kdo chce míti stále s sebou zásobu duchovní potravy, kdo chce býti častěji na mši svaté, kdo chce při každé příležitosti se obrátiti do věčnosti, k Pánu Bohu.

2. Jest psána na jednom základě a pod stálým ohledem na jádro života duše, a proto jest nutno k dobrému a úplnému jejímu účinku, aby si každý pevně vtiskl do paměti první část o základech pravdy a dobra a častěji ji znovu a znovu promýšlel. Po každé v ní najde více a každé slovo má své místo a důležitý význam!

3. Má býti v údcem k pevné a mužné ctnosti. Proto žádá také věrnost v tom, co obsahuje: Aby bylo v životě pravda, co se z ní modlím, musím si pevně vkládati do paměti a srdce, co mi praví ona vybraná místa z Pisma sv. a svatých učitelů církve, nesmím se spokojiti tím, že jsem to již jednou přečetl a tedy že již vím, co tam jest psáno!

4. K ranní modlitbě si zvolím pravidelně buď modlitby neliturgické, nebo první hodinku (Primu), která jest nedělní a sváteční ranní hodinkou Církve svaté. Mohu se ji tedy modliti v neděle a ve svátky jako ranní modlitbu, případně i denně. Ke konci ranní modlitby, jak jest tam udáno, vkládám ještě modlitby různé, to jest ty, které zvlášt potřebuji nebo které zapadají do církevního roku. Tak ku př. vložím za

modlitbu k sv. Andělu Strážci prosbu za přátele, nebo modlitbu ve výročí svého křtu neb bířmování, v době svatodušní modlitbu o sedm darů Ducha svatého, jak jest při svátosti bířmování, nebo v postě kající žalmy, různé litanie, nebo modlitbu za déšť, nebo za některou potřebnou ctnost, nebo v pronásledování, nebo v pokušení a pod. Nebo jich ovšem vložím i více. Rovněž tam vkládám modlitby, které konám při nějaké novéně neb oktávě některého svátku. - Totéž platí i při modlitbě večerní.

5. Ke m š i s v a t é volím buď způsob rozjímavý, že se totiž spojuji s knězem jen úkony duchovními a vzbuzuji příslušné úkony lítosti, klanění, touhy, díků, sebeobětování, - nebo se s ním spojuji i s l o v y, užívaje m e š n í c h modliteb. A to opět podle dnů v týdnu nebo podle osobní potřeby. Hlavně však dbejme na potřeby Cirkve svaté a modleme se za to, k čemu nás vybízí Sv. Otec neb biskupové.

6. Denně konejme v n i t ř n í modlitbu čili r o z j í m á n í, aspoň po č t v r t hodiny, což jest nejmenší doba, aby rozjímání bylo účinné. Nemáme-li jiné knihy, především Písma svatého, rozjímejme z této knihy vždy znovu a znovu podle uvedených rozjímání nebo podle Základů na počátku jejím.

7. M e z i d n e m, abychom n e z a p o m í n a l i na P á n a B o h a svého, snažme se občas sáhnutí po knize a načerpatí několik myšlenek, jako duchovní návrat k Bohu a věčnosti, aby nám nikdy zcela neunikla. Tomu slouží buď výňatky z různých spisů duchovních nebo jednotlivé myšlenky vzadu uvedené.

8. Jakmile máme příležitost, ku př. při pohřbu, při návštěvě nemocného, v pokušení, když vidíme nějaký hřích, hned použijme vhodné modlitby.

9. Aby celý den byl posvěcen, modleme se po vzoru Církve svaté některé *h o d i n k y*, buď denně nebo aspoň v neděli neb ve svátek nebo v určité dny. Hodinky k Srdci Páně se můžeme modliti v neděli, pondělí, středu a pátek, ostatní dny hodinky k Nep. Početi Panny Marie. A bylo by dobře, kdybychom se je nemodlili celé najednou, nýbrž po částech, aby posvětily větší část dne.

10. Nezapomeňme na různé příležitosti, jako jest oktáva za sjednocení Církve, obnova zasvěcení Srdci Páně a pod.

11. Při návštěvě Božského Spasitele ve svato-stánku se modlíme buď některé litanie neb kterékoli jiné potřebné modlitby.

12. *V e č e r n í m o d l i t b y* jsou opět buď ne-liturgické nebo možno se opět modliti *k o m p l e t á ř* čili doplněk, to jest *v e č e r n í* modlitbu církevních hodinek. O vkládání jiných modliteb platí totéž, co jsme napsali při modlitbě ranní.

13. Vtiskněme si pevně v srdce i paměť, že kdo miluje Spasitele, bude se snažiti také, kde a jak se jen dá, působiti, aby i od jiných byl milován. Modli se proto mnoho za jiné a buď *a p o š t o l e m* jeho víry a lásky! Proto jsou přidány i různé obřady pro pohřeb, pro nemocné a především pro *p r v n í p o m o c d u c h o v n í* v nebezpečí smrti.

O CÍRKEVNÍM ROKU A JEHO ČÁSTECH

Církevní rok (annus liturgicus, ecclesiasticus, sacer) jest pořad svátků a posvátných vzpomínek na život Ježíše Krista, které Církev ve svých modlitbách a hlavně v nejsvětější oběti mše svaté zpřítomňuje.

Začátky církevního roku jdou až na týdenní slavení sv. Tajemství v dobách apoštolských. Krom neděle slavily se až do 3. století jen velikonoce a svatodušní svátky. Půst, pocházející již ze 2. století, rozšířil se před velikonoce do 4. stol. na 40, ano, s předpostím na 70 dní, čímž se vytvořil okruh velikonoční, trvajících 17 týdnů od Devítníku do Ducha svatého. - Naproti tomu však dostalo se slavnosti N a r o z e n í Páně teprve kol r. 336, kdy byla stanovena na 25. prosince, ač předtím se slavilo N. P. obecně 6. ledna, svého okruhu ve 4 až 5 nedělích adventních a v době až do Zjevení Páně, tedy 7 týdnů. - Ostatní neděle po Duchu svatém nemají společné myšlenky a byly také různě označovány: někde se označovaly podle větších svátků (ku př. podle sv. Petra a Pavla, Vavřince, Cypriána, arch. Michaela), u Řeků podle evangelistů, jichž čtení se konalo.

Od 8. stol. má církevní rok skoro dnešní podobu, byl jen rozšířen o rozličné svátky. Od 11. stol. jest již pevný pořad čtení Písma svatého. - Později vzniklo trojí okruží církevního roku, dělicí se na okruh v á n o č n í, v e l i k o n o č n í a s v a t o d u š n í. (Doba svatodušní však jest již spíše jakýmsi pouze logickým doplňkem, protože není ani liturgicky ani historicky odůvodněna, patří do doby velikonoční.)

Církevní rok začíná I. nedělí adventní. Advent jest kající doba radostného rázu, plná očekávání příchodu Vtělení, připomínající dobu od stvoření světa do druhého stvoření, do stvoření lidské přirozenosti SLOVA.

25. prosince jest svátek Narození Páně s oktávou jeho Obřezání.

6. ledna jest svátek Z j e v e n í P á n ě (Epiphania), kdy se připomíná trojí událost ze života Páně: klanění pohanských mudrců (zjevení celému světu), křest Páně v Jordáně (zjevení lidu židovskému), první zázrak v Káně (zjevení božství učedníkům). V předvečer se světi voda, jako se světi před druhými Hody Božími, velikonočním a svatodušním, kdy se uděloval křest svatý katechumenům. Krom toho se zvykově světi kadidlo a křída (i zlato) na paměť darů sv. Mudrců.

Neděle po Zjevení Páně nemají vlastního charakteru liturgického. Jest jich tolik, kolik jich volných zbývá do Devítniku.

Středem církevního roku a osou, podle níž se všechny pohyblivé svátky a slavnosti řídí, jest H o d B o ž í velikonoční čili V z k ř í š e n í P á n ě, vítězství Syna Božího nad smrtí časnou i věčnou.

Devět neděl před ním začíná předpostí nedělí zv. Devítník (Septuagesima, t. j. sedmdesátý den před velikonoce). Následující neděle se nazývají Sexagesima a Quinquagesima. Po této jest začátek postu středou, zvanou Popeleční, podle kajícího obřadu kladení popela na hlavu věřících. Činí se tak ráno přede mši svatou, nebo po ní. Půst začíná touto středou, aby potrvál skutečných 40 dní, neboť neděle nejsou dny postními a proto se do počtu nezapočítávají.

Liturgicky začíná půst teprve první nedělí postní, zvanou Quadragesima, od níž se také nazývá celý půst čtyřicetidením, Quadragesimou.

Po první nedělí postní přichází druhá, třetí a čtvrtá. Pátá se nazývá Smrtelná (Dominica Passionis) a jí začíná nejvážnější čtrnáctidenní celého roku, doba utrpení. Po nedělí Smrtelné v pátek jest svátek Sedmi bolestí nejbl. Panny Marie.

Šestá neděle postní se jmenuje Květná, připomínající vjezd Spasitelův do Jerusalema, kdy byl vítán jako Messiáš s květy a ratolestmi, které se na pamět toho světi obřadem před slavnou mši svatou, při němž jest také průvod znázorňující připomínanou událost. Ratolesti tehdy žehnané se uschovávají po celý rok a před Popeleční středou příštího roku se spalují a jejich popel se světi, jak řečeno při Popeleční středě. O nedělí Květné se čtou při mši svaté pašije, čili popis utrpení Spasitelova z evangelia sv. Matouše (kap. 26, verš 2—27).

Týden po nedělí Květné se nazývá Svátý nebo Veliký. V úterý se čtou při mši svaté pašije podle sv. Marka (k. 14, 1—72 do k. 15,

1—46), ve středu podle sv. Lukáše (k. 22, 1—71 do 23, 1—53).

Ve středu k večeru se konají v chrámech po prvé tak zv. temné hodinky (Matutinum tenebrarum). Jsou to církevní hodinky jitřní a chvály, při nichž jest změněný obřad a vyniká v nich hlavně zpěv lamentací Jeremiášových v prvním nočním čtení. Konají se rovněž tak v tu-též dobu ve čtvrtky i v pátek. Při nich se staví před oltář na stranu epištolní patnáctiramenný svícen, na němž hoří čtrnácte žlutých a uprostřed jedna bílá voskovice, které znamenají apoštoly a učedníky a Krista Pána. Zhasínají se postupně po každém žalmu, takže ke konci zbude jediná, na smutnou památku toho, jak apoštolové i učedníci opouštěli pomalu Spasitele. Mezi Benedictus se zhasnou i všechny svíce na oltáři, a odnese se hořící bílá svíce za oltář na paměť smrti Páně. Po modlitbě se způsobí hluk, připomínající země-třesení při zmrtvýchvstání a hořící svíce se opět přinese na svícen, kde sama jediná hoří.

Zelený čtvrtek připomíná jednak přeradostnou událost ustanovení Eucharistie, jednak smutnou, smrtelný zápas Páně v Getsemani a zradu Jidášovu. Do Gloria se vzpomíná prvního, po Gloria již opět utrpení. Po mši svaté se odhalují oltáře na památku obnažení a zneuctění Syna Božího, kterého vždy v liturgii oltář značí. Od Gloria této mše svaté do Gloria Bílé soboty se nezvoní vůbec žádnými zvony ani zvonky pro nejhlubší smutek.

V biskupských chrámech se světi sv. oleje křtěnců, nemocných a sv. křížmo. Rovněž umývá biskup nohy dvanácti starcům jako vzpomínku na

příkaz Páně, abychom konali, co on, Mistr a Pán, konal.

Po mši sv. se přenese Nejsv. Svátost na vedlejší oltář, slavnostně upravený, připomínající zahradu Getsemanskou. Jen u nás se tak nazývá. Jinde a obecně liturgicky se nazývá tento oltář Božím hrobem, protože výstav Velebné Svátosti, jak jest u nás zvykem v pátek a v sobotu, a jemuž my říkáme Boží hrob, jinde není.

V pátek, zvaný V e l i k ý (Paraskeué, t. j. příprava beránka), se neslouží mše svatá. Smutné obřady připomínají smrt Páně trojím způsobem: a) typicky či obrazně: lekce o pokání lidstva a beránkovi velikonočním; b) historicky, pašijemi sv. Jana; c) dramaticky: odhalování sv. kříže a adorace jeho. Sv. přijímáním kněze, jakoby pohřbem Páně, vrcholí obřady tohoto dne. Po mši svaté vystaví u nás kněz Nejsv. Svátost v Božím hrobě.

Na B í l o u s o b o t u se světi nový oheň, jímž se zapálí věčná lampa a svíce v kostele. Zpívá se již ráno radostný a jásavý a vítězný E x s u l t e t a po něm se čtou proroctví, při nichž se připravují katechumeni ještě na sv. křest. Pak se světi křestní voda a udílí se svatý křest. Mše svatá jest již vlastně p ů l n o č n í mše svatá zitřejšího Hodu Božího, zaznívá již Aleluja a Gloria a znějí zvony. Po sv. přijímání se ihned zpívají n e š p o r y a odhalují se všechny obrazy po kostele.

Odpoledne jest u nás slavnost vzkříšení Páně s průvodem.

H o d B o ž í velikonoční a celý týden po něm má ráz slávy a radosti a mše svatá se obrací

hlavně k novokřtěným dítkám Božím až do Bílé neděle, kdy odkládali křtěnci bílé roucho, které ještě tuto neděli naposled měli při mši svaté.

Po páté neděli po Veliké noci jsou v pondělí, úterý a středu *prosebné dny*, kdy církev sv. úpěnlivě prosí v průvodech a při mši svaté za úrodu *zemskou*, za odvrácení války, hladu a nemoci. Při průvodech se zpívají litanie ke všem svatým. Tyto dny zavedl biskup sv. Mamertus a nazývají se také *menší* (minores, t. j. mladší), na rozdíl od litaní a proseb na sv. Marka 25. dubna, jež se nazývají *větší* (majores, starší).

Ve čtvrtek nato jest svátek *Nanebevstoupení Páně*. Při mši sv. po evangeliu se zháší a odnáší paškál (velikonoční svíce) na znamení odchodu Spasitelova ve viditelném těle na nebesa.

V sobotu před Hodem B. svatodušním se světi voda jako na Bílou sobotu a tato mše sv. jest opět půlnoční mši svatou zítřejšího dne.

Týden po Svatém duchu jest svátek *Nejsv. Trojice Boží*, jímž se uzavírá okruh velikonoční.

Ve čtvrtek nato jest slavnost *Božího Těla*, to jest slavná vzpomínka na ustanovení této pře-velebné Svátosti, která se nemohla pro převládající smutek tak slavně konati na *Zelený čtvrtek*. Koná se průvod ke čtyřem oltářům, plný jásotu a slávy.

V pátek po oktávě Božího Těla jest svátek rázu intimního, vnitřního, oproti slávě vnější předešlého svátku, *Nejsvětějšího Srdce Páně*, kdy se zvláště mají odčiňovati urážky, způsobené během oktávy Srdci Ježíšovu ve Vel. Svátosti. Potom nastupují obyčejné neděle po sv. Duchu,

jichž jest podle času do I. neděle adventní 23 až 28.

Doba vánoční se obrací k Bohu Otci, vzpomínajíc jeho lásky, že dal Syna svého jednorozeného na vykoupení pokolení lidskému.

Doba velikonoční jest dobou lásky Syna Božího, a doba svatodušní oblastí lásky Ducha svatého.

V duchu Církve svaté vytvářejme i ve svém nitru příslušné vzněty pokání, lítosti, radosti, smutku a soucitu, jako zase vnitřní jistoty ze vzkříšení Páně, city lásky k jeho dobrotě... podle toho, jakým duchem se nese svatá liturgie.

K tomu slouží zde různé modlitby, které vkládáme do svých denních modliteb, abychom i jim dali ráz doby, jakou slaví a prožívá Církev svatá.

Zkratky:

- d = dvojitý svátek
- pd = polodvojitý
- dv = dvojitý větší
- d. 1. tř. = dvojitý 1. třídy
- B = bílá barva liturgická
- ČRV = červená
- Z = zelená
- F = fialová
- ČRN = černá

OKRUH VÁNOČNÍ NEBO VTĚLENÍ

Advent (mezi 27. listopadem a 24. prosincem.)

F 1. neděle adventní 1. tř., pd.
(neděle nejbližší svátku sv. Ondřeje.)

F 2. neděle adventní, 2. tř., pd.

F 3. neděle adventní, 2. tř., pd.

Středa, pátek a sobota.

Čtvera suchých dnů adventních.

F 4. neděle adventní, 2. tř., pd.

Vánoce (24. prosince až 14. ledna.)

F 24. Předvečer Božího Hodu, 1. tř.

B 25. Narození Páně, d. 1. tř. s okt. priv.

(Zasv. sv.) Připomínka sv. Anstasie při
2. mši sv.

B Neděle v oktávu Narození Páně, pd.

Leden

B 1. Obřezání Páně a oktáv ván., d. 2. tř.

- B 2. Jména Ježíš, d. 2. tř. (Neděle po Obřezání nebo 2. jestliže Zjevení Páně připadá na neděli.)
- B 5. Předvečer d. 2. tř., pd.
- B 6. Zjevení Páně, d. I. tř., s oktáv. priv. 2. řádu.
Neděle v oktávu Zjevení Páně, pd.
Téhož dne: Sv. rodiny, Ježíš, Maria, Josef, d. v. (s týmiž privilegii a právy jako neděle.)
- B 13. Oktáv Zjevení Páně, d. v.

Doba po zjevení Páně

(14. ledna do neděle Devítník.)

- Z 2. až 6. neděle po Zjevení Páně, p. d.
4., 5. a 6. neděle po Zjevení Páně jsou pohyblivé a vkládají se po 23. neděli po Sv. Duchu, podle toho, případně-li Devítník dříve nebo později.

OKRUH VELIKONOČNÍ NEBO VYKOUPENÍ

Doba devítníková čili předpostí

(Mezi 16. lednem a 21. únorem.)

- F Neděle Septuagesima (Devítník), 2. tř., p. d.
(9. neděle před velikonocemi.)
- F Neděle Sexagesima, 2. tř., p. d.
(8. neděle před velikonocemi.)
- F Neděle Quinquagesima, 2. tř., p. d.
(7. neděle před velikonocemi.)

Doba svatopostní

(Mezi 9. únorem a 14. březnem.)

- F Popeleční středa (půst a zdrželivost od mas.)

- F 1. neděle postní, 1. tř., p. d. (6. ned. před.
velik.).
- F Středa, pátek a sobota. Čtvero suchých dnů
v postě.
- F 2. neděle postní, 1. tř., p. d. (5. ned.)
- F 3. neděle postní, 1. tř., p. d. (4. ned.)
- F 4. neděle postní, 1. tř., p. d. (3. ned.)

Doba utrpení (Mezi 9. březnem a 10. dubnem.)

- F Neděle smrtelná, 1. tř., p. d. (2. ned. př.
velik.)
- B Sedmi bolestí Panny Marie, d. v.
- F Květná neděle, 1. tř., p. d. (1. ned.)
- B Zelený čtvrtek: Poslední večeře, d. 1. tř.
- ČRN Velký pátek, d. 1. tř.
- F a B Bílá sobota, d. 1. tř.

Doba velikonoční

(Mezi 22. březnem a 25. dubnem.)

- B Hod Boží velikonoční, d. 1. tř. s okt. priv.
1. řádu.
- B Pondělí velikonoční, d. 1. tř.
- B Úterý velikonoční, d. 1. tř.
- B Středa až sobota velikonoč., dni v oktávu, p. d.
- B Bílá neděle, 1. tř. d. v.
- B 2. neděle po velikonocích, p. d.
- B Slavnost sv. Josefa, snoubence Nejbl. Panny
Marie, patrona celé Církve, d. 1. tř., s upom.
okt. (Středa ve 3. týd. po velikonocích.)
- B 3. neděle po velikonocích, p. d.
- B Oktáv sv. Josefa, d. v. (Středa ve 4. týdnu po
velikonocích.)
- B 4. neděle po velikonocích, p. d.
- B 5. neděle po velikonocích, p. d.

- F Křížové (prosebné) dni. (Pondělí, úterý a středa v týdnu po 5. neděli po velikonocích.)
- F Předvečer Nanebevstoupení Páně.
- B Nanebevstoupení Páně, d. 1. tř., s okt. priv. 3. ř. Zasl. svátek s vigil. bez postu. (Čtvrtek po 5. ned. po velik., mezi 30. dub. a 3. červ.)
- B Neděle v oktávu Nanebevstoupení, p. d.

OKRUH SVATODUŠNÍ ČILI POSVĚCENÍ

Doba svatodušní

(Mezi 10. květnem a 13. červnem.)

- ČRV Předhodí svatodušní.
- ČRV Hod Boží svatodušní, d. 1. tř. s okt. priv. 1. ř. (mezi 10. květnem a 13. červnem).
- ČRV Pondělí a úterý svatodušní, d. 1. tř.
- ČRV Středa, pátek a sobota Čtvera suchých dnů svatodušních, p. d.

Pohodí svatodušní

(Mezi 10. květnem a nedělí nejbližší svátku sv. Ondřeje.)

- B Svátek Nejsv. Trojice, d. 1. tř. a 1. neděle po sv. Duchu.
- B Svátek Božího Těla, d. 1. tř. s priv. okt. (Čtvrtek po Nejsv. Trojici.)
- B Neděle v oktávu Božího Těla, p. d.
- B Svátek Nejsvětějšího Srdce Páně, d. 1. tř. (Pátek po oktávu Božího Těla.)
- Z 3. až 17. neděle po sv. Duchu, p. d.
Středa, pátek a sobota Čtvera suchých dnů v září.
- Z 18. až 23. neděle po sv. Duchu, p. d.

- B Poslední neděle v říjnu: Svátek Ježíše Krista,
Krále národů, d. 1. tř.
3. až 6. ned. pohyb. po sv. Duchu.
- Z 24. neděle po sv. Duchu, p. d.

Léta Páně bude:	Devítník Septuages.	Popelec	Hod Boží velikon.	Nanebevstoupení
1936	9. února	26. února	12. dubna	21. května
1937	24. ledna	10. února	28. března	6. května
1938	13. února	2. března	17. dubna	26. května
1939	5. února	22. února	9. dubna	18. května
1940	21. ledna	7. února	24. března	2. května
1941	9. února	26. února	13. dubna	22. května
1942	1. února	18. února	5. dubna	14. května
1943	21. února	10. března	25. dubna	3. června
1944	6. února	23. února	9. dubna	18. května
1945	28. ledna	14. února	1. dubna	10. května
1946	17. února	6. března	21. dubna	30. května
1947	2. února	19. února	6. dubna	15. května
1948	25. ledna	11. února	28. března	6. května
1949	13. února	2. března	17. dubna	26. května
1950	5. února	22. února	9. dubna	18. května

Hod Boží Svatoduš.	Boží Tělo	Neděli po Duchu Sv.	I. neděle adventní	L. P. bude:
31. května	11. června	25	29. listopadu	1936
16. května	27. května	27	28. listopadu	1937
5. června	16. června	24	27. listopadu	1938
28. května	8. června	26	3. prosince	1939
12. května	23. května	28	1. prosince	1940
1. června	12. června	25	30. listopadu	1941
24. května	4. června	26	29. listopadu	1942
13. června	24. června	23	28. listopadu	1943
28. května	8. června	26	3. prosince	1944
20. května	31. května	27	2. prosince	1945
9. června	20. června	24	2. prosince	1946
25. května	5. června	26	30. listopadu	1947
16. května	27. května	27	28. listopadu	1948
5. června	16. června	24	27. listopadu	1949
28. května	8. června	26	3. prosince	1950

jak se čtou

A. O NEDEĽÍCH:

Neděle I. adv. Ep.: Jest hodina, abyste již ze
sna povstali. (Řím. 13, 11
až 14.)

Ev.: O posledním příchodu Syna
člověka. (Luk. 21, 25—33.)

II. „ Ep.: Bůh naplniž vás radostí a
pokojem u víře. (Řím. 15,
4—13.)

Ev.: Pán chválí sv. Jana Křtitele.
(Matouš 11, 2—10.)

III. „ Ep.: Radujte se vždycky v Pánu.
(Filip. 4, 4—7.)

Ev.: O poslích jerusalemských
židů k sv. Janu Křtiteli. (Jan
1, 19—28.)

IV. „ Ep.: Neuposuzujte věrozvěstů
svých. (I. Kor. 4, 1—5.)

Ev.: O povolání sv. Jana Křtitele,
předchůdce Páně. (Luk.
3, 1—6.)

Vánoč. Ep.: Bůh poslal Syna svého,
abychom obdrželi přijetí za
syny Boží. (Gal. 4, 1—7.)

Ev.: O shledání Simeona a Anny
s Vykupitelem. (Luk. 2, 33
až 40.)

Svát. obřez. Páně: Ep.: Střízlivě, spravedlivě a zbož-
ně budme živi. (Tit. 2, 11
až 15.)

Ev.: O obřezání Páně. (Luk. 2,
21.)

- Zjevení Páně:** Ep.: Povstaň, Jerusaleme, přichází Světlo tvé. (Isaj. 60, 1—6.)
- Ned. I. po Zjev. P.:** Ep.: Slovo Kristovo přebývej ve vás. (Kol. 3, 12—17.)
Ev.: Dvanáctiletý Ježíš v chrámě. (Luk. 2, 42—52.)
- II. po „ „** Ep.: Vlastnosti dobrého křesťana. (Řím. 12, 6—16.)
Ev.: O svatbě v Káni Gal. (Jan 2, 1—11.)
- III. po „ „** Ep.: Přemáhej zlé dobrým. (Řím. 12, 16—21.)
Ev.: O uzdravení malomocného a služebníka setníkova. (Mat. 8, 1—13.)
- IV. po „ „** Ep.: Vyplnění zákona jest láska. (Řím. 13, 8—10.)
Ev.: Utišení bouře na moři. (Mat. 8, 23—27.)
- V. po „ „** Ep.: Všecko ve jménu Pána Ježíše. (Kol. 3, 12—17.)
Ev.: Podobenství o kookoli v pšenici. (Mat. 13, 24—30.)
- Devítník (Septuagesima)** Ep.: Jen jeden dostává cenu vítězství. (I. Kor. 9, 24—27; 10, 1—5.)
Ev.: Podobenství o dělnících na vinici. (Mat. 20, 1—16.)
- Ned. I. po dev. (Sexagesima)** Ep.: Postačí ti moje milost. (II. Kor. 11, 19—33; 12. 1—9.)
Ev.: Podobenství o rozsevači. (Luk. 8, 4—15.)
- II. po dev. (Quinquagesima)** Ep.: Chvalozpěv lásky. (I. Kor. 13, 1—13.)
Ev.: O uzdravení slepce u Jericha. (Luk. 18, 31—43.)

- Ned. I. postní** Ep.: Abyste nepřijímali milosti
(**Quadragesima**) Boží nadarmo. (II. Kor. 6,
1—10.)
Ev.: O pokušení Pána Ježíše
(Mat. 4, 1—11.)
- II. postní** Ep.: To jest vůle Boží, vaše po-
(**Reminiscere**) svěcení (Soluň. 4, 1—7.)
Ev.: O proměnění Páně. (Mat.
17, 1—9.)
- III. postní** Ep.: Buďte následovníky Boží-
(**Oculi**) mi. (Efes. 5, 1—9.)
Ev.: O vymítání němého ďábla.
(Luk. 11, 14—28.)
- IV. postní** Ep.: Osvobodil nás Kristus.
(**Laetare**) (Gal. 4, 22—31.)
Ev.: O zázračném nasycení 5000
lidí. (Jan 6, 1—15.)
- V. postní** Ep.: Krev Kristova očistí svě-
(**Judica**) domí naše. (Žid. 9, 11—15.)
Ev.: Židé chtěli Pána Ježíše ka-
menovat. (Jan 8, 46—59.)
- Neděle Květná** Ep.: Pánem jest Ježíš Kristus.
(**Palmarum**) (Fil. 2, 5—11.)
Ev.: O slavném vjezdu Páně do
Jerusalema. Pašije. (Mat.
21, 1—9.)
- Hod Boží velik.** Ep.: Bratři, vyčistěte kvas starý.
Ev.: Zbožné ženy u prázdného
hrobu Páně. (Mar. 16, 1
až 7.)
- Ned. I. po vel.** Ep.: Vítězství, které přemáhá
(**Bílá**) svět, víra naše. (I. Jan 5,
4—10.)
Ev.: Pán Ježíš se zjevil učední-
kům. (Jan 20, 19—31.)

- II. po vel.** Ep.: Odumřevše hříchům, žijme spravedlnosti. (I. Petrův, 2, 21n, 11—19.)
Ev.: Pán Ježíš, dobrý pastýř. (Jan 10, 11—16.)
- III. „ „** Ep.: Miláčkové, ved'te život dobrý mezi pohany. (I. Petrův 2.)
Ev.: Pán připravuje apoštoly na svůj odchod. (Jan 16, 16 až 22.)
- IV. „ „** Ep.: Hněv člověka nekoná spravedlivost Boží. (Jakobův 1, 17—21.)
Ev.: Pán přislubuje Utěšitele. (Jan 16, 5—14.)
- V. „ „** Ep.: Bud'te činiteli slova, a ne posluchači toliko. (Jakobův 1, 22—27.)
Ev.: Další slova loučení Páně. (Jan 16, 23—30.)
- VI. „ „** Ep.: Láska přikrývá množství hřichu. (I. Petrův 4, 7—11.)
Ev.: O Utěšiteli. (Jan 15, 26n; 16, 1—4.)
- Hod Boží svatodušní** Ep.: O seslání Ducha sv. (Sk. ap. 2, 1—11.)
Ev.: Pán Ježíš povzbuzuje a těší apoštoly. (Jan 14, 23n.)
- Ned. I. po sv. Duchu** Ep.: Kdo poznal mysl Páně? (Řím. 11, 33—36.)
Ev.: Pán Ježíš posílá apoštoly. (Mat. 28, 18—20.)
- II.** Ep.: Nemilujme slovem, ani jazykem, nýbrž skutkem a v pravdě. (I. Janův 3, 13 až 18.)

- Ev.: Podobenství o veliké večeři.
(Luk. 14, 16—24.)
- III.** Ep.: Pokořte se pod mocnou rukou Boží. (I. Petrův 5, 6-11.)
Ev.: Podobenství o ztracené ovci.
(Luk. 15, 1—10.)
- IV.** Ep.: Utrpení nynějšího času nejsou ničím proti budoucí slávě. (Řím. 8, 18—23.)
Ev.: O zázračném zahrnutí ryb.
(Luk. 5, 1—11.)
- V.** Ep.: Krista Pána oslavujte ve svých srdcích. (I. Petr 3, 8—15.)
Ev.: Nebude-li spravedlnost vaše větší... (Mat. 5, 20—24.)
- VI.** Ep.: Jste mrtvi pro hřích, živi však pro Boha v Kristu.
(Řím. 6, 3—11.)
Ev.: O zázračném nasycení 4000 lidí. (Mar. 8, 1—9.)
- VII.** Ep.: Dejte údy své ve službu spravedlnosti ku posvěcení.
(Řím. 6, 19—23.)
Ev.: O falešných prorocích. —
(Mat. 7, 15—21.)
- VIII.** Ep.: Jsme synové Boží, i dědicové Boží a spoludědici Kristovi. (Řím. 8, 12—16.)
Ev.: Podobenství o nespravedlivém vladaři. (Luk. 16, 1 až 9.)
- IX.** Ep.: Výstražný příklad Židů na poušti. (I. Kor. 10, 6—13.)
Ev.: Pán Ježíš pláče nad Jerusalemem. (Luk. 19, 41—47.)

- X.** Ep.: O mimořádných darech Ducha sv. (I. Kor. 12, 2—11.)
Ev.: Podobenství o publikánu a farizeovi. (Luk. 18, 9—14.)
- XI.** Ep.: Milostí Boží jsem, co jsem. (I. Kor. 15, 1—10.)
Ev.: O uzdravení hluchoněmého. (Mar. 7, 31—37.)
- XII.** Ep.: Způsobilstvo naše jest u Boha. (II. Kor. 3, 4—9.)
Ev.: Podobenství o milosrdném Samaritánu. (Luk. 10, 23 až 37.)
- XIII.** Ep.: Zaslíbení a zákon. (Gal. 3, 16—22.)
Ev.: O uzdravení deseti malomocných. (Luk. 17, 11—19.)
- XIV.** Ep.: Skutky těla a plody Ducha. (Gal. 5, 16—24.)
Ev.: Nikdo nemůže dvěma páům sloužiti. (Mat. 6, 24 až 33.)
- XV.** Ep.: Jeden druhého břemena nosite. (Gal. 5, 25n., 6, 1—10.)
Ev.: O vzkříšení mládence naimského. (Luk. 7, 11—16.)
- XVI.** Ep.: Moc a vznešenost milosti Boží. (Efes. 3, 13—21.)
Ev.: O uzdravení vodnatelného v sobotu. (Luk. 4, 1—11.)
- XVII.** Ep.: Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. (Efes. 4, 1—6.)
Ev.: O největším přikázání. (Mat. 22, 34—46.)
- XVIII.** Ep.: Svědectví o Kristu utvrzeno jest mezi vámi. (I. Kor. 1, 4—8.)

- Ev.: O uzdravení raněného mrtvící. (Mat. 9, 1—8.)
- XIX.** Ep.: Oblecte člověka nového. (Efes. 4, 23—28.)
Ev.: Podobenství o rouše sva-
tebním. (Mat. 22, 1—14.)
- XX.** Ep.: Poddáni buďte jedni dru-
hým v bázni Kristově. (Efes. 5, 15—21.)
Ev.: O uzdravení syna krále. (Jan 4, 46—53.)
- XXI.** Ep.: Oblecte se v plnou zbroj Boží. (Efes. 6, 10—17.)
Ev.: Podobenství o nemilosrd-
ném služebníkovi. (Mat. 18, 23—35.)
- XXII.** Ep.: Aby láska vaše víc a víc se rozmáhala. (Filip. 1, 6 až 11.)
Ev.: Sluší-li dávatí daň císaři? (Mat. 22, 15—21.)
- XXIII.** Ep.: Naše obec jest v nebesích. (Filip. 3, 17—21; 4, 1—3.)
Ev.: O uzdravení ženy krvotoké a vzkříšení dcery Jairovy. (Mat. 9, 18—26.)
- XXIV.** Ep.: Žijte důstojně Boha. (Kol. 1, 9—14.)
Ev.: O posledním dni Jerusalema a světa. (Mat. 24, 15—35.)

B. O SVÁTCÍCH PÁNĚ.

Středa po III. ned. adventní, suchý den

Isai. 2, 2—5,

Luk. 1, 26—38.

Pátek po III. ned. adventní, suchý den

Isai. 11, 1—5,

Luk. 1, 39—47.

Sobota po III. ned. adventní, suchý den	
Isai. 19, 20—22,	Luk. 3, 1—6.
Svatvečer narození Páně — Štědrý den	
Řim. 1, 1—6,	Mat. 1, 18—21.
Slavnost jména Ježíš	
Skut. ap. 4, 8—12,	Luk. 2, 21.
Svatvečer slavnosti zjev. Páně	
Galat. 4, 1—7,	Mat. 2, 19—23.
Slavnost zjev. Páně	
Isai. 60, 1—6,	Mat. 2, 1—12.
Svatvečer nanebevstoupení Páně	
Efes. 4, 7—13,	Jan 17, 1—11.
Slavnost nanebevstoupení Páně	
Skut. ap. 4, 1—11,	Mark. 16, 14—20.
Slavnost Božího těla	
I. Kor. 11, 23—29,	Jan 6, 56—59.
Svátek nejsv. Srdce Ježíšova	
Isai. 12, 1—6,	Jan 19, 31—35.

C. VE DNY POSTNÍ A VELIKONOČNÍ.

Středa Popeleční	
Joel. 2, 12—19,	Mat. 6, 16—21.
Čtvrtek po středě Popeleční	
Isai. 38, 1—6,	Mat. 5, 13.
Pátek po Popelci	
Isai. 58, 1—9a,	Mat. 5, 43—6, 4.
Sobota po Popelci	
Isai. 58, 9b—14,	Mark. 6, 47—56.
Pondělí po I. ned. postní	
Ezechiel 34, 11—16,	Mat. 25, 31—46.
Úterý po I. ned. postní	
Isai. 55, 6—11,	Mat. 21, 10—17.
Středa po I. ned. postní, suchý den	
2. Mojž. 24, 12—18, a	Mat. 12, 38—50.
3. Král. 19, 3—8.	

Čtvrtek po I. ned. postní	Ezechiel 18, 1—9,	Mat. 15, 21—28.
Pátek po I. ned. postní, suchý den	Ezechiel 18, 20—28,	Jan 5, 1—15.
Sobota po I. ned. postní, suchý den	1. Thess. 5, 14—23,	Mat. 17, 1—9.
Pondělí po II. ned. postní	Daniel 9, 15—19,	Jan 8, 21—29.
Úterý po II. ned. postní	3. Král. 17, 8—16,	Mat. 23, 1—12.
Středa po II. ned. postní	Ester 13, 8—11, 15—17,	Mat. 20, 17—28.
Čtvrtek po II. ned. postní	Jerem. 7, 5—10,	Luk. 16, 19—31.
Pátek po II. ned. postní	1. Mojž. 37, 6—23,	Mat. 21, 33—46.
Sobota po II. ned. postní	1. Mojž. 27, 6—39,	Luk. 15, 11—32.
Pondělí po III. ned. postní	4. Král. 5, 1—15,	Luk. 4, 23—30.
Úterý po III. ned. postní	4. Král. 4, 1—7,	Mat. 18, 15—22.
Středa po III. ned. postní	2. Mojž. 20, 12—24,	Mat. 15, 1—20.
Čtvrtek po III. ned. postní	Jerem. 7, 1—7,	Luk. 4, 38—44.
Pátek po III. ned. postní	4. Mojž. 20, 2—13,	Jan 4, 5—42.
Sobota po III. ned. postní	Daniel 13, 1—62,	Jan 8, 1—11.
Pondělí po IV. ned. postní	3. Král. 3, 16—28,	Jan 2, 13—25.
Úterý po IV. ned. postní	2. Mojž. 3, 7—14,	Jan 7, 14—31.

Středa po IV. ned. postní Ezechiel 36, 23--28 a Is. 1, 16--19,	Jan 9, 1--38.
Čtvrtek po IV. ned. postní 4. Král. 4, 25--38,	Luk. 7, 11--16.
Pátek po IV. ned. postní 3. Král. 17, 17--24,	Jan 11, 1--45.
Sobota po IV. ned. postní Isai. 49, 8--15,	Jan 8, 12--20.
Pondělí po V. ned. postní Jonáš 3, 1--10,	Jan 7, 32--39.
Úterý po V. ned. postní Daniel 14, 27--42,	Jan 7, 1--13.
Středa po V. ned. postní 3. Mojž. 19, 1-2, 11-19,	Jan 10, 22--38.
Čtvrtek po V. ned. postní Daniel 3, 34--45,	Luk. 7, 36--50.
Pátek po V. ned. postní Jerem. 17, 13b--18,	Jan 11, 47--54.
Sobota po V. ned. postní Jerem. 18, 18--23,	Jan 12, 10--36.
Pondělí po VI. ned. postní Isai. 50, 5--10,	Jan 12, 1--9.
Úterý po VI. ned. postní Jerem. 11, 18--20,	pašije Mark. 14--15.
Středa po VI. ned. postní Is. 62, 11; 63, 1--7 a Is. 53, 1--12,	pašije Luk. 22--23.
Zelený čtvrtek 1. Kor. 11, 20--32,	Jan 13, 1--15.
Velký pátek Oseáš 6, 1--6 a 2. Mojž. 12, 1--11,	pašije Jan 18--19.
Bílá sobota Kolos. 3, 1--4,	Mat. 28, 1--7.

- Pondělí velikonoční**
 Skut. ap. 10, 37—43, Luk. 24, 13—35.
- Úterý velikonoční**
 Skut. ap. 13, 16, 26-32, Luk. 24, 36—47.
- Středa velikonoční**
 Sk. ap. 3, 12-15, 17-19. Jan 21, 1—14.
- Čtvrtek velikonoční**
 Skut. ap. 8, 26—40, Jan 20, 11—18.
- Pátek velikonoční**
 I. Petr. 3, 18—22, Mat. 28, 16—20.
- Sobota velikonoční**
 I. Petr. 2, 1—10, Jan 20, 1—9.
- V křížové či pros. dny (pond., úterý, středa)**
 Jak. 5, 16—20, Luk. 11, 5—13.
- Pondělí svatodušní**
 Skut. ap. 10, 34; 42-47, Jan 3, 16—21.
- Úterý svatodušní**
 Skut. ap. 8, 14—17, Jan 10, 1—10.
- Středa svatodušní (suchý den)**
 Skut. ap. 2, 14—21 a
 5, 12—16, Jan 6, 44—52.
- Čtvrtek svatodušní**
 Skut. ap. 8, 5—9, Luk. 9, 1—6.
- Pátek svatodušní (suchý den)**
 Joel 2, 23—26, Luk. 5, 17—26.
- Sobota svatodušní (suchý den)**
 Řim. 5, 1—5, Luk. 4, 38—44.
- Středa such. dnů zářijových**
 Amos 9, 13—15 a Ne-
 hem. 2. Esdr. 8, 1—10, Mark. 9, 16—28.
- Pátek such. dnů zářijových**
 Oseáš 14, 2—10, Luk. 7, 36—50.
- Sobota such. dnů zářijových**
 Žid. 9, 2—12, Luk. 13, 6—7.

D. O SVÁTCÍCH NEJBL. PANNY MARIE.

- Neposkvrněné Početí P. Marie,** 8. pros.
Přisl. 8, 22—35, Luk. 1, 26—28.
- Zasnoubení P. Marie,** 23. ledna
Přisl. 8, 22—35, Mat. 1, 18—21.
- Očišť. Panny Marie (Hromnic),** 2. února
Malachiáš 3, 1—4, Luk. 2, 22—32.
- Zvěstování Panny Marie,** 25. března
Isai. 7, 10—15, Luk. 1, 26—38.
- Sedmi bolestí Panny Marie, pátek před Květ. ned.**
Judit. 13, 22—25, Jan 19, 25—27.
- Navštívení Panny Marie,** 2. července
Piseň Šalom. 2, 8—14, Luk. 1, 39—47.
- Panny Marie Sněžné,** 5. srpna
Sirach. 24, 14—16, Luk. 11, 27—28.
- Nanebevzetí Panny Marie,** 15. srpna
Sirach. 24, 11b—20, Luk. 10, 30—42.
- Narození Panny Marie,** 8. září
Přisl. 8, 22—35, Mat. 1, 1—16.
- Jména Panny Marie,** 12. září
Sirach. 24, 23—31, Luk. 1, 26—38.
- Panny Marie - Královny sv. Růžence,** 7. října
Přisl. 8, 22-24 a 32-35, Luk. 1, 26—38.

E. O SVÁTCÍCH ZNÁMĚJŠÍCH SVĚTCŮ.

- Sv. Ondřeje apoštola,** 30. listopadu
Řím. 10, 10—18, Mat. 4, 18—22.
- Sv. Františka Xaver.,** 3. prosince
Řím. 10, 10—18, Mark. 16, 15—18.
- Sv. Mikuláše biskupa a vyzn.,** 6. prosince
Žid. 13, 7—17, Mat. 25, 14—23.
- Sv. Ambrože, bisk. a vyzn. a uč. Církve,** 4. pros.
2. Timot. 4, 1—8, Mat. 5, 13—19.
- Sv. Tomáše apošt.,** 21. prosince
Efes. 2, 19—22, Jan 20, 24—29.

Obrácení sv. Pavla,	25. ledna
Skut. ap. 9, 1—22,	Mat. 19, 27—29.
Sv. Jana Zlatoústého, bisk., vyzn. a učít. Církve,	27. ledna
2. Tim. 4, 1—8,	Mat. 5, 13—19.
Sv. Frant. Sales., vyzn. a uč. Církve,	29. ledna
2. Tim. 4, 1—8,	Mat. 5, 13—19.
Sv. Matěje, apošt.,	24. února nebo 25. února
Skut. ap. 1, 15—26,	Mat. 11, 25—30.
Blahosl. Anežky České,	2. března
2. Kor. 10, 17—18 a	
11, 1—2,	Mat. 25, 1—13.
Sv. Řehoře, vyzn., uč. Církve,	12. března
2. Tim. 4, 1—8,	Mat. 5, 13—19.
Sv. Josefa, pěstouna Páně,	19. března
Sirach 45, 1—6,	Mat. 1, 18—21.
Sv. Benedikta, opata,	21. března
Sirach 45, 1—6,	Mat. 19, 27—29.
Sv. Isidora, bisk., vyzn., učít. Církve.	4. dubna
2. Tim. 4, 1—8,	Mat. 5, 13—19.
Sv. Vojtěcha, bisk., muč.,	23. dubna
Žid. 5, 1—6,	Jan 10, 11—16.
Sv. Marka, evang.,	25. dubna
Ezechiel 1, 10—14,	Luk. 10, 1—9.
Sv. Filipa a Jakuba (Malého), apošt.,	1. května
Moudr. 5, 1—5,	Jan 14, 1—13.
Sv. Jana Nep., patr. čes.,	16. května
Sirach 21, 26—31,	Mat. 11, 2—10.
Sv. Antonína Pad.,	13. června
I. Kor. 4, 9—14,	Luk. 12, 35—40
Sv. Víta, muč., patr. čes.,	15. června
Moudr. 10, 10—14,	Mat. 10, 34—42.
Sv. Aloise, vyzn.,	21. června
Sirach 31, 8—11,	Mat. 22, 29—40.
Nar. sv. Jana Kř.,	24. června
Isai. 49, 1—7,	Luk. 1, 57—68.

Sv. Petra a Pavla, ap., Skut. ap. 12, 1—11, 16, 13—19.	29. června
Sv. Prokopa, opata a patrona čes., Sirach 45, 1—6,	4. července Mat. 19, 27—29.
Sv. Cyrila a Metoděje, Žid. 7, 23—27,	5. července Luk. 10, 1—9.
Sv. Markety, panny muč., Sirach 51, 13—17,	13. července Mat. 13, 44—52.
Sv. Jindřicha, císaře, vyzn., Sirach 31, 8—11,	15. července Luk. 12, 35—40.
Sv. Maří Magdal., Píseň Šalom. 3, 2-5; 8, 6,	22. července Luk. 7, 35—50,
Sv. Jakuba Velik., apošt., I. Kor. 4, 9—15,	25. července Mat. 20, 20—23.
Sv. Anny, Přísl. 31, 10—31,	26. července Mat. 13, 44—52.
Sv. Marty, panny, 2. Kor. 19, 17—21,	29. července 2. Luk. 10, 38—42.
Sv. Ignáce, vyzn., 2. Tim. 2, 8—10 a 3, 10—12,	31. července Luk. 10, 1—9.
Den odpustků Portiunkulních, Sirach 24, 14—16,	I. neděle v srpnu Luk. 11, 27—28.
Sv. Alfonse z Liguori, biskupa, vyznav., učitele Církve, 2. Tim. 2, 1—7,	2. srpna Luk. 10, 1—9.
Sv. Dominika, vyznav., 2. Tim. 4, 1—8,	4. srpna Luk. 12, 35—40.
Sv. Vavřince, mučed., 2. Kor. 9, 6—10,	10. srpna Jan 12, 21—26.
Sv. Joachima, otce P. M., Sirach 31, 8—11,	16. srpna Mat. 1, 1—16.
Sv. Bartoloměje, apošt., I. Kor. 12, 27—31,	24. srpna Luk. 6, 12—19.

- Sv. Augustina, bisk., učitele Církve,** 28. srpna
2. Tim. 4, 1—8, Mat. 5, 13—19.
- Sv. Štěpána, krále, vyzn.,** 2. září
Sirach 31, 8—11, Luk. 19, 22—26.
- Povýšení sv. Kříže,** 14. září
Filip. 2, 5—11, Jan 12, 31—36.
- Sv. Ludmily, mučednice, patronky české,** 16. září
Přísloví 31, 10—31, Mat. 13, 44—52.
- Sv. Matouše, apoštola, evangel.,** 21. září
Ezechiel 1, 10—14, Mat. 9, 9—13.
- Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků,** 27. září
Moudr. 5, 16—20, Luk. 6, 17—23.
- Sv. Václava, mučedníka, patr. českého,** 28. září
Moudr. 6, 10—22, Mat. 16, 24—27.
- Sv. Michala, archanděla,** 29. září
Zjevení 1, 1—5, Mat. 18, 1—10.
- Sv. andělů strážných,** 2. října
2. Mojž. 23, 20—23, Mat. 18, 1—10.
- Sv. Františka Ser.,** 4. října
Galat. 6, 14—18, Mat. 11, 25—30.
- Sv. Havla, opata,** 16. října
Sirach 45, 1—6, Mat. 19, 27—29.
- Sv. Lukáše, evang.,** 18. října
2. Kor. 8, 16—24, Luk. 10, 1—9.
- Svátek Všech svatých,** 1. listopadu
Zjevení 7, 2—12, Mat. 5, 1—12.
- Den Všech věrných zemřelých**
1. Kor. 15, 51—57, Jan 5, 25—29.
- Sv. Martina, biskupa, vyznavače**
Sirach 44, 16—27 a 45,
3. 8. 19. 20, Luk. 11, 33—36.
- Sv. Alžběty, vdovy,** 19. listopadu
Přísloví 31, 10—31, Mat. 13, 44—52.
- Sv. Kateřiny, panny, muč.,** 25. listopadu
Sirach 51, 1—8 a 12, Mat. 25, 1—13.

DÍL PRVNÍ

»Abyssus abyssum invocat...«

»Propast volá k propasti...« (Žalm 41, 8.)

Kdo nebyl někdy v životě ohromen aspoň na okamžik pohledem na nekonečné propasti prostoru a času?

Kdo nezatušil někdy nekonečnou propast dokonalosti Toho, který vše naplňuje?

A druhá propast? - Kdo nepocítil aspoň někdy na okamžik svou nemohoucnost, nepatrnost, p r o p a s t své nicoty?

Hle, dvě propasti, - propast nekonečné dokonalosti, Bůh, - propast slabosti a nicoty, člověk.

Vzdálenost nekonečná, ale spojují se: Abyssus abyssum invocat: touží po sblížení a spojení.

Tato otázka, s p o j e n í člověka s B o h e m, je odvěká touha všech náboženství a odpověď na ni jádrem a podstatou všech náboženských snah a názorů, - od primitivů až k náboženstvím nejvyspělejším, - od náboženství přirozeného až k Pravdě Bohem samým zjevené. (Religio, náboženství, asi od kmene ligare, spojovati. Srov. Sv. Tom. S. th. 2—2, q. 81, a. 1.)

Smysl

S p o j e n í člověka s B o h e m: jádro náboženství, ale i cíl a účel, a tedy i konečný a nej-

vyšší smysl lidského života! - I lidstvo i jednotlivec hledá toto spojení - cestu k Bohu.

Ale nenašlo by ji pouhým rozumem, - Bůh sám vyšel mu vstříc a našel cestu k člověku. To je osa všeho náboženství:

Cesta člověka k Bohu a cesta Boha k člověku.

ŽIVOT BOHA.

»Na počátku bylo Slovo, a Slovo bylo u Boha, a Bůh bylo Slovo.« (Jan 1, 1.)

Bůh v sobě

Na počátku všeho, cokoliv a kdykoliv si možno co myslí, již vždy bylo Slovo. Co jest to: Slovo?

»A Bůh bylo,« praví Evangelista, »to Slovo!«

Bylo Bůh, jest Bůh! Ale bylo-li u Boha, bylo tedy něčím rozdílným v Bohu, samostatným, jinak by se nemohlo dělit a praviti, že bylo u někoho. A přece tvořilo s ním jedno Božství! »Bůh bylo Slovo.« Hle, tušení života věčného Boha! Kdyby Bůh neměl Slova, nebyl by živ a nebyl by ani Bohem a pramenem Života. Nebyl by tedy ani jakýkoliv jiný život vůbec. A je-li život, jest jeho celý zdroj a důvod v tom, že »Slovo bylo u Boha.« Neboť život jest nějaká činnost. V Bohu jest jediná činnost, myšlení a chtění, poznání a vůle. Ale v Bohu není dělení, jeho myšlení a jeho vůle jest totéž Božství. Myšlení není o ničem, jest o něčem: to, co jest v myšlení, jest myšlenka. Myšlenka jest nevyslovené slovo. Boží

MYSL nekonečná poznává sebe a vše svou **MYŠLENKOU**, čili **SLOVEM** a ve **SLOVĚ**. A toto poznání krásy nekonečné, kterou věčná **MYSL** poznává ve **SLOVĚ**, budí **LÁSKU** vzájemnou, která doplňuje dokonalost a úplnost Božího života, **OTCE**, **SYNA** a **DUCHA SVATÉHO**. Neboť není v Bohu jiné činnosti a jest tedy t a t o činnost jeho **ŽIVOTEM**!

Když tedy tento **ŽIVOT** jest zdrojem a Tvůrcem všeho a každého jiného života, pak jest to život nejdokonalejší. A každý jiný život jest tím dokonalejší, čím jest podobnější tomuto **ŽIVOTU**, životu Božímu!

Čím tedy jest život duchovější, čím jest svobodnější, čím jest plnější poznání a lásky, čím jest světlejší, tím jest bližší Bohu.

A opak? Čím jest život hmotnější, čím jest nucenější a nesvobodnější, tím jest vzdálenější od Boha.

Nuže, to jest jen náznak našeho tušení, jak se nám poodkrývá Božství a jak si je můžeme slabounce představit, nikoliv, jak jest samo v sobě.

A tento vnitřní život Boha jest největším a vlastně jediným samo v sobě tajemstvím, ostatní tajemství jsou jeho podobenstvím, odleskem, tvorem...

* * *

Stvoření - obraz

»A Slovo tělem učiněno jest.« (Jan, 1, 14.) - Slovo Boží v Bohu jest věčnou myšlenkou Boha Otce. A Bůh v něm vše vidí a poznává, není určován poznáním věcí mimo sebe. A Bůh své Slovo vyslovil. Vyslovil říkáme tomu, že Bůh stvořil něco z toho, co od věčnosti v nekonečném množství vidí ve své Myšlence, svém Slově. Bůh stvořil tento svět, stvořil člověka!

Svět a člověk jest stvořením toho, co a jak Bůh viděl ve svém božském Slově od věčnosti. Člověk jest stvořením božské myšlenky, a sice každý člověk, i ty! - »Učíníme člověka k obrazu a podobnosti svému!« (Genese, 1, 26.) Stvořením vyšel Bůh ze svého vnitřního věčného života a učinil druhé jsoucnou, TVORSTVO.

* * *

Vtělení, nadpřirozený výraz Boha

»A Slovo tělem učiněno jest.« Než celé tvorstvo, jakkoli odlesk krásy Boží, bylo by nedokonalé, kdyby nebylo korunováno nejvyšším dílem Božím, v němž Bůh naprosto dokonale a úplně vyslovil svou krásu navenek, když jako do rámce vložil do celého stvoření na konec Sama Sebe, když se vtělil a člověkem se stal. Není snad vůbec člověk jen proto stvořen, aby mohl Bůh vytvořiti nejdokonalejší své dílo, lidskou přirozenost Slova, JEŽÍŠE KRISTA? Pak Vtělení bylo samo účelným a nejvyšším podobenstvím vnitřního života Božího, pak by Vtělení bylo dokonalým odleskem vnitřního plození Boha Syna z Boha Otce v lidské přirozenosti z Ducha sv. v Marii Panně.

* * *

Vtělením se uskutečňuje odvěká touha lidstva po spojení s Bohem. Propast konečna a propast konečna se spojily v jedno, v jedné Osobě, v Kristu Ježíši. Tím předčila Moudrost Boží všechny dohady a touhy myslitelů a touhy lidských srdcí a spojila se s lidstvem tak, jak nikdo nikdy by jako skutečnost netušil. Vtělením stvořil Bůh svou cestu k lidstvu a člo-

věku a stvořil ji tak dokonale, že toto spojení Božství s lidstvím není dočasné, není náhodné a příležitostné, nýbrž jest trvalé a podstatné. Na věky bude Bůh člověkem, »Ježíš Kristus včera i dnes, on i na věky!« (Hebr. 13, 8.) Ježíš Kristus jest skutečnou hlavou a skutečným životem lidstva, neboť mu dává život, jsa sám jeho pramenem. »Já jsem cesta, pravda a ŽIVOT.« (Jan 14, 6.)

* * *

Ježíš Kristus, naš Pán a král všeho

Je-li tedy Ježíš Kristus hlavou lidstva, nejdokonalejším člověkem a sám jeho ŽIVOTEM, pak není nic, co by mu nebylo poddáno. A bez něho není učiněno nic z toho, co učiněno jest.« (Jan, 1, 3.) Není jiného krále, který by byl naprostým vládcem, zákonodárcem, soudcem, sám ze sebe a pro sebe, jedině Ježíš Kristus. Jemu náleží jediné rozhodování o zákonech a On jest nejvyšším Soudcem všech zákonů, které nikdy nemohou mu odporovati, mají-li býti platné a skutečnými zákony. »Bez něho není NIC.« Žádné místo, žádná věc, žádné bohatství a majetek, žádný mocný ani poslední tvor, nic není, co by mu nepodléhalo. Žádný poměr lidský, jako rodina, manželství, zdraví, život, nemoc a smrt, trest a vláda a státy, děti, staří a slabí... vše podléhá jeho zákonům, protože bez něho není nic z toho, co učiněno jest!

* * *

Vykoupení

Vtělený Bůh dal lidstvu život. »V něm byl život.« (Jan, 1, 4.) Ale člověku jest dáno na vůli,

aby ten život přijal nebo odmítl. A tu dostupuje Boží láska svého vrcholu, ano, svého sebezničení z lásky: Aby dojal, aby donutil při jeho svobodě lidské srdce a vůli, dal ŽIVOT za nás, svůj život, a zemřel za nás tak ukrutnou smrtí, aby lidské srdce neodolalo a musilo ho milovat, aby ho nemohlo odmítnouti! To jest dílo vykopení na kříži!

Vykoupení znamená nejen očistění od viny, nýbrž jest návratem k původnímu plánu (Ef. 1, 10) Božím, porušenému hříchem, návratem k vyvolení, jímž Bůh povolal člověka mezi všemi jinými tvory k svému synovství: jako SLOVO Boží, Ježíš Kristus, jest přirozeným Synem Boha, jako náleží svou božskou přirozeností do věčné Trojice, do vnitřního života Božího, tak přijal i člověka do účasti na své božské přirozenosti, takže se člověk stává také synem Božím, synem přijatým, adoptovaným.

V tomto přijetí člověka do účasti na životě Boha jest přesně jádro a podstata vykopení! A v tom jest ovšem také dosažení a vrchol náboženství, neboť jest to nejvyšší možné spojení s Bohem. (Scheeben, 411.)

* * *

Eucharistie

Ale zdůrazněme, uvědomme si co nejvýslovněji: To nejsou symboly! - Toto spojení s Bohem se neděje nějakým výrokem adopčním, to není jen nějaký mravní úkon nebo rozhodnutí. Bůh neřekl nebo neustanovil pouze svou vůli: »Já tě přijímám do svého života«... Nikoliv! Toto vykupující spojení jest skutečné, věčné a fyzické spojení člověka s Božstvím. Pravíme přesně: spo-

jení, nikoliv splynutí neb podobně! - Spojení, které se vlévá vtělením nejen do lidské přirozenosti Kristovy, nýbrž do každého člověka zvlášť a úplně! Neboť vtělení jest ustáleno a prodlouženo v další etapě: v EUCCHARISTIÍ. - Eucharistie jest dalším stadiem přelévání života božského do lidstva, a to stadiem, kde se již stýká božský život s každým jednotlivcem.

Eucharistie tedy není jen obřadním liturgickým předmětem! Není jen nějakou vedlejší příkrasou neb sladkostí pro lidi k tomu zladěné, nýbrž jest středem díla Božího! Jest stále trvajícím vtělením a sdílením Boha lidstvu a člověku.

* * *

Mše svatá

Eucharistie v tomto stavu lidstva má dvojí ráz: Ježto člověk zhřešil, nemá jen ráz spojení s Bohem, jaký by asi měla, kdyby bylo nebyvalo prvního hříchu, nýbrž má ráz výkupné oběti. Jest skutečnou a věčně touž obětí, která se stala na kříži na Kalvarii. A v ní se opětně Ježíš Kristus obětuje a přivlastňuje nám plody svého utrpení při mši svaté.

* * *

Svaté přijímání

Ale Nejsv. Svátost nedosahuje svého dokonání v úkonu obětním a v přechovávání na oltářích: Její účel a poslední stadium jest teprve ve skutečném spojení s člověkem, ve sv. přijímání: V něm jest konečně druhý termín velikého proudu od věčného života z Boha Vtělením a Eucharistií do života jednotlivcova. (Scheeben, 416.)

Vtělení Krista v každého člověka jest teprve dokonalým účelem Vtělení Boha v Kristu Ježíši, neboť prvním účelem i účinkem sv. přijímání jest u n i o, spojení. V něm vlévá Bůh svůj život do člověka, v něm se splňuje touha všech náboženstev po dokonalém spojení s Bohem, jaké je vůbec nejmožnější, nejuzší při nekonečnosti osobního Boha a při konečnosti tvora.

* * *

Kristus - nový člověk

Kristus, vtělené Slovo, se vtěluje do člověka! - Kdo jest Kristus jako člověk? - Jest vtělen z Ducha svatého a narozen z Marie Panny. Stal se člověkem přímým zásahem Božím, čili byl stvořen mimo řád přírody. A tím jest i mimo celou řadu ostatního lidstva, čili jest druhým prvním člověkem, stvořeným přímo od Boha, jest druhým Adamem. - Staré lidstvo se rodí s prvotním hříchem, ve zlomené přirozenosti a v křivém poměru k Bohu. A Bůh nekoná svou spásu tak, že by lidstvu jen odpustil vinu nebo jen je obmyl nějakým svým všemohoucím skutkem, nýbrž Bůh tvoří novou přirozenost v Ježíši Kristu a tu dává člověku tak, jako když se starý strom štěpuje a regeneruje novým

Katolík - nový člověk

štípením. Rodíme se tedy sice ve staré přirozenosti, ale křtem a ostatními svátostmi, jichž zdrojem jest Eucharistie, přijímáme vskutku nové lidství, lidství stvořené v Kristu Pánu v nejdokonalejším poměru k Bohu, v úplném sjednocení. A to se tedy také děje svatým přijímáním. - Člověk, přijavší Krista v Eucharistii neb v některé jiné svátosti, jest skutečně jiným

člověkem, než člověk bez milosti posvěcující, jest novým člověkem z druhého Adama-
Ježíše.

Jaké tedy musí potom míti srdce, jaké mravy? - Jak žalostné a nevědomé jest náboženství a katolictví těch, kteří je vidí v pouhé příslušnosti neb v pouhém vyznávání a vnějším přivtělení k nějakému tak zv. katolickému útvaru! Jak žalostné názory na víru a zbožnost těch, kteří neznají, že naše spása jest podstatná, nikoli jen nějak prohlášená, - že naše spása jest v nás, ve vnitřní přeměně a znovuzrození v jiného »člověka, který podle Boha stvořen jest ve spravedlnosti, to jest bezhříšnosti, a v pravé svatosti«.

Tajemství Církve

Ve sv. přijímání jest tedy vrchol náboženství. Jest v něm střed a essence jeho. V celém náboženském snažení lidstva jde o snahy a touhy po spojení s Bohem, ve zjeveném náboženství se tato touha skutečně a božsky splňuje: Kristus se vtěluje v člověka (Scheeben, 419), žije v něm a působí. Bez tohoto dokonaneho účelu Zjevení a Vtělení nemožno mluvíti o nějakém náboženském »cítění«, »založení« nebo o »dobrém katolictví«...!

Než spojením Boha skrze Ježíše Krista s jednotlivým člověkem není ještě vyčerpána funkce Vtělení a Eucharistie. Kristus Ježíš nejen se spojuje s jednotlivým člověkem, nýbrž spojuje člověka se sebou. To není totéž...

Znamená to, že nejen žije v člověku, nýbrž že i člověk žije v něm. Druhým účinkem (pojmově, nikoli časově) sv. přijímání jest *i n c o r p o r a t i o*, vtělení člověka v Krista (tamtéž 413).

Žije-li Kristus Pán v člověku, a žije-li v každém, kdo ho přijímá, žije i ve všech společně, všem jest principem a dárce m nadpřirozeného života. Kdo však dává život, jest i nositelem oživeného těla. Jsou tedy všichni, které oživuje život Krista Pána, jedním tělem, a to jeho tělem, jehož on zůstává hlavou. - Toto tělo Kristovo, v němž on skutečně žije, jest jeho CÍRKEV. (Ef. 1, 22, 23.)

Eucharistií tvoří si Kristus v nás své tělo, třetí podobu svého vtělení, - Církev. A to jest opět další etapa veliké cesty Boha k nám.

Církev Kristova tedy není krystalickým útvarem, nýbrž ústrojným; její spojení je vnitřní a životné.

A jest jasno, že tedy jen ta církev jest Kristova, v níž proudí jeho život, v níž jest Eucharistie, - ale právě tak jest zřejmo, že žádný člověk nemůže zakládati nové »církev«, neboť nemůže nikdo tvořiti život Kristův, který jest principem církve, než Kristus Ježíš sám jediný. Tedy jen jedna jest Církev, jako jest jen jeden Kristus, její hlava a dárce jejího života...

A jest jen ta Církev, která má ony znaky, kterými on ji vytvořil a ustanovil, a které ve svém souhrnu a úplnosti ji označují jako jeho pravé tělo: »Ty jsi Petr, a na té skále vzdělám Církev svou...« - kde je tedy Petr, a pouze kde je Petr, jest jeho Církev... (Mat. 16, 18.)

»A ty, obrátě se, potvrzuj bratřím svým...« (Luk. 22, 32.)

Ó Církví, drahá Církví, ty živý Ježíši, jsoúci mezi námi, jsoúci v nás! Kolik nepochopení, kolik nového mučednictví jsi prošel v tomto svém tajemném a skutečném těle! Jak málo jsme tě milovali,

drahý Pane, v tomto tvém těle! Žiješ sice mezi námi neznám v Eucharistii, ale žiješ ještě n e z n á m ě j š í - v e s v ě C í r k v i ! V on ě t ě neznají nepřátelé tvoji, ale tvoji vyvolení znají sladkou přítomnost tvé lásky ve svatostánku, - ale v církvi ani mnohým věřícím není známa tvoje skutečná přítomnost! Ano, Ježíši Kriste, nyní vyznáváme a jásavě věříme: Církev v j s i t y , ž i j í c í v n á s !

* * *

Svátosti

Každý, kdo poslouchá církve Kristovy a vyznává ji, jest údem těla Kristova. Ale neproudí ve všech údech jeho život . . . Jsou tu i údy odumřelé, které hříchem těžkým a ztrátou milosti ztratily jeho život v sobě. Proto Kristus Pán zanechal prameny svého života pro člověka nejen v Eucharistii, v níž jest sám pramenem všeho života milosti, nýbrž rozlil z ní ještě jiných šest způsobů, které plynou z Eucharistie a kterými rozlévá život milosti do lidské duše, - ustanovil vedle Eucharistie ještě šest SVÁTOSTÍ. Není tedy pouze Eucharistie přímým dárcem života Božího v nás, - i jinými Svátostmi se nám uděluje, ale přece Eucharistie jest korunou a hlavou jejich a konečným zdrojem proto, že není ničím jiným, než vtěleným Synem Božím, Kristem Ježíšem, pramenem všech Svátostí. (S. th. 3, 60 princ.)

* * *

A ježto Svátostmi plodí v nás Kristus Spasitel svůj nadpřirozený život a jimi tvoří své tělo - Církev, odpovídají také Svátosti různým věkům tohoto těla:

K ř e s t jest Svátostí zrození pro život Kristův v nás, a bez sv. křtu není vůbec v nás života.

B i ř m o v á n í m se posiluje zrozené dítě z Boha pro mužný věk boje proti nepřítelům tohoto života Božího v lidstvu.

P o k á n í m se obnovuje ztracený život a

S v a t ý m p o m a z á n í m n e m o c n ý c h se odstraňují poslední stopy nemoci - hříchu - k úplnému zdraví duše.

S t a v e m m a n ž e l s k ý m se plodí člověk k životu přirozenému, aby

S v ě c e n í m k n ě ž s t v a byl plozen v něm život nadpřirozený pro věčnost. (S. th. p. 3, q. 65, a. 1.)

Á celý tento životní vývoj od zrození až do upevnění života v plnost věku Kristova živí jako stálý pokrm, jako pramen síly

N e j s v ě t ě j š í S v á t o s t O l t á ř n í. Ona jest Svátostí, pramenící život Boží v sedmipramenném proudu všech Svátostí...

Soustřeďuje se tedy v poslední příčině cesta Boha k člověku ve spojení s tělem Kristovým v Eucharistii a s ní s tělem Kristovým - Církví.

* * *

Život věčný

»Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, jenž nás požehnal všelikým požehnáním duchovním v nebesích v Kristu, jako nás i vyvolil v něm před ustanovením světa... V něm máme vykoupění skrze krev jeho, odpuštění hříchu podle bohatství jeho milosti, která jest v nás hojně ve všeliké moudrosti a rozumnosti: aby nám oznámil tajemství vůle své, ... obnoviti vše

v Kristu... A vše položil pod nohy jeho, a učinil jej hlavou nade vši Církví, jež jest tělem jeho... Bůh pak, který jest bohat v milosrdenství, pro převelikou lásku svou, kterou nás miloval, když jsme byli mrtví hříchy, spoluobživil nás v Kristu, a spoluvzkřísil a spolu posadil v nebesích v Kristu Ježíši.« (Efez. 1, 3, 7, 10, 22, - kap. 2, 4—7.)

Spoluvzkřísil, spoluobživil, spolu posadil... Vskutku! Naše spása není proto, že nás Bůh k tomu pouze předurčil, nýbrž v tom a proto, že jsme tělem Kristovým. Nejsme jen skrze něho spaseni, nýbrž v něm, to jest: Proto, že Kristus jako syn Boží jest přirozeným účastníkem života Boha a jest OSOBOU Svaté Trojice, a ježto my tvoříme jeho tělo a on jest naší hlavou a dárce svého života v nás, patříme v něm do Boha a v něm, jakožto jeho údy, jako části jeho těla, docházíme života věčného v Bohu.

Jest tedy život věčný totéž, co býti vtělen do Krista, do jeho těla, do Církve. A jest tedy nad slunce jasnější, že kdo není v Kristu, čili v Církvi, nemůže býti spasen, protože spása jest právě to a nic jiného, býti v Kristu! Proto: Mimo Církev není spásy, protože mimo Krista není spásy!

* * *

Život věčný! - Život věčný jest tedy poslední etapa a uzávěr nekonečné cesty Boha k člověku: Z nekonečného vnitřního chrámu života Boha, jako obraz jeho vnitřního plazení a vycházení navenek, vystupuje SLO-

VO mimo tento tajemný kruh P ř e s v a t é
T R O J I C E ve S T V O Ě Ř E N Í, - V T Ě L E N Í, -
E U C H A R I S T I I, - P Ř I J Í M Á N Í, - C Í R K V I, a
obtěžkáno lidstvem, - svým tělem, - uzavírá ten-
to výstup návratem v Ž I V O T V Ě Č N Ý téže
T R O J I C E B O Ž Í, jíž budiž nekonečná čest
a sláva a díkučinění na věky věkův. Amen.

CESTA ČLOVĚKA K BOHU.

Kristus Ježíš nejen žije v člověku, on v něm i působí. Toto spojení není pouhá existence dvou přirozeností vedle sebe, nýbrž účast lidského života na božském a pronikání jeho tímto. (Scheeben 419.) - Spojení člověka s Bohem jest výsledkem oboustranné činnosti, ovšem ani rovnorodé ani rovnovážné. - Jak dlouhá, nekonečná a jen z tvůrčí moci možná jest cesta věčného Otce k člověku, tak krátká jest cesta i takřka nepatrná úloha na straně člověka: Bůh dochází ve svém vtěleném Slově až k samé bráně lidské duše, a cesta člověka k němu jest právě pouze v tom, aby Boha přijal.

* * *

Život duše

»Aj, stojím u dveří a tluku.« (Zjev. 3, 20.)

»Ne, nemylte se, nikoli, aby ho přijal pouze vnějším přijetím některé svátosti, - právě naopak, t í m p o u z e by ho nepřijal. Přijetí toto není přijetí vnějšího znamení, nýbrž předpokládá podstatně přijetí vnitřní, to jest přijetí Boha d u š í. A jak přijímá duše cokoli do sebe? - Ničím jiným, než svou činností, - to jest ROZUMEM A VŮLÍ. Poznání a chtění jest život lidské duše, obrazu to samého Boha, který jsa pramenem všeho a Dárce

života, jsa nejvyšším a samým Životem, nežije také jinak, než nepochopitelnou a jednotnou činností poznávání a vůle. - A život tento jest nejdokonalejší, jest tak plodný, že poznávání jeho jest plnoosobní a že vůle Boží jest tak Osobou, jako Otec a Syn, jako věčná Mysl a věčná Myšlenka-Slovo.

Je-li tedy tento život nejdokonalejší a nejvyšší, pak každý jiný život je tím dokonalejší, čím je tomuto podobnější. A naopak, jak jsme již v jiné souvislosti řekli, čím jest vzdálenější, čím jest tomuto nepodobnější, tím jest nedokonalejší a nižší.

Obraťme to ihned na sebe! Čím žijeme duchověji, - neboť to jest na nás nejpodobnější životu pouhého ducha-Boha, - tím žijeme dokonalejším životem. Ale čím více podléháme hmotě, tělu, světu, tím jsme vzdálenější svým životem od Boha, tím nižším, nedokonalejším životem žijeme.

Hle, v tom jest míra života lidského: Linie mezi Bohem a mezi hmotou jest polem našeho života. A pohyb na tomto poli neb na této linii jest jeho zkouškou. Stoupáme-li na této cestě k Bohu, to jest: žijeme-li víc a více podle vůle ducha, tím dokonaleji žijeme. Podrobujeme-li se tělu, jeho žádostem, pokušením, únavě, náladám, sloužíme-li mu, tím nedokonaleji a vzdáleněji od Boha žijeme. A odvrátíme-li se dokonale od Boha a jdeme-li na životní linii směrem ke

Hřích - smrt duše

hmotě, klesáme do hříchu a tím i odpadáme od Boha. V tom jest věčné zavržení, že nešťastníci, do něho zatracení, sami se odvrá-

tili ve svém životě od správného směru a šli sami opačnou cestou. Kam došli, tam zůstali...

* * *

Co jest život podle ducha?

Naše duše má dvě svobodné mohutnosti: Rozum a vůli. Ty jsou nezávislé na hmotě, mohou samostatně působiti, ano, jednati i proti tělu a zákonům hmoty.

Nuže, řídit se rozumem a vůlí, svobodně od vlivů těla, jest žíti duchem. Ale to jest pouze život přirozený. Přistoupí-li pak k této činnosti naší duše i ona nová přirozenost, nové lidství Kristem nám vštípené, jak říkáme »milost posvěcující«, pak jest náš život teprve dokonale duchovní a nejdokonaleji podoben životu Božímu, protože jest nejen čistý od všech vlivů hmoty, nýbrž jest proniknut účastí na božském životě samém.

Jest tedy základem a jádrem křesťanské mravouky: Žíti podle ducha v milosti Boží, a neřídit se zákonem těla a světa!

* * *

Linie mezi Bohem, Životem nejdokonalejším, - a mezi hmotou, životem nejméně dokonalým, jest naší životní cestou. Jestliže tedy žiji věrně podle vůle, rozumu a milosti, žiji křesťansky. Ale i tento život má ještě mnohé a mnohé stupně. Považme přece, že i největší světci nebyli na jiné linii, než na téže, ovšem, že jejich svatost právě znamenala vysoký stupeň, čili velikou blízkost Bohu. - Kdy jest tedy můj život na nejvyšším stupni dokonalosti?

Jestliže jsem činný čistým rozumem a čistou vůlí, bez vlivů těla, jsem-li v milosti a při tom je-li i předmět mého myšlení a mé vůle nejvyšší, to jest Bůh, v tom čase jest můj život nejdokonaleji činný. Jak říkáme tomu stavu, kdy myslím na Boha a zároveň s touhou se k němu obracím? ... Modlitba!

Modlitba

Hle, modlitba! Nikoli plané přemýšlení, nýbrž dokonce doba nejvyšší životní činnosti!

Proto je s naší strany cestou k Bohu, jest otevřením naší duše pro něho, jest s naší strany spojením s ním!

Byla tím vždy moje modlitba? Anebo: Čím mi byla dosud modlitba? Ó můj Bože, jaká milost, jaká slast, že já mohu se podobati svým vnitřním životem tvému Životu, že se mohu spojití kdykoli a kdekoli s tebou! Ano, můj Pane, modlitba bude nyní již navždy mým nejvyšším životem, mým celým životem!

* * *

Nemůžeme však stále na Boha mysliti! Máme jiné povinnosti v tomto stavu, zapomínáme ... Modlitba, kdy na Boha výlučně myslím, je také vskutku jen nejvyšším bodem života ... Ale potom přijde opět denní život. A tento život jest právě zkouškou, jak se v něm řídím podle modlitby, čili podle ducha, a to Ducha Božího.

Život podle Boha mi zjevil zase on sám! - Slovo věčné, Slovo Otce, se nejen vtělilo, aby nám dalo život, nýbrž se i vyslo-

v i l o, aby nám dalo jasné »slovo«, čili **Z j e v e n í**
o B o h u.

Zjevení - Evangelium

Z j e v e n í Boží máme ukryto v **E v a n g e l i u**,
jako **Ž i v o t** Boží jest ukryt v **E u c h a r i s t i i**.

V t ě l e n é **S l o v o** nás učilo **s l o v e m** a
p ř í k l a d e m. Ideálem života lidského vůbec
jest život podle slov evangelia a podle vzoru
Pána našeho Ježíše Krista. **NÁSLEDOVÁNÍ**
KRISTA JEST CELOU KŘEŠŤANSKOU
MRAVOUKOU!

* * *

N á s l e d o v á n í není pouze řada jednotli-
vých skutků. Mnoho věřících si myslí, že křes-
ťanství jest buď výkon určitých modliteb nebo
jednotlivé dobré úkony, z nichž tkají svůj poměr
k Bohu. Není tomu tak!

Z j e v e n í Boží **d á v á** a **ž á d á** život!
A život je trvalý a pravidelný vzrůst z vnitřní
síly. Proto chce Pán Bůh **z m ě n i t i** nás, a nikoli
jen naše skutky. Někdy jest to ovšem vskutku
jedno, ale není to jedno, tvoříme-li si svůj životní
cíl nebo cestu. Naším úmyslem a plánem musí býti:
C h c i **s e b e** **z m ě n i t i** podle Ježíše Krista, ni-
koliv jen konati jednotlivé úkony náboženské neb
mravní a při tom v jádře své osobnosti zůstati
stejným.

Prakticky pak to znamená, že sice musím ko-
nati své dobré skutky a povinnosti i jednotlivě, ale
nikoliv skutky pro skutky nebo povinnosti pro po-
vinnosti, nýbrž proto, abych tím **v y t v á ř e l**
v s o b ě **plnokřesťanskou o s o b n o s t**, - skutky a

úkony nesmějí zůstatí samy v sobě, nýbrž působiti zpět na mne a dělati mne dokonalejším!

Osobnost křesťanská pak vyrůstá z nitra. Vyrůstá z lásky k Ježíši Spasiteli. Láska pak vtiskne našemu duchu ducha Kristova, jeho srdce, jeho smýšlení, jeho city a způsoby jednání i výrazu. Čím více Krista Pána milujeme, tím jasněji proniká v naší osobnosti jeho osoba a září z nás jeho duch!

A z toho tedy teprve vznikají skutky jednotlivé, jako plody vzcházejí teprve ze stromu.

Tato úvaha vede k tomuto konci: Nevyhovuje úmyslům Božím, touhám Srdce Kristova, kdo se časem modlí a časem zapomíná docela na Boha; kdo chvíli hlásá horlivě zásady víry a za chvíli je opouští, kdo koná určité skutky dobré, ku př. modlitby, almužny, pracuje veřejně pro věc Boží, a při tom hová nějakému hříchu, kdo žije chvíli v milosti a chvíli zase v hříchu těžkém, nemaje vůle zřici se ho.

Život a Slovo Ježíše Krista žádají vnitřní změnu celého člověka, od zla k dobru, k lásce Boží! Kdo vpravdě Boha miluje, nemůže ho žádným hříchem urazití, a nikoli některým ano, některým ne.

Čili: Dalším úkolem jest: Život Boží čili milost v sobě upevniti a rozmnožovati!

Ctnost

Upevniti se pak v milosti znamená býti ctnostným. A to je i navenek cílem křesťanství: Aby katolíci byli lidmi majícími a ukazujícími dobrotu Boží, nikoli, aby jen dělali skutky neb mluvili slova a zůstávali stejnými.

* * *

Jako jest modlitba nejvyšší činností života, tak jest ctnost čili pevnost v milosti nejvyšším jeho způsobem v denním životě.

* * *

A budiž jasno: cesta k Bohu není cestou matného citu! Cesta k Bohu, návrat k Bohu jest jasně vytyčen slovy: »Nikoli kdo mi říká: Pane, Pane, - vejde do království nebeského, nýbrž kdo plní vůli Otce mého.«

A kde jest vůle Otcova? Nikoli v subjektivním názoru a citu, - nýbrž v příkázáních: Milovati budeš Pána Boha svého, - aby ses však nemýlil a nedomníval se marně, že ho miluješ, praví Spasitel: »Kdo moje příkázání má a kdo je zachovává, ten jest, kdo mne miluje.« A jinde: »Kdo pak Církve neuposlechne, budiž vám jako pohan a veřejný hříšník.«

Cesta k Bohu není tedy libovolná, jest znatelně vyznačena a podmíněna příkazy Božími a církevními.

Boží

Příkázání Boží a církevní jsou zákonem. Zákon stanoví meze mravního jednání, jichž není dovoleno přestoupiti. Ale není dokonalým zachováním zákona pouhá snaha nepřekročiti mezí. Dokonalým plněním zákona jest touha vyhověti co nejvíce jeho duchu a účelu.

Není dokonalým životem podle vůle Boží pouhá snaha nehřešiti, nýbrž snaha po podobnosti s Bohem, jak nám jest vzorem vtělený Bůh, náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus. Jeho slovo, EVANGELIUM a jeho vzor i smrt nebyly pouze k tomu, aby člověk nehřešil, nýbrž spíše k tomu,

aby byl dokonalým. Jeho slova obsahují daleko více povzbuzení k dobrému a krásnému, než zákazů zlého: »Buďte dokonalí, jako Otec váš nebeský dokonalý jest.«

Blahoslavení... (Sv. Mat., k. 5.)

Proto není vrcholem zjevení Boha, křesťanství, zachovávaní přikázání, nýbrž r a d y Spasitelovy, vyslovené na mnoha místech sv. evangelia.

Nuže, nyní zřím jasně účel i cíl svého života:

Jsem stvořen, abych žil pro Boha. Bůh však sám určil nevýslovně způsob tohoto života: Vtělil se v Marii Panně a žije stále vtělen v Eucharistii, aby vtělen ve mně svým životem milostně na mne působil. Já pak přijímám toto jeho působení tím, že vypuzuji ze své duše vše, co mu odporuje, a konám to, co jest jeho vůlí. - Vůdcem v tom jest mi v í r a v jeho přikázání a l á s k a, s níž je zachovávám. Obojí pak čerpám ve spojení s ním - v m o d l i t b ě, v modlitbě soustředěné a plné touhy po něm.

Jest tedy celé jádro života v tomto: Vyprázdniti se od hmoty - hříchu, a naplniti se K r i s t e m, - a to jeho životem z E u c h a r i s t i e a jeho s l o v e m z E v a n g e l i a, v dokonalý život m o d l i t b y a c t n o s t i.

* * *

»Dal jsi tedy mně nemocnému svaté T ě l o své k posile myslí i těla: a dal jsi světlo nohám mým - S l o v o své. (Ps. 118, 105.)

Bez toho dvojího bych nemohl dobře žíti: neboť S l o v o B o ž í jest světlem duše mé a S v á t o s t tvá chlebem života.

Obojí se může také nazvati dvojím s t o l e m, postaveným v pokladnici Církve svaté:

Jeden stůl jest svatý oltář, mající chléb svatý,
to jest drahocenné Tělo Kristovo,

druhý jest stůl Božího zákona, mající svaté
učení vychovávající k víře pravé, a vedoucí pevně
až ke vnitřní zácloně, kde jest svatyně svatých.
(Násl. Krista, IV, 11, 22—26.)

NEJSVĚTĚJŠÍ IDEÁLY

Bůh jest Pravda, Dobro a Krása.

»Já jsem, jenž jsem« (Exod. 3, 14) znamená, že v něm jest vše skutečné a pravé, že on jest skutečnost a nikoli zdání, že v něm není omylu, klamu, vše jest!

»Plesejte Hospodinu, neboť jest dobrý.« (Žalm 117.) - »Jeden jest dobrý, Bůh.« (Mat. 19. 17.)

»Jásot a krása před tváří jeho.« (Žalm 95.)

Cílem naším jest býti podobnými Bohu. »Bud'te dokonalí, jako Otec váš nebeský dokonalý jest!« (Mat. 5, 48.)

Nejdokonalejším obrazem Božím jest vtělený Syn Boží - Ježíš Kristus. Proto jest také nejdokonalejším vzorem člověka.

Vůlí Boží tedy není, abychom měřili své skutky podle toho, co jest hříchem, nýbrž aby nám byl ideálem a vzorem on sám vtělený v naši přirozenost. To jest jádro křesťanské mravouky a tedy také její východisko. Býti dobrým či dokonalým jest podobati se Ježíši Kristu.

Není to však pouze následování a napodobování v nější, především je to napodobení jeho nitra,

aby vnějšek byl potom plodem vnitřního smýšlení a vůle. »Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem!« (Mat. 11, 29.) **Lidská dokonalost a dobrota jest vnitřní, nikoli ve skutcích, které mají svou dobrotu z toho, z jakého srdce vycházejí.**

Jak ubohé by bylo křesťanství, kdyby vše, co člověku přináší nebo od člověka žádá, byly pouze příkazy a zákony zakazující zlé! Proto se nevtělil Bůh, proto nezemřel na kříži, aby člověk **pouze nebyl zločincem a hříšníkem!** Zákony jsou obyčejně krajní mezí, za niž se nesmí, ale nejsou ideálem života. Nejnižším cílem křesťana jest, aby zemřel v milosti Boží. Ale to jest také nejnižší požadavek, a kdo **pouze s tím počítá, jest také posledním křesťanem.** Máme-li jen jeden život, a vykoupi-li se tímto jedním životem celá věčnost, pak jest jen moudré, abychom jej tak prožili, aby věčnost byla co nejlepší. Nic tedy nemůže být tak těžkého, žádný život tak dobrý nebo odříkavý a čistý, aby se o něm nemohlo říci: **»Věčnost za to stojí.«**

* * *

Dokonalost

Základem a kořenem podobnosti s Bohem čili následování Krista Pána jest **láska k němu a k bližnímu.** »Nade všecko mějte lásku, která jest poutem dokonalosti.« (Kol. 3, 14.)

Láska tato však není pouhý cit, nýbrž skutečný život. Láska jest poutem, které svazuje nás s Bohem. Milovati však někoho znamená míti s ním stejnou vůli, stejné srdce. Milovati tedy Boha jest totéž jako chtítí, co chce Bůh: **Plniti jeho vůli.** Jednotou vůle s Bohem stáváme se mu po-

dobnými. Láska nás pudí, abychom byli podobnými Bohu. V tom je vše.

Miluji-li Boha a podle toho, na kolik jej miluji, snažím se odkládat to, co neladí ve mně s jeho svatostí, snažím se nabýti vlastností, které souhlasí s jeho dokonalostí.

Láska nás nutí, abychom tedy postupovali v dokonalosti, čili ctnosti.

Ctnost

Ctnost jest stálá vlastnost a schopnost činiti, co se Bohu líbí. Jsou různé ctnosti:

Nejvyšší ctnost jest láska k Bohu. Láska k Bohu musí býti při každé jiné ctnosti.

Ctnosti božské

Víra, naděje, láska jsou božské ctnosti, ježto jejich pohnutkou jest přímo sám Bůh.

Mravní

Opatrnost, spravedlnost, statečnost a umírněnost nazýváme ctnostmi mravními, ježto se vztahují na mravní cenu jednání. Mravní ctnosti jsou základem všech jiných ctností a musí naše jednání určovati, aby bylo ctnostné.

Ostatní ctnosti, stojící na základech ctností božských a mravních, jsou vysloveny ve sv. Evangeliiu. Jsou to především ctnosti v osmeru blahoslavenství:

Blahoslavenství

Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské.

Blahoslavení tiší, neboť oni zemi vládnouti budou.

Blahoslavení lkající, neboť oni potěšeni budou.

Blahoslavení, kteří lačnější a žíznější po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou.

Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou.

Blahoslavení pokojní, neboť oni synové Boží slouti budou.

Blahoslavení, kteří protivenství trpí pro spravedlnost, neboť jejich jest království nebeské.

V osmeru blahoslavenství se jeví pokrok od nedokonalého k dokonalému a cesta duše po trojí cestě očištné, osvětlné a sjednocující. Blahoslavenými jsou, kteří nevěší své srdce na bohatství, pocty a požitky (cesta očištná), kteří žijí spravedlivě a milují bližního (cesta osvětlná), kteří nosí v čistém srdci pevný pokoj a při tom klidně trpí pro Boha pronásledování od světa (cesta sjednocující).

Rady evangelické

Dokonale ruší všechny prameny zla a dokonale člověka s Bohem spojují ctnosti podle tří evangelických rad, chudoba, čistota a poslušnost. Chudobou se člověk zříká věcí hmotných, čistotou obětuje Bohu své tělo, v poslušnosti dává mu konečně jádro své osobnosti, svou vůli, sebe sama.

Kolik tedy člověk má lásky k Bohu, tolik se mu ve ctnosti přibližuje.

Stupně dokonalosti

Nejnižší stupeň lásky, - v š e m n u t n ý, - vyžaduje, aby člověk aspoň tolik Boha miloval, že je ochoten raději vše ztratiti, než uraziti Boha těžkým hřichem.

Vyšším stupněm lásky k Bohu jest, varuje-li se člověk za každou cenu i všedních hříchů a vědomých nedokonalostí.

Nejvyšším stupněm však člověk Boha tak mi-

luje, že vpravdě především vyhledává to, co ho činí Bohu podobnějším, třebaš to bylo sebe těžším, ano, volí raději kříž než radost, obtíže než snadnost, aby se více podobal ukřižovanému Spasiteli.

Cesta k dokonalé ctnosti

C E S T A k těmto stupňům lásky bývá nejprve očistná, kdy člověk ještě musí odstraňovati náklonnosti a zvyky lásce protivné. Po vykořenění křivých vlastností osvojuje si člověk snadnost v lásce k Bohu na cestě **o s v ě t n ě**, nabývá ctností. Když dobro jest člověku již úplně snadným a když nalézá v dobru, ano i v kříži a utrpení klid, pokoj a radost a volí ze dvou stejně dobrých možností, z nichž jedna jest snadnější a druhá těžší, tu, která se více podobá kříži Páně, žije sjednocen s Bohem dokonale (**cesta s j e d n o c u j í c í**).

Prostředky na cestě

P R O S T Ř E D K Y k **cestě dokonalosti** jsou pro všechny stupně stejné, pouze v jakosti, jak se užívají, jsou rozdíly:

1. Modlitba vnitřní

Prvním hlavním prostředkem jest **v n i t ř n í m o d l i t b a**.

Ve vnitřní modlitbě přemýšlíme o věčných pravdách a s vroucí prosbou upevňujeme svou vůli, že podle nich zařídíme celý život. Je-li jednou z hlavních příčin našich nevěrností vůči Bohu skutečnost, že pod vlivem smyslového poznání **z a p o m í n á m e n a B o h a** neviditelného, jest nejjistějším návratem k němu znovu a znovu obnovená vzpomínka na jeho neviditelnou, ale tím skutečnější všudypřítomnost, která nás ve vnitřní modlitbě vždy živěji proniká a naplňuje. Vnitřní modlitba jest zření do neviditelných skutečností, v ní

napájíme duši poznáním věčných pravd a prosycujeme ji touhou po věčnosti, silíme ji k věrnému plnění vůle Nejvyššího.

Sebranost mysli (soustředění mysli)

Druhým požadavkem k cestě dokonalosti jest **s e b r a n o s t m y s l i**, která jest vlastně prodlouženou vnitřní modlitbou do celého denního života: Častěji přes den obnovujeme vědomí, že Bůh jest při nás, kolem nás a v nás, prohlédáme své svědomí, pozdvihujeme okamžitým vzletem své srdce k úkonu lásky, abychom obnovili v sobě vůni a sílu, načerpanou ve vnitřní modlitbě. Bez sebranosti mysli jsme hříčkou pokušení, nálad a náhod a klesáme ze hříchu do hříchu, ztrácíme jasný pohled do věčných skutečností.

Stálou, neb s počátku častou myšlenku na Boha vždy přítomného upevníme si nejlépe tak zvanou »bdělostí srdce«. - Bdělost srdce jest několik určitě stanovených okamžiků dne, tří neb pěti, - v nichž opustíme myšlenkami svou práci a aniž by bylo nutno dáti na venek co znát,

1. živě si uvědomíme přítomného Boha.
2. Pohlédneme náhle do sebe a tážeme se: »Kde je nyní mé srdce?«, t. j. na co myslím, co chci, co mnou hýbe?
3. Pohlédneme na Boha a srovnáme, zda city, hnutí, touhy srdce našeho se srovnávají se Srdcem Božím.
4. A lítostí, nápravou, sebezpřemožením i h n e d srovnáme své srdce v jednotu se Srdcem Božím.

Tak činíme v každém tomto určeném čase, nejlépe ráno, dopoledne, odpoledne, večer ...

Duchovní četba

Pramenem věčných pravd, předsevzetí a sva-

rých tužeb jest třetí pomůcka duchovního života, duchovní čtení.

Ve vnitřní modlitbě mluvíme s Bohem, ve zbožné, pokorné, pozorné a pravidelné duchovní četbě, - především Svatého Písma, - mluví Bůh k nám. Bez duchovní četby brzy vyschne pramen vnitřní modlitby a sebranosti mysli, prostě proto, že duše, která musí mít nějakou myšlenkovou náplň, jest plna jiných obsahů, nečerpá-li z duchovní četby.

4. Zpytování sv

Konečně čtvrtým nutným průvodcem po cestě dokonalosti jest z p y t o v á n í s v ě d o m í, v němž poznáváme, jak jsme byli ve světle vnitřní modlitby a sebranosti mysli věrnými vůli a vedení milosti svého Pána.

Ve všeobecném zpytování svědomí zkoumáme v š e c h n y chyby a hříchy buď dne nebo určité doby ke svatě zpovědi, - v č á s t e č n ě m všímáme si určité jednotlivé chyby, kterou si chceme toho času odvyknouti, pozorujeme, zda poklesků do ní ubývá či přibývá a podle toho činíme předsevzetí. Bez částečného zpytování svědomí jest pokrok k dokonalosti takřka vyloučen.

Tyto čtyři prostředky jsou samy ze sebe nutny tomu, kdo chce stoupatí v dokonalosti. Jsou se strany člověka.

Se strany Boží však hlavními prostředky jsou svaté s v á t o s t i, především svaté přijímání a pravidelná svatá zpověď, spojené ovšem se m š í s v a t o u.

Obojí tyto prostředky, lidské i Božské, vyžadují, aby člověk jich užíval d e n n ě a nevynechal jich bez vážné příčiny.

PŘEKÁŽKY NA CESTĚ.

Naším úkolem není pouze spojití se v určitou dobu s Bohem v modlitbě ani jen občas vykonati nějaký ctnostný skutek. Náš život musí býti celý podle Boha. Poznali jsme, že život podle Boha jest míti jeho život v sobě z pramenů Svátostí, - Eucharistie, - a míti jeho ducha v sobě z pramenů evangelia.

Než máme v sobě zákon, odporující zákonu ducha: pokaženou přirozenost, nakloněnou hříchu.

Z ní máme různé vášně a zvyky a vlastnosti, které jsou nám stále pramenem hříchu. Dejme pozor! Tyto vlastnosti a vášně nejsou samy hříchem, nýbrž hříchem jsou úkony, které z nich plynou. Kdo má nějakou vášně, sebe silnější, ale přemáhá ji, nemá proto hříchu, naopak, jest mu pramenem zásluhy. Ale jest právě vždy také stálým nebezpečím hříchu a proto jest na nás, abychom tyto vášně a náklonnosti ke zlému vykořeňovali. Toto vykořeňování se jmenuje očišťování a patří, jak jsme poznali, ke stupni cesty téhož jména. Nuže, cesta očištná nebo očišťování neznamená snad svátost pokání, v níž se očišťujeme od hříchu, nýbrž znamená odvykání těchto náklonností, trvalých a v nás zakořeněných!

A k očištění od nich čili k odvyknutí jest třeba dvojího: Milosti, které si získáme snažnou a úsilnou modlitbou. To jest první a nejhlavnější podmínka.

Druhá však jest těžší a neméně nutná jakožto důsledek první: sebezápor!

Slovo nemilé a neoblíbené, ale není pomoci: Kdo chce za mnou přijít, zapři sebe sám! Slovo Páně jest slovo kříže a víra v něho jest cesta kříže! Nevede do nebe jiná cesta než nevinnosti, které v tomto stavu nemáme, májice přirozenost pokaženou, a cesta pokání.

Nuže, co musíme zapírat? Je-li sebezápor očišťováním, jest jasno, že sebezápor chce odstranit to, co jest na nás pramenem hříchu. Proto cesta očištná započne tam, kde pro každého jest JEHO pramen hříchu. A tu nejlépe jest začítí záporem vnějších zlých vlastností: Odvykejme si nejprve hříšné jednání, abychom tím zapřeli v sobě jeho prameny. Ku př. ovládejme pevně zlostné jednání, jednání sobecké, nelaskavé, pomstychtivé, naduté, nepravdivé a falešné, úskočné...

Potom přistoupíme k očištění svých řečí: Opět odvykejme si takové řeči a slova, která jsou z pramene oněch hříchů, jak jsou právě výše vypočítány, a k tomu klení, zneužívání jména Božího, nadávky...

A konečně, když již se máme navenek v moci, bděme a očišťujme i své myšlenky a hnutí srdce, aby byla vždy čistá a podle ducha, plná ducha Kristova.

To jest cesta očisty!

Druhá cesta, následování, jest cesta ctnosti. Na té se již snaží věrný křesťan, který již odstranil z velké části nejhorší zlozvyky, také pěstovati v sobě dobré. Nikoliv zase jen konati jednotlivé ctnostné skutky, - skutek není ještě »býti« dobrým, - nýbrž tak konáme, čili navykáme si dobré, s tím úmyslem, aby to

v nás zanechalo trvalé zvyky k dobrému. A tím se upevňujeme v milosti a vzdalujeme hřích u. Mám ještě dále psát? Ano, ale jest to již cesta pro, bohužel, nemnohé. Nejvyšší cesta jest pak, kdy člověk jest tak Bohu věrný, že nade vše touží se dokonale podobati Spasiteli, a to právě v tom, co jest u Spasitele nejhlavnější, v kříži a ranách jeho a v lásce jeho. Ten pak volí již - ne někdy, ale pravidelně a skoro vždy, je mu to již zvykem, - ze dvou stejně dobrých věcí tu, která jest podobnější kříži!

Mluvili jsme již o tom, ale sem to opět patří, protože to jest vrchol sebezáporu a vrchol lásky, která jediné jest pramenem sebezáporu... »Vezmi kříž svůj a následuj mne!« - Tento sebezápor již ovšem není očišťováním, jest již nejvyšším následováním kříže Páně, jest nejčistší láskou.

A jest vždy spojen i s nejvyšší věrností v modlitbě, která zde nabývá vyšších stupňů a není již obyčejně jen přemýšlivá a složená z jednotlivých úkonů rozumu, vůle a vznětů, nýbrž zjednodušuje se a jest již většinou modlitbou vznětovou (afektivní), kde duše nemůže již přemýšleti, ale opakuje s velikou silou a vnitřní chutí jen jeden a týž úkon lásky nebo lítosti nebo sebeobětování nebo díků a pod. - A konečně tu již bývá modlitba klidu neb pokoje, kdy již ani ony vzněty se neopakují, nýbrž kde beze slov duše vnímá Boží přítomnost a spočívá v jednom citu neb v jednom jediném vědomí a požívání této přítomnosti.

A obojí pak, tato nejčistší modlitba, dosa-

Štelná řádnou milostí a řádnou věrností, - a tento nejvyšší sebezápór, jsou nejvyšším lidským životem, protože Bohu a jeho životu nejpodobnějším!

Kéž zapálí oheň Ducha svatého láskou nevypravitelnou a silou nepřemožitelnou naše ledví, ducha, rozum i srdce, aby vzplanula v nás touha po takovém životě! Stojí mnoho, stojí mnoho křížů, ale jest již sám sobě odměnou zde na zemi nejvyšší! Či není to pro všechny?

Či jest různé nebe pro různé lidi, nebo máme jiný, nižší cíl, než měli věrní Kristovi?

Jeden Ježíš, jeden život, jedna věčnost!

DUCHOVNÍ VEDENÍ.

A. Jednotlivé:

Duchovní lidé, ne všichni, ale někteří, potřebují pro život své duše autoritu. Autoritu Boží. A není to snad pro lidi jen prosté a nevědomé. Ba naopak! Čím kdo výše stojí a čím výše jest volán k Bohu, tím spíše potřebuje jeho hlasu. A jeho hlas jest pro duše v jejich pastýřích, ve svatém kněžství Kristově!

Kněžství Ježíše Krista v člověku jest přímá účast a podíl spoluúčastenství na jeho nejvyšším a jediném velekněžství, neb není vícero kněžství, než jedno, Kristovo, ale rozlité v něm a z něho ve všech kněžích. Kněz má a aktivní účast na spáse lidstva, kdežto laik má pasivní, to jest přijímající účast, přijímaje milost, ale nemoha ji dávat, krom křtu sv. a krom manželství.

Ale vrchol kněžství jest právě v o d p u š t ě n í h ř í c h ů a v N e j s v. Oběti, neboť kněžství jest podstatně smír a obět.

Kněz jest p a s t ý ř e m d u š í. Proto kdo chce dojít vyšší lásky a dokonalosti v ní, bude potřebovati d u c h o v n í h o v e d e n í.

D u c h o v n í v e d e n í z á l e ž í v t o m, že kněz věnuje více péče jedné duši zvláště, aby v ní vypěstoval z milosti dokonalý obraz Ježíše Krista, Pána našeho.

Děje se to obyčejně ve z p o v ě d n í c i, ač to není nutno, může se dít i d o p i s o v á n í m a b e z e s t y k u o s o b n í h o. Z á l e ž í v t o m, že kněz p o z n á b l í ž e určitou duši, která se mu z c e l a o t e v ř e a p o z n a v, kam asi ji chce Bůh přivést, dává jí r a d y a p o k y n y, jak se má očišťovati, v čem má pokračovati, zjevuje jí vůli Boží, varuje ji zkušeně před nebezpečími a úskalími a nástrahami světa, přirozenosti a d'ábla, povzbuzuje ji v těžkostech, pozvedá ji v malomyslnosti, trestá ji v nedbalosti, poučuje o dalším kroku a ukládá jí úkoly, které vedou k její svatosti, nebo které jsou k dobru i jiným duším. - Krom toho se za ni zvláště modlí, jako za ovci, sobě zvláště svěřenou, za niž také bude vydávati zvláště počet.

D u š e p a k j e s t k e s v ě m u v ů d c i d u c h o v n í m u u p ř í m n á, o d d a n á, p o s l u š n á a n a n e j v ý š u c t i v á a s k r o m n á. Dává mu v modlitbě jedno z nejprvnějších míst, jest vděčná.

Jest se však vždy míti na pozoru, aby vedení zůstalo čisté, bez jakékoli pozemské stránky darů, zábav a pod.

Vedení samo se koná tak, že obyčejně po sv. zpovědi asi j e d n o u z a m ě s í c p o d á k a j í c n í k

svému pastýři celkový počet ze svého duchov-
ního života. Kněz se ptá obyčejně na způsob
modlitby, jak byla duše věrná, zda cítí něja-
kou změnu a pod. - Dále se ptá na klid duše,
zda nemá nových nebo zvláštních pokušení nebo
povzbuzení k dobrému. - Potom zkoumá její
věrnost v sebezáporu a očišťování a koneč-
ně dbá, aby její ideály po dokonalosti zůstaly
čisté a vznešené, pokorné a pevné.

Uloží jí další pokyny, postup, varuje, kárá...

Pevný duchovní vůdce jest velikým
darem Božím!

B. Souborné či kolektivní.

Při množství duší nelze všechny pokyny du-
chovního vedení dávat každému zvlášť. Vždyť
jest mnoho věcí společných, mnoho lidí vede Bůh
podobnou cestou a stejným duchem. Proto jest
vedle jednotlivého, individuálního vedení ještě ve-
dení kolektivní.

Jest to život podle určitých pravidel, více
lidem společných.

Jest jasno, že sem patří především všechny
řeholní družiny a řády.

Pro laiky pak jsou to různá bratrstva, družiny
a laické řády. To jsou společné cesty,
vedoucí k dokonalosti v duchu ně-
kterého světce neb tajemství nebo
podle určité milosti.

Předními z nich jsou:

1. TŘETÍ ŘÁD SV. FRANTIŠKA.

Jest to skutečný řád, mající noviciát, profesi,
řeholní roucho, apoštolskou Stolicí schválenou

řeholi. Jest to nejvážnější sdružení náboženské pro laiky, které je má vésti k posvěcení sebe i ke spolupráci na spáse bližních. Duchem Třetího řádu není nějaká jednotlivá pravda nebo jednotlivé tajemství neb nějaký částečný účel, úcta, úkol... Třetí řád jest snaha po životě v pravdě evangelickém ve světě. Jest to návrat k prvotnímu křesťanství, v duchu evangelických rad a ctností pokory, prostoty, přísnosti křesťanské, lásky k Bohu a bližnímu, obětavosti, návrat k čistotě mravů. To jest jádro Třetího řádu. Jeho řeholi, jak dnes jest platná, jest velice snadno zachovati, vyžaduje málo jednotlivých úkonů a ukládá málo takových povinností. Jest především povinnost modliti se denně, jakožto církevní hodinky, dvánáctkrát Modlitbu Páně, Pozdravení Andělské a Sláva Otci, - modliti se před a po jídle, nositi stále pod šatem řeholní roucho, pozůstávající ze škapulíře a tenkého opasku, jíti, pokud možno, denně na mši svatou, přijímati měsíčně svátosti, zúčastniti se shromáždění, přispívati do společné pokladny podle vlastní možnosti, dávatí dobrý příklad, zamezovati v rodině špatný tisk a všude, kde se dá, šířiti pokoj a lásku.

Terciářem, jak se členové zvou, může býti každý od 14 let, vyhoví-li podmínkám řehole. Vdané ženy jen se svolením manžela. Třetí řád sv. Františka jest největší, maje dnes asi na tři miliony členů.

Jest doporučiti všem, kteří jsou již pevně rozhodnutí, snažiti se po dokonalosti, aby vstoupili do něho, neboť dává pevné vedení duše k Bohu a mnoho milostí a pomoci.

Všichni členové jsou účastni všech modliteb

a zásluh všech řádů sv. Františka, všech zásluh a utrpení misionářů a misionářek, mučedníků a nemocných.

Svatá řehole ovšem znamená nejnižší mez zachovávání. Ideálem a cílem řehole není jen nejnižší stupeň a hranice, nýbrž snaha po duchu řádu, to jest po duchu Ukřižovaného Spasitele a evangelia, který jest duchem sv. Františka. Sv. zakladatel tohoto řádu nebyl povolán jen pro sebe, jen pro svůj řád, aby jen ti z něho měli užitek, kteří do něho vstoupí. Sv. František jest světec katolický a apoštolský, který byl povolán Pánem, aby obnovil ducha evangelia v celé Církvi. Proto jeho řád jest jen snahou po obnově evangelia bez nánosu, který naň stále padá z lidské slabosti. Tím se stal i sv. František patronem Katolické akce, jsa laikem a při tom nejohnivějším apoštolem slovem i životem.

Třetí řády jsou zřízeny při příslušných klášteřích nebo i při jiných kostelích, kde jest možno se přihlásiti.

Třetí řád jest rozdělen na tři největší větve podle prvních řádů: na minoritskou, františkánskou a kapucínskou. Každá podléhá příslušnému generálnímu představenému v Římě. V provinciích, které jsou dalším pododdělením řádu, jsou představení provinciální. Provincie se pak dělí na jednotlivé obce terciářské, neboli sodality, které řídí ředitel (director, moderator) s radou.

(V Čechách a na Moravě jest Třetí řád, pokud jest činný apoštolsky, ustaven v Laický Apoštolát Třetího řádu, který tvoří samostatnou sodalitu, a má vlastní stanovy k řeholi.

Má dvě skupiny členů: takové, kteří mají sv. sliby a žijí společně, a druzí »s přípovědí«, žijí doma a spolupracují na apoštolské práci Třetího řádu nebo ve své příslušné skupině Katolické akce.)

Třetí řád je velice vhodnou, papeži důrazně doporučenou duchovní cestou, vedoucí k vážnému a pevnému duchovnímu životu. Má a mohl by mít daleko větší sociální význam pro odvrát srdce od hmoty, sobectví...

Terciáři vynikají nad jiné obětavostí osobní. Třetí řád se hodí hlavně pro zralé povahy, vážné a klidné, věkově pro lidi dospělé a hotové. Přihlásiti se lze v každém minoritském, františkánském a kapucínském klášteře.

Vedle Třetího řádu sv. Františka jsou ještě Třetí řády při řádě sv. Dominika, sv. Norberta, při řádě Servitů, Trinitářů, Karmelitánů. Všechny mají obdobný cíl a posvěcují své členy v duchu svých svatých zakladatelů a konají, pokud to souhlasí s jejich řeholí, i práci apoštolskou.

2. MARIÁNSKÉ DRUŽINY jsou náboženská sdružení, vzniklá při **Tovaryšstvu Ježíšovu**. Jako Třetí řády, mají i Družiny úkol vésti své členy k dokonalosti a vytvářeti celé a věrné katolíky. Činí tak cestou mariánskou. Družiny mají ráz činnější než jiná bratrstva, a mají v sobě silnou stránku apoštolskou. Proto vychovávají své členy vždy v duchu potřeb doby a rychle se přizpůsobí jejím potřebám. Aby jejich výchova i práce byla pronikavější, dělí se podle stavů a věku na Družiny mužů a žen, jinochů a dívek, nebo podle stavu na různé Družiny odbo-

rové (učitelů, řemeslníků, studentů a pod.). Družiny ukládají povinnost: snažiti se žiti dokonalým a příkladným křesťanským životem, ctíti dětinně Matku Boží, pracovati v různých odborech apoštolsky, zúčastniti se týdenních schůzí a družinských duchovních podniků. Hodí se pro mladé lidi otevřených povah a mající touhu po činnosti pro království Boží, - neboť Družiny vynikají čilostí v práci a kázní.

KAJÍCNOST — POKÁNÍ.

Duchem kázání božského Spasitele jest opět a opět slovo: POKÁNÍ, kterého nemůžeme pominouti, toužíme-li míti dokonalý a úplný vhlad do života Božího v člověku. »Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království Boží!« (Mat. 3, 2.)

Po prvotním hříchu rodíme se v pokažené, zkřivené přirozenosti, nakloněné ke hříchu. Ke hříchu sebelásky, která jest ústředním zdrojem všech hříchů, nás svádí přirozenost a každé její hnutí. Nad těmito hnutími, která se jeví touhami, vzrušením, musíme vládnouti svým duchem, to jest rozumem a vůlí, vedenými a posilovanými milostí. Abychom však jimi nebyli jednak překvapováni, takže by nebylo času na rozumnou rozvahu a volbu, abychom nebyli jimi přemáháni a znásilňováni, je třeba přeměňovati se a nabýti trvalé nadvlády duše nad tělem.

Tato snaha, odvrátiti se trvale a pevně od zlého a trvale a pevně býti dobrým podle Boha, jest ona cesta očistná a osvětňá, o níž

jsme mluvili, a na níž nás vede duchovní vedení jak osobní (jednotlivé), tak i kolektivní.

A tato snaha se provádí p o k á n í m, jež znamená ve svém původním významu z m ě n u m y s l i.

Pokání - změna mysli

Máme-li přeměnití sebe, znamená to přeměnití jak tělesnou tak i duševní stránku, protože obě podléhají vlivům pokažené přirozenosti. Podle toho také směřujeme p o k á n í m k oběma zdrojům svých hnutí, k t ě l u i k d u š i. Abychom pak skutečně prováděli tuto změnu své přirozenosti, u ž í v á m e různých rozhodnutí vůle, úkonů sebevýchovy a sebezpřemáhání, které nazýváme společně k a j í c n o s t m i.

K a j í c n o s t i nebo kající skutky obyčejně prakticky začnou u tělesné stránky a jejich úkolem jest, abychom tělesné vášně z k r o t i l i a trvale z v l á d l i. Obracejí se proto především k z v l á d n u t í S M Y S L Ů.

Vnější výchova smyslů

Smysly jsou branou do mysli duše. Proto o v l á d á m e z r a k t í m, že nedovolujeme mu dívatí se na věci svádějící ke hříchu. To jsme dokonce p o v i n n i, tušíme-li, že by nás některý pohled skutečně ke hříchu svedl. Ale, abychom nabyli p l n é vlády nad zrakem, omezujeme jej i tak, že si určíme tu a tam, že po delší dobu se nepodíváme na určitou i nevinnou věc, že si odřekneme zábavu neb jakékoli z v ě d a v ě p o h l e d y a vůbec to, kam nás to mimořádně láká.

Podobně se ovládá i s l u c h, jemuž nutno pod hříchem odeprítí poslouchání řečí hříšných, ale který můžeme pro dokonalé sebeovládání zbaviti

i jiných zvuků, ku př. odřící mu milou společnost, hudbu, naslouchání rozhlasu a pod. Abychom byli lidmi pevnými, kteří dovedou vše snášeti, jest dobře naučiti se i tomu, abychom bez rozčilování dovedli snésti i hluk a zvuky nelibé.

Nuže, tentýž postup od povinného ovládnutí smyslů ve věcech hříšných neb k hříchu vedoucích, a potom k dobrovolnému odřikání vjemů libých a žádoucích jest i při ostatních smyslech: chuti, čichu a hmatu, jakož i při smyslu společném, to jest vzhledem k vnímání, které svádí neb naplňuje libostí všechny smysly dohromady.

A to vše směřuje konec konců nikoli k jakémusi sebetýrání, což jest nekřesťanské a nepřirozené, nýbrž jest to vše cestou k dokonalému upevnění nadvlády vůle a ducha, aby nebyl otrokem vášní a nálad! Silná sebevýchova tedy není nepřirozená, nýbrž jest právě výchovou člověka k jeho vlastní lidské přirozenosti, která jest dokonalá právě ve své rozumové a duchovní stránce a není jen tělesná.

Tato sebevýchova se nazývá kajícností smyslů.

trpně

Jest ovšem jednak kajícnost trpná, kdy snáším trpělivě nebo dokonce oddaně do vůle Boží vše, co na mne Bůh sešle nebo dopustí, ku př. nějakou nemoc, bolest, zklamání, špatné počasí, zimu, horko...

činně

Jest kajícnost činná, kdy sám si z lásky k Pánu Bohu a z touhy po vzestupu duše a po síle ducha nad tělem ukládám a konám kající skutky, ku př. půst, přísné zařízení bytu a odřikání zhýčkanosti a pohodlí, jednoduchost v oděvu, ano

i drsnost a citelné sebezápory, jakožto pokání za spáchané hříchy.

Vnitřní výchova

Než vlastním a konečným pokáním jest výchova vnitřního člověka, čili vnitřní obrát od zlého k dobrému. Jest to ovládnutí paměti, fantasmie, rozumu a vůle. Jestliže jsem zvyklý přijímati bez výběru jakékoli vzpomínky a zabývati se jimi, neumím-li je pevně odmítnouti, jest třeba, abych se učil ovládati paměť tak, aby nepřijímala pevně představy a myšlenky špatné, nýbrž aby si pamatovala jen dobré. - Jsem-li přísný na svou fantasmii a nedovolím jí rozvíjeti představy a tvořiti si obrazy nedovolené neb špatné, zamítám-li ku př. představy, které mne dráždí ke zlosti, pomstě, které mne ruší v modlitbě a myšlenky na povinnost, mohu říci, že konám pokání čili očistu své fantasmie. Jestliže jí potom učím tvořiti jen krásné a bohumilé představy a úsudky, myslím-li pevně jen na krásné a dobré stránky života, pak jest to již cvičba paměti ve ctnosti. Mohu tedy krotiti svou fantasmii tím, že jí nutím zabývati se jen povinnostmi, že jí nedovolím ztráceti čas zbytečnými myšlenkami a marným sněním.

A opět platí tento postup i vzhledem k rozumu a vůli, které rovněž musím vychovávat, aby se zabývaly, myslily a chtěly jen dobré a zamítaly zlé, aby nepodléhaly náladám a citům a neuváženým hnutím, aby se pevně držely světla milosti.

To vše, pokud by se jednalo o předměty zakázané zákonem Božím, jest povinností, pokud dobrovolně si odříkám i věci dovolené, abych

myslí jen na předměty nejlepší, pokud si nepovolují neukázněné těkání pamětí, fantasií, rozumem a vůlí po čemkoli příjemném, stává se sebevýchovou. A konám-li to věrně a prýští-li tato snaha z lásky k Bohu, jest to již oběť zápalná na oltáři lásky Boží, kterou obětuji své tělo a jeho smysly, svou duši a její síly cele a dokonale vůlí Boží a jeho nejsvětější čistotě.

A vrcholu dosahuji, jestliže tak krotím tělo své i zvůli, že se spojuji s trpícím Spasitelem, že miluji kříž z lásky k tomu, který mne miloval až k smrti kříže...

Vám, trpící....!

Obět

A nejen za sebe konáme pokání! - Láska Kristova nás nutí, abychom spojovali své bolesti nebo dokonce si je ukládali i za jiné, abychom tak dokázali Bohu svou věrnou lásku, nahrazující nevděk a nenávisť lidských srdcí. A to jest veliké pole smíru všech svatých duší, které žijí přísně kajícím za jiné, a všech nemocných, kterým jest zde dán nesmírný úkol a práce na spáse lidstva. Více jest obráceno hříšníků, více zla odvráceno od lidstva, více duší zachráněno pro Boha utrpením, které duše trpící svatě snášejí a Bohu za lidstvo a na smír obětuji, než kázáními, podniky a pracemi vnějšími. Neboť tyto jsou jen plodem prvních...

Vzhůru, vyvolené duše, kterým Bůh dal milost, aby se podobaly jeho nejsvětějšímu Synu! Vzhůru, spojte se s křížem, odhod'te slabošské nařikání nad sebou, vzchopte se velikomyslně k velikému vyvolení lásky, které Bůh vám nabízí, neztraťte nesmírnou milost utrpení! Obětujte nyní celým srdcem své bolesti a nemoci Bohu v Kristu Ježíši

ukřižovanému, staňte se s ním a v něm spoluykupiteli a spoluspasiteli lidstva, hříšníků, - spolu pracovníky kazatelů a apoštolů! Všechny bolesti pro tebe, Pane Ježíši ukřižovaný, vše dáváme, obětujeme tobě na smír za nevděk lidských srdcí, na vyprošení obrácení nevěřících, pohanů, bludařů, hříšníků, na odvrácení zla největšího, hříchu, od lidské společnosti!

KATOLICKÁ AKCE.

Láska k Bohu, k Ježíši Kristu, se nemůže utajiti tak, aby nepřinesla touhu po spáse co největšího počtu duší, po zamezení urážek Boha a jeho lásky. Láska Kristova nás pudí, abychom ji rozlévali co nejšíře. Tato láska jest pramen, duch a vzpruha toho, co nazýváme KATOLICKOU AKCÍ.

Katolická akce jest hnutí celé Církve, není to jednotlivý spolek ani soukromá horlivost. Každý, kdo věří v Ježíše Krista a žije v jeho milosti, nesmí se spokojiti pouze spásou své duše, musí projeviti tuto opravdovost své víry a lásky také činností pro jejich rozšíření a jejich vítězství.

Katolická akce jest tedy práce i laiků, - neboť dosud jen kněžstvo pracovalo pro šíření evangelia, - v apoštolské činnosti Církve svaté pod závislostí na církevní vrchnosti, sdružujíc pomocí pevných organizací všechny laiky, kteří chtějí pracovati na šíření katolických zá-

sad v myslích i životě jednotlivců,
rodin i společnosti.

Podstata Katolické akce jest stará, spočívajíc na prvokřesťanské touze, sloučiti všechny lidi ve víře a v životě Kristově, ale nový jest způsob jejího provedení.

Duch

Katolická akce jest nový duch v životě katolických laiků. Dříve přijímali pouze laici milosti a spásu od kněžství Kristova, dnes mají i spolupůsobiti na jeho práci. Dříve pracovali katoličtí laici obyčejně jen svou přirozenou schopností a spoléhali na přirozené pomůcky, jako jest organisace, řečnictví, charita, - dnes se mají státi laickými apoštoly, kteří z plnosti života a ducha Kristova, ze skutečné jeho plnosti, čerpané ze svátostí a ze skutečného jeho ducha, čerpaného z evangelia, mají vylévatí tuto sílu na duše bratří.

Organisace

Katolická akce jest nová organisace. Činnost pro království Boží nemusí míti jiné organisace, leč Církev svatou, a tehdy se nazývá laickým Apoštolátem. Katolická akce však má svou vlastní organisaci: Jest to sdružení přirozených stavů lidí, to jest svazy mužů, svazy žen, svazy jinochů a svazy dívek, ve městech s vysokými školami i svazy studentů a studentek.

Tyto svazy jsou nejvyššími celky organisacími, kam mají patřiti všichni katolíci, kteří cítí povinnost pracovati pro šíření a hájení víry Kristovy.

Tyto svazy spojují v sobě pak i všechny ostatní nábožensky činné spolky, sdružení a organisace, v nichž se pak provádí obyčejně roz-

děleně činnost směřující na všechna pole lidského života: činnost kulturní, sociální, výchovná, obranná, školská, umělecká a pod. Ovšem vždy s tím cílem, aby všechny tyto oblasti sloužily rozšíření neb upevnění víry a života Kristova v jednotlivci i společnosti.

Práce výchovná

Práce v těchto svazech spočívá především ve výchově ke skutečnému a plnému katolictví. Dokonalé katolictví jest pevný, nikoliv jen náhodný, život v milosti Boží, v němž se snažíme poznávat vždy dokonaleji ducha Ježíše Krista a jeho vůli, vždy věrněji podle něho žítí až do posledních důsledků a jež živíme přijímáním svátostí. Tato výchova se děje pomocí poučování, přednášek, pobožností, četby a duchovního vedení. Jest naprosto nutná k pravé katolické činnosti a bez ní by se stala každá činnost pouhou vnější agitací, jíž by scházelo právě hlavní, síla milosti v nás.

Práce výkonná

Vlastní práce těchto svazů se děje již buď v jejich odborech, které se utvoří podle potřeby a věnují se již jednotlivým úkolům, ku př. ochraně neb vybudování a udržování katolického školství, sociální práci mezi dělnictvem, činnosti přednáškové, vedení a šíření náboženského tisku a na jiných nejrozmanitějších polích lidského života.

Vlastnosti a postup

Tato práce jest soustavná a trvalá, není jednotlivým podnikem. Proto jest úkolem Katol. akce, aby vnikla na všechna pole a aby

zachytila všechny případy potřeby a možnosti. To jest důležitá okolnost, již nutno zdůrazniti, aby se nestala Katol. akce opět náhodnou prací.

Katolická akce má dále úkol, aby sjednotila dosavadní práci všech nábožensky činných sdružení. K tomu spěje tím, že oživí jejich křesťanského ducha a uvede je na cestu jedině služby Boží, - že doplní síť organizací, kde některé pole práce jest neobsazeno, buď svým vlastním odborem nebo založením spolku, který má příslušný potřebný úkol ve svém poslání. - Dále tím, že jako nejvyšší velitel dává směrnice, kam nutno zamířiti práci a boj o Krista. Konečně tím, že spojuje jejich činnost, aby se netříštila, vymezuje jejich působnost, aniž by však rušila jejich samostatnost v mezích jejich poslání.

Rozdělení

Katolická akce koná tuto rozsáhlou práci v rozdělení, jak jest dáno v Církvi svaté: v celém světě, v diecésích a farnostech. Proto máme Katolickou akci světovou, to jest spojení všech katolíků v práci pro Krista, Katol. akci diecéšní, která pracuje v diecési jako vůdce veškeré laické činnosti, a konečně Katol. akci farní, která pracuje ve farnosti. A podle toho také se dělí svazy a sdružení. Máme farní a diecéšní svazy mužů, svazy žen, jinochů a dívek. Ty všechny pak se spojují v jednotném společném výboru Katolické akce diecéšní neb farní, která má společného předsedu. Jest jím buď biskup neb farář, nebo podle jiného způsobu jest jím laik a církevní vrchnost ustanoví svého zástupce, který stále dohlíží na všechno dění v Akci, aby neodporovalo víře

a mravům, aby se bralo správnými cestami. Tímto jest kněz, který se stane a má býti duší a srdcem příslušné farní neb diecéšní Katolické akce.

st

Katolická akce jest naprosto nutná. Především se probudila jasně a živě pravda, že Církev Kristova není jen společnost utvořená z lidí a spojená pouze vírou, svátostmi a viditelnou hlavou, nýbrž že Církev jest živé tělo Kristovo, jehož on jest skutečnou hlavou a dárceem jejího skutečného života, který jí dává ze svátostí, především z EUCHARISTIE. A jedno tělo má i jedny údy, a těmi jsou věřící. Jsme-li tedy údy jednoho těla, nemusí nám záležeti jednomu na druhém? Nemusí nám záležeti na životě celého těla, aby rostlo a mohutnělo, když je to i jeho cílem, aby bylo co největší, ano, aby zabralo všechny, všechny lidi?

Další důvod pro Katol. akci plyne z nedostatku kněžstva, které by tento úkol stačilo splniti. Konečně k Akci nutí organisovaný a světový nápor zla proti Kristu Pánu, na nějž nestačí staré způsoby obrany.

Není tedy možno, aby věřící, Ježíše Krista milující laik, muž, žena, jinoch, dívka, neposlechli stálého volání nejvyššího pastýře, svatého Otce, a nevřadili se do šiku spořádaného, do duchovního hnutí a boje proti zlu a za království Páně v lidstvu, do Katolické akce, podle svých schopností, vůle a lásky.

»Odvrát se od zlého a čiň dobré.« (Žalm 33, 15.)

Porušení poměru k Bohu jest hřích. Toto porušení nastává, jestliže člověk vědomě, se svobodným svolením a s pozorností přestupuje zákon Boží, nebo zákon jménem Božím uložený.

Povážíme-li, že hřichem, který jest porušením zákona Božího vážným, odvracíme se od nejvyššího dobra, ničíme v duši účinky vykoupení a přerušujeme nadpřirozený život Boží přítomnosti v sobě, že se stáváme hodnými věčného zavržení, pochopíme, že není většího zla nad těžký hřích.

Zákon Boží přirozený jest většinou obsažen v

DESATERU BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ

1. V jednoho Boha věřití budeš.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Ctí otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.

7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
9. Nepožádáš manželky bližního svého.
10. Aniž požádáš statku jeho.

Bůh však vyvolil člověka k životu nadpřirozenému a proto vyžaduje na něm vyšší dokonalost, která jest vyslovena ve

ZJEVENÍ NOVÉHO ZÁKONA

Nový zákon, který počal nejvyšším tajemstvím Vtělení a byl zpečetěn nejvyšším důkazem lásky na kříži, jest Zákonem, který vyžaduje

vnitřní víru, nikoliv jen vnější příslušnost, vnitřní čistotu, nikoliv jen zachovávání vnějších předpisů,

lásku k Bohu, nikoliv jen bážlivou poslušnost, bohoslužbu ducha, nikoliv jen vnější projevy.

Proto spadá do Božího zákona a jeho závaznosti nikoliv jen Desatero, Patero přikázání církevních a hlavní hříchy, nýbrž i všechny příkazy Spasitelovy, vyslovené v Evangelích nebo uchované tradicí Církve svaté.

Příkazy Spasitelovy, které jsou spojeny s hrozbou věčného zavržení, zavazují pod hříchem těžkým. Jest tedy příkazem svědomí:

»Kdo věří ve mne, má život věčný.« (Jan 6, 47.)

»Kdo neuvěří, bude zavržen.« (Marek 16, 16.)

»Kdo pak Církve neuposlechne, buď tobě jako pohan a veřejný hříšník.« (Mat. 18, 17.)

»Kdo by však mne před lidmi zapřel, toho zapru také já před svým Otcem, jenž jest v nebesích.« (Matouš 10, 33.)

»Nebudete-li pokání činiti, všichni zahynete.«
(Luk. 13, 3.)

»Kdo by však pohoršil jedno z maličkých těchto, kteří ve mne věří, tomu bylo by lépe, aby kámen mlýnský zavěšen byl na hrdlo jeho a on pohroužen byl do hlubokosti mořské.« (Matouš 18, 6.)

»Běda člověku tomu, skrze něhož pohoršení přichází.« (Matouš 18, 8.)

»Kdo by řekl bratru svému blázně, propadne pekelnému ohni.« (Matouš 5, 22.)

»Já však pravím vám, že každý, kdo hledí na ženu, aby ji požádal, již cizoložil s ní ve svém srdci.« (Mat. 5, 28.)

»I rozhněval se pán jeho a dal ho mučitelům. Tak i Otec můj nebeský učiní vám, jestli neodpustíte každý bratru svému ze srdcí svých.« (Matouš 18, 35.)

»Všecko tedy, co chcete, aby vám lidé činili, i vy tak číňte jim.« (Matouš 7, 12.)

»Nesud'te, abyste nebyli souzeni: neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni.« (Mat. 7, 1, 2.)

»Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského, nýbrž kdo činí vůli Otce mého.« (Matouš 7, 21.)

»Dávejte, co jest císařovo, císaři a co jest Božího, Bohu.« (Matouš 22, 21.)

»Pojd'te, požehnaní Otce mého, vládněte královstvím připraveným vám od ustanovení světa: neboť lačněl jsem a dali jste mi jísti..., vpravdě pravím vám: pokud jste to učinili jednomu z nejmenších těchto bratří mých, mně jste učinili. - Odejděte ode mne, zlořečení, do ohně věčného...

Neboť lačněl jsem a nedali jste mi jísti . . . Vpravdě pravím vám: pokud jste to neučinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste neučinili.« (Matouš 25, 34 až 45.)

»Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své a z celé mysli své. To jest největší a první přikázání. Druhé pak jest podobné jemu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.« (Matouš 22, 37—39.)

Jiná přikázání svěřil Božský Spasitel své Církvi, které dal moc prikazovati věřícím: »Neuposlechneli však ani Církve, budiž tobě jako pohan a veřejný hříšník. Vpravdě pravím vám: Cokoli svázete na zemi, bude svázáno i na nebi, a cokoli rozvázete na zemi, bude rozvázáno i na nebi.« (Matouš 18, 17—19.) Z této moci plynou

PŘIKÁZÁNÍ CÍRKEVNÍ

1. Zasvěcené svátky světiti.

2. V neděle a zasvěcené svátky celou mši svatou pobožně slyšeti.

Zasvěcené svátky jsou (pro celou církev): všechny neděle, svátky Narození Páně, Obřezání Páně (Nový rok), Zjevení Páně, Nanebevstoupení Páně, Božího Těla, Neposkvrněného Početí a Nanebevzetí blah. Panny Marie, sv. Josefa, sv. apoštolů Petra a Pavla a Všech svatých. (U nás není svátek sv. Josefa zasvěcený, na Moravě je zasvěceným svátkem den sv. Cyrila a Metoděje. Jinak svátky svatých patronů zemských nejsou zasvěcenými.) Světiti svátky znamená: býti přítomen zbožně celé mši svaté a nevykonávat těžké práce služebné. Kdo přijde na mši svatou po obě-

tování nebo odejde před přijímáním Krve Páně bez dostatečné příčiny, aneb kdo bez vážné příčiny vykonává služební ruční práce asi po 3 hodiny, dopouští se těžkého hříchu.

3. Ustanovené posty zachovávati.

»Ze mnoha jídel bývá nemoc, ale člověk zdrženlivý život si prodlužuje.« (Sir. 37, 33—34.) »Krotím tělo své a podrobuji v službu.« (Sv. Pavel 1. Kor. 9, 27.)

V celé Církvi jsou tyto postní příkazy: Půst zdrženlivosti zakazuje požívati masa, masité polévky, nikoliv však tuku. Půst újmy dovoluje, aby se kdo jen jednou za den nasytil, kromě snídaně a večeře, která smí obsahovati asi třetinu toho, kolik kdo spotřebuje k úplnému nasycení. V pátky po celý rok jest pouhá zdrženlivost od masa. Půst zdrženlivosti a újmy zároveň jest zachovati na Popeleční středu, v pátky a soboty čtyřicetidenního postu a o suchých dnech, o vigiliích svátků svatodušních, Nanebevzetí P. Marie, Všech svatých a Narození Páně. Pouhá újma dovoluje jednodenní nasycení v ostatní dny čtyřicetidenního postu. Avšak ve státě Československém jest z vůle sv. Stolice půst upraven takto:

1. Půst od masa (zdrženlivosti) jest zachovávati na všechny pátky v roce, nepřipadne-li na ně zasvěcený svátek, neb 1. květen, 28. říjen, svátek sv. Jana Nep. a sv. Václava, Hromnic, Zvěstování, Narození P. Marie, sv. Cyrila a Metoděje, sv. Štěpána a sv. Silvestra. - Kromě toho se zakazuje jísti masité pokrmy na Popeleční středu, Bílou sobotu dopoledne a v předvečer Narození Páně.

2. Jen jednou za den je dovoleno se nasytit

(půst újmy) na Popeleční středu, Velký pátek a v předvečer Narození Páně. Doporučuje se, ale není přikázáno, zachovati újmu aspoň o všedních dnech čtyřicetidenního postu a v pátky suchých dnů.

3. Ve dny zdrženlivosti od masa, kromě Velkého pátku, smějí požívatí masitých pokrmů tito věřící: Jednotlivá místa, kdykoliv jsou v nich výroční trhy aneb se slaví slavnosti ať církevní ať světské za veliké účasti lidu; totéž platí pro hostiny pohřební leckde obvyklé:

Jednotliví věřící - vyjma na Velký pátek - a to:

a) Úředníci a dělníci v továrnách, hutích, lomech, lesích, tito poslední, když nejedí doma, dělníci polní v čas žní, a v době mlácení polních plodin, dělníci na dráze a na lodích, jakož i ti, kteří dopravují po řekách dříví.

b) Strážci veřejné bezpečnosti, zákonů finančních, dozorcí ve věznicí, jakož i členové civilní policie v městech se svými rodinami.

c) Personál konající službu na železnicích, elektrických drahách, automobilech a lodích.

d) Všichni, kdož dlí v lázeňských místech, aby se léčili, jakož i jejich rodiny je provázející a služebnictvo.

e) Cestující nejen když musí jísti v jídelních vozech, nádražních restaurantech, na lodích neb v jakýchkoliv hostincích, nýbrž i když s sebou vezou pokrmy.

f) Laici, kteří se musí stravovati v hostincích, aneb si dávají donášeti pokrmy z hostinců neb jiných soukromých domů, hostinští a jejich rodiny.

g) Ti, kdož žijí neb stravují se v rodinách, ve kterých se postní pokrmy nepředkládají.

h) Rodiny, v nichž aspoň jeden člen jest již od zákona zdrženlivosti osvobozen, nebo v nichž se stravují vojáci.

i) Všichni, kteří jedí mimo domov, nebo zpravidla si z domova s sebou nosí pokrmy.

Lidé chudobní, poukázání ve stravě na milosrdenství jiných, jakož i nemocní a rekonvalescenti mohou požívatí masitých pokrmů každého dne a nejsou vázáni zákonem újmy.

Zdrženlivost od masa jsou povinni zachovávatí všichni věřící po dokonaném sedmém roce, půst újmy po dokonaném 21. roce do začátku roku 60. svého věku. Kdo těžce pracuje nebo jest nemocen nebo kdo cestuje, jest od postu osvobozen. Farář toho místa, kde věřící bydlí, může dáti z přiměřené příčiny dispens od prvního, druhého i třetího přikázání církevního.

Kdo tedy v den postní nasytí se po druhé nebo pojí vědomě masitých pokrmů, dopouští se těžkého hříchu. (Nepatrná část masa by ovšem těžkým hříchem nebyla.) V tom, že věřící ne přemáhá se podle příkazu svaté Církve, jest důvod tohoto hříchu, nikoli »pokrm, jenž vchází do úst«. (Mat. 15, 11.)

4. Alespoň jednou za rok ustanovenému knězi se zpovídati a v čas velikonoční Velebnou Svátost Oltární přijímati.

Čas velikonoční pro tuto povinnost trvá u nás od Popeleční středy do svátku Nejsvětější Trojice. Na některých poutních místech možno toto přikázání splniti ze zvláštního dovolení sv. Otce po celý rok. - Svatým přijímáním nehodným nebo neplatnou svatou zpovědí se ovšem toto přikázání nesplní.

5. V zapovězený čas svatebního veselí nekonati. Zapovězený čas jest doba od první neděle adventní do 26. prosince a od Popelčiny středy do pondělí velikonočního. Svatebním veselím se rozumí nikoliv pouhé oddávky, nýbrž s nimi spojené hlučné zábavy, jakož i vůbec tanec, hlučné hostiny a zábavy.

Kromě těchto příkázání dbá Církev svatá ještě jinými nařízeními o duchovní blaho a ochranu věřících, která rovněž zavazují věřící ve svědomí pod hříchem, a to, jde-li o věc vážnou, pod hříchem těžkým:

1. Církev svatá má právo i povinnost dbáti, aby věřící nevydávali nebo nečetli knih, časopisů, novin neb jiných publikací, které by byly nebezpečny jejich víře a mravům. (Codex jur. can. 1384, 1395.)

Zákaz knih má účinek, že bez řádného dovolení místního biskupa nesmějí se ani vydávati, ani čísti, ani přechovávat, ani prodávati, ani překládati do jiného jazyka, ani jiným půjčovati. Knihy a tisky zakázané Svatou Stolicí jsou takto zakázány v celém světě, zákaz biskupský se vztahuje na příslušnou diecési. Mezi zakázané tisky v tomto smyslu náležejí: ty, které byly jmenovitě za takové prohlášeny, neschválené texty Písma svatého v jakémkoliv jazyce, tiskoviny, hájící bludy neb rozštěpení církví nebo podkopávající základy náboženství, podrývající soustavně a úmyslně náboženství a dobré mravy, knihy nekatolíkům, jednající o náboženských věcech, knížky vypravující nová zjevení, vidění, proroctví, zázraky, zavádějící nové pobožnosti, nejsou-li schváleny, knihy a tisky rouhavé, útočící na články víry, na

Svatou Stolicí a svatou Církev, na kněžstvo a řeholní stav, knihy pověrečné, spiritistické a jiné toho druhu, knihy schvalující souboj, sebevraždu, rozluku, zakázané společnosti, všechny tisky líčící nebo učící předměty lascivní a nemravné, knihy prohlašující nepravé odpustky a obrázky svatých, nemající řádného schválení. Knihy jakkoli náboženské a duchovní jest dovoleno jen tehdy čísti a jich užívatí, mají-li biskupské schválení. (Can. 1389, 1399.) Místní biskupové mohou dáti dovolení k četbě těchto knih; kdo však dovolení má, nesmí překročiti jeho hranice, aniž knihy dáti jiným čísti. Vydavatelé knih a knihkupci nesmějí prodávati ani půjčovati knih nemravných, knihy jinak zakázané smějí prodati jen těm, kdož mají řádné dovolení. Na skladě smějí je míti pouze z dovolení biskupova. (Can. 1402, 1404.)

Nikdo však ze zákona přirozeného nesmí čísti nic, co by bylo nebezpečno jeho víře a mravům, i když by měl k tomu dovolení. (Can. 1405.)

2. Církev svatá zakazuje, aby věřící dávali svá těla po smrti spáliti (Can. 1203); proto nedovoluje při kremaci církevních obřadů a zakazuje sloužiti za zpopelněného veřejně mše svaté.

3. Církev svatá zakazuje členství ve společnostech, ať politických nebo jiných, které směřují svým účelem proti Církvi nebo státní moci.

Kdo náleží k těmto společnostem nebo stranám, upadá do vyloučení z Církve, jest zbaven církevního pohřbu, a věřící nemají s nimi vstupovati v manželství. (Can. 2335, 1065.)

4. Církev svatá vyhrazuje si soud nad svými duchovními, a proto, kdo by vznesl žalobu u ci-

vilního soudu proti kardinálům, legátům Svaté Stolice nebo vlastnímu biskupovi, jest vyloučen z Církve, jestliže tak učiní proti jinému knězi nebo členu duchovního a řeholního stavu bez dovolení biskupova, má mu býti uloženo vlastním biskupem přiměřené pokání. (Can. 2341.)

5. Kdo by zcizil nebo držel církevní majetek neprávem anebo překážel právům svaté Církve, rovněž kdo by se utíkal k civilní moci, aby zamrazil provedení nařízení Svaté Stolice, nebo překazil prohlášení jejích listů, jest vyloučen z Církve. (Can. 2333, 2341, 2346.)

6. Manželství, které není uzavřeno před příslušným farářem, jest neplatné, a kdo v něm žije, nemůže obdržeti rozhřešení ani jiné svaté svátosti, nepracuje-li k tomu, aby je uzavřel před tváří Církve nebo je opustil, protože mezi pokřtěnými není možné jiné spojení, než manželství svátostné před farářem a dvěma svědky. (Can. 1012.)

Manželé jsou povinni žítí společným životem, nemají-li spravedlivé příčiny, která by je této povinnosti zbavovala. (Can. 1128.)

7. Věřícím není dovoleno účastnit se bohoslužeb nekatolíků. (Can. 1258, § 1.)

Dovolena jest pouze trpná přítomnost z důvodů občanské povinnosti nebo občanské pocty při pohřbech nebo oddávkách nekatolíků, ovšem není-li nebezpečí pohoršení. (§ 2.)

8. Jednou z nejvýznamnějších povinností vůči Bohu a jedním z nejhlavnějších přikázání církevních jest povinnost rodičů, aby dali vychovávat své děti nebo sami vychovávali v katolické víře a učili je mravnému životu podle zákonů Božích a církevních. (Can. 1113.) Nemají-li děti rodičů,

přechází tato přísná povinnost na jejich poručníky a kmotry. (Can. 1335, 1372.)

Věřící jsou povinni pomáhati biskupům v zakládání a udržování katolických škol. (Can. 1379, § 3.) Rodiče nebo poručníci dětí, kteří vstupují v manželství s podmínkou, že dítě bude vychováno mimo Církev katolickou, kteří dále vědomě dávají své dítě pokřtiti od nekatolického duchovního, jakož i ti, kteří vědomě dávají děti vychováti v nekatolickém náboženství, jsou vyloučeni z Církve.

9. Všichni, i matka, kteří pomáhají ke zničení počatého lidského života, upadají do vyloučení z Církve, měl-li jejich zásah účinek. (Can. 2350, § 1.)

10. Kdo vstupují v souboj, kdo k němu vyzývají nebo jej přijímají, jakož i všichni, kteří k tomu spolupracují, případně, pokud na nich jest, nesnaží se souboj překaziti, jsou vyloučeni z Církve. (Can. 2351.)

11. Kdo zraní svévolně a vědomě člena duchovního nebo řeholního stavu, propadá rovněž církevní klatbě. (Can. 2343.)

Tyto a jiné příkazy Církve svaté ať právní, ať pro jednotlivé případy zavazují věřící v celku i jednotlivcích, to jest všechny platně pokřtěné křesťany, ve svědomí. Proto také podléhají svátostnému rozhřešení. Tresty církevní, o nichž byla nyní řeč, jen tehdy působí a nastupují, jestliže skutek, na nějž jsou uloženy, byl skutečným, vědomým a dobrovolným těžkým hříchem.

Z Á S A D Y Ž I V O T A

I. **Znej svou víru!** »Vím, komu jsem uvěřil.« (2. Tim. 1, 12.) Nechci se spokojit povrchní znalostí nejdůležitějších věcí. Proto bude mojí stálou snahou, abych podle potřeby doby a nebezpečí pro víru hlouběji poznával její nauku z důkladných a úplných pramenů víry.

II. Především pak musím podle víry **dokonalé žítí**: Svatá víra musí v celku i v jednotlivostech jako vůle **nejvyšší** řídit celý můj vnitřní život, všechny myšlenky i city, celý život soukromý - rodinný - společenský - celý, bez ústupku! - »Buď věrný až k smrti a dám tobě korunu života.« (Zjev. 2, 10.)

III. Především tedy budu žítí **nadpřirozeným životem milosti Boží**, neboť v tom jest celá pravdivost mé víry a v ničem jiném, - nejméně v jejím pouhém vyznávání a příslušnosti. Proto chci se varovati jako největšího zla **především těžkého hříchu**, - v případě pak, že bych do něho nešťastně upadl, co nejdříve svátostí

pokání chci znovu kajícně získati milost posvěcující. - Pamatuj na kříž a na smrt!

IV. Moje víra podle míry své životnosti bude mne nutiti, abych šířil příkladem, vzorným a odborně zdatným plněním stavovských povinností, abych i slovem a činem hájil, - a to vždy z vnitřní pravdivosti, - zásady Ježíše Krista ve veřejném a sociálním životě a práva jeho svaté Církve.

V. Abych tyto zásady udržoval vždy živé a na ně pamatoval, budu se síliti denně určitou dobu pečlivým vnitřním spojením s Bohem, - vnitřní modlitbou. Jak se kdo modlí, tak žije.

VI. Budu se snažiti míti co nejtrvaleji na paměti skutečnou přítomnost živého Boha u sebe a v sobě, a podle toho budu míti při všem přímým úmysl. »Chod' přede mnou a buď dokonalý.« (Gen. 17, 1.)

VII. Denně věnuji zbožně a pozorně určitou dobu četbě duchovního obsahu.

VIII. Denně budu zpytovati svědomí, v čem a proč jsem se odklonil od přímé cesty k Bohu. - Denně se budu zpytovat, zda v určité pro mne zvlášť nebezpečné chybě se polepšuji. Často i nepatrná, ale navyklá chyba jest příčinou velikých pádů. »Kdo pohrdá malými věcmi, pomalu klesne.« (Eccl. 19, 1.)

IX. Nejméně jednou měsíčně se vyzpovídám s upřímnou kajícností a budu přijímati co nejuctivěji s vnitřní vroucností nejsvětější Tělo Páně, podle možnosti každou neděli a svátek. (Denně.)

Jako plody svého pokání i lásky Boží budu se snažit, abych konal co nejvíce dobrých skutků, zvláště těm, ve kterých popředně musím vidětí samého Krista Ježíše. Plody lásky k Bohu přinášejí plody v lásce k bližnímu.

X. Alespoň jednou za měsíc, - nejlépe před měsíční svatou zpovědí, - přečtu si bedlivě jak tyto **Základy** dobra, tak i tyto **Zásady** života a podle nich prozkoumám své svědomí, zda od nich v něčem neustupuji. »Kdo vytrvá až do konce, ten bude spasen.« (Matouš 10, 22—24, 13.)

DÍL DRUHÝ

»Spravedlivý můj z víry žije.« (Řím. 1, 17.)

I. CESTA BOHA K ČLOVĚKU.

Bůh působí spásu člověka v plodech svého Vtělení a Vykoupení, uložených ve svátostech. Svátosti jsou viditelné úkony, které jsou spojeny z ustanovení Ježíše Krista a z působení Ducha svatého s udělením nadpřirozeného života a působení Božího v člověku, který je platně přijímá. Přichází tedy svátostmi Bůh k člověku. První svátostí jest

SVATÝ KŘEST,

kterým se uděluje duši odpuštění hříchu dědičného i všech přede křtem spáchaných hříchů a zároveň nadpřirozený život milosti Boží. Bez křtu nemůže nikdo přijmouti platně jinou svátost.

Křtit může v případě nutné potřeby každý člověk. Křest takový nazývá se »křest z nouze« a uděluje se tak, že ten, kdo křtí, vzbudí úmysl konati to, co koná křtem Církev svatá katolická, a potom

li je třikrát na hlavu křtěného (nikoliv jen na vlasy) vodu a při tom zároveň pronáší slova:

»Ego te baptizo in   »Já tě křtím ve jménu
nomine Patris et Filii et   Otce i Syna i Ducha
Spiritus Sancti.«   svatého.«

Z nouze nutno pokřtiti umírající nedospělé dítě, ať náleží jakýmkoli rodičům. Dospělí mohou býti křtěni, jen když mají víru v Ježíše Krista a chtějí sami křest přijmouti. Mimo nebezpečí života smí křtiti pouze farář toho místa, kde křtěný člověk právě dlí. Při křtu svatém, který udílí farář a který se nazývá »slavným«, drží křtěného k m o t r nebo kmotra. Může být jiného pohlaví než křtěný, nutně však musí býti sám pokřtěn, musí míti užívání rozumu a úmysl býti kmotrem, nemůže býti nekatolíkem, nemůže to býti otec nebo matka nebo manžel nebo manželka křtěného a musí se při křtu křtěnce dotýkat. Krom toho má míti zpravidla 14 let věku, má znáti základy víry. Člen stavu duchovního a řeholního (Can. 765, 766) musí míti ke kmotrovství dovolení svého biskupa neb řeh. představeného. Kmotrem nesmí býti muž ani žena žijící v neplatném manželství, dále ten, kdo byl pro nepočetné skutky řádným soudem odsouzen, neb se jich veřejně dopustil. (C. 2356-7.)

Kmotrové jsou duchovními otci a matkami svých křtěnců. Mají právo a povinnost před Bohem chrániti duši i tělo jejich v nebezpečí a neštěstí. Připomínejme si často tyto povinnosti, máme-li je, - a zpytujme o nich svědomí. - Vydáme za ně

počet před věčným Soudcem podle své péče i viny! Jsme-li přítomni svatému křtu, jakož i ve výročí vlastního křtu, před přijetím důležitých svátostí a vůbec při důležitých příležitostech modleme se promyšleně a pravdivě

o b n o v e n í s l i b u k ř e s t n í h o :

Bože věčný, trojjediný, Otče, Synu i Duchu svatý, s nejhlubší pokorou vyznávám, že ty jsi Pán a Stvořitel můj i všeho, co jest. S hlubokou vděčností klaním se tvé nekonečné dobrotě, kterou jsi vylil na lidstvo i na mne převelikým tajemstvím vtělení svého věčného Slova, Syna svého, jehož krví jsi nás obmyl od hříchu dědičného i všech jiných hříchů. Učinil jsi mne účastným božského života a své vlastní přirozeností milostí posvěcující, kterou jsi mi dal na křtu svatém. Děkuji ti z plna srdce za toto nesmírné vyvolení, které jest nejvyšším a jedině věčným pokladem mého života. Avšak nesmýšlel a nejednal-li jsem vždycky podle tohoto přesvědčení, lituji nyní opravdově ze vši své síly a vůle všech hříchů, kterými jsem rušil tvůj život a tvé působení ve své duši. Bože dobrotivý, slituj se nade mnou a odpusť mi hříchy moje! Obnovuji nyní svůj křestní slib a odříkám se zlého ducha i vši pýchy jeho i všech skutků jeho. Zavrhuji veškeren a každý hřích, jak svůj tak i celého lidstva.

Vyznávám a věřím pevně, že ty, Bože trojjediný, jsi Stvořitelem, začátkem i koncem všeho stvoření. Věřím vše, v celku i v jednotlivostech,

co Ježíš Kristus a svatí apoštolové kázali a čemu učí živé duchovní tělo Kristovo, Církev svatá katolická. V této svaté víře chci žít a zemřít.

Bože, Duše svatý, naplňuj mne svým světlem a svou silou, abych se ve víře a milosti Boží den ode dne upevňoval a v sobě je všemi prostředky živil. To račiž mi udíleti pro zásluhy Ježíše Krista, Pána našeho Amen.

Otče náš. Zdrávas Maria. Věřím v Boha.

Sv. patron křestní

je nám dán za ochránce a vzor. Každý má znát jeho život a častěji se k němu obracet o pomoc, ale i naň hledět v pochybách jako na svůj příklad. - Proto, chtějí-li rodiče dáti dítěmu jméno světské, přidá se k tomuto vždy jméno některého světce.

Modlitba k sv. patronu.

Svatý ochránce můj, děkuji Bohu všemohoucímu za všechny milosti, jimiž tebe obdařil a prosím tebe pokorně, abys i mně potřebné milosti vyprošoval, mne zlého chránil na těle i duši, k dobrému povzbuzoval, ve ctnosti utvrzoval, abych, maje tě vzorem a ochráncem na zemi, zasloužil si radovati se s tebou na nebi, pro Krista, Pána našeho. Amen.

SV. BIŘMOVÁNÍ

jest druhá svátost, ve které Duch svatý posiluje naši víru, abychom ji statečně vyznávali, pro ni pracovali a podle ní živi byli. Biřmování uděluje biskup, výjimečně s papežským dovolením kněz, obyčejně jen v krajinách misionářských. Sv. biřmování jest svátost, kterou musíme přijímat, jsouce ve stavu milosti posvěcující. Jest to svátost duchovní zralosti a mužnosti a vtiskuje duši nezrušitelné znamení bojovníka Kristova. Ježto však jest špatný bojovník, který myslí pouze na obranu a netouží pro svého Pána získat výboje, jest povinností dobrého bojovníka Kristova, aby horlivě pracoval na rozšíření království Ježíše Krista, čili biřmování jest posvěcení křesťana na laického apoštola, které mu ukládá povinnost, aby podle svých sil co nejlépe se staral o šíření svaté víry, mravnosti a práv Božích.

Kmotr při biřmování může býti pouze jeden, již biřmovaný, věřící katolík, nikoliv matka, otec ani manžel biřmovaného a musí se biřmovance při biřmování dotýkat. Mimo to má zpravidla býti jiný než kmotr křestní, a téhož pohlaví. (Can. 795, 796.)

Vážnou povinností kmotrů biřmovacích jest chrániti své chráněnce úhon na sv. viře, modlití se za ně a pečovati o jejich pokrok v životě víry. I oni budou Bohu odpovídati za duše sobě svěřené.

Při sv. biřmování modleme se s biřmovancem hymnus nebo sekvenci k Duchu svatému, jak jest uvedena na str. 204. Protože mnozí přijali tuto svátost neuvědoměle neb snad i nehodně, a ježto její účinky oživují po pokání, modleme se častěji v životě, zvláště ve výroční den svého biřmování a o svátcích svatodušních asi takto:

Stvořiteli Duchu svatý, stůj milostivě při celé Církvi katolické a svou nebeskou silou podporuj a upevňuj ji proti útokům nepřátelským, svou láskou a milostí obnov ducha služebníků svých, které jsi pomazal, aby v tobě oslavovali Otce a Syna jeho jednorozeného Ježíše Krista, Pána našeho. Amen. (300 dní odpustků jednou za den.)

Modlitba sv. Bonaventury o sedm darů Ducha svatého.

Otče nebeský, skrze tvého jednorozeného Syna, voláme k tobě, sešli nám Ducha svatého s jeho sedmi dary: sešli nám Ducha m o u d r o s t i, abychom jen po tobě jakožto svém cíli toužili, Ducha r o z u m u, abychom tvému svatému slovu a tvé svaté vůli správně rozuměli a ve všech životních okolnostech poznávali ruku tvé prozřetelnosti, Ducha r a d y, abychom v pochybnostech nebloudili, nýbrž tvých pokynů následovali a chodili po přímé cestě, Ducha s í l y, abychom ve štěstí i neštěstí tobě zůstali věrni a pokušením pevně odporovali, Ducha u m ě n í, abychom věděli, co nám škodí a co je nám užitečno a vždy lépe poznávali své povinnosti, Ducha z b o ž n o s t i, aby naše

srdce ve své lásce a pravé zbožnosti se rozžhavila a v úplné oddanosti tobě, ó Bože, našla toužený pokoj, Ducha b á z n ě B o ž í, abychom vždy měli před očima tebe a nenáviděli hřích z úcty před tvou Božskou velebností. Amen.

Bože, Duše svatý, kterým jsem pohrdal, kterého jsem rmoutil a odmítal od svého dětství až dosavad, zjev mi svou osobu, svou přítomnost, svou moc. Dej mi poznati svých sedmero darů, ducha moudrosti a rozumu, rady a síly, vědění, zbožnosti a bázně Boží. Ty, jenž jsi Duch Otce i Syna, ty, jenž křtíš ohněm a vléváš lásku Boží v naše srdce, vlej svou lásku v srdce mé! Jednoho žádal jsem od tebe, Pane, to chci hledati, ne bohatství, hodnost, moc, pozemský domov a pozemské štěstí. Ale uděl mi jediný paprsek toho svatého světla, jedinou jiskru z tvého svatého ohně, který by mne roznítíl a zcela v oheň lásky Boží ponořil. Dejž, aby tvůj oheň ve mně zazářil, aby ve mně zničil každou skvrnu, která na těle i na duši mé zbyla. Očisť mne sedmeronásobně svými dary, učiň ze mne oběť svatou, tobě příjemnou. Rozněť ve mně horlivost, a dej, abych se rozplynul v kajícnosti, abych žil životem a zemřel smrtí hříšníka vpravdě kajícího. Amen. (Denní modlitba kard. J. E. Manninga.)

K sv. patronu.

Svatý můj vzore a ochrano, jehož přímluvě byl jsem svěřen ve svátosti Ducha svatého, chraň vírou mou všech otřesů a pochybností, přímluvou svou zjednávej mi sílu Ducha svatého, abych vírou sva-

tou statečně vyznával, podle ní věrně žil, v ní setrval i za cenu největších obětí a došel odměny těch, kteří vytrvali. Amen.

SVÁTOST POKÁNÍ

jest »druhé břevno po ztroskotání« na moři života, když jsme ztratili těžkým hříchem Boha, milost, věčnost. Jádrem svátosti pokání jest kající a lítostiplné vyznání hříchů a jejich odpuštění - rozhřešení - od kněze k tomu zplnomocněného. Obojí jest naprosto nutné k platnému odpuštění hříchů těžkých za řádných životních okolností. K vyznání hříchů jest třeba:

Zpytování svědomí.

Tu musí každý pohlédnouti upřímně do tajů své duše a sám nalézt, co odporovalo v jeho životě zjevené vůli Boží, - musí hledati upřímně, poctivě a neúprosně! Hledati podle vůle Boží, nikoli podle svých domněnek. Jako pouhá pomůcka budiž zde nabídnuto:

Zpytování svědomí.

Kdy jsem se posledně zpovídal? Vykonal jsem uložené pokání?

I. p ř i k á z á n í. - Nevěřil jsem Bohu, co zjevil a v Církvi své zachovává, abychom to věřili? - Odpadl jsem od Církve Kristovy? - Byl jsem vlastní vinou zcela neb částečně nevědomý o věcech věčných? - Dával jsem přednost poznání věcí pozemských před poznáním věcí potřebných pro spásu duše? - Jak dlouho? Jaké byly následky? -

Zoufal jsem si, chtěl vzít život? - Vyčítal jsem Bohu pošetile, že nejednal podle mého názoru a ztrácel jsem důvěru v jeho moudrost pro svou pýchu? - Chodil jsem na jinověrecké bohoslužby? - Měl jsem nenávisť k Bohu? - Rouhal jsem se mu, jeho svatým, Církvi jeho? Kazil jsem jiné svými řečmi? - Sváděl k odpadu od víry Kristovy? - Nemodlil jsem se vůbec, málo, rozptýleně? Jak dlouho jsem se vůbec nemodlil? - Zachoval jsem své sliby Bohu? - Věřil jsem, zúčastnil jsem se spiritistických »sedánek«? - Byl jsem pověřivý, věřil jsem výkladu snů, karet, planetám, amuletům, různým znamením, čarám a kouzlům, »udělání« a j. pověrám?

II. p ř i k á z á n í. - Klel jsem, vědomě, ze zvyku? Nesnažil jsem se odvyknouti si klení? Zneužíval jsem jména Božího ke klení? - Zneužíval jsem slov Písma sv. neb výroků svatých ke vtípům, anekdotám a pod? Přisahal jsem křivě? - Klamal jsem veřejnost vědomě?

III. p ř i k á z á n í. - Nechodil jsem na mši svatou? Jak dlouho, kolikrát jsem ji vlastní vinou vynechal? - Přicházel jsem pozdě, - po obětování? Odcházel jsem dříve, před sv. přijímáním? Kolikrát neb jak často? Byl jsem v takovém stavu na mši svaté, že jsem tam duchem vůbec nebyl? Choval jsem se v kostele neuctivě? Rouhavě? - Pracoval jsem v neděli a ve svátek bez nutnosti delší dobu? Jak často?

IV. p ř i k á z á n í. - Urazil jsem, neposlechl, zarmoutil těžce své rodiče? Kolikrát? - Staral jsem se o ně podle své povinnosti, možnosti a podle jejich skutečné potřeby? Neubíral jsem jim na výminku, nedovoloval jsem, aby se k nim moji domácí hrubě neb neslušně chovali? - Přál jsem jim zlé? - Staral jsem se o své děti poctivě? Dbal jsem o jejich du-

chovní výchovu a náboženské poučení, jim příslušné? Kontroloval jsem jejich četbu, jejich známosti a přátele? - Trpěl jsem jim noční toulky? Nedal jsem jim sám pohoršení tím, že jsem nezachovával Boží neb církevní příkazy, klel před nimi, hádal se s matkou neb otcem jejich, pomlouval před nimi a vyjevoval chyby své manželky, manžela? Postaral jsem se o jejich zajištění, vzdělání? - Nechtěl jsem jich zneužívat pro svůj prospěch na jejich životní škodu? Nebránil jsem jim v jejich volbě stavu jen pro svůj prospěch neb své city a své názory? Neviděl jsem v dětech jen svůj majetek bez ohledu na práva Boha?

V. p ř i k á z á n í. - Zbavil jsem někoho života? Byl to člověk dospělý, dítě, nenarozený člověk? - Kolikrát? - Věděl jsem o církevním trestu za tyto zločiny? - Uškodil jsem nějak někomu na zdraví? Značně a trvale? Těžce? Nahradil jsem příslušnou škodu? Nevyhnul jsem se jí nepoctivě a nepravdivě? Poškodil jsem někomu zdraví svými řeči, klepy, pomluvami, nenávisť? - Poškodil jsem zdraví sám sobě? Úmyslně? Proč? - Uškodil jsem někomu pohoršením, svedením neb radou?

VI. p ř i k á z á n í. - Hověl jsem tělesným žádostem, touhám? Vzbuzoval jsem je v sobě schválně? Hledal jsem viděti smyslné obrazy, erotické výjevy, převrácenosti? Dopouštěl jsem se nečistých skutků sám, s jinými? S druhým neb stejným pohlavím? - Jak často, kolikrát? Jak dlouho? - Bylo to ze slabosti nebo z přímé vůle? Byly ony osoby svobodné? Nemluvil jsem řeči, svádějící nevinné lidi k smyslnosti? Nepsal jsem podobné romány, knihy, písně? - Nekupoval jsem podobnou literaturu? - Žil jsem v manželství podle zákona Božího, který ustanovil manželství pro rozmnožení lidstva? Nezneužíval jsem manželství jen pro sebe a není-

čil nebo nezamezoval účinně tento jeho účel? Kolikrát, jak často, jak dlouho? Svedl jsem k tomu i spoluzároveň? - Jest moje manželství před Bohem skutečné, to jest uzavřené před tváří Církve v chrámu Páně? - Nehovím v něm zásadě volné lásky? Jak často, kolikrát? Nemám povinnosti otcovské k dítěti mimo manželství? Konal jsem je?

VII. p ř i k á z á n í. - Odcizil jsem cizí majetek? Krádeží, chytráctvím, podvodem, lží, soudem snad před světem platným, ale před Bohem falešným? Jednal jsem lichvářsky, nesociálně, jen a jen sobecky? - Byl jsem poctivý v obchodě? Nezadržoval jsem povinnou mzdu? Nevynucoval jsem neprávem vyšší mzdu pro sebe? - Nežil jsem nad své poměry? Značně výše? - Není moje zaměstnání takové, že vydělávám svůj majetek bez zásluhy a neprávem? - Dělán tolik dobrých skutků, pomáhám slabším tolik, kolik mám majetku a úměrně ke svým možnostem? - Poškodil jsem cizí věc, majetek, našel něco a nevrátil nebo nepokusil se účinně o návrat?

VIII. p ř i k á z á n í. - Poškodil jsem cizí čest? Roznášel jsem nedobré zprávy o jiných? Neomlouval jsem se, že je to pravda? Neb není dovoleno ani pravdivé věci bez důvodu roznášeti. - Zničil jsem svou zlou řečí něčí štěstí, postavení, život? Čest? Práci? - Způsobil jsem svou řečí někomu utrpení? Podezřívám někoho? Budil o něm zlovlně podezření? Mluvil jsem potouchle, naznačoval a dělal poznámky, které mohly vzbuditi zlé domnění o jiných? Přál jsem něco zlého někomu?

IX. p ř i k á z á n í. - Měl jsem v srdci dobrovolné touhy po cizí manželce? Manželu? Jak dlouho, často? Vydával jsem se vědomě nebezpečí hříchu?

X. p ř i k á z á n í. - Trápil jsem se cizím úspěchem, majetkem? Visel jsem příliš na pozemském majetku, věnoval mnoho starostí jeho ochraně a zisku?

Církevní příkázání.

Jedl jsem v pátek maso? Jak často, jak dlouho? Vědomě? Bez omluvy? I na Velký pátek, Štědrý den, Popeleční středu? - Nepřijal jsem dlouho již sv. přijímání? Kolik let, proč? Nepřijímal jsem svatokrádežně? Nezamtlčel jsem ve sv. zpovědi vědomě a schválně nějaký hřích? Netropil jsem si ze svátostí žertů? Přijal jsem některou jinou svátost nehodně a svatokrádežně? (Sv. biřmování, manželství.) Nedbal jsem, abych v nebezpečí života přijal sv. svátosti? Nedovolil jsem, aby jiný byl včas zaopatřen z lidského studu neb z falešných ohledů, aby se nelekl? (Jak se asi lekl, objevil-li se před věčným Soudcem tvou vinou bez milosti a celá věčnost byla tvou vinou snad ztracena?)

Netancoval jsem v postě, adventě?

Nenavštěvoval jsem neslušných divadel, barů a pod.? K tomu ještě prozkoumej své svědomí podle příkazů svaté Církve, jak jsou uvedeny na počátku knihy na str. 96.

Cizí hříchy.

Nepřikazoval jsem podřízeným něco hříšného neb nečestného? Nezpůsobil jsem tím nepřímo škodu? Nahradil jsem ji? - Radil jsem někomu hříšně? Souhlasil jsem s cizím hříchem? Používal jsem svých občanských práv tak, že jsem potvrzoval neb umožňoval hříchy ve veřejném životě? - Zanedbával jsem občanské povinnosti tak, že jsem nezabránil hříchům, které se děly potom ve veřejném životě a správě státu, pokud na mně bylo? - Neužíval jsem svého vlivu k posílení práv Božích,

či jsem ze strachu spíše podporoval činy nepřátel Boha v tomto světě?

Hlavní hříchy

se nazývají proto tak, že jsou jaksi prameny jiných hříchů, které z nich jako ze svých hlav vznikají. **P ý c h a.** Byl jsem v duši povýšený a pyšný? Hledal jsem vědomě a horečně svou čest a slávu? Vynášel jsem se nad jiné? Byl jsem tvrdý a hrubý ve svém jednání, hlavně vůči podřízeným neb společensky níže stojícím? - Poškodil jsem svou pýchou spravedlnost vůči jiným osobám tím, že jsem je zatlačil, odstranil, byly-li nepohodlné, ač jinak byly schopné? Nepoškodil jsem svou pýchou a ctižádostí zájmy Boží ve veřejném životě?

L a k o m s t v í. Lpěl jsem na věcech pozemských nezřízeně? - Byl jsem nešťastný, když jsem neměl toho zisku, jaký jsem očekával? Dával jsem přednost péči o majetek pozemský před péčí o svou duši? - Nezneužíval jsem svého členství v různých sdruženích ke svému obohacení nebo aspoň nesvědomitě k jejich škodě? - Neužíval jsem svěřených peněz ať osobně, ať korporativně proti jejich účelu? - Trval jsem tvrdě na svých majetnických právech i na úkor lásky k bližnímu? - Jednal jsem se svým majetkem a příjmy, jako bych byl jediný a nezávislý jejich majitel, nedbaje ohledů na sociální povinnosti? - Věděl jsem a řídil jsem se podle toho, že můj majetek vznikl ze zdraví neb schopnosti, které mi dal Bůh a že tedy jsem povinen mítí také na paměti, že musím z něho klásti počet, podporovat chudší, konat dobré a že tedy není j e n a j e n k mému osobnímu prospěchu?

Z á v i s ť. Řídil jsem se ve svém jednání také závistí? Živil jsem ji vůči někomu dobrovolně ve svém srdci?

N e s t ř í d m o s t. Užíval jsem věcí stvořených nemírně podle svých choutek? Proti zdravému roz-

umu? - Žil jsem podle zásady, že musím tohoto života co nejvíce tělesně využívat? V čem, jak a jak dlouho? - Opil jsem se někdy do němoty, způsobil nějakou škodu, nečest? Byl jsem mlsný, nemírný ve výběru pokrmů? Myslíl jsem snad dlouhou dobu jen a jen na pokrmy a nápoje, na úkor péče o duši?

Hněv. Byl jsem divoce hněvivý? Oddával jsem se bez uzdy hněvu a zlosti? Jak často, kolikrát? - Jednal jsem často z hněvu a ne z rozumu? Ve vážné věci? Kolikrát?

Lenost. Poddával jsem se tělu tak, že jsem ztratil mnoho času bez účelu? — Dával jsem přednost pohodlí i tam, kde jsem se měl přemoci pod těžkým hříchem? Ku př. jsem dal přednost spánku před mší svatou v neděli neb svátek? - Byl jsem líný ve službě Boží tam, kde jsem byl povinen, ku př. v práci pro zájmy Boží? Vyhybal jsem se práci náboženské z pohodlí? Konal jsem ji nedbale z pohodlí? - Měl jsem při pokání vždy pravou lítost a pevnou vůli se polepšiti? - Opomenul jsem přijmouti svátosti v nebezpečí života? - Byl mně více svět a tělo a čest lidská nežli Bůh a duše a spása?

Nemusím cítiti, že jest mi Bůh více a že jej více miluji, ale musím svou vůlí dáti mu ve všem přednost i proti svému jinému citu! Aspoň musím tolik litovat hříchů, že jsem pevně rozhodnut nedopustiti se žádného, ani jediného, těžkého hříchu! Kdo nemá aspoň tuto pevnou vůli, nemůže dojíti vůbec odpuštění. nedosáhne rozhřešení hříchů svých!

Tento nárys zpytování svědomí jest pro nejširší okruh věřících. Ale této knihy užívají i muži a ženy, kteří pracují v náboženské

činnosti a jimž hrozí mimořádná nebezpečí, která ohrožují jejich spásu. Proto podáváme druhý nárys zpytování pro věřící tohoto druhu:

II. Zpytování svědomí.

Desatero Božích přikázání.

I. Věnoval jsem v celku ve svém životě větší pozornost a péči Bohu či světu, duši či tělu, majetku nebo věcem duchovním? Co mně více působilo starostí?

Modlil jsem se dlouhou dobu vždycky tak rozptýleně a bez vnitřní úcty, že to bylo těžko nazvat modlitbou?

Choval jsem se tak ve společnosti, v povolání, v rodině, že jsem se nelišil od nevěřících nebo dokonce působil pohoršení Církvi svaté?

Nesloužil jsem svou činností sobě, své ctížádosti, svému prospěchu pod záminkou služby Bohu a Církvi? Nehledal jsem v náboženské práci vedoucích míst, jsa si vědom, že nejsem schopen dobře je zastávat?

Nečetl jsem zbytečně víře a mravnosti nebezpečných knih? Nepsal jsem články a knihy, které působily pohoršení věřícím i nevěřícím? Nebyl tón a způsob mého psaní nekřesťanský, nepravdivý a urážlivý?

Odpovídal celý můj život tomu postavení, jaké mám ve veřejném životě, či spíše byl na pohoršení? **N a d ě j e.** Nešířil jsem svými řečmi a psaním beznadějnost, nelíčil jsem pro vzbuzení pozornosti zprávy zoufaleji a tím podlamoval chuť k dobru? **L á s k a.** Necítím nenávisť ke svým politickým neb jiným odpůrcům? Dával jsem se strhnouti v boji o dobrou věc k netrpělivosti, sebelásce, uraženosti a urážkám bližních? Jest mi Bůh v srdci i v činnosti s k u t e č n ě na prvním místě?

II. Mínil jsem své služební, občanské, náboženské sliby a přísahy dokonale vážně? Nezneužíval jsem Boha a jeho Církve, pobožností a svátostí k účelům pozemským, politickým, hospodářským, nebo spíše jsem se snažil, aby toto vše sloužilo Bohu?

III. Domníval jsem se, že pro svou náboženskou činnost jsem osvobozen od povinnosti nedělní mše svaté a činil jsem tak? I těžká práce, třeba pro zábavu, ku příkladu v rodinné zahrádce, na výletě, jest zakázána v den sváteční. Den Páně nutno světit klidem a myšlenkami na Boha, posvátnou četbou nebo prací pro Boha. - Každý katolický pracovník a vzdělaný muž i žena musí se chovati v chrámu Páně i tak uctivě, jaký význam mají, a jsou odpovědni za dobrý i špatný příklad.

IV. Zanedbával jsem pro svou veřejnou činnost, pro službu své ctížádosti, péči o náboženskou výchovu svých dětí, služebných, o duchovní ráz své rodiny?

Jednal jsem jako představený, jako činitel ve veřejném životě, ve svém postavení vždy podle svědomí, nikoli podle své pýchy a prospěchu, a způsobil jsem snad těmito úmysly značnou škodu spolku, obci, státu? Jsem opravdu schopen zastávat své veřejné povinnosti? I příprava na schůze, hlasování, řeči a přednášky, vztahující se nějak k Bohu, Církvi, víře a mravnosti, jest vážnou mravní povinností.

V. Uškodil jsem svou činností, ku příkladu literární, řečnickou a pod., někomu na zdraví? Nepřepínal jsem své tělesné síly touto činností?

VI. Myšlenky, slova a jednání, která urážejí cit stydlivosti a čestnosti, jsou hříchem. Ovšem pokud jsou dobrovolně připuštěny. Nemusí býti podle osobních dispozic vždy hříchem těžkým, ale jakmile se dostaví z nich tělesné vzrušení, jest toto

poslední hranicí, za níž při svévolném setrvání již nastává oblast hříchu těžkého. Nezabýval jsem se pod záminkou uměleckých snah věcmi mravnosti nebezpečnými?

VII. Nezpůsobil jsem svou činností škodu na majetku jednotlivců, celku, státu? Konal jsem svoje povinnosti tak svědomitě, že nejsem povinen k nějaké náhradě škody na čase, na práci?

VIII. Nezpůsobil jsem v ideovém boji mnoho pohoršení? Vzdělaný katolík nesmí zapomenout, že vždy musí postupovati ve své obraně věci Boží podle zásad a ducha Evangelia, a že i kdyby zvítězil slovy nad odpůrcem, stalo-li se tak způsobem nekřesťanským, zesměšňujícím, urážlivým, obhájil sice svou výmluvnost a duchaplnost, avšak způsobil věcně větší pohoršení, než sám odpůrce svým útokem. A za toto pohoršení je odpověden. Nepřál jsem zlého svým ideovým odpůrcům? Nedaly moje spisy duším pohoršení pro život věčný?

IX. a X. Nebyly touhy mého srdce takové, že byla stálou lží má veřejná činnost a postavení? Nemám nenávisti ke svým odpůrcům nebo spolupracovníkům?

Přijal jsem před každým nebezpečným podnikem, operací (porodem), dlouhou cestou svaté Svátosti? Hájil jsem podle své povinnosti práva Boha a Církve svaté? Jsem vždy vzhledem k nebezpečím doby a svého povolání připraven jistě na smrt?

»Pamatuj na poslední věci a na věky nezhřešíš!«

Litost.

Ke kajícím u vyznání hříchů jest třeba nad přirozené lítosti, takové, kdy svou vůlí uznáváme, že jsme urazili nejvyšší Lásku (lítost dokonalá) a že zasluhujeme trestu od Boha (lítost nedokonalá) a pevně si umiňujeme, že za každou cenu, i za cenu nejtěžších obětí, se již budeme va-

rovati každého těžkého hříchu. Bez tohoto předse-
vzetí není pravé lítosti.

Ve svaté zpovědi pak jsme povinni vyznati v š e-
c k y t ě ž k é hříchy i s počtem a okolnostmi, kte-
ré je podstatně mění. Zamlčíme-li v okamžiku zpo-
vědi v ě d o m ě jeden těžký hřích, jest zpověď
neplatná, duše zůstává bez milosti Boží a po svém
obrácení k pokání musí opakovati všechny hříchy
znovu i s vyznáním tohoto zamlčení. Ke sv. zpo-
vědi není nutno užívatí určité formule, nýbrž mož-
no asi říci: »Vyznávám se vám, důstojný Otče,
na místě Božím ze hříchů, jichž jsem se dopustil
od poslední sv. zpovědi, vykonané...«

Největší péči věnujme k a j í c í přípravě duše. Při
sv. zpovědi není nutna k odpuštění hříchů lítost
dokonalá, nýbrž stačí n e d o k o n a l á, to jest ta,
jíž litujeme hříchů z b á z n ě před Bohem, před
věčnými i časnými tresty. Vzbud'me ji takto:

»Bože, spravedlivý Odplatiteli za dobré i zlé, li-
tuji opravdově všech hříchů svých, neboť jsem
jimi hoden býti od tebe zavržen na věky, jsem ji-
mi hoden, abys mne stíhal a očišťoval mnoha čas-
nými tresty. Proto se chci s bázní vyznati ze všech
hříchů svých a umiňuji si, že se budu hříchů
smrtných i všedních vážně a důsledně varovat.
Bože, buď milostiv mně hříšnému.«

»Bože nejdobrotivější, jak jsem se odplatil tvé
láске ke mně! Dal jsi mi bytí, a já jsem je obrátil
proti tobě. - Dáváš mi zdraví, a já ho zneužívám,
dáváš mi rozum, a já jím myslím proti tobě nebo
bez tebe. A dal jsi sebe sama za mne - na kříži,
na kříži! Umím si vůbec představit tvá muka, umím
si podle nich představit tvou lásku? - Ó Bože, Spa-
siteli, Dobroto má, - lituji, lituji, lituji s celou vůlí,

s celou svou osobností, lituji všeho, čím jsem tak nevděčně urážel tvou lásku! Toužím tě, dobrý Bože, tak milovati, abych podle toho také pevně a věrně a rozhodně litoval a zanechal svých hříchů! Ano, miluji tě, Lásko, Dobroto, Kráso nepoznaná a nemilovaná, a chci tě tak především milovati, abych nikdy a v ničem nedal něčemu přednost před tebou, před vůlí tvou přesvatou! Ano, Bože můj, nikdy a v ničem! - Vždy a ve všem ty budiž mou nejvyšší starostí, zájmem, zákonem, - neboť vše, vše pomine, ale láska tvá nepomine. - Můj Bože, buď nyní opět více mým vším!«

Poté se modleme kajícně s Davidem:

P s a | m u s 50.

Miserere mei Deus, *
secundum magnam mi-
sericordiam tuam.

Et secundum multi-
tudinem miserationum
tuarum, * dele iniquita-
tem meam.

Amplius lava me ab
iniquitate mea: * et a
peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem
meam ego cognosco: *
et peccatum meum con-
tra me est semper.

Ž a | m 50.

Smiluj se nade mnou,
Hospodine * podle
velikého milosrdenství
svého.

Podle množství svých
slitování * nepravosti
moje zahlad'.

Dokonale obmyj ne-
pravost mou, * od hři-
chu mého očisti mne.

Neboť poznávám vi-
ny svoje, * přede mnou
hříchy mé jsou vždy-
cky.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor: * lavabis me, et super nivem dealabor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam: * et exsultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Tobě, ó Bože, jen já jsem zhřešil, a co je před tebou zlé, jsem činil, * aby tvá spravedlnost zjevna byla, abys zvítězil, když souzen býváš.

Nebo, hle, v nepravostech počat jsem byl, * v hříších mne počala matka moje.

Nebo, hle, upřímnost jest ti milá, * moudrost svou neznámou mně jsi zjevil.

Pokrop mne, Bože, bych očištěn byl, * obmyj mne, abych byl nad sněh zbílen.

Radost a veselí slyšet mi dej, * zaplesá zkroušené srdce moje.

Odvrať svůj obličej od hříchů mých, * nepravost veškeru ve mně zahlad'.

Bože můj, ve mně stvoř srdce čisté, * v nitru mém pravého ducha obnov.

Ne projicias me a facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine, labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus; * cor contritum, et humilitatum, Deus, non despicies.

Benigne fac, Domine,

Ode své tváře mne nezamítej, * svatého Ducha mi neodnímej.

Navrať mi radost z ochrany své, * k dobrému posilni vůli moji.

Cestám tvým učiti budu hříšné, * a tak se bezbožní vrátí k tobě.

Viny mé krevní zbav mne, Bože, spáso má, * slaviti budu tvou spravedlnost.

Pane, rač rty mé otevřítí, * chválu tvou zvěstují ústa moje.

Kdybys chtěl oběti, dal bych je rád, * v zápalech ty si však nelíbujš.

Obětí milou duch zkroušený je, * kajícím srdcem ty nepohrdáš.

Milost tvá zasvitni

in bona voluntate tua
Sion: * ut aedificentur
muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium
justitiae, oblationes,
et holocausta: * tunc
imponent super altare
tuum vitulos.

Gloria Patri et Filio
et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio
et nunc et semper et
in saecula saeculorum.
Amen.

nad Sionem, * aby byl
vzdělán zas Jerusalem.

Zákonné oběti potom
přijmeš, * tehdáž mlád'
položí na tvůj oltář.

Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému.

Jako byla na počátku
i nyní i vždycky,
až na věky věkův.
Amen.

PŘI SVATÉ ZPOVĚDI.

»Vyznávám se s pokorou a lítostí Bohu vševědoucímu a vám, důstojný otče, že jsem zhřešil od poslední zpovědi, kterou jsem vykonal dne . . . , těmito hříchy: . . .« - Po vyznání dolož: »Těchto i všech svých ostatních hříchů upřímně lituji a prosím o pokání a rozhřešení.« - Přijmi kajícně napomenutí, pokání a rozhřešení, které ti kněz uděluje těmito slovy:

Misereatur tui omnipotens Deus et dimissis peccatis tuis perducatur te ad vitam aeternam.
Amen.

Indulgentiam, absolu-

Smiluj se nad tebou všemohoucí Bůh, odpusť ti hříchy tvé a uveď tě do života věčného.
Amen.

Odpuštění, rozhřešení

tionem et remissionem peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens et misericors Dominus. Amen.

Dominus noster Jesus Christus te absolvat et ego auctoritate ipsius te absolvo ab omni vinculo excommunicationis, (suspensionis), et interdicti, in quantum possum et tu indiges. Deinde: Ego te absolvo a peccatis tuis in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Amen.

Passio Domini nostri Jesu Christi, merita beatæ Mariæ Virginis et omnium sanctorum, quicquid boni feceris et mali sustinueris, sint tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiæ et præmium vitæ æternæ. Amen.

a prominutí tvých hříchů uděliž ti všemohoucí a milosrdný Hospodin. Amen.

Náš Pán Ježíš Kristus odpustiž tobě hříchy a já jeho mocí zbavuji tě jakéhokoli trestu z vyobcování z církve neb interdiktu, pokud mohu a ty potřebuješ. Dále: Já ti odpouštím hříchy tvé ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Utrpení Pána našeho Ježíše Krista, zásluhy bl. Panny Marie a všech svatých, a cokoliv dobrého jsi vykonal i zlého snesl, přispějž tobě k odpuštění hříchů, k rozmnožení milosti a k odměně v životě věčném. Amen.

PO SVATÉ ZPOVĚDI

děkujeme Pánu s vděčným srdcem opět slovy Davidovými, jimiž děkuje za odpuštění hříchů:

Psalms 102.

Benedic, anima mea, Domino; * et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto eius. Benedic, anima mea, Domino; * et noli obliviscti omnes retributiones eius.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilae iuventus tua.

Faciens misericordias Dominus: * et iudicium omnibus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Žalm 102.

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, * a vše, co ve mně jest, jeho svatému jménu; dobrořeč, má duše, Hospodinu, * pamatuj na všechna dobrodíní jeho.

On ti odpouští všechna tvá provinění, * uzdravuje všechny neduhy tvé,

vysvobozuje život tvůj od záhuby, * věncí tě milostí a slitováním.

Nasycuje dobrem tvoji žádost, * že se tvé mládí jako orlice obnovuje.

Hospodin vykonává spravedlnost, * zjednává právo všem utiskovaným.

Oznámil své cesty Mojžíšovi, * synům Israelovým svou vůli.

Miserator et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in aeternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem caeli a terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat Ortus ab Occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, * misertus est Dominus timentibus se:

quoniam ipse cognovit figmentum nostrum. * Recordatus est quoniam pulvis sumus:

homo, sicut foenum

Slitovný a milostivý jest Hospodin, * shovívavý a nadmíru dobrotivý.

Nemá ve zvyku ustavičně kárat, * aniž na věky hněv chovat;

ne podle hříchů našich činívá nám, * aniž podle nepravostí našich nám odplácí.

Ale jak vysoko nad zemí jest nebe, * milost jeho se klene nad jeho ctiteli;

jak je vzdálen východ od západu, * vzdaluje od nás nepravosti naše.

Jako se slitovává nad dětmi otec, * tak Pán nad těmi, kteří se ho bojí.

Neboť ví on, jaké stvoření jsme, * na paměti má, že prach jsme.

Člověk - jako tráva

dies eius, * tamquam
flos agri sic effloreat.

Quoniam spiritus per-
transibit in illo, et non
subsistet: * et non co-
gnoscat amplius locum
suum.

Misericordia autem
Domini ab aeterno, *
et usque in aeternum
super timentes eum.

Et iustitia illius in
filios filiorum, * his
qui servant testamen-
tum eius: * Et memores
sunt mandatorum ipsius,
ad faciendum ea.

Dominus in caelo pa-
ravit sedem suam: * et
regnum ipsius omnibus
dominabitur.

Benedicite Domino,
omnes angeli eius: * po-
tentes virtute facientes
verbum illius, ad audi-
endam vocem sermo-
num eius.

Benedicite Domino,
omnes virtutes eius: *

jsou dnové jeho; * jako
polní květ - tak od-
kvétá.

Ovane jej vítr a již
ho není, * není znáti po
něm ani stopy.

Milost však Páně věk
od věku * s bohaboj-
nými,

a jeho spravedlnost je
se syny synů; * s těmi,
kteří šetří úmluvy jeho,
* a pamětlivi jsou jeho
příkazů, snažice se je
činiti.

Hospodin na nebi po-
stavil si trůn svůj, *
královská moc jeho na-
de vším vládne.

Chvalte Pána, všichni
andělé jeho, * silní re-
kové činící rozkazy je-
ho, poslušní jsouce hla-
su jeho slova.

Chvalte Pána všechny
zástupy jeho, * sluhové

ministri eius, qui facitis
voluntatem eius.

Benedicite Domino,
omnia opera eius: * in
omni loco dominationis
eius, benedic, anima
mea, Domino.

jeho, již konáte, co si
přeje.

Chvalte Pána, všechna
jeho díla * na všech
místech veleříše jeho.
Dobrořeč, má duše, Hos-
podinu.

Jiná modlitba po svaté zpovědi.

Vroucí díky Ti vzdávám, ukřižovaný Pane Ježíši, žes v nekonečné lásce své stal se člověkem, abys mne na kříži v hrozných bolestech vykoupil a navrátil mi ztracené vyvolení k věčnému požívání Boha v jeho nekonečné blaženosti. Jak často jsem na to zapomínal, a tys mi vždy opět a opět odpouštěl. Kdy začnu tě již tak ctít a tebe milovat, aby mi každá urážka tvé nejsvětější vůle byla nejodpornější myšlenkou a nejprotivnějším činem? - Ty však znáš, dobrý Ježíši, slabost mou a víš, že klesám z předsevzetí do hříchu, z lítosti do lhostejnosti, z lásky do vlažnosti. Proto nespolehám na sebe, ale věda, že »dostatečnost naše z Boha jest« (2. Cor. 3, 5), pokorně prosím tebe o pomoc a vytrvalost v milosti, kterou jsi mi nyní milostivě udělil a rozmnožil. Ježíši, sílo má, nepouštěj mne. - Maria, matko milosti, obrať ke mně své milosrdné oči a provázej mne po všech cestách života, buď mi Hvězdou mořskou v bouřích jeho a dej, abych se vždy sílil slovy sv. Bernarda: »Jestliže vzbouří se větry pokušení, nara-

zíš-li na úskalí: ohlédni se po Hvězdě, volej Marii. Jsi-li zmítán vlnami pýchy, marnivosti, utrhaní, žárlivosti: ohlédni se po Hvězdě, volej Marii. Jestliže hněvivost nebo lakota nebo žádost těla udeří do lodičky mysli tvé: pohlédni na Marii... v nebezpečích, v úzkostech, v pochybnostech na Marii pomysli, Marii vzývej. Ať nesejde s tvých očí, ať neodejde ze srdce. Jí následuje nezbloudíš, ji prose nezoufáš, na ni mysle se nezklameš, ona-li tě drží, neklesneš, ona-li tě chrání, nestrachuješ se, ona-li tě vede, nepocítíš únavy, je-li ti milostiva, dojdeš cíle a tak na sobě samém zkusíš, jak právem bylo řečeno: a jméno Panny Maria.« Amen. (Homilia 2 sup. Missus est, n. 17.)

NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOST OLTÁRNÍ,

Tělo a Krev našeho Pána Ježíše Krista, nejsvětější Eucharistie, jest středem a pramenem všech svátostí, neboť v ní jest ve stálé přítomnosti bydlení Boha živého mezi námi, v ní náleží mu jméno Emanuel, t. j. Bůh s námi, v ní uděluje nám vrcholně plody svého utrpení a smrti.

Oběť mše svatě

jest věcné a skutečné zpřítomnění krvavé oběti Ježíše Krista na kříži nekrvavým způsobem na oltáři, jest týmž obětním úkonem, jak se stal na kříži, ale zároveň vždy novým úkonem oběti, opakovaným jeho zpřítomněním. Jest v nynějším řádě největším dílem vůbec a nic se neděje a dítí nebude většího, není světovější události, než znovuopakovaná oběť Kristova ve mši svatě. A pro tento nesmírný děj, proto, že jest pramenem a dárce všech ostatních svátostí a milostí, všeho, co Bůh činí lidstvu i jednotlivci . . ., neboť jedině v ní se nám dává Ježíš Kristus, Dárce všeho ostatního, proto jest nejvýš nutno, abychom ji viděli, abychom při ní byli, abychom se s ní spojovali s plným porozuměním. To spočívá v tom, že především ve mši svatě nevidíme modlitbu, nýbrž podstatný děj: tento děj jest v jejích třech úkonech, v obětování, v proměně, ve spojení (svatě přijímání). Tento trojí úkon musíme mítí především na paměti při každé mši svatě. Jest krásné a dobré modlití se s knězem modlitby mešní, ale není to nutné, ano není to nejlepší, ztratíme-li pro slova z mysli sám děj. A i když se modlíme mešní modlitby, nemusíme je nikterak říkati všechny, nýbrž kolik stačíme. Nade vše však upevněme si v paměti tyto myšlenky a úkony duše při

Offertoriu, že přinášíme každý s celou Církví svůj obětní dar. Avšak obětní dar byl vždy pouze zástupcem toho, kdo obětuje, u vědomí, že má být vlastně obětován a zničen v oběť úcty a smíru člověk sám. Obětní dar tedy zastupuje člověka, a my tedy v hostii a kalichu podáváme vlastně sami sebe. To je význam offertoria.

Při proměně pak sestupuje sám Bůh, neboť naše oběť nikdy není Boha důstojná a za hřích úměrná. Úměrná oběť musí být nekonečná. I sestupuje Syn Boží a proměňuje naši oběť ve svou oběť, a tím ji činí obětí kříže a dodává jí ceny nekonečné. Ó velikosti a množství slitování, že Bůh nám přichází tak podstatně ku pomoci a z naší oběti, to jest z nás, činí oběť svou, to jest sebe!

A ve svatém přijímání vrací nám Ježíš Kristus plody své oběti a naplňuje nás jejími účinky, které především v tom spočívají, že se s námi spojuje, že nám dává svůj život a své působení, takže žijeme a jednáme nadpřirozeně, a potom že nás vtěluje do svého těla, jehož jest hlavou, do Církve své, aby nás s tímto tělem a v tomto těle, které jest jeho, učinil v sobě syny Božími a členy života nejsvětější Trojice na věky.

Vkládejme tedy tyto myšlenky a úkony duše do mešních modliteb a hledejme je v jejich znění. Připravujme se na mši svatou rozjímáním mešních modliteb, připravujme se tím, že sebereme všechny své práce, bolesti, křivdy, nepochopení, každý úder svého srdce, své touhy, abychom je mohli takto s plným vědomím při offertoriu vložiti na obětní patenu a do kalicha, aby tak byly spojeny v proměně s obětí Ježíše Krista.

Jak hluboce zasáhne pak mše svatá do našeho denního života, jak osvíti jeho běh, práci i otřesy, když pama-

tujeme, že vše položíme ráno v obět Bohu a že on ji promění!

Každý by měl mít dnes úplný misál. Ale ježto není někdy možno mít jej vždy s sebou, zvláště na cestách, podáváme zde několik mší svatých, které se mohou modliti asi v tomto pořadí:

I. Především lze se modliti vzhledem k církvevnímuroku.

Podle toho jsou zde mše svaté (de tempore), jež jest možno se modliti po celou případnou dobu:

Pro advent mše RORATE,
pro vánoční dobu mše z HODU BOŽÍHO,
pro postní dobu mše z POPELCE,
pro velikonoční mše z HODU BO-
ŽÍHO VELIKONOČNÍHO,
pro dobu svatodušní mše o SV. DU-
CHU, neb o NEJSV. TROJICI.

II. Podle svátků lze se modliti mešní modlitby na připadající den neb v oktávu nebo i v jiné všední dny, chceme-li zasvětit ten den úctě buď určitého tajemství, - ku př. Ježíši Kristu Králi neb Nejsv. Trojici a pod. - nebo určitého světce, - ku př. sv. Václava, Andělů a pod.

III. Podle dní v týdnu rovněž lze užití modliteb v tomto asi pořadí:

V neděli mše o NEJSV. TROJICI,
v pondělí mše o ANDĚLÍCH,
v úterý mše o sv. VÁCLAVU,
ve středu mše o KRISTU KRÁLI,

ve čtvrtek mše o DUCHU SVATÉM,
v pátek mše o NEJSV. SVÁTOSTI,
v sobotu mše o PANNĚ MARIÍ.

IV. Celkem jsou zde podány tyto mešní modlitby:

De tempore, čili podle církevního roku:

1. Rorate
2. Vánoční (Puer)
3. Postní (Cinerum: Misereris)
4. Velikonoční (Resurrexi)
5. Svatodušní (Spiritus).

De Sanctis čili mše Páně, bl. P. Marie a Svatých:

6. SS. Sacramenti (Cibavit)
7. Krista Krále (Dignus)
8. Nejsv. Trojice (Benedicta)
9. Nejbl. Panny Marie (Salve)
10. Sv. Andělů (Benedicite)
11. Sv. Václava (In virtute)
12. Sv. Cyrila a Methoda (Sacerdotes)
13. Za různé potřeby (Salus)
14. Za zemřelé (Requiem).

(Slova v závorkách jsou prvá z Introitu, jimiž se označuje každá mše svatá.)

MEŠNÍ ŘÁD

jsou modlitby, které se konají při každé mši svaté a nemění se. Modlitby, které se podle mše svaté mění, se vkládají na příslušná místa, jak jest u nich poznamenáno.

Začátek mše svaté

Kněz dělá kříž; s litostí nad hříchy se připravujeme na obět:

Sacerdos. In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Amen.

(Antiph.) Introibo ad altare Dei.

Ministrans. Ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

S. (Psalmus 42.) Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

M. Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repulisti et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

S. Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt et addu-

Kněz: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

(Antifona.) Vejdu k oltáři Božímu.

Ministrant. K Bohu, jenž obveseluje mladost mou.

K. (Žalm 42.) Sud' mne, Bože, a rozeznej při mou od národu nesvatého, od člověka nepravého a lstivého vytrhni mne.

M. Nebo tys, Bože, síla má: proč jsi mne zapudil a proč smuten chodím, když mne sužuje nepřítel?

K. Sešli světlo své a pravdu svou; ty nech ať mne provodí a při-

xerunt in montem sanctum tuum et in tabernacula tua.

M. Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

S. Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus: quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

M. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

S. Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto.

M. Sicut erat in principio et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

S. Introibo ad altare Dei.

M. Ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

S. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

M. Qui fecit coelum et terram.

vodí na tvou horu svatou a do stanů tvých.

M. I vejdu k oltáři Božímu: k Bohu, jenž obveseluje mladost mou.

K. Oslavovati budu tebe na harfě, Bože, Bože můj: proč jsi smutná, duše má, i proč mne zarmucuješ?

M. Doufej v Boha, nebo ještě vyznávatí mu budu: on jest spasení tváři mé a Bůh můj.

K. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

M. Jakož byla na počátku i nyní i vždycky i na věky věkův. Amen.

K. Vejdu k oltáři Božímu.

M. K Bohu, jenž obveseluje mladost mou.

K. Pomoc naše ve jménu Páně.

M. Který stvořil nebe i zemi.

S. Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistae, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus sanctis et vobis, fratres: quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaellem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos apostolos Petrum et Paulum, omnes sanctos, et vos, fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

M. Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis perducatur te ad vitam aeternam.

S. Amen.

M. Confiteor Deo omni-

K. Zpovídám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii vždy Panně, blahoslavenému Michaeli archandělu, blahoslavenému Janu Křtiteli, svatým apoštolům Petru a Pavlu, všem svatým a vám, bratři, že jsem zhřešil velice: myšlením, řečí i skutky; má vina, má vina, má největší vina! Pročež prosím blahoslavenou Marii vždy Pannu, blahoslaveného Michaela archanděla, blahoslaveného Jana Křtitele, svaté apoštoly Petra a Pavla, i všechny svaté a vás, bratři, prostě za mne u Boha, Hospodina našeho.

M. Smiluj se nad tebou všemohoucí Bůh a odpusť tobě hříchy a přivediž tě k životu věčnému.

K. Amen.

M. Zpovídám se Bohu

potenti, beatæ Mariæ
semper Virgini, beato
Michaeli Archangelo,
beato Joanni Baptistæ,
sanctis Apostolis Petro
et Paulo, omnibus sanctis
et tibi, pater, quia
peccavi nimis cogitatione,
verbo et opere: mea
culpa, mea culpa, mea
maxima culpa. Ideo precor
beatam Mariam
semper Virginem, beatum
Michaellem Archangelum,
beatum Joannem Baptistam,
sanctos Apostolos Petrum
et Paulum, omnes sanctos
et te, pater, orare pro
me ad Dominum Deum
nostrum.

S. Misereatur vestri
omnipotens Deus, et dimissis
peccatis vestris,
perducat vos ad vitam
aeternam.

M. Amen.

S. Indulgentiam, absolutionem
et remissionem

všemohoucímu, blahoslavené
Marii vždy Panně, blahoslavenému
Michaelu archandělu,
blahoslavenému Janu
Křtiteli, svatým apoštolům
Petru a Pavlu, všem
svatým a tobě, otče,
že jsem zhřešil velice:
myšlením, řečí i skutky;
má vina, má vina, má
největší vina! Pročež
prosím blahoslavenou
Marii vždy Pannu,
blahoslaveného Michaela
archanděla, blahoslaveného
Jana Křtitele, svaté
apoštoly Petra a Pavla,
i všechny svaté a tebe,
otče, prosíš za mne
u Boha, Hospodina
našeho.

K. Smiluj se nad vámi
všemohoucí Bůh a odpuť
vám hříchy vaše a
přivediž vás k životu
věčnému.

M. Amen.

K. Odpuštění, rozhřešení
a prominutí hříchů

peccatorum nostrorum
tribuat nobis omnipotens
et misericors Dominus.

M. Amen.

S. Deus tu conversus
vivificabis nos.

M. Et plebs tua laetabitur
in te.

S. Ostende nobis, Domine,
misericordiam tuam.

M. Et salutare tuum da
nobis.

S. Domine, exaudi orationem
meam.

M. Et clamor meus ad te
veniat.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Oremus.

Aufer a nobis quaesumus,
Domine, iniquitates nostras:
ut ad Sancta sanctorum puris
mereamur mentibus introire.
Per Christum, Dominum nostrum.
Amen. Oramus te, Domine,
per merita Sanctorum tuorum,
quorum reliquiae

našich uděliž nám všemohoucí
a milosrdný Hospodin.

M. Amen.

K. Obrát se k nám, Bože,
a obživíš nás.

M. A lid tvůj veselí se bude
v tobě.

K. Ukaž nám, Hospodine,
milosrdenství své.

M. A spasení své dej nám.

K. Pane, vyslyš modlitbu
mou.

M. A volání mé k tobě přijď.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

K. Modleme se.

Odejmi od nás, prosíme,
Pane, nepravosti naše,
abychom do Svatyně
svatých zasloužili vstoupiti
s myslí čistou. Pro Krista,
Pána našeho. Amen. -
Prosíme tě, Pane, pro zásluhy
Svatých tvých, jichžto
ostatky zde jsou, abys

hic sunt, et omnium
Sanctorum: ut indulge-
re digneris omnia pec-
cata mea. Amen.

ráčil odpustiti všechny
moje hříchý. Amen.

Introitus

Vstup k oltáři

Jest vlastní v příslušné mši sv. -
který pěl sbor, když se ubíral biskup k oltáři. -
Po introitu volá kněz k Bohu o smilování a
vyslyšení:

Jest to zpěv,
který pěl sbor k oltáři. -
k Bohu o smilování a
vyslyšení:

S. Kyrie eleison.

K. Pane, smiluj se nad
námi.

M. Kyrie eleison.

M. Pane, smiluj se nad
námi.

S. Kyrie eleison.

K. Pane, smiluj se nad
námi.

M. Christe eleison.

M. Kriste, smiluj se nad
námi.

S. Christe eleison.

K. Kriste, smiluj se nad
námi.

M. Christe eleison.

M. Kriste, smiluj se nad
námi.

S. Kyrie eleison.

K. Pane, smiluj se nad
námi.

M. Kyrie eleison.

M. Pane, smiluj se nad
námi.

S. Kyrie eleison.

K. Pane, smiluj se nad
námi.

Po Kyrie zpívá kněz andělský chvalozpěv Gloria,
který se vynechává, je-li mše sv. v rouchu barvy

černé neb fialové; chválíme vroucně svého Tvůrce a Spasitele:

Gloria in excelsis Deo. Et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agamus tibi propter magnam gloriam tuam. Domine Deus, Rex coelestis, Deus, Pater omnipotens, Domine Fili unigenite, Jesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus sanctus. Tu solus Dominus. Tu solus altissimus, Jesu Christe. Cum sancto Spiritu, in gloria Dei Patris. Amen. S. Dominus vobiscum. M. Et cum spiritu tuo.

Sláva na výsostech Bohu. A na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tebe. Dobrořečíme tobě. Klaníme se tobě. Oslavujeme tebe. Díky tobě vzdáváme pro velikou slávu tvou, Pane Bože, Králi nebeský, Bože, Otče všemohoucí, Pane Ježíši Kriste, Synu jednorozený. Pane Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Jenž snímáš hříchy světa, přijmi modlitbu naši. Jenž sedíš na pravici Otce, smiluj se nad námi. Nebo ty sám jsi svatý, ty sám jsi Hospodin. Ty sám jsi nejvyšší, Ježíši Kriste. S Duchem svatým v slávě Boha Otce. Amen.
K. Pán s vámi.
M. I s duchem tvým.

Modlitba čili orace neb kolekta vyjadřuje hlavní prosbu liturgie toho dne. Jest vlastní v příslušné mši sv.

Epištola

čili čtení knih Starého neb Nového zákona krom evangelií. - V epištole a v evangeliu nás připravuje Bůh chlebem slova na chléb Těla Kristova. - Epištola je vlastní v příslušné mši sv.

Graduale

čili zpěv stupňový jest hned po epištole a je vlastní v příslušné mši sv. Místo gradualu jest ve mši zemřelých Tractus (smuteční zpěv) a sekvence, jak uvedena v příslušné mši.

Evangelium

jest vrcholem první části mše sv., poučné. Kněz se naň připravuje modlitbou, skloněn hluboce uprostřed oltáře. S otevřeným srdcem naslouchejme vlastnímu slovu vtěleného Slova, které nás připravuje na obnovu vtělení v Eucharistii a v naší duši. - Sem se vkládá evangelium, které je vlastní v příslušné mši sv. - Po evangeliu konečně vyznáváme víru ve vše, co jsme v této poučné části mše sv. slyšeli: (Někdy se vynechá.)

**Credo in unum Deum,
Patrem omnipotentem,
factorem coeli et terrae,
visibilium omnium et
invisibilium. Et in unum
Dominum Jesum Chri-**

**Věřím v jednoho Bo-
ha, Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země,
všech věcí viditelných
i neviditelných. I v je-
diného Pána Jesu Kris-**

stum, Filium Dei unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis. (Hic genuflectitur.) Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine: Et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis: sub Pontio Pilato, passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum scripturas. Et ascendit in coelum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos, et mortuos, cujus regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum, Dominum et vivifican-

ta, jednorozeného Syna Božího. A narozeného z Otce přede všemi věky. Boha z Boha, světlo ze světla, Boha pravého z Boha pravého. Zplozeného, neučiněného, téže podstaty s Otcem, skrze něhož všechny věci učiněny jsou. Jenž pro nás lidi a pro spasení naše sestoupil s nebe. (Tu se kleká.) A vtělil se od Ducha svatého z Marie Panny: A člověkem učiněn jest. Ukřížován také pro nás; pod Pontským Pilátem trpěl i pohřben jest. A třetího dne vstal z mrtvých, podle Písem. A vstoupil na nebesa, sedí na pravici Otce. A opět přijde ve slávě soudit živých i mrtvých, jehožto království nebude konce. I v Ducha svatého, Pána i obživovatele; jenž z Otce, i ze Syna vy-

tem: qui ex Patre, Filioque procedit, qui cum Patre, et Filio simul adoratur, et conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptismum in remissionem peccatorum. Et exspecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi. Amen.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Oremus.

Offertorium

kdy přinášíme v obětních darech Bohu sebe sami, se všemi mohutnostmi, pracemi i bolestmi, aby to vše bylo proměněno v oběť ceny božské. Vložme do obětování celou vroucnost duše! - Před obětováním se modlí verš, který se sem vkládá z vlastní příslušné mše. Po verši »offertorium« modlíme se obětní modlitby (při obětování chleba):

Suscipe, sancte Pater, omnipotens aeternae Deus, hanc immaculatam hostiam, quam ego indignus famulus tuus

cháží, jenž s Otcem i Synem zároveň se ctí a oslavuje, jenž mluvil skrze proroky. A v jednu svatou, obecnou i apoštolskou Církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchův. A očekávám zmrtvýchvstání. A život budoucího věku. Amen.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

K. Modleme se.

Obětování

Přijmiž, sv. Otče, všemohoucí, věčný Bože, tuto neposkvrněnou oběť, kterou já nehodný služebník tvůj obě-

offero tibi Deo meo vivo, et vero, pro innumerabilibus peccatis, et offensionibus, et negligentis meis, et pro omnibus circumstantibus, sed et pro omnibus fidelibus christianis vivis atque defunctis: ut mihi, et illis proficiat ad salutem in vitam aeternam. Amen.

Při vlévání vína a vody do kalicha:

Deus, qui humanae substantiae dignitatem mirabiliter condidisti, et mirabilius reformasti: da nobis per hujus aquae et vini mysterium, ejus divinitatis esse consortes, qui humanitatis nostrae fieri dignatus est particeps, Jesus Christus, Filius tuus, Dominus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus: per omnia saecula saeculorum. Amen.

tuji tobě, Bohu svému živému a pravému, za své nesčíslné hříchy, urážky a nedbalosti, za všechny okolostojící, ale i za všechny věrné křesťany, živé i zemřelé, aby nám všem prospěla ke spasení a k životu věčnému. Amen.

Bože, jenž jsi důstojnost lidské podstaty podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil, dej nám skrze tajemství této vody a vína státi se společníky božství toho, jenž člověčenství našeho ráčil státi se účastným, Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha sv. Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Postea accipit calicem et offert, dicens.

Offerimus tibi, Domine, calicem salutaris, tuam deprecantes clementiam: ut in conspectu divinae majestatis tuae, pro nostra, et totius mundi salute cum odore suavitatis ascendat. Amen.

In spiritu humilitatis, et in animo contrito suscipiamur a te, Domine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi, Domine Deus.

Veni, Sanctificator omnipotens aeterne Deus: et benedic hoc sacrificium tuo sancto nomini praeparatum.

Poté umyje si kněz ruce s prosbou o očištění srdce. Uprostřed oltáře prosí pak, aby Bůh přijal tuto naši oběť na památku Kristovu ke cti svatých:

Suscipe, sancta Trinitas, hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriam passionis, re-

Obětujeme kalich řkouce:

Obětujeme ti, Pane, kalich spasení, vzývající tvou milostivost, aby před tváří božské velebnosti tvé pro naši a celého světa spásu s vůní libeznou se vznesl. Amen.

V duchu pokory a se srdcem zkroušeným nechť jsme přijati tebou, Pane, a tak děj se dnes oběť naše před tváří tvou, aby se ti líbila, Pane Bože.

Přijď, Posvětiteli všemohoucí, věčný Bože, a požehnej tuto oběť, připravenou tvému svatému jménu.

Přijmi, svatá Trojice, tuto oběť, kterou ti přinášíme na památku umučení, vzkříšení a

surrectionis et ascensionis Jesu Christi, Domini nostri: et in honorem beatae Mariae semper Virginis, et beati Joannis Baptistae, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et istorum, et omnium sanctorum, ut illis proficiat ad honorem, nobis autem ad salutem, et ipsi pro nobis intercedere dignentur in coelis, quorum memoriam agimus in terris. Per eundem Christum, Dominum nostrum. Amen.

Kněz se obrací k lidu a vyzývá jej, aby se s ním modlil:

S. Orate, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum, Patrem omnipotentem.

M. Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis ad laudem et gloriam nominis sui, ad

nanebevstoupení Ježíše Krista, Pána našeho, a ke cti blahoslavené Marie vždy Panny, sv. Jana Křtitele, sv. Apoštolů Petra a Pavla a těchto, jakož i všech svatých, aby jim byla ke cti, nám pak ke spáse a ti aby za nás orodovati ráčili na nebi, jejichž památku konáme na zemi, skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

K. Modleme se, bratři, aby má i vaše oběť příjemnou se stala u Boha, Otce Všemohoucího.

M. Přijmiž Hospodin oběť z rukou tvých ke cti a chvále jména svého, jakož i k užítku na-

utilitatem quoque nostram totiusque Ecclesiae suae sanctae.

S. Amen.

šemu a celé své Církve svaté.

K. Amen.

Secreta

jsou vlastní v každé příslušné mši sv. - Tichá modlitba končí tímto slavným díkůčiněním:

S. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Sursum corda.

M. Habemus ad Dominum.

S. Gratias agamus Domino Deo nostro.

M. Dignum et justum est.

Tiché modlitby

K. Po všechny věky věkův.

M. Amen.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

K. Vzhůru srdce.

M. Máme k Hospodinu.

K. Díky činíme Hospodinu Bohu našemu.

M. Hodno a spravedливо jest.

Následuje *Preface*, jak jest uvedena při každé příslušné mši svaté níže. - Preface končí chvalozpěvem

Sanctus

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt coeli, et terra gloria tua. Hosanna in excelsis. Bene-

Svatý (Zvoní se.)

Svatý, Svatý, Svatý Hospodin Bůh zástupův. Plná jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech.

dictus, qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně, Hosanna na výsostech.

Načež začíná stálá a neměnná část, zvaná proto »Pravidlo« neboli

Canon missae

Te igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum, Filium tuum, Dominum nostrum, supplices rogamus ac petimus, uti accepta habeas et benedicas haec † dona, haec † munera, haec † sancta sacrificia illibata: in primis quae tibi offerimus pro Ecclesia tua sancta catholica, quam pacificare, custodire, adunare et regere digneris toto orbe terrarum, una cum famulo tuo Papa nostro N. et Antistite nostro N. et omnibus orthodoxis atque catholicae et apostolicae fidei cultoribus.

Memento, Domine, fa-

Kánon

Tebe tedy, nejlaskavější Otče, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho, pokorně prosíme a žádáme (libá oltář), abys mile přijal a požehnal tyto † dary, tato † věnování, tyto † svaté, neposkvrněné oběti, které tobě přinášíme, zvláště za tvou svatou Církev katolickou, kterouž mírem obdařiti, chrániti, sjednotiti a řídití rač po celém okrsku zemském, zároveň se služebníkem svým, papežem našim N., biskupem našim N., i se všemi pravověrnými, jakož i katolické a apoštolské víry ctiteli. Pomni, Pane, služební-

mulorum famularumque
tuarum N. et N. - et
omnium circumstantium,
quorum tibi fides cog-
nita est et nota devo-
tio, pro quibus tibi offe-
rimus vel qui tibi offe-
runt hoc sacrificium
laudis, pro se suisque
omnibus: pro redemptione
animarum suarum,
pro spe salutis et inco-
lunitatis suae: tibi que
reddunt vota sua, ae-
terno Deo, vivo et vero.
Communicantes et me-
moriā venerantes, in
primis gloriosae semper
Virginis Mariae, Geni-
tricis Dei et Domini
nostri Jesu Christi: sed
et beatorum Apostolorum
et Martyrum tuo-
rum Petri et Pauli,
Andreae, Jacobi, Joan-
nis, Thomae, Jacobi,
Philippi, Bartholomaei,
Matthaei, Simonis et
Thaddaei: Lini, Cleti,
Clementis, Xysti, Cor-

ků a služebnic svých
N. a N. i všech vůkol
stojících, jejichž víra je
tobě známa a povědo-
ma zbožnost, za které
ti přinášíme nebo kteří
tobě přinášejí tuto oběť
chvály za sebe a vše-
cky své, za vykoupení
duší svých, za naději
spásy a bezpečnosti své,
a kteří přinášejí posvát-
né dary tobě, Bohu
věčnému, živému a pra-
vému.

Ve společenství jsouce
a památku uctívající
především slavné vždy
Panny Marie, Rodičky
Boha a Pána našeho
Ježíše Krista, ale i sva-
tých Apoštolů a mu-
čedníků tvých: Petra a
Pavla, Ondřeje, Jaku-
ba, Jana, Tomáše, Ja-
kuba, Filipa, Bartolo-
měje, Matouše, Šimona
a Tadeáše, Lina, Kleta,
Klimenta, Xysta, Kor-
nelia, Cypriana, Vav-

nelii, Cypriani, Laurentii, Chrysogoni, Joannis et Pauli, Cosmae et Damiani: et omnium Sanctorum tuorum: quorum meritis precibusque concedas, ut in omnibus protectionis tuae muniamur auxilio. Per eundem Christum, Dominum nostrum. Amen.

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae familiae, tuae, quaesumus, Domine, ut placatus accipias: diesque nostros in tua pace disponas atque ab aeterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

Quam oblationem tu, Deus, in omnibus, quaesumus, bene † dictam, ad † scriptam, ra † tam, rationabilem acceptabilemque facere digneris:

řince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli ochráněni. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Tuto tedy oběť služebnosti naší, ale i veškeré čeledi své, prosíme, Pane, abys usmířen přijal a dni naše ve svém pokoji spravoval a kázal, abychom od věčného zatracení vysvobozeni a ke stádcí tvých vyvolených připočteni byli. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Kterouž oběť, prosíme, rač ty, Bože, ve všem po † žehnanou, při † vlastněnou, plat † nou, důstojnou a příjemnou učiniti, aby se nám

ut nobis Cor † pus et
San † guis fiat dilectis-
simi Filii tui, Domini
nostri Jesu Christi,
Qui pridie, quam pate-
retur, accepit panem in
sanctas ac venerabiles
manus suas, et elevatis
oculis in coelum, ad te
Deum, Patrem suum
omnipotentem, tibi gra-
tias agens, bene † dixit,
fregit, deditque discipu-
lis suis dicens: Accipi-
te et manducate ex hoc
omnes:

**Hoc est enim Corpus
meum.**

Simili modo, postquam
coenatum est, accipiens
et hunc praeclarum ca-
licem in sanctas ac ve-
nerabiles manus suas:
item tibi gratias agens
bene † dixit deditque
discipulis suis dicens:
Accipite et bibite ex eo
omnes.

Hic est enim calix San-

stala Tě † lem a Kr † ví
nejmilejšího Syna tvé-
ho, Pána našeho Ježíše
Krista,

Jenž den předtím, než
trpěl, vzal chléb do
svých svatých a cti-
hodných rukou a po-
zdvihnuv oči k nebi
(kněz pozdvihuje oči
k nebi), k tobě, Bohu,
Otcí svému všemohou-
címu, díky tobě čině,
po † žehnal, rozlomil a
dal učedníkům svým,
řka: Vezměte a jezte
z toho všichni, neboť
toto jest Tělo mé.

Podobným způsobem,
když bylo po večeři,
bera i tento přeslavný
kalich do svých sva-
tých a ctihodných ru-
kou, zase tobě díky
čině, po † žehnal a dal
učedníkům svým, řka:
Vezměte a pijte z toho
všichni, neboť
toto jest kalich Krve

guinis mei, novi et aeterni testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

Haec quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis.

Unde et memores, Domine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejusdem Christi, Filii tui, Domini nostri, tam beatae passionis, nec non et ab inferis resurrectionis, sed et in caelos gloriosae ascensionis: offerimus praeclarae Majestati tuae de tuis donis ac datis, hostiam † puram, hostiam † sanctam, hostiam † immaculatam, Panem † sanctum vitae aeternae et calicem † salutis perpetuae.

Supra quae propitio ac sereno vultu respicere digneris: et accepta ha-

mé, nové a věčné úmluvy - tajemství víry, která za vás a za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů.

Kolikrátkoli to činiti budete, na mou památku budete činiti.

Proto také pamětlivi jsouce, Hospodine, my služebníci tvoji, ale i lid tvůj svatý, jak blahého utrpení a zmrtvýchvstání, tak i slavného nanebevstoupení téhož Krista, Syna tvého, Pána našeho, přinášíme přejasně velebnosti tvé z tvých darů a údělů oběť † čistou, oběť † svatou, oběť † neposkvrněnou, svatý † Chléb života věčného a Kalich † trvalého spasení.

Na něž s milostivou a vlídnou tváří rač shlédnouti a je sobě oblíbiti,

bere, sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui justi Abel, et sacrificium Patriarchae nostri Abrahae: et quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculatam hostiam.

Supplices te rogamus, omnipotens Deus: jube haec perferri per manus sancti Angeli tui in sublime altare tuum, in conspectu divinae majestatis tuae: ut, quotquot ex hac altaris participatione, sacrosanctum Filii tui Cor † pus et San † guinem sumpserimus, omni benedictione caelesti et gratia repleamur. Per eundem Christum, Dominum nostrum. Amen.

Memento etiam, Domine, famulorum, famularumque tuarum N. et

jakož jsi sobě ráčil oblíbiti dary spravedlivého sluhy svého Abela a oběť Praotce našeho Abrahama a onu svatou oběť, neposkvrněnou obětinu, kterou tobě přinesl nejvyšší kněz tvůj Melchisedech.

Pokorně tě žádáme, všemohoucí Bože: kaž, aby toto bylo rukama svatého Anděla tvého přeneseno na vznešený oltář tvůj před obličej tvé velebnosti božské, abychom, kdožkoliv (políbí oltář) z tohoto podílnictví na oltáři svatosvaté Tě † lo a Kr † ev Syna tvého přijmeme, všelikým požehnáním nebeským a milostí naplněni byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Pomni také, Pane, služebníků a služebnic svých N. a N., kteří

N., qui nos praecesserunt cum signo fidei et dormiunt in somno pacis... Ipsi, Domine, et omnibus in Christo quiescentibus, locum refrigerii, lucis et pacis, ut indulgeas deprecamur. Per eundem Christum, Dominum nostrum. Amen.

Nobis quoque peccatoribus famulis tuis, de multitudine miseracionum tuarum sperantibus, partem aliquam et societatem donare digneris, cum tuis sanctis Apostolis et Martyribus: cum Joanne, Stephano, Matthia, Barnaba, Ignatio, Alexandro, Marcellino, Petro, Felicitate, Perpetua, Agatha, Lucia, Agnete, Caecilia, Anastasia, et omnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consortium, non aestimator meriti, sed veniae, quae-

nás předešli se znamením víry a odpočívají spánkem pokoje... Jim, Hospodine, a všem v Kristu odpočívajícím, abys místa občerstvení, světla a pokoje popřál, prosíme, skrze Krista, Pána našeho. Amen.

I nám hříšným služebníkům svým, kteří doufáme v hojnost slitování tvých, rač udělití nějakého podílu a společenství se svými svatými Apoštoly a mučedníky: s Janem, Štěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignácem, Alexandrem, Marcelínem, Petrem, Felicitou, Perpetuou, Hátou, Lucií, Anežkou, Cecilíí, Anastázií a všemi svatými, v jejichž společnost nás, prosíme, rač připustití, ne jakožto cenitel zásluhy, nýbrž jako štěd-

sumus, largitor admitte.
Per Christum, Domi-
num nostrum. Amen.

Per quem haec omnia,
Domine, semper bona
creas, sancti † ficas, vivi
† ficas, bene † dicis, et
praestas nobis.

Per ip † sum, et cum
ip † so, et in ip † so, est
tibi Deo Patri † omni-
potenti, in unitate Spiri-
tus † sancti, omnis ho-
nor, et gloria.

S. Per omnia saecula
saeculorum.

M. Amen.

S. Oremus: Praeceptis
salutaribus moniti, et
divina institutione for-
mati, audemus dicere:

Pater noster, qui es in
coelis: Sanctificetur no-
men tuum: Adveniat
regnum tuum: Fiat vo-
luntas tua, sicut in
coelo et in terra. Pa-
nem nostrum quotidia-

rý dárce slitování. Skrze
Krista, Pána našeho.
Amen.

Skrze něhož toto vše-
cko dobré, Hospodine,
vždycky tvoříš, po †
svěcuješ, o † živuješ,
po † žehnáváš a nám
uděluješ.

Skrze † něhož, s † ním
a v † něm jest tobě,
Bohu Otci † všemohou-
címu, v jednotě Ducha
† Svatého všecka čest
a chvála.

K. Po všechny věky vě-
kův.

M. Amen.

K. Modleme se: Spasi-
telnými rozkazy napo-
menuti a Božským na-
učením vycvičení, smí-
me volati:

Otče náš, jenž jsi na
nebesích! Posvět se
jméno tvé. Přijď krá-
lovství tvé. Buď vůle
tvá jako v nebi, tak
i na zemi. Chléb náš
vezdejší dej nám dnes.

num da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem.

S. Sed libera nos a malo.

M. Amen.

Libera nos, quaesumus, Domine, ab omnibus malis, praeteritis, praesentibus et futuris et intercedente beata et gloriosa semper Virgine Dei Genitricis Mariae, cum beatis Apostolis tuis Petro et Paulo atque Andrea et omnibus Sanctis, da propitius pacem in diebus nostris, ut ope misericordiae tuae adjuti et a peccato simus semper liberi et ab omni perturbatione securi. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in uni-

A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. A neuvod' nás v pokušení.

K. Ale zbav nás od zlého.

M. Amen.

Zbav nás, prosíme, Hospodine, všeho zla: minulého, přítomného i budoucího; a na přimluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny, Rodičky Boží Marie a tvých svatých Apoštolů Petra a Pavla, Ondřeje i všech Svatých (dělá patenou † od čela k prsům a políbí ji) uděl milostivě pokoje za našich dnů, abychom, přispěním milosrdenství tvého podporování jsouce, byli i hříchů vždy prosti i zabezpečeni přede vším zmatkem. Skrze téhož Pána našeho Ježíše

tate Spiritus sancti
Deus.

S. Per omnia saecula
saeculorum.

M. Amen.

S. Pax Domini sit sem-
per vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

Immitens partem Hos-
tiae in Sanguinem dicit:

Haec commixtio, et con-
secratio Corporis et
Sanguinis Domini nos-
tri Jesu Christi, fiat ac-
cipientibus nobis in vi-
tam aeternam. Amen.

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi, miserere
nobis.

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi, miserere
nobis.

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi, dona
nobis pacem.

Domine Jesu Christe,
qui dixisti Apostolis

Krista, Syna tvého,
jenž s tebou žije a kra-
luje v jednotě Ducha
svatého, Bůh.

K. Po všechny věky
věkův.

M. Amen.

K. Pokoj † Páně budiž
† vždycky s † vámi.

M. I s duchem tvým.

Kněz vpouštěje část sv.
Hostie do sv. Krve
praví:

Toto smíšení a posvě-
cení Těla a Krve Pána
našeho Ježíše Krista
budiž nám přijímají-
cím k životu věčnému.
Amen.

Beránku Boží, který
snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který
snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který
snímáš hříchy světa,
uděl nám pokoje.

Pane Ježíši Kriste, jenž
jsi pravil Apoštolům

tuis: Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: ne respicias peccata mea, sed fidem Ecclesiae tuae: eamque secundum voluntatem tuam pacificare et coadunare digneris: qui vivis et regnas Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Domine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntate Patris, cooperante Spiritu sancto, per mortem tuam mundum vivificasti: libera me per hoc sacrosanctum Corpus et Sanguinem tuum ab omnibus iniquitatibus meis, et universis malis: et fac me tuis semper inhaerere mandatis, et a te nunquam separari permittas: qui cum eodem Deo Patre, et Spiritu sancto vivis et regnas Deus in saecula saeculorum. Amen.

svým: Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám, nehleď na hříchy mé, nýbrž na víru Církve své a rač jí podle vůle své udělití mír a jednotu, jenž žiješ a kraluješ Bůh, po všechny věky věkův. Amen.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi z vůle Otce spolupůsobením Ducha Svatého smrtí svou svět oživil, zprošť mne tímto svatosvatým Tělem a Krví svou všech nepravostí mých a veškerých béd a učiň, abych lnul vždy ke tvým přikázáním, a nedopusť, abych se kdy od tebe odloučil, jenž s tímž Otcem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ Bůh, na věky věkův. Amen.

Perceptio Corporis tui,
Domine Jesu Christe,
quod ego indignus su-
mere praesumo, non mi-
hi proveniat in judi-
cium et condemnatio-
nem: sed pro tua pie-
tate prosit mihi ad tu-
tamentum mentis et cor-
poris, et ad medelam
percipiendam: qui vivis
et regnas cum Deo
Patre in unitate Spiri-
tus sancti Deus, per
omnia saecula saeculo-
rum. Amen.

Panem coelestem acci-
piam et nomen Domini
invocabo.

Et percutiens ter pectus
dicit ter:

Domine, non sum dig-
nus, ut intres sub tec-
tum meum, sed tantum
dic verbo et sanabitur
anima mea.

Sacerdos se signans
cum Hostia, dicit:

Corpus Domini nostri

Požítí Těla tvého, Pane
Ježíši Kriste, jež já ne-
hodný odvažuji se při-
jmouti, nebudiž mi k od-
souzení a zatracení,
nýbrž pro dobrotivost
tvou prospívejž mi
k ochraně duše a těla a
k vyléčení, jenž žiješ
a kraluješ s Bohem
Otcem v jednotě Ducha
Svatého Bůh, po vše-
cky věky věkův. Amen.

Chléb nebeský přijmu
a jméno Páně vzývati
budu.

Kněz se bje třikrát
v prsa říkáje:

Pane, nejsem hoden,
abys vešel pod střechu
mou, ale toliko rci slo-
vem, a uzdravena bude
duše má.

Kněz přijímá Tělo Pá-
ně:

Tělo Pána našeho Je-

Jesu Christi custodiat
animam meam in vitam
aeternam. Amen.

Quid retribuam Domino
pro omnibus, quae re-
tribuit mihi? Calicem
salutaris accipiam, et
nomen Domini invoca-
bo. Laudans invocabo
Dominum, et ab inimi-
cis meis salvus ero.

Calice se signans, dicit:

Sanguis Domini nostri
Jesu Christi custodiat
animam meam in vitam
aeternam. Amen.

Quod ore sumpsimus,
Domine, pura mente ca-
pimus: et de munere
temporali fiat nobis re-
medium sempiternum.

Corpus tuum, Domine,
quod sumpsi, et San-
guis, quem potavi, ad-
haereat visceribus meis:
et praesta, ut in me
non remaneat scelerum
macula, quem pura et
sancta refecerunt sacra-

žíše Krista zachovej
duši mou k životu věč-
nému. Amen.

Čím se odplatím Hos-
podinu za všecko, co
mi udělil? Kalich spase-
ní vezmu a jméno Páně
vzývati budu. Chválu
vzdávaje budu vzývati
Pána a od nepřátel
svých osvobozen budu.

Žehná sebe kalichem,
modle se:

Krev Pána našeho Je-
žíše Krista zachovej du-
ši mou k životu věčné-
mu. Amen.

Čeho jsme ústy požili,
Pane, kéž čistou myslí
pojmem a nechť z da-
ru časného stane se
nám lék věčný.

Nechť Tělo tvé, Pane,
jež jsem požil, a Krev,
kterou jsem pil, utkví
v útrokách mých, a dej,
ať nezůstane poskvřna
hříchů ve mně, ježž čis-
té a svaté občerstvily
Svátosti, jenž žiješ a

menta: qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen. kraluješ na věky věkův. Amen. —

Po přijímání

kněz vyčistiv kalich přikryje jej a jde na epištolní stranu oltáře, kde čte krátký verš, zvaný *communio*. Jest vlastní v příslušné mši svaté. Poté se vrátí do středu oltáře, políbí jej a praví k lidu:

S. *Dominus vobiscum.* K. Pán s vámi.
M. *Et cum spiritu tuo.* M. I s tvým duchem.

A vrátiv se ke knize, modlí se modlitby, zvané *Postcommunio*, které jsou také vlastní v příslušné mši svaté. Potom se vrátí do středu oltáře, políbiv jej, dí lidu:

S. *Dominus vobiscum.* K. Pán s vámi.
M. *Et cum spiritu tuo.* M. I s tvým duchem.
S. *Ite, missa est.* K. Jděte, mše je skončena.
M. *Deo gratias.* M. Bohu díky.

Při mších svatých, kdy se neříká *Gloria*, praví kněz místo *Ite missa est*:

S. *Benedicamus Domino.* K. Dobrořečme Pánu.
M. *Deo gratias.* M. Bohu díky.

A modlí se potom skloněn nad oltářem:

Placeat tibi, sancta Trinitas, obsequium servitium Nechť se ti líbí, svatá Trojice, služba podda-

tutis meae et praesta:
ut sacrificium, quod
oculis tuae majestatis
indignus obtuli, tibi sit
acceptabile, mihi que, et
omnibus, pro quibus
illud obtuli, sit, te mi-
serante, propitiabile. Per
Christum, Dominum
nostrum. Amen.

nosti mé a dej, aby
oběť, kterou jsem já
nehodný božské veleb-
nosti tvé přinesl, tobě
byla příjemna, mně pak
a všem, za které jsem
ji přinesl, aby pro tvé
milosrdenství byla na
odpuštění. Skrze Krista,
Pána našeho. Amen.

A požehná na odchod lidu:

Benedicat vos omnipo-
tens Deus, Pater et Fi-
lius et Spiritus Sanctus.
Amen.

Požehnej vás všemo-
houcí Bůh Otec, Syn
a Duch Svatý.
Amen.

A čte pak **Evangelium sv. Jana**

Initium sancti Evange-
lii secundum Joannem.
Joann. 1.

Počátek sv. Evangelia
podle Jana 1, 1—14.

In principio erat Ver-
bum, et Verbum erat
apud Deum, et Deus
erat Verbum. Hoc erat
in principio apud De-
um. Omnia per ipsum
facta sunt: et sine ipso
factum est nihil, quod
factum est; in ipso vita

Na počátku bylo Slo-
vo a Slovo bylo u Bo-
ha a Bůh byl Slovo.
To bylo na počátku u
Boha. Všecky věci po-
vstaly skrze ně, a bez
něho nepovstalo nic
z toho, co učiněno jest.
V něm byl život, a ten

erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate

Život byl světlem lidí a Světlo ve tmě svítí a tma ho nepojala. Vystoupil pak jeden člověk, byv poslán od Boha, jméno jeho bylo Jan; ten přišel na svědectví, aby vydal svědectví o Světle, by všichni uvěřili skrze něho. On nebyl Světlem, nýbrž aby svědectví vydal o Světle. Bylo však Světlo pravé, kteréž osvětluje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel a svoji ho nepřijali. Kdokoli však jej přijali, dal jim moc, státi se dítkami Božími, těm totiž, kteří věří ve jméno jeho, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha. (Zde kněz po-

viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis: et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis.

M. Deo gratias.

kleká.) **A Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi, a viděli jsme slávu jeho, slávu jako jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.**

M. Bohu díky.

Nenásleduje-li nějaký liturgický obřad nebo svátostné požehnání, nebo nebyla-li mše svatá slavná neb zpívaná, modlí se kněz s lidem:

tříkrát **Zdrávas Maria, Zdrávas Královno.**

Modleme se: Bože, útočiště naše a sílo, shlédni milostivě na lid k tobě volající a na přímluvu přeslavné a neposkvrněné Panny a Rodičky Boží Marie, sv. Josefa, jejího snoubence, svatých Apoštolů tvých Petra a Pavla i všech svatých vyslyš milosrdně a dobrotivě prosby, které za obrácení hříšníků, za svobodu a vyvýšení sv. Matky Církve vysíláme. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Sv. Michaeli Archanděle, braň nás v boji, proti zlosti a úkladům d'áblovým budiž nám záštitou. Nechať Bůh přikáže jemu, pokorně prosíme; ty pak, Kníže vojska nebeského, Satana i jiné duchy zlé, kteří ke zkáze duší světem obcházejí, božskou mocí do pekla svrhni. Amen. (10 let odpustků.)
Tříkrát: Nejsvětější srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi. (7 let odpustků.)

(Podle příkazu sv. Otce Pia XI. jest tyto modlitby obětovati za záchranu Ruska.)

MŠE PODLE CÍRKEVNÍCH DOB

I. DOBA ADVENTNÍ

t. j. od neděle nejbližší svátku sv. Ondřeje, do svátku Narození Páně. - Na úsvitě slouží se u nás denně (krom 7. a 24. prosince)

MISSA DE B. V. MARIA IN ADVENTU

MŠE BLAHOŠLAVENÉ PANNY MARIE
OD ADVENTU AŽ DO NAROZENÍ PÁNĚ,
ZVANÁ »RORÁTY«

Introitus Is. 45, 8.

Rorate coeli desuper, et
nubes pluant justum:
aperiatur terra, et ger-
minet Salvatorem. Ps.
84, 2. Benedixisti Domi-
ne terram tuam: aver-
tisti captivitatem Jacob.
V. Gloria Patri ...

Oratio

Deus, qui de beatae
Mariae Virginis utero,
Verbum tuum, Angelo
nuntiante, carnem susci-
pere voluisti: praesta
supplicibus tuis: ut, qui
vere eam genitricem

Vstup Is. 45, 8.

Rosu dejte nebesa shů-
ry a oblakové dštěte
Spravedlivého. Otevři
se země a vypuč Spa-
sitele. Ž. 84, 2. Požeh-
nal jsi, Hospodine, ze-
mi své, odvrátil jsi za-
jetí Jakobovo. V. Slá-
va Otci ...

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby
Slovo tvé z lůna bla-
hoslavené Marie Panny
za zvěstování Anděla
tělo na sebe přijalo, po-
přej nám, pokorně tě
prosím, abychom, kte-

Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Dominum . . .

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere. Per Dominum . . . in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus . . .

Lectio

Isaiae Prophetae. c. 7, 10—15.

In diebus illis: Locutus est Dominus ad Achaz dicens: Pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis

ří ji vpravdě Bohorodičkou vyznáváme, její přímlovou u tebe podporováni byli. Skrze téhož . . .

Bože, jenž jsi srdce věřících osvětlením Ducha Svatého učil, dej nám v témž Duchu, co správné jest, chápati a povždy se radovati z jeho útěchy. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

Čtení

z proroka Isaiáše 7, 10 až 15.

V těch dnech mluvil Hospodin k Achazovi a řekl: »Požádej si znamení od Hospodina, Boha svého, buď hluboko, v podzemí, neb vysoko, na výsostech.« I řekl Achaz: »Nebudu žádati, abych nepokoušel Hospodina.« I řekl: »Slyšte tedy, příslušníci

est, molestos esse hominibus, quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

Graduale Ps. 23, 7.

Tollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales, et introibit Rex gloriae. V. Ps. ibid. 3—4. Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens manibus, et mundo corde.

Alleluja, alleluja. V. Luc. 1, 28. Ave María, gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Alleluja.

domu Davidova. Jest vám málo roztrpčovatí lidi, že i Boha mého roztrpčujete? Proto sám Hospodin dá vám znamení. Aj, panna počne a porodí syna, zván bude jménem »Emmanuel«, mléko a med bude jísti, až dovede zavrci zlé a voliti dobré.«

Stupňový zpěv Ž. 23. 7.

Zvyšte, knížata, brány svoje. Zvedněte se věkovité brány, aby mohl vejítí král vítězoslavný. V. Ž. tamt. 3—4. Kdo smí vystoupiti na horu Páně a kdo postaviti se na místě jemu svatém? Ten, jehož ruce jsou nevinné a jehož srdce jest čisté.

Aleluja, aleluja. V. Luk. 1, 28. Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou: požehnaná tys mezi ženami. Aleluja.

Evangelium

Sequentia s. Evangelii secundum Lucam. c. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Quae cum audisset, turbata est in sermone ejus: et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum: ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem Da-

Evangelium

Slova sv. Evangelia podle Lukáše 1, 26—38.

Za onoho času anděl Gabriel poslán byl od Boha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, ku panně zasnoubené muži, jemuž jméno bylo Josef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. A vešed k ní anděl, řekl: »Zdráva buď, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná tys mezi ženami.« Ona pak uzřevši jej užasla nad řečí jeho a myslila, jaké by to bylo pozdravení. I řekl jí anděl: »Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha. Aj, počneš v životě a porodíš syna a nazveš jméno jeho Ježíš. Ten bude veliký a Synem Nejvyššího slouti bude, a Pán Bůh dá mu trůn Davida, otce jeho, a bude kralovati v domě

vid patris ejus: et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth, cognate tua, et ipsa concepit filium in senectute sua: et hic mensis sextus est illi, quae vocatur sterilis: quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.

Offertorium

Luc. 1, 28 et 42.

Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum: be-

Jakobově na věky, a království jeho nebude konce.« I řekla Maria k andělu: »Kterak se to stane, když muže nepoznávám?« A odpověděv anděl, řekl jí: »Duch Svatý sestoupí v tebe, a moc Nejvyššího zastíní tě; proto také to svaté, co se z tebe narodí, slouti bude Syn Boží. A aj, Alžběta, příbuzná tvá, i ona počala syna ve stáří svém, a nyní jest již v šestém měsíci, ta, která slove neplodná, neboť nemožná není u Boha ni žádná věc.« I řekla Maria: »Aj, já dívka Páně, staniž mi se podle slova tvého.«

Obětování

Luk. 1, 28 a 42.

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou: po-

nedicta tu in mulieribus,
et benedictus fructus
ventris tui.

Secreta

In mentibus nostris,
quaesumus, Domine, ve-
rae fidei sacramenta
confirma: ut, qui con-
ceptum de Virgine
Deum verum, et ho-
minem confitemur; per
ejus salutiferae resur-
rectionis potentiam, ad
aeternam mereamur per-
venire laetitia. Per
eundem Dominum ...
Munera, quaesumus,
Domine, oblata sancti-
fica: et corda nostra
Sancti Spiritus illustra-
tione emunda. Per Do-
minum ... in unitate
ejusdem Spiritus s....

Praefatio pag. 233.

Communio Is. 7, 14.
Ecce virgo concipiet, et
pariet filium: et voca-
bitur nomen ejus Em-
manuel.

žehnaná tys mezi žena-
mi a požehnaný plod
života tvého.

Tichá modlitba

V myslích našich, pro-
síme, Pane, utvrď ta-
jemství pravé víry, aby-
chom, kteří Počatého
z Panny pravým Bo-
hem a člověkem vy-
znáváme, mocí spasně-
ho jeho zmrtvýchvstání
zasloužili věčné dojíti
radosti. Skrze téhož
Pána našeho Ježíše
Krista ...

Dary obětované, prosí-
me, Pane, posvěť, a
srdce naše osvícením
Svatého Ducha očist'.
Skrze Pána ... v jedno-
tě téhož Ducha sv....

Preface na str. 233.

K přijímání Is. 7, 14.

Hle, Panna počne a po-
rodí syna a jméno jeho
bude slouti Emanuel.

Postcommunio

Gratiam tuam, quaesumus, Domine, mentibus nostris infunde: ut qui, Angelo nuntiante Christi, Filii tui, incarnationem cognovimus; per passionem ejus et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Dominum...

Sancti Spiritus, Domine, corda nostra mundet infusio: et sui roris intima aspersione fecundet. Per Dominum... in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus...

Po přijímání

Milost svou, prosíme, Pane, vlej v mysl naši, abychom, kteří jsme zvětováním Andělovým vtělení Krista, Syna tvého, poznali, skrze umučení jeho a kříž ke slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Pána našeho...

Vliti Svatého Ducha, Pane, nechť srdce naše očistí a zúrodní hluboko vnikajícím zkropením jeho rosy. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého...

II. DOBA VÁNOČNÍ

t. j. od Narození Páně do neděle zvané Devítník (Septuagesima). Ve dnech od Narození Páně do oktávy Zjevení Páně, t. j. od 25. prosince do 14. ledna, možno užití této mše:

MISSA DE NATIVITATE - MŠE NAROZENÍ

Introitus Is. 9, 6.

Puer natus est nobis
et Filius datus est no-

Vstup Is. 9, 6.

Děťátko narodilo se
nám a Syn dán jest

bis, cujus imperium super humerum Ejus: et vocabitur nomen Ejus, magni consilii Angelus. Ps. 97, 1. **Cantate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit.** *℣.* **Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.** *℞.* **Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen.**

A opakuje se první polovice Vstupu.

Oratio

Oremus. Concede, quaesumus, omnipotens Deus:
* ut nos Unigeniti tui nova per carnem natiuitas liberet, † quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

℞. **Amen.**

nám, jehož knížectví spočívá na rameni jeho; a slouti bude jméno jeho »veliké rady Anděl«. Ž. 97, 1. **Pějte Hospodinu píseň novou, neboť zázračné učinil věci.** *℣.* **Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.** *℞.* **Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věkův. Amen.**

Modlitba

Modleme se! Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby tělesné znovuzrození Jednorozeného tvého vysvobodilo nás, jež pode jhem hříchu staré otroctví drží. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův.

℞. **Amen.**

Lectio

Epistolae b. Pauli Apostoli ad Hebraeos.

1, 1—12.

Multifariam, multisque modis olim Deus loquens patribus in prophetis: novissime diebus istis locutus est nobis in Filio, quem constituit heredem universorum, per quem fecit et saecula: qui cum sit splendor gloriae, et figura substantiae ejus, portansque omnia verbo virtutis suae, purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram majestatis in excelsis: tanto melior Angelis effectus, quanto differentius prae illis nomen hereditavit. Cui enim dixit aliquando Angelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium? Et cum

Čtení

z listu svatého Pavla k Židům. 1, 1—12.

Druhdy Bůh na mnoho kráte a mnoha způsoby mluvil k otcům (našim) skrze proroky, v těchto však dnech doby poslední mluvil k nám skrze Syna (svého), kteréhož ustanovil dědicem všech věcí, skrze nějž i světy učinil, kterýžto jsa výbleskem slávy i výrazem podstaty jeho a udržuje všecko mocným slovem svým, zasedl na pravici velebnosti na výsostech, když byl vykonal očistu od hříchů. On stal se tím přednějším nad anděly, čím znamenitější jméno zdědil než oni. Neboť kterému z andělů řekl kdy (Bůh): »Syn můj jsi ty, já dnes zplodil tebe?« A opět: »Já mu budu otcem, a

iterum introducit primogenitum in orbem terrae, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spiritus, et ministros suos flammam ignis. Ad filium autem: Thronus tuus, Deus, in saeculum saeculi: virga aequitatis virga regni tui. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo exultationis prae participibus tuis. Et: Tu in principio, Domine, terram fundasti: et opera manuum tuarum sunt coeli. Ipsi peribunt, tu autem permanebis: et omnes ut vestimentum veterascent, et velut amictum mutabis eos, et mutabuntur. Tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

on mi bude synem.« Ale když opět uvede prvorozence (svého) na svět, řekne: »Klanějte se mu všickni andělé Boží.« Též o andělich praví: »Jenž činíš anděly své větry a služebníky své plamenem ohně«, o Synu však: »Trůn tvůj, ó Bože, (trvá) na věky věkův; žezlem pravosti jest žezlo království tvého; miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravosti; proto pomaze tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad účastníky tvé.« A (opět): »Ty jsi, Hospodine, na počátku založil zemi, a dílem rukou tvých jsou nebesa; ona zahynou, ty však zůstaneš, a všechna zestárnou jako roucho, i změníš je jako oděv a změněna budou. Ty však jsi (stále) tentýž, a léta tvá nepřestanou.«

Graduale Ps. 97, 3 et 2.

Viderunt omnes fines terrae Salutare Dei nostri: jubilate Deo omnis terra. *Ů.* Notum fecit Dominus salutare suum: ante conspectum gentium revelavit justitiam suam.

Alleluja, Alleluja.

Ů. Dies sanctificatus illuxit nobis: venite, gentes, et adorete Dominum: quia hodie descendit lux magna super terram. Alleluja.

Evangelium sv. Jana jako na str. 169.

Offertorium

Ps. 88, 12—15.

Tui sunt coeili, et tua est terra, orbem terrarum et plenitudinem ejus tu fundasti: justitia et judicium praeparatio sedis tuae.

Secreta

Oblata, Domine, munera, nova Unigeniti tui

Stupňový zpěv Ž. 97.

Viděly všechny končiny země spásu Boha našeho. Plesejte Bohu všechny kraje. *Ů.* Ohlásil Hospodin spásu svou; před zraky národů zjevil spravedlnost svou.

Aleluja, Aleluja.

Ů. Den posvěcený zaslítl nám; pojd'te, národové, a klanějte se Hospodinu, neboť dnes sestoupilo světlo veliké na zemi. Aleluja.

Obětování

Ž. 88, 12—15.

Tvá jsou nebesa a tvá jest země, okrsek zemský a výplň jeho ty jsi založil; spravedlnost a právo základem trůnu tvého.

Tichá modlitba

Obětované dary, Hospodine, Jednorozeného

nativitate sanctifica:
nosque a peccatorum
nostrorum maculis e-
munda. Per eundem
Dominum nostrum Je-
sum Christum, Filium
tuum, qui tecum vi-
vit et regnat in unitate
Spiritus sancti Deus,
per omnia saecula sae-
culorum. Amen.

Preface jako ve mši o Nejsv. Svátosti na str. 215.

Communio Ž. 97, 3.

Viderunt omnes fines
terrae salutare Dei nos-
tri.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, om-
nipotens Deus: ut na-
tus hodie Salvator mun-
di, sicut divinae nobis
generationis est auctor,
ita et immortalitatis sit
ipse largitor: Qui te-
cum vivit et regnat...

tvého znovuzrozením
posvěť; nás pak od po-
skvrn hříchů našich
očisť. Skrze téhož Pána
našeho Ježíše Krista,
Syna tvého, jenž s te-
bou živ jest a kraluje
v jednotě Ducha sva-
tého Bůh, po všechny
věky věkův. Amen.

K přijímání Ps. 97, 3.

Viděly všechny končiny
země Spásu Boha na-
šeho.

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemo-
houcí Bože, aby naro-
zený dnes Spasitel svě-
ta, jako jest nám bož-
ského zrození původ-
cem, tak také nesmrtel-
ností byl dárce. Jenž
s tebou živ jest a kra-
luje...

Poslední Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Matthaeum. 2.

Cum natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam, dicentes: Ubi est qui natus est rex Judaeorum? Vidimus enim stellam ejus in Oriente, et venimus adorare eum. Audiens autem Herodes rex, turbatus est, et omnis Jerosolyma cum illo. Et congregans omnes principes sacerdotum, et scribas populi, sciscitabatur ab eis, ubi Christus nasceretur. At illi dixerunt ei: In Bethlehem Judae: sic enim scriptum est per Prophetam: Et tu Bethlehem terra Juda, nequaquam minima es in principibus Juda: ex te enim exiet dux, qui

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 2, 1-12.

Když Ježíš narodil se v Betlemě judském za dnů Heroda krále, aj, mudrci od východu přišli do Jerusalema, řkouce: »Kde jest ten novorozený král židovský? Neboť viděli jsme hvězdu jeho na východě, i přišli jsme poklonit se jemu.« Uslyšev to Herodes král, vzrušil se, a všecek Jerusalem s ním. I shromáždív všechny velekněze a zákoníky lidu, tázal se jich, kde se má Vykupitel naroditi. Oni pak řekli jemu: »V Betlemě judském; neboť takto jest psáno skrze proroka: A ty, Betleme, území judské, nikoli nejsi nejmenší mezi knížecími městy judskými; neboť z tebe vyjde vévoda,

regat populum meum Israel. Tunc Herodes, clam vocatis Magis, diligentur didicit ab eis tempus stellae, quae apparuit eis: et mittens illos in Bethlehem, dixit: Ite, et interrogate diligenter de puero: et cum inveneritis, renuntiate mihi, ut et ego veniens adorem eum. Qui cum audissent regem, abierunt. Et ecce stella, quam viderant in Oriente, antecedebat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Videntes autem stellam, gavisissimi sunt gaudio magno valde. Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum. Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus et myrrham. Et responso accepto in somnis, ne re-

který bude spravovati lid můj izraelský.« Tu Herodes, povolav tajně mudrce, vyzpíchal se jich bedlivě na čas, kdy hvězda svítila, a poslav je do Betlema, řekl: »Jděte a ptejte se pilně po dítěti a, když je naleznete, zvěstujte mi, abych i já přijda poklonil se jemu.« Oni pak vyslechnuvše krále, odjeli; a hle, hvězda, kterou byli uzřeli na východě, předcházela je, až přišedši stanula nad místem, kde bylo dítě. Uzřevše hvězdu, zaražovali se radostí velmi velkou. I vešedše do domu, našli dítě s Marií, matkou jeho, a padše, klaněli se jemu, a otevřevše poklady své, obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. A dostavše napomenutí ve snách, aby se nevraceli k Herodovi, na-

dirent ad Herodem, per
aliam viam reversi sunt
in regionem suam.

vrátili se jinou cestou
do vlasti své.

III. DOBA POSTNÍ

Po neděli Devítniku do Popeleční středy jest čas, zvaný »předpostí«. V tu dobu možno užiti mši jako v obyčejnou dobu roční, - ku př. o Nejsv. Trojici, o Nejsv. Svátosti a pod. - Od Popeleční středy do Vzkříšení Páně jest kající doba postní (tempus Quadragesimale, Quadragesima). V tu dobu možno se denně modliti tuto mši:

MISSA IN DIE CINERUM

MŠE NA POPELEČNÍ STŘEDU

Introitus

Sap. 11, 24, 25, 27.

Misereris omnium, Domine, et nihil odisti eorum, quae fecisti, dissimulans peccata hominum propter poenitentiam, et parcens illis: quia tu es Dominus, Deus noster. Ps. 56, 2. Miserere mei, Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. *Ů. Gloria Patri . . .*

Oratio

Praesta, Domine, fidei-

Vstup

Moudr. 11, 24, 25 a 27.

Smilováváš se nade všemi, Pane, a nic nemáš v nenávisti z toho, co jsi učinil; přehlédáš hříchy lidí pro pokání a šetríš jich, neboť ty jsi Pán, Bůh náš. Ž. 56, 2. Smiluj se nade mnou, neboť v tebe doufá duše moje. *Ů. Sláva Otci.*

Modlitba

Uděl, Pane, věřícím

bus tuis: ut jejuniorum veneranda solemnia, et congrua pietate suscipiant, et secura devotione percurrant. Per Dominum . . .

Omnipotens, sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide et opere futuros esse praenoscis: te supplices exoramus; ut, pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne retinet, vel futurum iam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuae clementia, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum . . .

Lectio

Joelis Prophetae. c. 2,
12—19.

Haec dicit Dominus:

svým, ať postní úctyhodnou slavnost s náležitou zbožností počnou a v nerušené oddanosti tráví. Skrže Pána našeho . . .

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nad živými vládneš, zároveň i nad mrtvými a smilováváš se nade všemi, jež věrou a skutky jednou svými býti předvídáš; pokorně tebe vzýváme, aby ti, pro něž vysílali modlitby jsme se rozhodli a které buď časný věk v těle dosud zdržuje, nebo budoucí těla zbavené již přijal, na přímělu všech Svátých tvých z milostivé dobrotivosti dosáhli odpuštění všech hříchů. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

Čtení

z proroka Joele. 2,
12—19.

Toto praví Hospodin:

Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejuniis, et in fletu, et in planctu. Et scindite corda vestra, et non vestimenta vestra, et convertimini ad Dominum, Deum vestrum: quia benignus et misericors est, patiens et multae misericordiae, et praestabilis super malitia. Quis scit, si convertatur, et ignoscat, et relinquat post se benedictionem, sacrificium, et libamen Domino Deo vestro? Canite tuba in Sion, sanctificate jejunium, vocate coetum, congregare populum, sanctificate ecclesiam, coadunate senes, congregare parvulos, et sugentes ubera: egrediatur sponsus de cubili suo, et sponsa de thalamo suo. Inter vestibulum et altare plorabunt sacerdotes, ministri Domini, et

»Obrátte se ke mně celým svým srdcem, a to s postem, a s pláčem, i s kvílením. Roztrhněte však srdce svá a ne roucha, a tak vraťte se k Pánu, Bohu svému; neboť je dobrotivý a milosrdný, shovívavý a velmi milostivý, přístupný slitování nad neštěstím. Kdo ví, zda neobráťí se, by odpustil, a zda nenechá po sobě požehnání k oběti, k ulitbě Pánu, vašemu Bohu? Trubte troubou na Sionu, ustanovte půst svatý, svolajte schůzi; ať se lid sejde, ať posvěťí se obec, shromážděte starce, seberte děti, také ty, které prsů požívají; ať vyjde ženich z pokojíka svého a také nevěsta ze své ložnice. Mezi síní a oltářem ať pláčou kněží, sluhové Hospodinovi. Ať řeknou: »Odpust,

dicent: Parce, Domine, parce populo tuo: et ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes. Quare dicunt in populis: Ubi est Deus eorum? Zelatus est Dominus terram suam, et pepercit populo suo. Et respondit Dominus, et dixit populo suo: Ecce, ego mittam vobis frumentum, et vinum, et oleum, et replebimini eis: et non dabo vos ultra opprobrium in gentibus: dicit Dominus omnipotens.

Graduale Ps. 56, 2 et 4.

Miserere mei, Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. V. Misit de coelo, et liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Tractus Ps. 102, 10.

Domine, non secundum

Pane, lidu svému, nedávej majetku svého v pohanění, aby nad ním pohané panovali; proč by mělo se říkati mezi národy: »Kde jest Bůh jejich?« I počal řevnit Pán na svou zemi a - odpustil lidu svému. Vyslyšel Hospodin lid svůj a řekl: »Ejhle, já vám pošlu obilí, vína i oleje - do sytosti, a nedám vás již v potupu mezi pohany!« praví Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv Ž. 56.

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, neboť v tebe doufá duše má. V. Poslal s nebe a vysvobodil mne, dal v opovržení šlapající po mně.

Traktus Ž. 102, 10.

Pane, ne podle hříchů

peccata nostra, quae fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. *℣.* Ps. 78, 8-9. Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiae tuae, quia pauperes facti sumus nimis. *℣.* Adjuva nos, Deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Matth. c. 6.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum jejunatis, nolite fieri sicut hypocritae, tristes. Exterminant enim facies suas, ut appareant hominibus jejunantes. Amen dico vobis, quia receperunt

našich, kterých jsme se dopustili my, aniž podle nepravostí našich splácej nám. *℣.* Ž. 78, 8-9. Pane, nevzpomínej nepravostí našich starých. Nechť rychle předejde nás milosrdenství tvé, neboť ubohými velice jsme se stali. *℣.* Pomoz nám, Bože, Spáso naše, a pro slávu jména svého, Pane, vysvobod' nás a milostiv bud' hříchům našim pro jméno své.

Evangelium

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 6, 16-21.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: »Když se postíte, nebuďte jako pokrytci zasmušilí; neboť pošmuřují tváře své, aby zjevno bylo lidem, že se postí. Amen pravím vám, vzali odplatu

mercedem suam. Tu autem, cum jejunas, unge caput tuum, et faciem tuam lava, ne videaris hominibus jejunans, sed Patri tuo, qui est in abscondito: et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi aerugo et tinea demolitur: et ubi fures effodiunt, et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in coelo: ubi neque aerugo, neque tinea demolitur; et ubi fures non effodiunt, nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum.

Offertorium Ps. 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me, nec delectasti inimicos meos super me: Domine, clamavi ad te, et sanasti me.

svou. Ty však, když se postíš, pomaž hlavu svou a tvář svou umyj, aby nebylo zjevno lidem, že se postíš, nýbrž Otci tvému, jenž jest ve skrytě; a Otec tvůj, jenž vidí ve skrytě, odplatí tobě. Neskládejte sobě pokladů na zemi, kde rez a mol kazí, a kde zloději vykopávají a kradou; ale skládejte sobě poklady v nebi, kdežto ani rez ani mol nekazí, a kde zloději nevykopávají aniž kradou. Neboť kde jest poklad tvůj, tam jest i srdce tvé.«

Obětování Ž. 29, 2-5.

Velebiti budu tebe, Pane, neboť jsi mne přijal a nedal jsi jásat nepřítelům mým nade mnou. Pane, volal jsem k tobě a uzdravil jsi mne.

Secreta

Fac nos, quaesumus, Domine, his muneribus offerendis convenienter aptari: quibus ipsius venerabilis sacramenti celebramus exordium. Per Dominum nostrum...

Deus, cui soli cognitus est numerus electorum in superna felicitate locandus: tribue, quaesumus, ut, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, universorum, quos in oratione commendatos suscepimus, et omnium fidelium nomina, beatae praedestinationis liber adscripta retineat. Per Dominum nostrum...

Praefatio

Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus.

Tichá modlitba

Učiň nás, prosíme, Pane, náležitě způsobilými k obětování těchto darů, jimiž slavíme počátek této doby velebné. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou...

Bože, jemuž jedinému znám jest počet vyvolených pro svrchovanou blaženost určených, dej, prosíme, aby na přímluvu všech Svatých tvých jména všech, již nám v modlitbu doporučení byli, jakož i jména všech věřících, kniha blaženého předurčení obsahovala vepsaná. Skrže Pána našeho...

Preface

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelné, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bo-

Qui corporali jejunio vitia comprimis, mentem elevas, virtutem largiris et praemia: per Christum, Dominum nostrum. Per quem majestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Coeli, coelorumque virtutes, ac beata Seraphim, socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti jubeas, deprecamur, supplici confessione dicentes:

S a n c t u s . . .

Communio Ps. 1, 2 et 3.

Qui meditabitur in lege Domini die ac nocte, dabit fructum suum in tempore suo.

Postcommunio

Percepta nobis, Domine, praebeant Sacramenta subsidium: ut tibi grata sint nostra je-

že, jenž tělesným postem náklonnosti ke zlému potlačuješ, mysl povznášíš, ctnost uděluješ i odměny, skrze Krista, Pána našeho. Skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, koří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto v pokorném vyznávání pravíme:

S v a t ý . . .

K přijímání Ž. 1, 2 a 3.

Kdo rozjímáti bude o zákoně Páně dnem i nocí, vydá ovoce své v čas svůj.

Po přijímání

Přijaté Svátosti, Pane, nechť nám poskytnou pomoci, aby naše posty byly tobě příjemny

junia, et nobis proficiant ad medelam. Per Dominum nostrum . . .

Purificent nos, quaesumus, omnipotens et misericors Deus, Sacramenta, quae sumpsimus: et intercedentibus omnibus Sanctis tuis praesta: ut hoc tuum Sacramentum non sit nobis reatus ad poenam, sed intercessio salutaris ad veniam: sit ablutio scelerum, sit fortitudo fragilium, sit contra omnia mundi pericula firmamentum: sit vivorum atque mortuorum fidelium remissio omnium delictorum. Per Dominum . . .

℣. Oremus.

℞. Humiliate capita vestra Deo.

Oratio

Inclinantes se, Domine, Majestati tuae, propitius intende: ut, qui divino munere sunt re-

a nám sloužily za lék. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Nechť očistí nás, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, Svátosti, jež jsme přijali a na přímlovu všech Svátých svých uděl, aby tato tvoje Svátost nebyla nám obviněním pro trest, nýbrž přímlovou za spásu; budiž smytím vin, budiž posilou křehkých, budiž proti všem nebezpečím světa záštitou, budiž pro živé i mrtvé věřící odpuštěním všech poklesků. Skrze Pána našeho . . .

℣. Modleme se!

℞. Pokořte hlavy své před Bohem!

Modlitba

Na lid kořící se Velebnosti tvé, Pane, milostivě shlédni, aby, kteří božským darem jsou

fecti, coelestibus semper
nutriantur auxiliis. Per
Dominum . . .

℣. Benedicamus Domi-
no.

℞. Deo gratias.

občerstvení, nebeskou
pomocí stále byli žive-
ni. Skrze Pána . . .

℣. Dobrořečme Pánu!

℞. Bohu díky!

IV. DOBA VELIKONOČNÍ

trvá od Vzkříšení Páně (Bílá sobota) do svátku
Nejsv. Trojice. - V době té, ale jen do předvečera
Hodu Božího Svatodušního, užijeme těchto meš-
ních částí:

MISSA IN RESURRECTIONE

MŠE NA HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ

Introitus Ps. 138, 18,
5—6.

Resurrexi, et adhuc te-
cum sum, alleluja: po-
suisti super me manum
tuam, alleluja: mirabi-
lis facta est scientia tua,
alleluja, alleluja. Ps. ib.
1—2. Domine probasti
me, et cognovisti me:
tu cognovisti sessionem
meam et resurrectionem
meam.

℣. Gloria Patri et Filio
Spiritus sancto . . .

Vstup Ž. 138, 18,
5—6.

Vstal jsem a jsem teď
s tebou, aleluja. Vztáhl
jsi nade mnou ruku
svou, aleluja, podivu-
hodné jest vědění tvé,
alleluja, alleluja. Ž. tamt.
1—2. Hospodine, ty
mne zpytuješ a znáš
mne; ty znáš mé uleh-
nutí i vzkříšení mě.

℣. Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému . . .

Oratio

Deus, qui (hodierna die) per Unigenitum tuum, aeternitatis nobis aditum devicta morte reserasti: vota nostra, quae praeveniendo aspiras, etiam adjuvando prosequere. Per eundem Dominum nostrum . . .

Lectio

Epistolae b. Pauli
Apostoli ad Corinthios
1. c. 5, 7—8.

Fratres. Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Itaque epulemur: non in fermento veteri, neque in fermento malitiae, et nequitiae: sed in azymis sinceritatis, et veritatis.

Modlitba

Bože, jenž jsi (dnešního dne) skrze Jednorozeného svého smrt přemohl a bránu věčnosti nám otevřel, prosby naše, které nám sám předem vnukáš, rovněž svou pomocí provázej. Skrze téhož Pána . . .

Čtení

z prvního listu sv.
Pavla ke Korintským
5, 7—8.

Bratři, vyčistěte kvas starý, abyste byli těstem novým, jelikož jste přesní; vždyť i náš beránek jest obětován, totiž Kristus. Proto slavme hody nikoliv s kvasem starým, ani s kvasem špatnosti a nešlechtnosti, nýbrž s přesnicemi upřímnosti a pravdy.

Graduale Ps. 117.

Haec dies, quam fecit
Dominus: exsultemus,
et laetemur in ea. V.
Confitemini Domino,
quoniam bonus, quo-
niam in saeculum mise-
ricordia ejus.

Alleluja, alleluja. V. 1.
Cor. 5, 7. Pascha nos-
trum immolatus est
Christus. (Alleluja.)

Sequentia

Victimae Paschali lau-
des immolent Christiani.

Agnus redemit oves:
Christus innocens Pa-
tri reconciliavit pec-
catores.

Mors et vita duello
conflixere mirando: dux
vitae, mortuus, regnat
vivus.

Dic nobis Maria,
quid vidisti in via?
Sepulchrum Christi vi-

Stupňový zpěv Ž. 117.

Tentoť jest den, jež
učinil Hospodin; ple-
sejme a radujme se
v něm. V. Oslavujte
Hospodina, neboť jest
dobrotiv, neboť na vě-
ky trvá milosrdenství
jeho.

Aleluja, aleluja. V. 1.
Kor. 5. 7. Kristus jest
obětován jakožto náš
beránek velikonoční.
(Aleluja.)

Sekvence (jen po oktá-
vu Hodu Božího).

Oběti velikonoční chvá-
ly ať křesťané obětují.

Beránek ovce vykou-
pil; Kristus nevinný
Otce se hříšníky smí-
řil.

Smrt a život soubojem
utkaly se podivným;
kníže života zemřev,
vládne živý.

Maria, o řekni nám,
co jsi uviděla tam?
Hrob Krista živého a

ventis: et gloriam vidi
resurgentis.

Angelicos testes, sudarium, et vestes.

Surrexit Christus, spes
mea: praecedet vos in
Galilaeam.

Scimus Christum surrexisse a mortuis vere: tu nobis, victor Rex, miserere. Amen. Alleluja.

Evangelium

Sequentia s. Evangelii
secundum Marcum.

c. 16.

In illo tempore: Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Salome emerunt aromata, ut venientes ungerent Jesum. Et valde mane una sabbatorum, veniunt ad monumentum orto jam sole. Et dicebant ad invicem: Quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respi-

slávu viděla jsem zmrtvýchvstalého.

Svědky jeho, Anděly, rouška, šat tam ležely.

Vstalť Kristus, moje naděje; svoje předejde do Galileje.

Víme nyní o pravdivém zmrtvýchvstání; Vítězný ty Králi ukaž nám své smilování. Amen. Aleluja!

Evangelium

Slova sv. Evangelia podle Marka.

16, 1—7.

Za onoho času Maria Magdalena a Maria, matka Jakubova a Salome nakoupily vonných věcí, aby příjdouce pomazaly Ježíše. A záhy zrána přišly ke hrobu, když slunce již vyšlo. I pravily k sobě vespolek: »Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobových?« A po-

cientes viderunt re-
volutum lapidem. Erat
quippe magnus valde.
Et introeuntes in mo-
numentum viderunt ju-
venem sedentem in dex-
tris, coopertum stola
candida, et obstupu-
erunt. Qui dicit illis:
Nolite expavescere: Je-
sum quaeritis Nazare-
num, crucifixum: sur-
rexit, non est hic, ecce
locus, ubi posuerunt
eum. Sed ite, dicite
discipulis ejus, et Petro,
quia praecedet vos in
Galilaeam: ibi eum vi-
debitis, sicut dixit vo-
bis.

Et dicitur **Credo**

Offertorium Ps. 75.

Terra tremuit, et qui-
evit, dum resurgeret in
judicio Deus, alleluja.

Secreta

Suscipe, quaesumus, Do-
mine, preces populi tui
cum oblationibus ho-

hlédše uzřely, že kámen
je odvalen. Byl totiž
velmi veliký. A vešed-
še do hrobu, uzřely
mládence, an sedí na
pravici oděn rouchem
bílým; i ulekly se. On
pak řekl jim: »Nebojte
se; hledáte Ježíše Naza-
retského, ukřižovaného;
vstalť jest, není ho tu-
to; aj, místo, kdež jej
byli položili. Ale jděte
a povězte učedníkům
jeho i Petrovi: „Přede-
jde vás do Galileje, tam
ho uvidíte, jakož vám
byl pověděl.“«

Následuje **Credo**

Obětování Ž. 75, 9-10.

Země se zachvěla a
ztichla, když Bůh po-
vstal k soudu, aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane,
modlitby lidu svého
s podanými dary obět-

stiarum: ut Paschalibus initiata mysteriis, ad aeternitatis nobis medelam, te operante, proficiant. Per Dominum nostrum . . .

Praefatio

Vere dignum et justum est, aequum et salutare: Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hac potissimum die gloriosius praedicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit, et vitam resurgendo reparavit. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia coelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes:

ními, aby velikonočními posvěceny tajemstvími tvou mocí nám jako lék pro věčnost sloužily. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Preface

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelné, abychom tebe, Pane, každého sice času, zvláště však v tomto den ještě slavněji vebili, kdy Kristus obětován jest jakožto beránek náš velikonoční. Onť jest pravý Beránek, jenž snal hříchy světa, jenž smrt naši svou smrtí zničil a život svým zmrtevýchvstáním obnovil. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkající:

Communio

1. Cor. 5, 7—8.

Pascha nostrum immolatus est Christus, alleluja: itaque epulemur in azymis sinceritatis, et veritatis, alleluja, alleluja, alleluja.

Postcommunio

Spiritum nobis, Domine, tuae caritatis infunde: ut quos sacramentis Paschalibus satiasti, tua facias pietate concordēs. Per Dominum... in unitate ejusdem Spiritus Sancti...

K přijímání

1. Kor. 5.

Kristus jest obětován jakožto beránek náš velikonoční, aleluja; proto slavme hody s přesnicemi upřímnosti a pravdy, aleluja, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Ducha své lásky nám, Pane, vlej a všechny, jež jsi velikonočními svátostmi nasytil, svou dobrotivostí svornými učíš. Skrze Pána našeho... v jednotě téhož Ducha Svatého...

V. DOBA SVATODUŠNÍ

od Hodu Božího svatodušního do adventu. V té užíváme mše sv. buď o Duchu svatém, která zde následuje, - a to hlavně v oktávě seslání jeho, - nebo ode dne oktávy v neděle mše o Nejsv. Trojici, ve všední dny různé jiné mešní modlitby, jak naznačeno na str. 139.

MISSA IN PENTECOSTE

MŠE NA HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

Introitus Sap. 1, 7.

Spiritus Domini reple-

Vstup Moudr. 1, 7.

Duch Páně naplňuje

vit orbem terrarum, alleluja: et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluja, alleluja, alleluja. Ps. 67, 2. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus: et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus. V. Gloria Patri et Filio . . .

Oratio

Deus, qui (hodierna die) corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere. Per Dominum . . . in unitate ejusdem . . .

Epistola

Lectio Actuum Apostolorum c. 2, 1-11.

Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes discipuli pariter in eodem loco: et factus est repente de coelo so-

okrsek země, alleluja; a ten, který všecko obsahá, zná každý hlas, alleluja, alleluja, alleluja. Ž. 67, 2. Povstaniž Bůh a rozprášení bud'tež nepřátelé jeho; ať prchají, kdo jej nenávidí, před tváří jeho. V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi (dnešního dne) srdce věřících osvětlením Ducha Svätého poučil, dej nám, abychom v témž Duchu pravé moudrosti došli a z jeho útěchy se vždy radovali. Skrže Pána . . . v jednotě téhož . . .

Ěpištola

Čtení ze Skutků apoštolských 2, 1-11.

V těch dnech, když přišel den letnic, byli všickni pohromadě na jednom místě. Tu povstal náhle s nebe hukot, ja-

nus, tamquam advenientis spiritus vehementis: et replevit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispersitae linguae tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: et replēti sunt omnes Spiritu Sancto, et coeperunt loqui varii linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis. Erant autem in Jerusalem habitantes Judaei, viri religiosi ex omni natione, quae sub coelo est. Facta autem hac voce, convenit multitudo, et mente confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. Stupebant autem omnes, et mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilaei sunt? Et quomodo nos audivimus unusquisque linguam nostram, in qua nati su-

ko když táhne vítr silný, a naplnil dům, kde seděli; i ukázaly se jim jazyky jako ohnivé rozdělující se, a posadil se na každém z nich jeden, a všichni byli naplněni Duchem Svatým a počali mluvit jinými jazyky, jak ten Duch dával jim promlouvati. Přebývali pak v Jerusalemě židé, muži nábožní, ze všelikého národu pod nebem. A když povstal ten zvuk, sešel se zástup a ztrnul, neboť slyšeli je mluvit jedenkazdý jazykem svým. I žasli všichni a divili se řkouce: »Nejsou-li tito všichni, kteří mluví, Galilejci? I kterak my každý slyšíme jazyk svůj vlastní, ve kterém jsme se zrodili? My Perthové a Medové i Elamité a obyvatelé Mesopotamie, Judska i Kappadocie, Pontu

mus? Parthi, et Medi, et Aelamitae, et qui habitant Mesopotamiam, Judaeam, et Cappadociam, Pontum et Asiam, Phrygiam, et Pamphylia, Aegyptum, et partes Libyae, quae est circa Cyrenem, et advenae Romani, Judaei quoque, et Proselyti, Cretes, et Arabes: audivimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei.

Alleluja, alleluja. *℣.* Ps. 103, 30. **Emitte Spiritum tuum, et creabuntur: et renovabis faciem terrae. Alleluja.** (Hic genuflectitur.) *℣.* **Veni Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium: et tui amoris in eis ignem accende.** (Alleluja.)

Sequentia

Veni Sancte Spiritus,
et emitte coelitus

i Asie, Frygie i Pamfylie, Egypta a končin Libye ležící při Cyreně, i příchozí Římané, jak židé tak novověrci, Kretané i Arabové - my slyšíme je mluvíti jazyky našimi o velikých skutcích Božích.«

Alleluja, alleluja. *℣.* Ž. 103, 30. **Sešli Ducha svého a stvoření budou; a obnovíš tvářnost země, alleluja.** (Poklekně se.) *℣.* **Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněň.** (Alleluja.)

Sekvence (jen po oktávě Hodu Božího).

Duše Svatý, sestup
v nás,

lucis tuae radium.

Veni pater pauperum,
veni dator munerum,
veni lumen cordium.

Consolator optime,
dulcis hospes animae,
dulce refrigerium.
In labore requies,
in aestu temperies,
in fletu solatium.

O lux beatissima,
reple cordis intima
tuorum fidelium.
Sine tuo numine,
nihil est in homine,
nihil est innoxium.

Lava, quod est sordidum,
riga, quod est aridum,
sana, quod est saucium.

Flecte, quod est rigidum,
fove, quod est frigidum,
rege, quod est devium.

vyšli k nám svůj nebes
jas,

paprskem rač ozářit!
Otče chudých, sestup
k nám,
dárce darů přijď ty sám,
ty, kterýž jsi srdce svit!
Těšiteli ve strastech,
sladký hosti duší všech,
sladkýs okřívání klid!
Odpočinek je tvůj dar,
chládkem jsi, když
pálí žár,

v pláči umíš potěšit.
Světla zář tvá přeblahá
ve hloub srdce zasahá -
naplň jí svůj věrný lid!
Božstvím svým nám
vyjdi vstříc,
jinak v lidech není nic,
všecko může uškodit.

Kalné očisť od kalu,
zavlaž, co schne
v úpalu,
raněné rač vyléčit!

Ztuhlé račiž ohýbat,
zahřej tam, kde studí
chlad,
na scestí rač vůdcem

být!

Da tuis fidelibus,
in te confidentibus,
sacrum septenarium.

Da virtutis meritum,
da salutis exitum,
da perenne gaudium.
Amen. Alleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evange-
lii secundum Joannem
c. 14.

In illo tempore: Dixit
Jesus discipulis suis: Si
quis diligit me, sermo-
nem meum servabit, et
Pater meus diliget eum,
et ad eum veniemus, et
mansionem apud eum
faciemus: qui non diligit
me, sermones meos non
servat. Et sermonem
quem audistis, non est
meus: sed ejus, qui mi-
sit me, Patris. Haec lo-
cutus sum vobis, apud
vos manens. Paraclitus
autem Spiritus Sanctus,
quem mittet Pater in

Račiž v tebe věřícím.
Duše Svatý, věrným
svým

Sedmero své udělit!
Ctnosti zásluhu rač dát,
spasně dej nám umírat,
ve věčné dej slasti žít!
Amen. Aleluja.

Evangelium

† Slova sv. Evangelia
podle Jana 14, 23-31.

Za onoho času Pán
Ježíš řekl učedníkům
svým: »Miluje-li kdo
mne, slovo mé zacho-
váváti bude. Otec můj
bude ho milovati, i při-
jdeme k němu a příby-
tek u něho si učiníme.
Kdo mě nemiluje, slov
mých nezachovává, a
přece slovo, které sly-
šíte, není moje, nýbrž
Otce, který mě poslal.
Toto mluvil jsem vám
u vás zůstáváje. Utěši-
tel pak, Duch Svatý,
kteréhož Otec pošle ve

nomine meo, ille vos docebit omnia, et suggeret vobis omnia quaecumque dixero vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. Audistis quia ego dixi vobis: Vado, et venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem: quia Pater major me est. Et nunc dixi vobis priusquam fiat: ut cum factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi hujus, et in me non habet quidquam. Sed ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem, et sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio.

Et dicitur **C r e d o**

jménu mém, ten vás naučí všem věcem a připomene vám všechno, co jsem mluvil vám. Pokoj svůj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já vám dávám. Nermutiž se srdce vaše, aniž se strachuj. Slyšeli jste, že já jsem vám řekl: »Jdu a přijdu zase k vám.« Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec větší jest mne. A nyní pověděl jsem vám to, prve než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili. Již nebudu mnoho mluvit s vámi, neboť přichází kníže tohoto světa, a na mně nemá ničeho, avšak aby svět poznal, že miluji Otce a tak činím, jak mi Otec přikázal.«

Následuje **C r e d o**

Offertorium Ps. 67.

Confirma hoc Deus,
quod operatus es in no-
bis: a templo tuo quod
est in Jerusalem, tibi
offerent reges munera,
alleluja.

Secreta

Munera, quaesumus,
Domine, oblata sancti-
fica; et corda nostra
Sancti Spiritus illustra-
tione emunda. Per Do-
minum nostrum... in
unitate ejusdem...

Praefatio

Vere dignum et justum
est, aequum et saluta-
re, nos tibi semper et
ubique gratias agere:
Domine sancte, Pa-
ter omnipotens, aeterne
Deus: per Christum,
Dominum nostrum. Qui
ascendens super omnes
coelos, sedensque ad
dexteram tuam, promi-
sum Spiritum Sanctum

Obětování

Ž. 67, 29—30.

Upevni to, co jsi v nás
vykonal. Bože! Pro
chrám tvůj v Jerusale-
mě budou tobě králové
přinášeti dary, aleluja.

Tichá modlitba

Dary obětované, pro-
síme, Pane, posvět' a
srdce naše osvícením
Ducha Svatého očist'.
Skrze Pána našeho...
v jednotě téhož...

Preface

Věru hodno a spra-
vedlivo jest, slušno a
spasitelné, abychom ti
vždy a všude díky
vzdávali, Hospodine
svatý, Otče všemohou-
cí, věčný Bože, skrze
Krista, Pána našeho,
jenž vstoupiv nade vše-
cka nebesa a usednuv
po pravici tvé, slíbe-
ného Ducha svatého

hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudiis, totus in orbe terrarum, mundus exultat. Sed et supernae virtutes, atque Angelicae potestates, hymnum gloriae tuae concinunt, sine fine dicentes:

S a n c t u s . . .

Communio

Act. 2, 2 et 4.

Factus est repente de coelo sonus, tamquam advenientis spiritus vehementis, ubi erant sedentes, alleluja: et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, loquentes marginalia Dei, alleluja, alleluja.

Postcommunio

Sancti Spiritus, Domine, corda nostra mundet infusio, et sui roris intima aspersione fecundet. Per Dominum nostrum . . . in unitatem ejusdem . . .

dnešního dne na převlastněné dítky vylil. Proto oplývající radostí celý svět na okrsku zemském jásá. Ale i nebeské Síly a andělské Mocnosti chvalozpěv slávy tvé prozpěvují, bez ustání říkajíce:

S v a t ý . . .

K přijímání Sk. Ap. 2.

Povstal náhle s nebe hukot, jako když vane vítr silný, tam, kde seděli, alleluja. A všichni naplněni byli Duchem Svatým a mluvili o vledílech Božích, alleluja, alleluja.

Po přijímání

Vlití Ducha svatého, Pane, nechť srdce naše očistí a svou rosou jejich nitro z kropí a zúrodní. Skrže Pána našeho . . . v jednotě téhož . . .

MŠE PODLE SVÁTKŮ, NEB DNŮ V TÝDNU

MISSA DE SANCTISSIMO EUCHARISTIAE SACRAMENTO

MŠE O NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI

Introitus Ps. 80.

Cibavit eos ex adipe
frumenti: et de petra,
melle saturavit eos.

Ps. ibid. Exsultate Deo
adjutori nostro: jubilate
Deo Jacob.

℣. Gloria Patri.

Oratio

Deus, qui nobis sub
Sacramento mirabili,
passionis tuae memo-
riam reliquisti: tribue,
quaesumus, ita nos Cor-
poris et Sanguinis tui
sacra mysteria venerari;
ut redemptionis tuae
fructum in nobis jugiter
sentiamus. Qui vivis
et regnas cum Deo Pa-
tre in unitate Spiritus
sancti Deus...

Vstup Ž. 80, 17.

Krmil je nejlepší pšeni-
cí, aleluja, a medem ze
skály je sytil.

Ž. tamt. 2. Plesejte Bo-
hu, pomocníku našemu;
jásejte Bohu Jakobovu.

℣. Sláva Otci atd. ~

Poté od zač. až: je sytil.

Modlitba

Bože, jenž jsi nám
v předivné svátosti pa-
mátku svého umučení
pozůstavil, popřej, pro-
síme, abychom svatá
tajemství tvého těla a
krve tvé tak uctívali,
bychom ovoce vykou-
pení tvého stále v sobě
znamenali. Jenž žiješ
a kraluješ s Bohem
Otcem...

Epistola

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Corinthios. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accipi a Domino, quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, et gratias agens, fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem. Similiter et calicem, postquam coenavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine; hoc facite, quotiescumque bibetis, in meam commemorationem. Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis, donec veniat. Itaque quicumque manducaverit panem

Ěpiřtola

Ātenı z 1. listu sv. Pavla ke Korintským 11, 23—29.

Bratři, já jsem pırijal od Pána to, co jsem tz podal vm, totiž, že Pán Ježíř v té noci, ve které byl zrazen, vzal chléb a univ díky, rozlámal jej a řekl: »Toto jest tělo m, které se za vás vydává: to ınte na mou památku.« Taktz vzal i kalich po jıdle a řekl: »Tento kalich jest nov umluva potvrzen mou krvı; to ınte, kolikrátkoli jej pıti budete, na mou památku.« Kdykoli totiž jıte chlb tento a pijete kalich, smrt Pn zveřtujete, dokavad nepıijde. Proto kdokoli bude jısti chlb tento aneb pıti kalich Pn nehodn, vinen bude tlem a krvı Pn. Zkusiř vřak kař-

hunc, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis et sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat, et bibit indigne, iudicium sibi manducat, et bibit: non dijudicans corpus Domini.

Graduale Ps. 144.

Oculi omnium in te sperant, Domine: et tu das illis escam in tempore opportuno.

℣. Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictione.

Alleluja, alleluja.

℣. Joann. 6. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus: qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in eo. Alleluja.

Post Septuagesimam,

dý sám sebe a tak z toho chleba jez a z kalicha pij, neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, poněvadž nerozeznává těla Páně.

Stupňový zpěv Ž. 144.

Oči všech upírají se s důvěrou k tobě, Pane, a ty dáváš jim pokrm v pravý čas.

℣. Ty otvíráš ruku svou a nasycuješ každého tvora požehnáním. Aleluja, Aleluja.

℣. Jan 6, 56—57. Tělo mé vpravdě jest pokrm a Krev má vpravdě jest nápoj; kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Aleluja.

Po Devítníku místo

omissis Alleluja, et Versu sequenti, dicitur.

Tractus Mal. 1.

Ab ortu solis usque ad occasum, magnum est nomen meum in gentibus.

℣. Et in omni loco sacrificatur, et offertur nomini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in gentibus.

℣. Prov. 9. Venite comedite panem meum: et bibite vinum, quod miscui vobis.

Tempore Paschali omititur Graduale, et ejus loco dicitur:

Alleluja, alleluja.

℣. Luc. 24. Cognoverunt discipuli Dominum Jesum in fractione panis. Alleluja.

℣. Joann. 6. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus: qui manducat meam carnem, et bibit meum

Aleluja a následujícího verše se říká:

Traktus Mal. 1.

Od východu slunce až k západu veliké jest jméno mé mezi národy.

℣. A na každém místě obětuje se a přináší jménu mému oběť čistá: neboť veliké jest jméno mé mezi národy.

℣. Přisl. 9. Pojd'te, jezte chléb můj a pijte víno, které jsem vám smísil.

V čas velikonoční vynechá se Gradual a na jeho místo říká se:

Aleluja, aleluja.

℣. Luk. 24. Poznali učedníci Pána Ježíše v lámání chleba. Aleluja.

℣. Jan 6. Tělo mé vpravdě jest pokrm, a krev má vpravdě jest nápoj: kdo jí mé tělo a pije mou krev, zů-

sanguinem, in me manet, et ego in eo. (In festo et die octava dicitur sequentia: Lauda, Sion.) Alleluja.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. Joann. 6. f. In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judaeorum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui manducat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de coelo descendit. Non sicut manducaverunt patres vestri manna, et mortui sunt. Qui manducat hunc panem, vivet in aeternum.

stává ve mně a já v něm. (Ve svátek a v oktávu B. Těla říká se zde sekvence: Chval, Sione... na str. 389.) Aleluja.

Evangelium

Slova sv. Evangelia podle Jana. 6, 56—59. Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům židovským: »Tělo mé vpravdě jest pokrm a Krev má vpravdě jest nápoj. Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec, a já živ jsem pro Otce, tak i ten, kdo jí mne, živ bude pro mne. Toto jest chléb, jenž s nebe sestoupil, ne jako otcové vaši jedli mannu a zemřeli. Kdo jí chléb tento, živ bude na věky.«

Offertorium Levit. 21.

Sacerdotes Domini incensum et panes offerunt Deo, et ideo sancti erunt Deo suo: et non pollutent nomen ejus.

Secreta

Ecclesiae tuae, quaesumus, Domine, unitatis et pacis propitius dona concede: quae sub oblatiis muneribus mystice designantur. Per Dominum.

Praefatio de Nativitate Domini.

Vere dignum, et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus. Quia per incarnati Verbi mysterium, nova mentis nostrae oculis lux tuae claritatis infulsit: ut, dum visibiliter Deum cognoscimus, per

Obětování 3. Moj. 21, 6.

Kněží Páně obětují kadidlo a chleby Bohu; a protož mají býti svatými Bohu svému a neposkvrňovati jména jeho.

Tichá modlitba

Církvi své, prosíme, Pane, uděl milostivě darů jednoty a míru, jež tajemně se naznačují přinesenými obětními dary. Skrze Pána našeho . . .

Preface o Narození Páně.

Věru hodno a spravedливо jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, neboť tajemstvím vtěleného Slova nové světlo jasnosti tvé očím mysli naší zazářilo, abychom, poznávající Boha, vi-

hunc in invisibilium
amorem rapiamur. Et
ideo cum Angelis et
Archangelis, cum Thro-
nis et Dominationibus,
cumque omni militia
coelestis exercitus, hym-
num gloriae tuae cani-
mus, sine fine dicentes:

S a n c t u s . . .

Communio 1. Cor. 11.

Quotiescumque mandu-
cabitis panem hunc, et
calicem bibetis, mortem
Domini annuntiabitis,
donec veniat: itaque
quicumque manducave-
rit panem, vel biberit
calicem Domini indi-
gne, reus erit corporis
et sanguinis Domini.

Postcommunio

Fac nos, quaesumus,
Domine, divinitatis tuae
sempiterna fruitione re-
pleri: quam pretiosi
Corporis et Sanguinis

ditelně jím uchvacová-
ni byli k milování ne-
viditelných věcí. A pro-
to s Anděly a Arch-
anděly, s Trůny a Pan-
stvy a s celým zástu-
pem nebeského vojska
pějeme chvalozpěv slá-
vy tvé, bez ustání říka-
jíce:

S v a t ý . . .

K přijímání

1. Kor. 11, 26—27.

Kdykoliv jísti budete
chléb tento a z kalicha
píti, smrt Páně budete
zvěstovati, dokavad ne-
přijde; kdokoliv tedy
jísti bude chléb nebo
píti z kalicha Páně ne-
hodně, vinen bude tě-
lem a krví Páně.

Po přijímání

Učiň, prosíme, Pane,
abychom syceni byli
věčným požíváním Bož-
ství tvého, jež před-
obrazuje drahocenného

tui temporalis perceptio
praefigurat. Qui vivis
et regnas cum Deo
Patre . . .

Těla a Krve tvé přijí-
mání časné. Jenž žiješ
a kraluješ . . .

MISSA DE D. N. JESU CHRISTO REGE
MŠE JEŽÍŠE KRISTA — KRÁLE

Introitus

Apoc. 5, 12; 1, 6.

Dignus est Agnus, qui
occisus est, accipere
virtutem, et divinitatem,
et sapientiam, et forti-
tudinem, et honorem.
Ipsi gloria et imperium
in saecula. Ps. 71, 1.
Deus, iudicium tuum
Regi da: et justitiam
tuam Filio Regis. V.
Gloria Patri . . .

Oratio

Omnipotens sempiterna
Deus, qui in dilecto Fi-
lio tuo, universorum
Rege, omnia instaurare
voluisti: concede propi-
tius; ut cunctae familiae
gentium, peccati vúlne-

Vstup

Zjev. sv.

Jana 5, 12; 1, 6.

Hoden jest Beránek,
jenž byl zabit, aby
přijal moc, bohatství,
moudrost, sílu a čest.
Jemu sláva a vláda na
věky. Ž. 71, 1. Bože,
dej soud svůj Králi;
Synu královskému své
soudcovství. V. Sláva
Otcí i Synu i Duchu
svatému, jakož bylo na
počátku . . .

Modlitba

Všemohoucí věčný Bo-
že, jenž jsi chtěl všecko
obnoviti v milovaném
Synu svém, Králi vše-
ho světa, uděl milosti-
vě, aby všechny rodiny
národů, rozdvojené ra-

re disgregatae, ejus suavissimo subdantur imperio: Qui tecum . . .

Epistola

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Colossenses 1, 12—20.

Fratres: Gratias agamus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine: qui eripuit nos de potestate tenebrarum, et transtulit in regnum Filii dilectionis suae, in quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum: qui est imago Dei invisibilis, primogenitus omnis creaturae: quoniam in ipso condita sunt universa in caelis et in terra, visibilia et invisibilia, sive Throni, sive Dominationes, sive Principatus, sive Potestates: omnia per ipsum, et in ipso creata sunt: et ipse est ante

nou hříchů, poddaly se jeho něžné vládě. Jenž s tebou žije . . .

Epištola

Čtení z listu svatého Apoštola Pavla ke Kolossenským 1, 12-20.

Bratři, děkujeme Otci, který nás učinil hodny, abychom měli účast v podíle věřících ve světle, který nás vytrhl z moci temnoty a přeložil do království milovaného Syna svého. V něm máme vykoupení skrze krev jeho, odpuštění hříchů; on je obrazem Boha neviditelného, prvorozcem nade všechno tvorstvo, neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné; buď že jsou to trůnové nebo panstva nebo knížectva nebo mocnosti, všechno jest stvořeno skrze něho a pro něho. A on je pře-

omnes, et omnia in ipso constant. Et ipse est caput corporis Ecclesiae, qui est principium, primogenitus ex mortuis: ut sit in omnibus ipse primatum tenens; quia in ipso complacuit omnem plenitudinem inhabitare; et per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quae in terris, sive quae in caelis sunt, in Christo Jesu, Domino nostro.

Graduale Ps. 71, 8 et 11.

Dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum. *V.* Et adorabunt eum omnes reges terrae: omnes gentes servient ei.

Alleluja, alleluja.

V. Dan. 7, 14. Potestas ejus, potestas aeterna, quae non auferetur: et

de vším a všechno v něm stojí. A on je hlavou těla Církve, neboť on je počátek, prvorozenec z mrtvých vstalých, aby ve všem on měl přednost; neboť se zalíbilo, aby v něm přebývala všechna plnost a aby skrze něj smířil všechno s sebou, uveda v pokoj skrze krev kříže jeho i co je na zemi i co na nebi v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv

Ž. 71, 8 a 11.

Vládnouti bude od moře k moři, od řeky ke končinám okrsku zemského. *V.* Klaněti se mu budou všichni králové země; všichni národové mu budou sloužit.

Alleluja, alleluja.

V. Dan. 7, 14. Vláda jeho je věčná vláda, která nebude odňata; a

regnum ejus, quod non
corrumpetur. Alleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii
secundum Joannem c. 18.
In illo tempore: Dixit
Pilatus ad Jesum: Tu es
Rex Judaeorum? Re-
spondit Jesus: A temet-
ipso hoc dicis, an alii
dixerunt tibi de me? Re-
spondit Pilatus: Num-
quid ego Judaeus sum?
Gens tua et pontifices
tradiderunt te mihi: quid
fecisti? Respondit Jesus:
Regnum meum non est
de hoc mundo. Si ex
hoc mundo esset re-
gnum meum, ministri
mei utique decertarent,
ut non traderer Judaeis:
nunc autem regnum
meum non est hinc. Di-
xit itaque ei Pilatus:
Ergo Rex es tu? Re-
spondit Jesus: Tu dicis,
quia Rex sum ego. Ego
in hoc natus sum et ad

království jeho je krá-
lovství, jež se neroz-
padne. Aleluja.

Evangelium

† Slova sv. Evangelia
podle Jana 18, 33-37.
Za onoho času řekl Pi-
lát Ježíši: »Ty jsi král
židovský?« Ježíš odpo-
věděl »Sám-li od sebe
to pravíš, či jiní pově-
děli ti o mně?« Pilát od-
pověděl: »Zdali jsem já
žid? Národ tvůj a vele-
kněží vydali mi tebe.
Co jsi učinil?« Ježíš od-
pověděl: »Království mé
není z tohoto světa.
Kdyby z tohoto světa
bylo království mé, slu-
žebníci moji bránili by,
abych nebyl vydán ži-
dům; ale království mé
není odtud.« I řekl mu
Pilát: »Tedy králem jsi
ty?« Ježíš odpověděl:
»Ano, já jsem král. Já
jsem se k tomu narodil
a proto jsem přišel na
svět, abych vydal svě-

hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati: omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam.

Et dicitur **Credo**

Offertorium Ps. 2, 8.

Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terrae.

Secreta

Hostiam tibi, Domine, humanae reconciliationis offerimus: praesta, quae sumus; ut quem sacrificiis praesentibus immolamus, ipse cunctis gentibus unitatis et pacis dona concedat, Jesus Christus, Filius tuus, Dominus noster: Qui tecum vivit et regnat.

Praefatio

Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Do-

dectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší hlas můj.«

Následuje **Credo**

Obětování Ž. 2, 8.

»Požádej mne, a dám ti národy ve tvé dědictví, a v majetek tvůj končiny země.«

Tichá modlitba

Obětujeme ti, Pane, dar usmíření lidského; popřej, prosíme, aby ten, jež touto svátostí obětujeme, všem národům udělil dary jednoty a míru, Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh, po všechny věky věků. Amen.

Preface

Věřu hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelné, abychom ti vždy a všude díky vzdávali,

mine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus: Qui Unigenitum Filium tuum, Dominum nostrum Jesum Christum, Sacerdotem aeternum et universorum Regem, oleo exsultationis unxisti: ut seipsum in ara crucis hostiam immaculatam et pacificam offerens, redemptionis humanae sacramenta perageret: et suo subjectis imperio omnibus creaturis, aeternum et universale regnum, immensae tuae traderet Majestati. Regnum veritatis et vitae: regnum sanctitatis et gratiae: regnum justitiae, amoris et pacis. Et ideo cum Angelis et Archangelis cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia caelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes:

S a n c t u s . . .

Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který jsi jednorozenného Syna svého, Pána našeho Ježíše Krista, věčného Kněze a veškerenstva Krále, olejem radosti pomazal, aby obětuje sám sebe na oltáři kříže jako oběť neposkvrněná a smírná, tajemství lidské spásy dokonal, a když byl všecko tvorstvo své vládě podmanil, předal tvé nesmírné velebnosti království věčné a všeobecné. Království pravdy a života, království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a míru. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:

S v a t ý . . .

Communio

Ps. 28, 10 et 11.

Sedebit Dominus Rex
in aeternum: Dominus
benedicet populo suo
in pace.

Postcommunio

Immortalitatis alimoniam
consecuti, quaesumus,
Domine: ut, qui sub
Christi Regis vexillis
militare gloriamur, cum
ipso, in caelesti sede,
jugiter regnare possi-
mus: Quit tecum vivit
et regnat . . .

K přijímání

Ž. 28, 10 a 11.

Pán bude trůnit na věč-
nosti jako Král; mírem
požehná Pán lid svůj.

Po přijímání

Dosáhnuvše pokrmu ne-
smrtelnosti, prosíme, Pa-
ne, abychom, kteří se
honosíme, že bojujeme
pod praporem Krista-
Krále, s ním na nebes-
kém trůně věčně vlád-
nouti mohli. Jenž s te-
bou žije a kraluje . . .

MISSA DE SS. TRINITATE MŠE O NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICI

Introitus Tob. 12.

Benedicta sit sancta
Trinitas, atque indivisa
Unitas: confitebimur ei,
quia fecit nobiscum mi-
sericordiam suam. Ps. 8.
Domine, Dominus nos-
ter, quam admirabile
est nomen tuum in uni-
versa terra!

Vstup Tob. 12, 6.

Velebena buď svatá
Trojice a nerozdílná
Jednota. Oslavujeme ji,
neboť učinila s námi
milosrdenství své. Ž. 8,
2. Hospodine, Pane náš,
jak podivuhodné jest
jméno tvé po veškeré
zemi!

¶. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Sicut erat, etc.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui dedisti famulis tuis in confessione verae fidei, aeternae Trinitatis gloriam agnoscere, et in potentia majestatis adorare Unitatem: quaesumus; ut ejusdem fidei firmitate, ab omnibus semper muniamur adversis. Per Dominum nostrum.

Epistola

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Corinthios 2. Cor. 13. d.

Fratres: Gaudete, perfecti estote, exhortamini, idem sapiet, pacem habete, et Deus pacis

¶. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku i nyní i vždycky až na věky věkův. Amen. - Velebena buď (znovu od začátku až:) milosrdenství své.

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal služebníkům svým, vyznávajícím pravou víru, slávu věčné Trojice poznati a v moci velebnosti klaněti se jednotě; prosíme tě, abychom pevností této víry ode všech protivenství vždycky chráněni byli. Skrze Pána našeho...

Epištola

Čtení listu sv. apoštola Pavla ke Korintským 2, 13. d.

Bratři, radujte se, dokonalujte se, povzbuzujte se, smýšlejte jednotejně, žijte v pokoji,

et dilectionis erit vobiscum. Gratia Domini nostri Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. Amen.

Deo gratias.

Graduale Dan. 3.

Benedictus es, Domine, qui intueris abyssos, et sedes super Cherubim. *℣.* Benedictus es, Domine, in firmamento coeli, et laudabilis in saecula.

Alleluja, alleluja.

℣. Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabilis in saecula. Alleluja.

Post Septuagesimam, omissis Alleluja, et Versu sequenti dicitur:

Tractus

Te Deum Patrem ingenitum, te Filium unigenitum, te Spiritum san-

a Bůh pokoje a lásky bude s vámi. Milost Pána našeho Ježíše Krista a láska Boží a účastenství Ducha svatého buď se všemi vámi.

Amen.

Bohu díky.

Stupňový zpěv Dan. 3.

Veleben buď, Pane, jenž hledíš do propasti a trůníš nad Cheruby. *℣.* Veleben buď, Pane, na obloze nebeské a chvály hoden na věky.

Aleluja, Aleluja.

℣. Veleben buď, Pane, Bože otců našich, a chvály hoden na věky. Aleluja.

Po Devítníku místo Alleluja a následujícího verše se říká:

Traktus

Tebe Otce nezrozeného, tebe Syna jednorozeného, tebe Ducha svatého

ctum Paraclitum, sanctam et individuum Trinitatem, toto corde confitemur, laudamus, atque benedicimus.

℣. Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: tu es Deus solus.

℣. Tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio in saecula sempiterna, o beata Trinitas.

Tempore Paschali omititur Graduale, et ejus loco dicitur:

Alleluja, alleluja.

℣. Dan. 3. **Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabilis in saecula. Alleluja.**

℣. **Benedicamus Patrem, et Filium, cum sancto Spiritu. Alleluja.**

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem Jo. 15. d. et 16. **In illo tempore: Dixit**

ho Utěšitele, svatou a nerozdílnou Trojici, celým srdcem vyznáváme, chválíme a jí dobrořečíme.

℣. Neboť veliký jsi ty, jenž činíš divy: ty jsi Bůh samojediný.

℣. Tobě chvála, tobě sláva, tobě díkyčinění na věky věkův, ó blažená Trojice.

V čase velikonočním se vynechá Graduale a místo něho se říká:

Aleluja, Aleluja.

℣. Dan. 3. **Veleben bud', Pane, Bože otců našich, a chvály hoden na věky. Aleluja.**

℣. **Dobrořečme Otci i Synu i svatému Duchu. Aleluja.**

Evangelium

Část sv. Evangelia podle Jana. 15, 26, 16, 1. **Za onoho času řekl Ježíš učedníkům svým:**

Jesus discipulis suis:
Cum venerit Paraclitus,
quem ego mittam vobis
a Patre, Spiritum veri-
tatis, qui a Patre pro-
cedit, ille testimonium
perhibebit de me: et vos
testimonium perhibebi-
tis, quia ab initio me-
cum estis. Haec locutus
sum vobis, ut non scan-
dalizemini. Absque sy-
nagogis facient vos: sed
venit hora, ut omnis,
qui interficit vos, arbi-
tretur obsequium se
praestare Deo. Et haec
facient vobis, quia non
noverunt Patrem, ne-
que me. Sed haec lo-
cutus sum vobis: ut cum
venerit hora eorum, re-
miniscamini, quia ego
dixi vobis.

Offertorium

Tob. 12, 6.

Benedictus sit Deus Pa-
ter, unigenitusque Dei
Filius, sanctus quoque

Když pak přijde Utěši-
tel, kterého já pošlu
vám od Otce, Duch
pravdy, jenž vychází
od Otce, ten bude svěd-
čiti o mně; avšak i vy
budete svědčiti, neboť
jste se mnou od počát-
ku. Toto mluvil jsem
vám, abyste se nepohor-
šili. Z náboženské obce
své vyloučí vás, ano,
přichází hodina, že kaž-
dý, kdo vás zabije, bu-
de se domnívatí, že tím
Bohu slouží. A to vám
učiní, poněvadž nepo-
znali Otce ani mne. Ale
tyto věci mluvil jsem
vám, abyste, když při-
jde hodina jejich, roz-
pomenuli se, že jsem
vám to pověděl.

Obětování

Tob. 12, 6.

Veleben bud' Bůh Otec
a jednorozený Syn Bo-
ží, jakož i Duch svatý,

Spiritus: quia fecit nobiscum misericordiam suam.

Secreta

Sanctifica, quaesumus, Domine Deus noster, per tui sancti nominis invocationem, hujus oblationis hostiam: et per eam nosmetipsos tibi perfice munus aeternum. Per Dominum.

Praefatio de Ss. Trinitate

Vere dignum, et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus. Qui cum Unigenito Filio tuo, et Spiritu sancto, unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personae, sed in unius Trinitate substantiae. Quod enim de tua gloria, re-

neboť učinil s námi milosrdenství svoje.

Tichá modlitba

Posvět, prosíme, Pane, Bože náš, pro vzývání svatého svého jména tuto přinesenou obět a skrze ni nás samy zdokonal pro sebe za obětní dar věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Preface o Nejsvětější Trojici

Věru hodno a spravedlivu jest, slušno a spasitelnou, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž s jednorozným Synem svým a Duchem svatým jeden jsi Bůh, jeden jsi Pán; ne v jedinnosti jedné osoby, nýbrž v Trojici jedné podstaty. Neboť co o tvé slávě podle

velante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu sancto, sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione verae, sempiternaeque Deitatis, et in personis proprietate, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur aequalitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes:

S a n c t u s . . .

Communio Tob. 12. 6.
Benedicimus Deum coeli, et coram omnibus viventibus confitebimur ei: quia fecit nobiscum misericordiam suam.

Postcommunio

Proficiat nobis ad salutem corporis et animae, Domine Deus noster, hujus sacramenti sus-

tvého zjevení věříme, to o Synu tvém, to o Duchu svatém bez rozdílu v rozeznávání smýšlíme, takže pravé a věčné Božství vyznávající, klaníme se i zvláštnosti v osobách i jednotě v bytosti, i rovnosti ve velebnosti, kterou chválí Andělé a Archandělé, Cherubové a Serafové, kteří bez ustání den ze dne volají, jednomyslně říkají:

S v a t ý . . .

K přijímání T. 12, 6.
Velebme Boha nebeského a přede všemi živoucími oslavujme jej, neboť učinil s námi milosrdenství své.

Po přijímání

Nechť nám prospívá ke zdraví těla i duše, Pane, Bože náš, přijetí této svátosti a vyznává-

ceptio: et sempiternae sanctae Trinitatis, ejusdemque individuae unitatis confessio. Per Dominum.

ní věčně svaté Trojice a její nerozdílné jednoty. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

MISSA DE BEATA V. MARIA

MŠE SV. O PANNĚ MARIÍ

Introitus

Sedulus

Salve, sancta parens, enixa, puerpera Regem, qui coelum terramque regit in saecula saeculorum.

Ps. 44. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. V. Gloria Patri.

Oratio

Concede nos, famulos tuos, quaesumus, Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatae Mariae semper Virginis intercessione, a

Vstup

Sedulus

Zdrávas, svatá Rodičko, matko porodivší Krále, jenž nebem a zemí vládne na věky věkův.

Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .
A od počátku »Zdrávas . . . věkův.«

Modlitba

Popřej nám, služebníkům svým, prosíme, Pane Bože, abychom se ze stálého zdraví duše i těla těšili, a na slavnou přímluvu blahoslavené Marie, vždy Pan-

praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia. Per Dominum.

Epistola

Lectio libri Sapientiae
Eccli. 24. b.

Ab initio, et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

Graduale

Benedicta et venerabilis es, Virgo Maria: quae sine tactu pudoris, inventa es mater Salvatoris.

ny, od zármutku nynějšího života vysvobození byli a věčné požívali radosti. Skrze Pána...

Epištola

Čtení z knihy Sirachovcovy Sir. 24, 14–16.

Od počátku, před věky jsem stvořena, na věky pak býti nepřestanu. Ve svatostánku před ním jsem službu konala a byla na Sionu tak ubytována. V městě svatém jsem taktéž se usadila, v Jerusalemě jest moje vláda. V národ slavný jsem se vkořenila, v úděl Boha mého, v dědictví jeho, a mezi zástupy svatých zdržuji se.

Stupňový zpěv

Požehnaná a úctyhodná jsi, Panno Maria, která jsi bez porušení cudnosti shledána byla Matkou Spasitele.

Ť. Virgo Dei genitrix,
quem totus non capit
orbis, in tua se clausit
viscera, factus homo.

Alleluja, alleluja.

Ť. Post partum, Virgo,
inviolata permansisti:
Dei genitrix, intercede
pro nobis. Alleluja.

Evangelium

Sequentia sancti Evan-
gelii secundum Lucam
Luc. 11. d.

In illo tempore: Loquen-
te Jesu ad turbas, extol-
lens vocem quaedam
mulier de turba, dixit
illi: Beatus venter, qui
te portavit, et ubera,
quae suxisti. At ille di-
xit: Quinimo beati, qui
audiunt verbum Dei, et
custodiunt illud.

Offertorium Luc. 1.

Ave Maria, gratia ple-
na: Dominus tecum: be-
nedicta tu in mulieribus,

Ť. Panno, Rodičko Bo-
ží, ten, jehož neobsáhne
celý svět, stav se člo-
věkem, uzavřel se v ži-
vot tvůj.

Aleluja, aleluja.

Ť. Po porodu jsi, Pan-
no, zůstala neporuše-
nou; Boží Rodičko, oro-
duj za nás. Aleluja.

Evangelium

Slova sv. Evangelia
podle Lukáše
11, 27—28.

Za onoho času, když
Ježíš mluvil k zástu-
pům, jedna žena ze zá-
stupu pozdvihla hlasu a
řekla jemu: »Blahosla-
vený život, který tebe
nosil, a prsy, kterých
jsi požíval.« Ale on
pravil: »Ovšem blaho-
slavení, kteří slyší slo-
vo Boží a ostříhají ho.«

Obětování Luk. 1.

Zdrávas, Maria, milo-
stí plná, Pán s tebou,
požehnaná tys mezi že-

et benedictus fructus
ventris tui.

Secreta

Tua, Domine, propitia-
tione, et beatæ Mariæ
semper Virginis inter-
cessione, ad perpetuam,
atque præsentem hæc
oblatio nobis proficiat
prosperitatem et pacem.
Per Dominum.

Praefatio

Vere dignum et justum
est, æquum et salutare,
nos tibi semper, et ubi-
que gratias agere: Do-
mine sancte, Pater
omnipotens, aeterne
Deus. Et te in vene-
ratione beatæ Mariæ
semper Virginis colau-
dare, benedicere, et
praedicare. Quæ et
Unigenitum tuum sancti
Spiritus obumbratione
concepit: et virginitatis
gloria permanente, lu-
men aeternum mundo

nami a požehnaný plod
života tvého.

Tichá modlitba

Tvou slitovností, Pane,
a přímlovou blahosla-
vené Marie, vždy Pan-
ny, nechť nám tato
oběť prospívá k věč-
nému i časnému blahu
a míru. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista, Sy-
na tvého...

Preface

Věru hodno a spra-
vedlivo jest, slušno a
spasitelno, abychom ti
vždy a všude díky vzdá-
vali, Hospodine svatý,
Otče všemohoucí, věč-
ný Bože, a tebe v Uctí-
vání blahoslavené Ma-
rie, vždy Panny, spo-
lečně chválili, blahosla-
vili a velebili, kterážto
i Jednorozeného tvého
zastíněním Ducha sva-
tého počala, i v usta-
vičné slávě panenství
světu světlo vydala, Je-

effudit, Jesum Christum, Dominum nostrum. Per quem majestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Coeli, coelorumque Virtutes, ac beata Seraphim, socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti jubeas, deprecamur, supplici confessione dicentes:

S a n c t u s . . .

Communio

Beata viscera Mariae Virginis, quae portaverunt aeterni Patris Filium.

Postcommunio

Sumptis, Domine, salutis nostrae subsidiis: da, quaesumus, beatae Mariae semper Virginis patrociniis nos ubique protegi; in cujus veneratione, haec tuae obtulimus majestati. Per Dominum.

žíše Krista, Pána našeho, skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, koří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

S v a t ý . . .

K přijímání

Blažené útroby Marie Panny, které nesly Syna Otce věčného.

Po přijímání

Přijavše, Pane, potravu spásy své, prosíme, abychom byli chráněni přispěním blahoslavené Marie, vždy Panny, na jejíž počest jsme toto obětovali tvé velebnosti. Skrze Pána . . .

MISSA DE ANGELIS

MŠE O ANDEĽÍCH

Introitus Ps. 102.

Benedicite Dominum omnes Angeli ejus: potentes virtute, qui facitis verbum ejus, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Ps. *ibid.* **Benedic, anima mea, Domino: et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto ejus. V Gloria Patri.**

Benedicite . . .

Oratio

Deus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas: concede propitius; ut a quibus tibi ministrantibus in coelo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum.

Vstup Ž. 102.

Dobrořečte Pánu, všichni Andělé jeho; vy udatní rekové, kteří plníte rozkazy jeho, poslušni jsouce hlasu slova jeho.

Ž. *tamtéž.* **Dobrořeč, duše má, Hospodinu a vše, co ve mně jest, svatému jménu jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .**

Dobrořečte . . . slova jeho.

Modlitba

Bože, jenž obdivuhodným řádem rozdělujete služby Andělů i lidí, uděl milostivě, aby těmi, kteří před tebou v nebi stále jako služebníci stojí, život náš na zemi byl chráněn. Skrze Pána.

Epistola

Lectio libri Apocalypsis
beati Joannis Apostoli
Apoc. 5. c.

In diebus illis: Audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et animalium, et seniorum: et erat numerus eorum millia millium, dicentium voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem. Et omnem creaturam, quae in coelo est, et super terram, et sub terra, et quae sunt in mari, et quae in eo: omnes audivi dicentes: Sedenti in throno, et Agno, benedictio, et honor, et gloria, et potestas in saecula saeculorum. Et quator animalia dicebant: Amen. Et viginti-

Epištola

Čtení ze Zjevení sv.
Jana, Apoštola
5, 11—14.

V těch dnech: Uslyšel jsem hlas mnoha andělů kolem trůnu a živočichů a starců; počet jejich byl tisíce tisíců; a ti volali hlasem velikým: Hoden jest Beránek, ten, jenž byl zabit, aby vzal moc a bohatství a moudrost a sílu a čest a slávu i chválu. A veškeré tvorstvo, které jest na nebi i na zemi a pod zemí i na moři, a co jest v nich, všechny jsem uslyšel praviti: Tomu, jenž sedí na trůně, a Beránkovi chvála a čest i sláva a moc na věky věků. A čtyři živočichové pravili: Amen. A dvacet čtyři starci padli na svou tvář a klaněli se tomu, jenž žije na věky věků.

quatuor seniores ceciderunt in facies suas: et adoraverunt viventem in saecula saeculorum.

Graduale Ps. 148.

Laudate Dominum de coelis: laudate eum in excelsis.

℣. Laudate eum omnes Angeli ejus: laudate eum omnes virtutes ejus. Alleluja, alleluja.

℣. Ps. 137. In conspectu Angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Alleluja.

Post Septuagesimam, omissis Alleluja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus Ps. 102.

Benedicite Dominum, omnes Angeli ejus: potentes virtute, qui facitis verbum ejus.

℣. Benedicite Domino

Stupňový zpěv Ž. 148.

Chvalte Hospodina s nebes, vychvalujte ho na výsostech.

℣. Chvalte jej všichni andělé jeho, chvalte ho všechna vojska jeho.

Aleluja, aleluja.

℣. Ž. 137. Před tváří Andělů budu tobě zpívatí. Skláněti se budu před svatým chrámem tvým a oslavovati budu jméno tvé, Pane. Aleluja.

Po Devítníku vynechá se Aleluja s veršem a říká se:

Traktus Ž. 102.

Chvalte Pána, všichni Andělé jeho, udatní rekové, kteří plníte rozkazy jeho.

℣. Chvalte Pána, vši-

omnes virtutes ejus: ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

℣. **Benedicite Domino omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.**

Tempore Paschali omititur Graduale, et ejus loco dicitur:

Alleluja, alleluja.

℣. Ps. 137. **In conspectu Angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Alleluja.**

℣. Matth. 28. **Angelus Domini descendit de coelo, et accedens revolvit lapidem, et sedebat super eum. Alleluja.**

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem Joann. 1.
In illo tempore: Vidit Jesus Nathanael veni-

chni zástupové jeho, služebníci jeho, kteří plníte vůli jeho.

℣. **Chvalte Pána všechna jeho díla na všech místech veleříše jeho. Dobrořeč, má duše, Hospodinu.**

V době velikonoční vynechá se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Aleluja, aleluja.

℣. Ž. 137. **Před tváří Andělů budu tobě zpívat. Skláněti se budu před svatým chrámem tvým a oslavovati budu jméno tvé, Pane. Aleluja.**

℣. Mat. 28. **Anděl Páně sestoupil s nebe a přistoupiv, odvalil kámen a posadil se na něm. Aleluja.**

Evangelium

Slova sv. Evangelia podle Jana 1, 47 až 51.

Za onoho času: Ježíš viděl Natanaele, an jde

entem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israëlita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanaël: Unde me nosti? Respondit Jesus, et dixit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. Respondit ei Nathanaël, et ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israël. Respondit Jesus, et dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis: majus his videbis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, videbitis coelum apertum, et Angelos Dei ascendentes, et descendentes supra Filium hominis.

Offertorium Apoc. 8.
Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua: et data sunt ei incensa multa: et ascendit fumes aromatum in conspectu Dei.

k němu; i řekl o něm: Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti. Dí mu Natanael: Odkud mě znáš? Ježíš odpověděl: Prve nežli tě Filip zavolal, když jsi byl pod fikem, viděl jsem tebe. Odpověděl mu Natanael: Mistrě, ty jsi syn Boží, ty jsi král izraelský. Ježíš mu odpověděl: Protože jsem ti řekl: Viděl jsem tě pod fikem, věříš: větší věci uvidíš nad tyto. A řekl jemu: Vpravdě, vpravdě pravím vám: uvidíte nebe otevřené a anděly Boží vystupovati a sestupovati na Syna člověka.

Obětování Zjev. 8.
Postavil se Anděl k oltáři, maje v ruce kadidelnici zlatou, a bylo mu dáno mnoho kadidla; i vystoupil oblak vůní před Boha.

Secreta

Hostias tibi, Domine, laudis offerimus, suppliciter deprecantes: ut eadem, angelico pro nobis interveniente suffragio, et placatus accipias, et ad salutem nostram provenire concedas. Per Dominum etc.

Praefatio

Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus: per Christum, Dominum nostrum. Per quem majestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Coeli, coelorumque Virtutes, ac beata Seraphim, socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti jubeas, de-

Tichá modlitba

Obětujeme ti, Pane, dary chvály, pokorně prosíce, abys je na přimlouvající se za nás prosbu andělskou, i usmířen přijal i dal, aby prospěly k naší spáse. Skrze Pána atd.

Preface

Věřu hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelné, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, koří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše,

precamur, supplici confessione dicentes:

S a n c t u s . . .

Communio

Angeli, Archangeli, Throni et Dominationes, Principatus et Potestates, Virtutes coelorum, Cherubim atque Seraphim, Dominum benedicite in aeternum.

Postcommunio

Repleti, Domine, benedictione coelesti, suppliciter imploramus: ut quod fragili celebramus officio, sanctorum Angelorum atque Archangelorum nobis prodesse sentiamus auxilio. Per Dominum nostrum etc.

kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

S v a t ý . . .

K přijímání

Andělé, Archandělé, Trůny a Panstva, Knížectva a Síly, Mocnosti nebes, Cherubíni i Serafíni, dobrořečte Pánu na věky.

Po přijímání

Naplnění jsouce požehnáním nebeským, Pane, pokorně prosíme, abychom pomocí svatých Andělů a Archandělů pocítili účinek toho, co nedokonalou službou slavíme. Skrze Pána našeho . . .

MISSA DE S. VENCESLAO, DUCE

ET MARTYRE

MŠE O SV. VÁCLAVU, VÉVODOVI,
MUČEDNÍKU A PATRONU ČESKÉM

Introitus Ps. 20, 2-3.

In virtute tua, Domine,

Vstup Ž. 20, 2-3.

Nad silou tvou, Pane,

laetabitur justus: et super salutare tuum exsultabit vehementer: desiderium animae ejus tribuisti ei. Ps. ib. 4. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapite pretioso. V. Gloria Patri . . .

Oratio

Deus, qui beatum Veneslaum per Martyrii palmam a terreno principatu ad coelestem gloriam transtulisti: ejus precibus nos ab omni adversitate custodi, et ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum nostrum . . .

Lectio

libri Sapientiae.

6, 10-22.

Ad vos reges sunt hi sermones mei, ut discatis sapientiam, et non

raduje se spravedlivý a nad pomocí tvou plešá převelice. Přání srdce jeho jsi mu vyplnil. Ž. tamt. 4. Přišel jsi mu vsťříc se sladkým požehnáním. Vstavil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Václava palmou mučednictví z pozemského knížectví do slávy nebeské přenesl, na jeho přimluvy nás ode všeho protivenství ochraňuj a ze společenství s ním nám radovati se popřej. Skrze Pána . . .

Čtení

z knihy Moudrosti.

6, 10-22.

K vám tedy, králové, jsou tyto řeči moje, byste se naučili moudrosti

excidatis. Qui enim custodierint iusta iuste, justificabuntur: et qui didicerint ista, invenient quid spondeant. Concupiscite ergo sermones meos, diligite illos, et habebitis disciplinam. Clara est, et quae numquam marcescit sapientia, et facile videtur ab his, qui diligunt eam, et invenitur ab his, qui quaerunt illam. Praeoccupat, qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. Qui de luce vigilaverit ad illam, non laborabit: assidentem enim illam foribus suis inveniet. Cogitare ergo de illa, sensus est consummatus: et qui vigilaverit propter illam, cito securus erit. Quoniam dignos se ipsa circuit quaerens, et in viis ostendit se illis hilariter, et in omni providentia occurrit illis,

a neklesli. Neb kteří dbáti budou spravedlivě toho, co spravedливо, budou na soudě ospravedlněni, a kteří dají se poučit o těch věcech, najdou, čím by se omluvili. Buďte tedy žádostivi mých řečí, milujte je a dojdete umravnění. Stkvělá jest a nikdy nevadne moudrost, a snadno dá se těm spatřit, kteří ji milují, dá se nalézt od těch, kteří ji hledají. Předchází ty, kdož jsou jí žádostivi, aby prve jim se ukázala. Tomu, kdo si na ni přivstane, netřeba námahy: neboť ji nalezne, ona mu sedí u dveří. Jeť o ní přemýšletí dokonalý rozum, a kdo bdí pro ni, brzy je bez starostí. Neb ona obchází, hledajíc těch, kdož jsou hodni jí, na cestách ukazuje se jim ochotně, při každém

Initium enim illius, verissima est disciplinae concupiscentia. Cura ergo disciplinae, dilectio est: custoditio autem legum, consummatio incorruptionis est: incorruptio autem facit esse proximum Deo. Concupiscentia itaque sapientiae deducit ad regnum perpetuum. Si ergo delectamini sedibus et sceptris o reges populi, diligite sapientiam, ut in perpetuum regnetis.

Graduale

Ps. 11, 1 et 2.

Beatus vir, qui timet Dominum: in mandatis ejus cupit nimis. *Ů.* Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur.

Alleluja, alleluja. *Ů.* Ps. 20, 4. Posuisti, Domine,

pomyšlení s nimi se potkává. Jeť její počátek upřímná touha poučit se, a péče o poučení láska k ní jest; láska pak k ní jest šetřiti přikázání jejich, šetřiti přikazů jejich je jistá nesmrtelnost; nesmrtelnost pak činí, že člověk blízko jest Bohu. Žádost tedy moudrosti vede k věčnému království. Protož máte-li zálibu v trůnech a žezlech, králové národů, milujte moudrost, aby ste na věky kralovali!

Stupňový zpěv

Ž. 11, 1 a 2.

Blaze člověku, jenž se bojí Pána, jenž v přikázáních jeho libuje si velice. *Ů.* Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých požehnáno bude.

Aleluja, aleluja. *Ů.* Ž. 20, 4. Vstavil jsi, Pane,

super caput ejus coronam de lapide pretioso. Alleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Matth.

c. 16, 24-27.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet eam. Qui autem perdiderit animam suam propter me, inveniet eam. Quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, animae vero suae detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum Angelis suis: et tunc red-

na hlavu jeho korunu z drahého kamení.

Aleluja.

Evangelium

† Slova sv. Evangelia podle Matouše

16, 24-27.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: »Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám a vezmi kříž svůj a následuj mne. Neboť kdo by chtěl život svůj zachovati, ztratí jej; kdo by však ztratil život svůj pro mne, nalezne jej. Neboť co prospěje člověku, byť celý svět získal, na duši však škodu utrpěl? Aneb jakou dá člověk výměnu za duši svou? Syn člověka zajisté přijde ve slávě Otce svého s anděly svými a tehda odplatí jednomu každému podle skutků jeho.«

det unicuique secundum
opera ejus.

Et dicitur **Credo**

Offertorium Ps. 8, 6-7.

Gloria et honore coronasti eum: et constituisti eum super opera manuum tuarum, Domine.

Secreta

Oblationem hanc, omnipotens Deus, altari tuo superpositam, beati Venceslai Martyris intercessio tibi reddat acceptam, et nobis jugiter faciat esse salutarem. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Praefatio pag. 240.

Communio

Matth. 16, 24.

Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens

Následuje **Credo**

Obětování Ž. 8. 6-7.

Slávou a důstojností jsi jej ověnil a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Tichá modlitba

Oběť tuto, všemohoucí Bože, která jest na oltář tvůj položena, nechť přímluva svatého Václava, mučedníka, učíní tobě příjemnou a nám povždy spasitelnou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Preface jako na str. 240.

K přijímání

Mat. 16, 24.

Kdo chce přijíti za mnou, zapři sebe sám a vezmi kříž svůj a následuj mne.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí

Deus: ut coelestia sacramenta, quae sumpsimus, intercedente beato Venceslao Martyre tuo, a peccatis absolutos, ad suum faciant puriores venire principium. Per Dominum nostrum . . .

Bože, aby nebeské svátosti, které jsme přijali, na přímlovu svatého Václava, mučedníka tvého, hříchů nás zbavily a tak čistší nás k našemu přivedly počátku. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

MISSA DE SS. CYRILLO ET METHODIO,
EPP.

MŠE O SV. CYRILLU A METODĚJI, BISKUPECH,
VYZNAVAČÍCH A APOŠTOLECH
SLOVANSKÝCH

Introitus Ps. 131, 9-10. Sacerdotes tui, Domine, induant justitiam, et sancti tui exsultent: propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui. (Alleluja, alleluja.) Ps. ib. 1. Memento, Domine, David: et omnis mansuetudinis ejus. V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto . . .

Vstup Ž. 131, 9-10. Kněží tvoji, Pane, necht se obléknou ve spravedlnost a svatí tvoji ať plesají. Pro Davida, služebníka svého, neodvracej tváře od Pomazaného svého. (Alleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké zbožnosti jeho. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui Slavoniae gentes per beatos Confessores tuos atque Pontifices Cyrillum et Methodium ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: praesta, ut quorum festivitate gloriamur, eorum consortio copulemur. Per Dominum . . .

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Lucam
c. 10, 1-11.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos: et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et dicebat illis: Messis quidem multa, operarii autem pauci. Rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in mes-

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi skrze své svaté vyznavače a biskupy Cyrila a Metoděje dal nám přijíti k poznání svého jména, uděl, abychom, z jejich slavnosti se radujíce, také v jejich společnost připojeni byli. Skrze Pána . . .

Evangelium

Slova svatého Evangelia podle Lukáše
10, 1—11.

Za onoho času: Vyvolil Pán ještě jiných sedmdesát dva a poslal je po dvou před sebou do každého města i místa, kam hodlal sám přijíti. I pravil k nim: »Žeň sice mnohá jest, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žní, aby poslal dělníky na žeň svou. Jděte: hle, já posílám

sem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta, et neminem per viam salutaveritis. In quamcumque domum intraveritis, primum dicite: Pax huic domui: et si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra; sin autem, ad vos revertetur. In eadem autem domo manete, edentes et bibentes, quae apud illos sunt: dignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. Et in quamcumque civitatem intraveritis, et susceperint vos, manducate quae apponuntur vobis: et curate infirmos, qui in illa sunt, et dicite illis: Appropinquavit in vos regnum Dei.

Credo

Vás jako ovce mezi vlky. Nenoste s sebou měšce, ani mošny, ani obuvi, a nikoho na cestě nepozdravujte! Vějdouce do domu, řekněte napřed: „Pokoj domu tomuto.“ A bude-li tam člověk pokoje hodný, spočine na něm pokoj váš, pakli ne, vrátí se k vám. V tom domě pak zůstávejte, jedouce a pijíce, co mají: neboť hoden jest dělník mzdy své. Nepřecházejte z domu do domu. A když vejdete do města a přijmou vás, jezte tam, co vám předloží a uzdravujte nemocné, kteří jsou v něm, a rcete jim: „Přiblížilo se k vám království Boží.“

Credo

Offertorium Ps. 67, 36.

Mirabilis Deus in Sanctis suis: Deus Israel, ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae: benedictus Deus.

Secreta

Preces nostras, quaesumus, Domine, et tuorum respice oblationes fidelium: uti tibi gratae sint in tuorum festivitate Sanctorum, et nobis conferant tuae propitiationis auxilium. Per Dominum ...

Praefatio pag. 240.

Communio Math. 10.

Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, dicit Dominus: et quod in aure auditis, praedicate super tecta.

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui nobis munera dignaris praebere coelestia, intercedenti-

Obětování Ž. 67, 36

Divuplný jest Bůh ve svých svatých. Bůh Izraelův dává moc a sílu lidu svému. Pochválen budiž Bůh.

Tichá modlitba

Na naše modlitby, prosíme, Pane, a na oběti svých věrných shlédni, aby tobě byly o slavnosti tvých Svatých příjemné, nám pak zjednaly tvé slitovnosti pomoc. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Preface jako na str. 240.

K přijímání Mat. 10, 27.

Co vám pravím ve tmách, povězte na světle a co slyšíte v ucho, hlásejte na střechách.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abys, jenž nám ráčíš skytati dary nebeské, dal nám na pří-

bus sanctis tuis Cyrillo
et Methodio, despiciere
terrena concedas. Per
Dominum nostrum...

mluvu svatých svých
Cyrila a Metoděje i po-
hrdati věcmi pozemský-
mi. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

MISSA PRO QUACUMQUE NECESSITATE MŠE V RŮZNÝCH POTŘEBÁCH

Introitus

Salus populi ego sum,
dicit Dominus: de qua-
cumque tribulatione cla-
maverint ad me, exau-
diam eos: et ero illo-
rum Dominus in perpe-
tuum.

Ps. 77. Attendite popule
meus legem meam: incli-
nate aurem vestram in
verba oris mei. *Ů. Glo-
ria Patri.*

Oratio

Ineffabilem misericor-
diam tuam, Domine, no-
bis clementer ostende:
ut simul nos et a pec-
catis omnibus exuas, et

Vstup

Spása lidu jsem já,
praví Pán. V kterém-
koli protivenství volati
budou ke mně, vysly-
ším je a budu jejich
Pánem na věky.

Ž. 77. Popatř, lide můj,
na můj zákon. Nakloň-
te ucha svého ke slo-
vům úst mých. *Ů. Slá-
va Otci... Spása li-
du... na věky.*

Modlitba

Nevýslovné milosrden-
ství své nám, Pane, las-
kavě prokaž, abys nás
spolu i z hříchů všech
vyprostil a od trestů za

a poenis, quas pro his meremur, eripias. Per Dominum.

Epistola

Lectio Jeremiae Prophetæ Jer. 14.

Si iniquitates nostrae responderint nobis: Domine, fac propter nomen tuum, quoniam multae sunt aversiones nostrae: tibi peccavimus. Expectatio Israël, salvator ejus in tempore tribulationis. Tu autem in nobis es, Domine, et nomen tuum invocatum est super nos, ne derelinquas nos, Domine, Deus noster.

Graduale Ps. 43.

Liberasti nos, Domine, ex affligentibus nos, et eos, qui nos oderunt, confudisti.

℣. In Deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in saecula.

ně zasloužených vytrhl. Skrze Pána . . .

Epištola

Čtení z Proroka Jeremiáše Jer. 14.

Svědčí-li nepravosti naše proti nám, jednej, Hospodine, pro své jméno! Ano, mnoho jest odpadů našich, hřešili jsme proti tobě. Naděje Izraelova, spasiteli jeho v čas tísně. Tys přece mezi námi, Hospodine, tvoje jméno máme, neopouštěj nás, Hospodine, Bože náš.

Graduale Ž. 43.

Ty nás zbavuješ tisnitelů, Hospodine, a naše nenávislníky zahanbuješ.

℣. Bohem honosíme se ustavičně, a jménu tvému děkujeme věčně.

Alleluja, alleluja

℣. Ps. 78. Propitius esto, Domine, peccatis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eorum? Alleluja.

Post Septuagesimam, omissis Alleluja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus Ps. 24.

De necessitatibus meis eripe me, Domine: vide humilitatem meam, et laborem meum, et dimitte omnia peccata mea.

℣. Ad te, Domine, levavi animam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam: neque irrideant me inimici mei.

℣. Etenim universi, qui te expectant, non confundentur: confundantur omnes facientes vana.

Tempore Paschali omititur Graduale, et ejus loco dicitur:

Aleluja, aleluja

℣. Ž. 78. Rač promi-nouti nám, Hospodine, hřichy naše: proč mají pohané říkati: Kde jest Bůh jejich? Aleluja.

Po Devítniku místo Aleluja a následujícího verše se říká:

Traktus Ž. 24.

Z mojich utrpení vysvobod' mne, Hospodine: popatř na mou bídu a na mou nesnáz, a vše, čím jsem provinil se, mi promiň.

℣. K tobě pozdvihuji mysl svoji: Hospodine, Bože můj. V tebe doufám, nedej, bych zahanben byl; ať se mi neposmívají škůdcové moji.

℣. Vždyť žádný, kdo v tebe doufá, nedejde hanby: zahanben bude, kdo pošetile hřeší.

V čas velikonoční vynechá se Graduál a na jeho místo říká se:

Alleluja, alleluja

℣. Ps. 78. Propitius esto, Domine, peccatis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eorum? Alleluja.

℣. Ps. 30. Exsultabo et laetabor in misericordia tua, quoniam respexisti humilitatem meam: salvasti de necessitatibus animam meam. Alleluja.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Marcum
Marc. 11. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Habete fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicumque dixerit huic monti: Tollere, et mittere in mare, et non haesitaverit in corde suo, sed crediderit quia quodcumque dixerit, fiat, fiet ei. Propterea dico vobis: Omnia quaecumque orantes petitis, cre-

Aleluja, aleluja

℣. Ž. 78. Rač prominouti nám, Hospodine, hřichy naše: proč mají pohané říkati: Kde jest Bůh jejich? Aleluja.

℣. Ž. 30. Plesat a jásat budu v milosti tvé, že jsi shlédł na mé ponížení, že jsi z tísně vysvobodil duši mou. Aleluja.

Evangelium

Slova sv. Evangelia podle Marka 11, 22.

Za onoho času pravil Ježíš učedníkům svým: Mějte víru v Boha. Vpravdě pravím vám: kdo řekne této hoře: Zdvihni se a vrz se do moře, a nebude pochybovatí ve svém srdci, nýbrž věřiti, že se mu tak stane, co praví, stane se mu. Proto pravím vám: Začkoli budete prositi v modlitbě, věř-

dite quia accipietis, et evenient vobis. Et cum stabitis ad orandum, dimittite, si quid habetis adversus aliquem: ut et Pater vester, qui in coelis est, dimittat vobis peccata vestra. Quod si vos non dimiseritis nec Pater vester, qui in coelis est, dimittet vobis peccata vestra.

Offertorium Ps. 137.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me, Domine: et super iram inimicorum meorum extendes manum tuam, et salvum me faciet dextera tua.

Secreta

Purificet nos, Domine, quaesumus, muneris praesentis oblatio: et dignos sacra participatione perficiat. Per Dominum nostrum . . .

Preface jako ve mši sv. o Sv. Andělich (str. 240).

te, že to obdržíte a stane se vám to. A když stojíte a se modlíte, odpouštějte, máte-li co proti komu, aby též Otec váš, jenž jest v nebesích, odpustil vám hříchy vaše. Neodpustíte-li vy, neodpustí ani Otec váš v nebesích hříchů vašich.

Obětování Ž. 137.

Když půjdu soužením, zachováš mi život, Pane: na hněv mých nepřátel vztáhneš svou ruku, pravice tvá mne zachrání.

Tichá modlitba

Prosíme, Hospodine, aby obětování přítomného daru nás očistilo: a učinilo nás hodné posvátné účasti. Skrze Pána našeho . . .

Communio Ps. 118.

Memento verbi tui ser-
vo tuo, Domine, in quo
mihi spem dedisti: haec
me consolata est in hu-
militate mea.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, Do-
mine: ut terrenis affec-
tibus expiati, ad super-
ni plenitudinem sacra-
menti, cujus libavimus
sancta, tendamus. Per
Dominum.

K přijímání Ž. 118.

Pamatuj na slovo své
sluhovi svému, Hospo-
dine, kterým jsi mi na-
ději dáti ráčil: to jest
útěchou mi v soužení
mém.

Po přijímání

Propůjč, Hospodine,
prosíme: abychom zba-
veni pozemských žádo-
stí, spěli k plnosti ne-
beské Svátosti, jejíž po-
sváté dary jsme obě-
tovali. Skrze Pána na-
šeho.

IN MISSIS QUOTIDIANIS DEFUNCTORUM MŠE SVATÁ ZA ZEMŘELÉ

Ve stupňových modlitbách vynechá se celý žalm 42.

Introitus

Requiem aeternam do-
na eis, Domine: et lux
perpetua luceat eis. Ps.
64. Te decet hymnus
Deus in Sion, et tibi
reddetur votum in Je-
rusalem: exaudi oratio-

Vstup

Odpočinutí věčné dej
jim, Pane, a světlo věč-
né ať jim svítí: Ps. 64.
Tobě, Bože, náleží
chvalozpěv na Sionu;
tobě budiž plněn slib
v Jerusalemě. Vyslyš

nem meam, ad te omnis caro veniet. Requiem aeternam . . . luceat eis.

Oratio

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus.

Deus, qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos pontificali, seu sacerdotali, fecisti dignitate vigere: praesta, quaesumus: ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio. Per Dominum.

Oratio

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Deus, veniae largitor et humanae salutis amator: quaesumus clementiam tuam, ut nostrae congregationis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, beata Maria semper Virgine

modlitbu mou, k tobě přijde všeliké tělo. Odpočinutí věčné . . . jim svítí.

Modlitba

Za zemřelé biskupy nebo kněze.

Bože, jenž jsi mezi apoštolskými kněžími ráčil služebníky své ozdobiti biskupskou nebo kněžskou hodností, uděl, prosíme, aby také jejich věčnému společenství byli přidruženi. Skrze Pána.

Modlitba

Za zesnulé bratry, příbuzné a dobrodince.

Bože, uštědřiteli odpuštění a milovníče lidské spásy, prosíme dobrotivost tvou, abys naši družiny bratřím, příbuzným a dobrodincům, kteří z tohoto světa odešli, dopřál na přimluvu blahoslavené Marie

intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas.

Oratio

Pro omnibus fidelibus defunctis.

Fidelium Deus omnium conditor et redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur: Qui vivis.

Epistola

Lectio libri Apocalypsis beati Joannis Apostoli.

Apoc. 14.

In diebus illis: Audivi vocem de coelo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. Amodo jam dicit Spiritus, ut requiescant a laboribus suis:

vždy Panny se všemi Svatými tvými dojíti účastenství blaženosti věčné.

Modlitba

Za všechny věrné zemřelé.

Bože, všech věřících Stvořiteli a Vykupiteli, uděl duším svých služebníků a služebnic odpuštění všech hříchů, aby prominutí, kterého si vždycky žádali, pokornými prosbami dosáhli. Jenž žiješ a králuješ.

Epištola

Čtení ze Zjevení sv. Jana Apoštola

14, 13.

V těch dnech: Uslyšel jsem hlas s nebe, an praví ke mně: Napiš: blahoslavení mrtví, kteří v Pánu umírají, od té chvíle, ano, praví Duch, ať odpočinou od

opera enim illorum sequuntur illos.

Graduale

Requiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis.

℣. Ps. 111. In memoria aeterna erit justus: ab auditione mala non timebit.

Tractus

Absolve, Domine, animas omnium fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorum.

℣. Et gratia tua illis succurre, mereantur evadere iudicium ultionis.

℣. Et lucis aeternae beatitudine perfrui.

Sequentia

Dies irae, dies illa, * Solvet saeculum in favilla: * Teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus, * Quando Ju-

svých námah, neboť skutky jejich jdou s nimi.

Graduale

Odpocinutí věčné dej jim, Pane: a světlo věčné ať jim svítí.

℣. Ž. 111. V paměti věčné bude spravedlivý, pověsti zlé se nemusí báti.

Traktus

Vyprošť, Pane, duše všech věřících zemřelých od všelikých pout hříchů.

℣. Necht' za přispění tvé milosti zaslouží uniknouti pomsty.

℣. A požívati světla blaženosti věčné.

Sekvence

Až ten hněvu den se schýlí, * když se v popel svět rozptýlí, * dle Davida i Sibylly.

Jaká hrůza tu nastane, * až v oblacích

dex est venturus, *
Cuncta stricte discus-
surus!

Tuba mirum spargens
sonum * Per sepulchra
regionum, * Coget om-
nes ante thronum.

Mors stupebit et natu-
ra, * Cum resurget
creatura, * Judicanti
responsura.

Liber scriptus profere-
tur, * In quo totum
continetur, * Unde mun-
dus judicetur.

Judex ergo cum sedebit,
* Quidquid latet, ap-
parebit: * Nil inultum
remanebit.

Quid sum miser tunc
dicturus? * Quem pa-
tronum rogaturus? *
Cum vix justus sit se-
curus?

Rex tremendae majesta-
tis, * Qui salvandos
salvas gratis, * Salva
me fons pietatis.

soudce stane, * a nic
skryto nezůstane!

Trouba divně zahlaholí,
* nad náhrobků mrtvých
poli, * svolá k trůnu
kohokoli.

Smrt, svět zděsí se ne-
málo, * až by tvor-
stvo z hrobů vstalo,
* aby soudci počet
dalo.

Z knihy psané bude
čteno, * v níž je všecko
obsaženo, * z čeho lid-
stvo je souzeno.

A když soudce k soudu
sedne, * vše, co taj-
no, zřejmě shlédne, *
na všechno se pomsta
zvedne.

Čím se budu omlouva-
ti, * kde ochránce mám
hledati, * anť je zbož-
ným se co báti?

Králi strašné velebnosti,
* spásu dáváš jen
z milosti, * spas mne,
zdroji laskavosti!

Recordare, Jesu pie, *
Quod sum causa tuae
viae, * Ne me perdas
illa die.

Quaerens me, sedisti
lassus: * Redemisti
crucem passus: *
Tantus labor non sit
cassus.

Iuste iudex ultionis, *
Donum fac remissionis
* Ante diem rationis.

Ingemisco, tamquam
reus: * Culpa rubet
vultus meus: * Sup-
plicanti parce Deus.

Qui Mariam absolvisti,
* Et latronem exaudisti,
* Mihi quoque spem
dedisti.

Preces meae non sunt
dignae: * Sed tu bo-
nus fac benigne, *
Ne perenni cremer
igne.

Inter oves locum prae-
sta, * Et ab hoedis me
sequestra, * Statuens in
parte dextra.

Vzpomeň, drahý Jesu,
sobě, * v jaké jsi byl
pro mne zlobě, * ať
nezhynu v oné době.

Hledal jsi mne do
umdlení, * koupil za
své umučení, * ať ta
práce marna není!

Spravedlivý soudce zlo-
sti * promiň mi mé ne-
pravosti, * než přijde
den prchlivosti.

Oplakávám svoji vinu,
* zardělý hanbou hy-
nu, * odpusť prosící-
mu synu.

Tyť jsi Marii rozhřešil,
* lotru odpustil, čím
zhřešil, * i mne nadějí
potěšil.

Milostí ač nezasloužím,
* Dobroto! dej, po
čem toužím, * ať se
v ohni pak nesoužím!

Rač mne mezi ovce
vzítí, * nedej s kozly
místo míti, * po pravici
své přej býti.

Confutatis maledictis, *
Flammis acribus ad-
dictis, * Voca me
cum benedictis.

Oro supplex et acclinis,
* Cor contritum quasi
cinis, * Gere curam mei
finis.

Lacrymosa dies illa, *
* Qua resurget ex
favilla, * Judicandus
homo reus.

Huic ergo parce, Deus:
* Pie Jesu Domine, *
Dona eis requiem.

Amen.

Evangelium

Sequentia sancti Evan-
geli secundum Joannem
Joan. 6, 51.

In illo tempore: Dixit
Jesus turbis Judaeorum:
Ego sum panis vivus,
qui de coelo descendi.
Si quis manducaverit
ex hoc pane, vivet

Když zlé pošleš v oheň
žhoucí, * ve plameny
nehynoucí, * povolej
mne v nebe stkvoucí!

Volám k tobě s pros-
bou svojí, * v srdci
mém viz lítost moji, *
ať mne cíl můj s tebou
spojí.

Smutný den to, kde ve
strachu, * vstane člo-
věk zase z prachu, *
by byl souzen pro
své viny.

Bože! ušetři své syny,
* Kriste Ježíši milostný,
* pokoj rač jim dát žá-
dostný.

Amen.

Evangelium

Slova sv. Evangelia,
podle Jana
6, 51—55.

Za onoho času: Řekl
Ježíš zástupům židov-
ským: Já jsem chléb ži-
vý, jenž s nebe sestou-
pil. Bude-li kdo jísti
z chleba toho, živ bude

in aeternum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigabant ergo Judaei ad invicem, dicentes: Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen dico vobis: Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, et biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam: et ego resuscitabo eum in novissimo die.

Offertorium

Domine Jesu Christe, Rex gloriae, libera animas omnium fidelium defunctorum de poenis inferni, et de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne absorbeat eas tartarus, ne cadant in obscurum: sed signifer

na věky. A chléb, který já dám, tělo mé jest, které dám za život světa. Tu hádali se Židé vespolek řkouce: Kterak může tento dáti nám tělo své k jídlu? Proto řekl jim Ježíš: Amen, amen, pravím vám: nebudete-li jísti těla Syna člověka a píti jeho krve, nebudete míti v sobě života. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v den poslední.

Obětování

Pane Ježíši Kriste, Králi slávy, vysvobod' duše všech věřících zemřelých od útrap pekla a od hluboké propasti; vysvobod' je z tlamy lví, aby jich nepohltila pekelná hlubina, aby neupadli do temnosti,

sanctus Michael repraesentet eas in lucem sanctam: Quam olim Abrahae promisisti, et semini ejus.

℣. Hostias et preces tibi, Domine, laudis offerimus: tu suscipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas, Domine, de morte transire ad vitam. Quam olim Abrahae promisisti, et semini ejus.

Secreta

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus.

Suscipe, Domine, quaesumus, pro animabus famulorum tuorum Pontificum, seu Sacerdotum, quas offerimus hostias: ut quibus in hoc saeculo Pontificale, seu Sacerdotale donasti meritum, in coelesti regno Sanctorum tuorum jubeas jungi consortio. Per Dominum nostrum.

nýbrž ať korouhevník, sv. Michael, uvede je do svatého světla: které jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a semeni jeho.

℣. Oběti a modlitby chvály ti, Pane, přinášíme: ty je přijmi za ony duše, jichž památku dnes konáme. Dej jim, Pane, přejíti ze smrti do života, který jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a semeni jeho.

Tichá modlitba

Za zesnulé biskupy a kněze.

Přijmi, Pane, prosíme, obětiny, které přinášíme za duše služebníků tvých biskupů a kněží, abys ty, jimž jsi na tomto světě udělil důstojnost biskupskou nebo kněžskou, v nebeském království ráčil přidružení ke společenství svých svatých. Skrze Pána našeho.

Secreta

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Deus, cujus misericordiae non est numerus, suscipe propitius preces humilitatis nostrae: et benefactorum nostrorum, quibus tui nominis dedisti confessionem, per haec sacramenta salutis nostrae, cunctorum remissionem tribue peccatorum.

Secreta

Pro omnibus fidelibus defunctis.

Hostias, quaesumus, Domine, quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarum offerimus, propitiatus intende: ut, quibus fidei Christianae meritum contulisti, dones et praemium. Per Dominum nostrum.

Tichá modlitba

Za zesnulé spolubratry, příbuzné a dobrodince.

Bože, jehož milosrdenství není počtu, přijmi milostivě prosby pokory naší a duším bratří, příbuzných a dobrodinců našich, jimž jsi dal vyznávatí jméno tvé, uděl těmito svátostmi naší spásy odpuštění všech hříchů.

Tichá modlitba

Za všechny věrné zemřelé.

Na oběti, prosíme, Pane, které ti za duše služebníků a služebnic tvých přinášíme, milostivě pohlédni a dej těm, které jsi obdařil zásluhou víry, i její odplatu. Skrze Pána našeho.

Praefatio

Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus: per Christum, Dominum nostrum. In quo nobis spes beatæ resurrectionis effulsit, ut quos contristat certa moriendi conditio, eisdem consoletur futurae immortalitatis promissio. Tuis enim fidelibus, Domine, vita mutatur, non tollitur, et dissoluta terrestri hujus incolatus domo, aeterna in coelis habitatio comparatur. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia coelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes.

Agnus Dei, qui tol-

Preface

Věru hodno a spravedливо jest, slušno a spasitelno, aby chom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, v němž nám naděje blaženého vzkříšení zasvitla, aby ty, které rmoutí jistý úděl smrti, potěšilo zaslíbení budoucí nesmrtelnosti. Tvým věrným, Pane, život se mění, nikoliv odnímá; a když se rozpadne dům tohoto pozemského přebývání, věčný příbytek v nebesích připraven bývá. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce.

Beránku Boží, jenž

lis peccata mundi, dona eis requiem.

(Tertio adde: sempiternam. Prima ex orationibus ante communionem ommittitur.)

Communio

Lux aeterna luceat eis, Domine: Cum Sanctis tuis in aeternum: quia pius es. *℣.* Requiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis. Cum Sanctis tuis in aeternum: quia pius es.

Postcommunio

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus.

Prosit, quaesumus, Domine, animabus famulorum tuorum Pontificum, seu Sacerdotum, misericordiae tuae implorata clementia: ut ejus, in quo speraverunt et crediderunt, aeternum capiant, te miserante, consortium. Per Dominum nostrum.

snímáš hříchy světa, uděl jim pokoje.

(Při třetím se přidá: věčného. První ze tří modliteb před přijímáním se vynechává.)

K přijímání

Světlo věčné ať jim svítí, Pane; se Svatými tvými na věky, neboť dobrotivý jsi. *℣.* Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Se Svatými tvými na věky, neboť dobrý jsi.

Po přijímání

Za zesnulé biskupy neb kněze.

Prosíme, Pane, necht prospívá duším služebníků tvých, biskupům a kněžím vzývaná milostivost milosrdenství tvého, aby pro milosrdenství tvé dosáhli věčného společenství toho, v něhož doufali a věřili. Skrze Pána našeho.

Postcommunio

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Praesta, quaesumus, omnipotens et misericors Deus: ut animae fratrum, propinquorum, et benefactorum nostrorum, pro quibus hoc sacrificium laudis tuae obtulimus majestati; per hujus virtutem sacramenti a peccatis omnibus expiatae, lucis perpetuae, te miserante, recipiant beatitudinem.

Postcommunio

Pro omnibus fidelibus defunctis.

Animabus, quaesumus, Domine, famulorum famularumque tuarum oratio proficiat supplicantium: ut eas et a peccatis omnibus exuas, et tuae redemptionis facias esse participes. Qui vivis et regnas cum Deo

Po přijímání

Za zesnulé bratry, příbuzné a dobrodince.

Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, aby duše bratří, příbuzných a dobrodinců našich, za které jsme přinesli velebnosti tvé tuto obět chvály, mocí této svátosti od všech hříchů očištěné, dosáhly pro tvé milosrdenství blaženosti světla věčného.

Po přijímání

Za všechny věrné zemřelé.

Duším služebníků a služebnic tvých, prosíme, Pane, nechť prospěje pokorná modlitba prosících, abys je ode všech hříchů oprostil i vykoupení svého účastny učinil. Jenž žiješ a králuješ v jednotě Ducha

Patre in unitate Spi- sv., Bůh, na věky vě-
ritus sancti, Deus, per kův. Amen.
omnia saecula saeculo-
rum. Amen.

Místo: *Ite, missa est*, říká se:

Requiescant in pace. Odpočiňte v pokoji.
Amen. Amen.

A nedává se kněžské požehnání.

Poslední Evangelium sv. Jana

Svaté přijímání

dokonává a uskutečňuje touhu celého lidstva po spojení s Bohem způsobem, který jedině Boží moudrost stvořiti věděla, tak, že vpravdě Kristus se vtěluje v nás (*Concorporei et consanges Christi facti estis*, praví sv. Cyril Jerusalemský ve svých Katechesích) a nás vtěluje do svého Těla, jehož jest hlavou. »Jeden chléb, jedno tělo jsme« (1. Kor. 10, 17). - »Vy však jste tělo Kristovo a údy« (1. Kor. 12, 27).

Proto jest nutno, abychom přijímali často Tělo Kristovo v Eucharistii, jak praví sv. Ireneus (kol r. 140—202 v knize Proti bludařství): Když tedy kalich a chléb přijme slovo Boží a stává se Eucharistií Těla a Krve Kristovy, roste a upevňuje se podstata našeho těla.

»Pročež celým přesvědčením jakožto Tělo a Krev Kristovu přijímejme, neboť v podobě chleba dává se ti Tělo a v podobě vína dává se ti Krev, abys, až přijmeš Tělo a Krev Kristovu, stal se s ním jedním tělem a jednou krví. Neboť tak se stáváme kristonoši, protože po našich údech rozděleno jest Tělo jeho a Krev. A tak podle bl. Petra stáváme se účastnými božské přirozenosti.« (Sv. Cyril Jerusalemský, kol r. 313—386, Katechese.)

»Zkusíš pak sám sebe člověk a tak z toho chleba jez a z kalicha pij. Neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, neboť nerozsuzuje Těla Páně.« (1. Kor. 11, 28.)

Příprava na sv. přijímání je vnější a vnitř-

ní. Vnější spočívá především v postu, a to naprostém, takže kdo by po půlnoci čehokoliv sebe méně požil, nemůže přijmouti toho dne sv. přijímání. - Nemocní, kteří již měsíc leží a není naděje na brzké uzdravení, mohou jednou nebo dvakrát v týdnu přijmouti sv. přijímání, i když po půlnoci požili nějakého léku nebo nápoje. (Can. 858.)

V nebezpečí smrti, nebo aby se zabránilo zneuctění Nejsv. Svátosti, má se přijmouti sv. přijímání i bez jakékoliv lačnosti.

Sv. přijímání možno přijmouti jen jednou denně, vyjímaje nebezpečí smrti, kdy možno téhož dne ještě sv. přijímání při nastalém nebezpečí znovu přijmouti. (Can. 864.) Sv. přijímání možno přijmouti asi od třetí hodiny ranní do půl druhé odpoledne, vyjímaje určité výsady, buď místní (Eucharistické sjezdy) nebo časové (noc Narození Páně, Can. 821, § 3) nebo osobní, nebo kdyby nějaká rozumná příčina jinak radila. (Can. 867.)

V nebezpečí smrti možno přijmouti sv. přijímání v kteroukoliv dobu denní nebo noční.

Věřící ať přijímají Eucharistický Chléb často, ano denně, tak, aby kdykoliv jsou přítomni mši svaté, a jsou ve stavu milosti, nejen duchovně, nýbrž i svátostně se s Kristem Pánem spojovali. (Can. 863.)

Sv. přijímání možno přijímati v jakémkoliv katolickém ritu. (Can. 866.)

Příprava vnitřní spočívá předně ve znalosti,

čím Eucharistie jest, a víře v přítomnost Krista Ježíše.

Nikdo nemůže přijmouti Nejsv. Svátost, maje na svědomí těžký hřích, i když pocituje dokonalou lítost, aniž by se předem nevyzpovídal. Kdyby někdo musil přijmouti svaté přijímání jsa v těžkém hřichu a nemaje po ruce zpovědníka, ku příkladu, kdyby v nebezpečí smrti pouze jáhen nebo někdo jiný mohl mu sv. přijímání podati, nebo by je musil podati si sám, necht' vzbudí nejdříve dokonalou lítost. Totéž platí v případě, kdyby někdo měl Nejsvětější Svátost zachrániti přijetím před zneuctěním. (Can. 856.)

Ve svatém přijímání se odpouštějí všední hříchy a nejsou tedy jeho překážkou; k dennímu svatému přijímání jest třeba, abychom měli snahu i všedních hříchů litovati a dobrovolně se jich nedopouštěti. Nezapomínejme však, že sv. přijímání jest l é k e m pro hříšníka kajícího, nikoliv odměnou pro spravedlivé. Proto, kdo se cítí nehoden, má-li jen vůli se polepsiti, ať Tělo Páně tím důvěrněji přijímá.

Nejbližší přípravou na sv. přijímání jest živá víra, důvěra a láskyplná touha, spojené s opravdovou snahou po sebezáporu a oběti.

Tyto úkony však nejsou citové, nýbrž hnutími vůle, proto je každý schopen se o ně snažiti a také při dobré vůli je skutečně vzbuditi.

Před svatým přijímáním

Dva okamžiky jsou v životě člověka věčné důležitosti: okamžik smrti a chvíle svatého přijímání, kdy hostíme v sobě v nejužším spojení svého budoucího Soudce, Bohočlověka, Ježíše Krista. Z toho ovšem vysvítá nutnost největší vážnosti k tomuto přesvatému okamžiku života. Proto před svatým přijímáním připravme se nejprve zbožnou úvahou:

»Já jsem chléb života. Otcové vaši jedli na poušti manu a zemřeli. To jest chléb s nebe sestupující, aby, jí-li kdo z něho, nezemřel. Já jsem chléb živý, jenž s nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti z chleba toho, živ bude na věky. A chléb, který já dám, tělo mé jest, které dám za život světa... Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a píti jeho krve, nebudete míti v sobě života. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v den poslední. Neboť tělo mé v p r a v d ě jest pokrm a krev má v p r a v d ě jest nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já živ jsem skrze Otce, tak i ten, kdo jí mne, živ bude skrze mne. Kdo jí chléb tento, živ bude na věky.« Jan 6, 48—59.

»Neboť já jsem přijal od Pána to, co jsem též podal vám, totiž že Pán Ježíš v té noci, ve které byl zrazen, vzal chléb, a učiniv díky, rozlámal jej a řekl: Toto jest tělo mé, které se za vás vydává; to číňte na mou památku. Taktéž vzal i ka-

lich po jídle a řekl: Tento kalich jest nová úmluva, potvrzená mou krví; to čiňte, kolikrátkoliv jej pítí budete, na mou památku. Proto kdo bude jísti chléb tento aneb pítí kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusiž však každý sám sebe a tak z toho chleba jez a z kalicha pij, neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, protože nerozsuzuje těla Páně.« 1. Kor. 11, 23—29.

Uvažuj, že Ježíš Kristus při svatém přijímání podává ti svoje skutečné, živé tělo, tedy svou duši, své srdce i své božství. To již jasně prohlašovali první učitelé církve svaté i v době, kdy tajemství Eucharistie bylo ještě zakázáno projevovati mimo církev (disciplina arcani), ku příkladu svatý Ignác (zemřel 107): »Jedno jest totiž tělo Pána našeho Ježíše Krista a jeden kalich v jednotě krve jeho...« (List k Fil. 4) nebo jinde (List k Smirn. 7, 1): »Zdržují se Eucharistie a modlitby (bludaři), protože nevyznávají, že Eucharistie jest tělo našeho Spasitele Ježíše Krista.«

Totéž široce vykládá svatý Justin ve své Apologii II., 13. Nebo svatý Cyril Jerusalemský (zemřel 386): Ježto Kristus sám prohlásil a řekl: To jest tělo mé - kdo smí o tom pochybovati? Ježto přímo ujistil: to jest má krev - kdo by váhal a domníval se, že to není jeho krev?« Vzbud' tedy živou víru a rci:

Ježíši Kriste, Synu Boží, věřím, že jsi se vtělil v Marii Panně, abys spasil svět a přinesl mu život božský. Avšak nespojil jsi se s lidskou přiroze-

ností pouze tak, abys v ní byl jedině ve svém vlastním jednotlivém těle, nýbrž zanechal jsi nám toto tělo své, z Marie Panny vzaté, v Nejsvětější Eucharistii, abys způsobem nejužším předával každému z nás svůj božský život osobním spojením, které jest po spojení tvém v tvé lidské přirozenosti nejužším, jaké jest si možno mysliti. Ve své lidské podobě spojuješ v jednotě osoby dvě přirozenosti, ve svatém přijímání spojuješ nás v takovou jednotu, že osoba tvá a moje a přirozenost tvá božská a lidská s přirozeností mou se tak spojuje, že jsi řekl: »Kdo jí mé tělo, zůstává ve mně a já v něm.« Věřím pevně, vírou živou a nelíčenou, že toto vše jest pravda a skutečnost, a jsem ochoten za tuto víru vše obětovati, chci však také v této víře tebe co nejčastěji přijímati. Bože, obživ víru mou!

Díky

Ježíši Kriste, věčné Slovo, jak mám vysloviti svou vděčnost za všechna tajemství, kterými oživuješ mne pro život věčný, když ani nechápu, ani často nevím, ani většinou nemyslím na to, co všechno obsahuje pro mne tvé zjevené slovo a dílo tvého vykoupení. Proto spojuji svoje díky jako slepý, jako nevědomý, s těmi díky, které tobě vzdávají všichni blažení v nebesích, kteří teprve nyní, podle své schopnosti poznáním a viděním obsahují vše, co je pro nás skryto v hlubinách božství. Především spojuji se s vděčností srdce nejsvětější Panny, které po Srdci tvém nejhluběji proniká

propasti božské dobroty a lásky. Chválím tebe, dobrořečím tobě, velebím tě a díky tobě vzdávám ve své nicotě, Bože věčný, v touze, abych v poděkování celý se tobě vzdal.

Lítost

Avšak, dobrotivý Bože, kde bylo toto vědomí, když jsem se od tebe hříchem odvracel? Kde byl můj rozum, jak se mohla odvrátiti moje vůle od tebe, Nejsvětější, Nejdobrotivější, Lásko Věčná? Kam se obrátím, kde se skryji studem, co jsem to činil? Ale Ty, Pane, víš a jediný znáš, jak to bylo možno. Proto nyní před obličej tvůj nesu svoje viny, ubohý a kající o odpuštění tě prosím za všechny, za úplně všechny své hříchy, od prvního okamžiku až do tohoto. Lituji jich všech z plna srdce, byť snad byly mně sebe milejší a dražší, lituji jich jediné a pouze proto, že se protiví tvé nejvyšší svatosti a dokonalosti, k jejímuž obrazu jsi mne stvořil a k němuž já mám spěti. Lituji jich, protože jsem zapomněl jimi na lásku tvou, Ježíši Ukřižovaný. Ježíši, pevně důvěřuji, žes mi hříchy odpustil, že mne nyní ve spojení s tebou posílíš, aby život můj byl vždy podobnější obrazu tvé dobroty, tvému Srdci. Bože, rozněť lásku mou a posiluj mou důvěru!

Touha

Bože můj, Bože můj, po tobě touží má duše, hříchem, světem, lidmi, starostmi pozemskými zdeptaná, od tebe odvrácená, vyschlá jako tvrdá, vy-

prahlá země. Ty jsi, Pane, světlo očím zaslepeného pozemským životem, ty jsi nápojem a svlažením vyprahlého životním bojem, ty jsi rosou poskvrněného stykem se světem, ty jsi vzpruhou a nebeským pokrmem unaveného bojem. I toužím po tobě, a prosím tě, přijď, osvět', očisti, posilni mne. »Amen, přijď, Pane Ježíši.« Zjev. 22, 20.

Při sv. přijímání

Se zkroušeností říkej obecné vyznání viny (confiteor), - jak jest ve stupňových modlitbách, - a přijmi obecné rozhřešení od kněze.

Potom říkej s ním v srdci:

»Ecce, Agnus Dei, ecce, qui tollit peccata mundi. Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea. (Ter.)

Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam meam in vitam aeternam. Amen.

A přijmi »Svaté svatým«!

Ejhle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa. Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechemou, ale toliko rci slovem a uzdravena bude duše má. (Tříkrát.)

Tělo Pána našeho Ježíše Krista opatruj duši mou k životu věčnému. Amen.

Po svatém přijímání

V nerušeném tichu srdce zůstaň ponořen co nejdéle ve vědomí přítomnosti živého Boha... Naslouchej spíše, než abys mluvil. Jen pomalu ať znějí duši tvou slova:

»Mluv, Pane, neboť slyší služebník tvůj.« I. Král. 3, 9.

»Žiji již ne já: žije ve mně Kristus.« Gal. 2, 20.

»Čím odplatím Hospodinu za vše, co mi udělal?« Ž. 115.

»Nalezl jsem, ježž miluje duše má, zadržím jej a nepustím.« Píseň 3, 4.

Klanění

Svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh zástupů, plna jest duše má slávy jeho. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově.

Díky tobě vzdáváme, Otče náš, za život a vědění, které jsi nám oznámil Synem svým Ježíšem: sláva tobě na věky. Jako tento chléb lámaný rozset byl po horách a sebrán učiněn jest jedním, kéž tak se sjednotí církve tvá ze všech končin země v jedno království tvé: neboť tvá jest sláva a vláda skrze Ježíše Krista na věky. Díky tobě vzdáváme, Otče svatý, pro svaté jméno tvé, které jsi učinil, aby bydlilo v srdcích našich, a za vědění a víru a nesmrtelnost, které jsi nám oznámil Synem svým Ježíšem: sláva tobě na věky. Ty, Pane všemohoucí, stvořil jsi vše pro jméno své a pokrm a nápoj dal jsi lidem k požívání, aby tobě děkovali, nám však udělil jsi pokrm a nápoj duše a život věčný skrze Syna svého. Především díky tobě vzdáváme, protože jsi mocný: sláva tobě na věky. Rozpomeň se, Pane, na Církev svou, abys ji osvobodil ode všeho zlého a zdokonalil ji v lásce své a shromáždil ji od čtyř větrů posvěcenou do krá-

lovství svého, které jsi jí připravil, neboť tvoje jest moc a sláva na věky. Přijdiž milost a zajdiž tento svět. Hosana Bohu Davidovu.«

(Díkůčinění po lámání chleba z nejstaršího křesťanského spisu Didache čili Učení dvanácti apoštolů, pocházejícího z roku 90 až 100 po Kr.)

Díky

»Staniž se mi, Pane Ježíši Kriste, Tělo tvé svaté odpuštěním mých hříchů a Krev tvá drahocenná životem věčným. A při druhém příchodu svém připočti mne ke spravedlivým svým a vyvoleným všem. - Díky tobě vzdáváme, Hospodine, laskavý dobrodinče duší našich, že jsi i dnešního dne ráčil nás naplniti nebeskými svými a nesmrtelnými tajemstvími: řid' cestu naši, upevni nás všechny v bázni své, ostříhej život náš a posiluj naše kroky, na prosby svaté Bohorodičky a vždy Panny Marie a všech svatých. Požehnaný Bůh náš, nyní i vždycky i na věky věkův. Amen. Protože ty jsi posvěcení naše, tobě slávu vzdáváme, Otci i Synu i Duchu Svatému.«

(Díkůčinění z Liturgie sv. Jana Zlatoústého.)

Prosby

Pozorně a vroucím srdcem přednesme Pánu své prosby se vši důvěrou, neboť nyní je čas příhodný, kdy modlí se Bohočlověk v nás. Užiti k tomu můžeme nejlépe modliteb Církve svaté, jak jsou zde mezi různými modlitbami na str. 395 a 457. Prosme snažně nejen za sebe, nýbrž i za zájmy Církve, národa, státu a p.

Duše Kristova, posvěť mne! - Tělo Kristovo, ochraň mne! - Krev Kristova, opojuj mne! - Voda z boku Kristova, obmyj mne! - Umučení Kristovo, posilni mne! - Ó dobrý Ježíši, vyslyš mne! - Ve svatých ranách svých ukryj mne! - Nedej mi odloučenu býti od tebe! - Proti nešlechtnému nepříteli zastaň mne! - V hodině smrti povolej mne! - A kaž mne přijítí k tobě, abych se svatými tvými chválil tě na věky věkův. Amen.

(Odpustky 7 let jednou za den po sv. přijímání, 300 dní po každé.)

Modlitba před Ukřižovaným

Hle, já, ó dobrý a nejsladší Ježíši, před tváří tvou na kolena padám a s největší vroucností duše tě prosím a zapřisahám, abys vtiskl do srdce mého živé pocity víry, naděje a lásky, jakož i pravou lítost nad hříchy mými a pevnou vůli se polepšiti, uvažuje s velkou zkroušeností a bolestí u sebe tvých pět ran a maje na mysli to, co již prorok David do úst tvých kladl o tobě, ó dobrý Ježíši: zbodli ruce mé i nohy mé: sčetli všecky kosti mé.

(Plnomocné odpustky po sv. přijímání, modlíme-li se chvíli na úmysl sv. Otce asi jednou Otčenáš, Zdrávas, Sláva Otcí.)

Jiná modlitba

Zůstaň s námi, Pane, neb se připozdívá. Zůstaň se mnou, Pane Ježíši, v denním běhu života mého, až přestane přítomnost tvá svátostná, božskou přítomností a životem svým i působením mne stále naplňuj, abych nežil již já, ale život tvůj aby

mne pronikal a proměňoval všechny úkony moje v život věčný. Ty, Pane, ve mně myslí, ty ve mně touhy vzbuzuj, ty ze mne mluv a jednej, aby celý život můj tebou naplněn tebe vyzařoval a okolí moje k tobě poutal.

Maria, Matko milosti, Matko konečné vytrvalosti, provázej mne po celý čas života mého, život Syna svého, který ty jsi zplodila pro nás, ve mně opatruj a upevňuj, a řiď kroky mé na cestu života věčného. Amen.

Jiná modlitba po sv. přijímání, za plnost ducha Kristova

Hledím do sebe, můj Pane, a co vidím? - Ach, vidím opět jen sebe a nevidím tak jasně tvé přítomnosti, jak bych toužil, jak bych chtěl. Ale pokorně přiznávám, že nemám ani nejmenšího práva, cítiti více tvou přítomnost, neboť jen dokonale umrtveným duším, zbaveným sebelásky a pýchy ostatních vášní, možno poznati tebe, jež vidí jen ti, kteří jsou čistého srdce. - Ale přece s pevnou vírou, jako bych měl pásku na očích a přece věděl, že stojíš přede mnou, s pevnou vírou věřím a vím, že jsi nyní nikoli přede mnou, nýbrž ve mně, celý ve mně! - A padám před tebou na tvář a mlčím v pokoře své nicoty. A jak tak do sebe hledím, vidím jasně, jak mnoho jest ve mně, co odporuje tobě. A o to chci nyní prositi; prosit, abys již jednou proměnil mou duši a mne celého. Již tolikrát jsi ke mně přišel, již tolikrát jsi naplnil mou duši

sebou a svým působením, a proč jsem stále stejný?
- Ó Pane, proměň již ledovou kůru mého srdce,
abych již byl jiný! Abych nebyl na venek tvým
vyznavačem a uvnitř plný opaku! Abych nebyl
plný nepravdy, plný touhy po světě a jeho slávě,
jeho mamonu, plný sebe a hledání svého já! Dej,
ať jest ve mně tvá víra pravdou! Ať jsem
i uvnitř tím, čím se stavím a chci být na venek
a ať jsem navenek tím, čím jsem uvnitř! Ano,
Pane, uvnitř ať jsem věrností k tvé vůli zcela
tvůj, navenek ať jsem pokorou a pravdivostí
služebníkem tvým! - Jest to, Pane, prosba
o tvého ducha! Dej mi, Pane, plnost ducha svého
a plnost věku svého, aby každé přesvaté spo-
jení s tebou zanechalo ve mně vždy větší a větší
podobnost s tebou, tak, abych až jednou stanu
před tvou tváří na věčnosti, shledán byl tobě po-
doben a hoden věčného života v tobě. Amen.

Prosba k Marii Panně za účinky Eucharistie

Panno přesvatá, Matko nejsladší a nejdobrotivější,
což nejsi stálým útočištěm ubohým a obrazem Bo-
žího milosrdenství? A jak jinak můžeme k Ježíši,
nežli skrze tebe, jenž k nám nepřišel jinak, než
skrze tebe? - K tobě se tedy obracím s plnou dů-
věřivostí a jistotou, že nemůžeš nechat bez vy-
slyšení prosby dobré: Vždyť jen proto sestoupil
Syn Boží v lůno tvé a stal se synem tvým, aby
sestupoval i do lůna duší našich a učinil nás syny

Božími. Proto tedy tě pokorně prosím, učiň, ať Ježíš, syn tvůj, jako v tobě, i ve mně z ů s t á v á, působí a žije. Jako v tobě žil v plnosti milosti a působení ke svatosti nejvyšší, tak ať i ve mně on žije, on ve mně myslí, on ze mne mluví, on skrze mne jedná. Aby nejen Tělem svým eucharistickým mne naplňoval, nýbrž i tělem svým v Církvi udělal, aby vpravdě jeho duch a život ze mne zářil a jiné k lásce jeho přitahoval. Ó Maria, slyš tuto vroucí prosbu a vyslyš, ty nejdobrotivější. Amen.

Přistupuje-li k sv. přijímání nějaké náboženské sdružení nebo řád, mohou se ke konci všichni společně - rozdělení na dvě strany - střídavě, když vykonali svou rozmluvu se Spasitelem, modliti neb zpívati tuto:

**Píseň první církve po sv. přijímání
Velebit chci Pána každého času,
vždycky budiž chvála jeho v mých ústech.**

**Pánem chlubiti se bude má duše,
aby to slyšeli ubozí a měli radost.**

**Zvelebujte Hospodina se mnou,
vyvyšujme jeho jméno společně.**

**Hledal jsem Hospodina, i vyslyšel mne,
a ze všech úzkostí mých vytrhl mne.**

**Pohlédněte k němu i budete zářit,
nebude třeba vaší tváři se rdíti.**

**Tento chud'as volal, a Pán ho vyslyšel,
ze všech jeho tísní ho vysvobodil.**

**Anděl Hospodinův táboří kolem
těch, kteří se ho bojí a vytrhne je.**

Okuste a vizte, jak dobrý jest Hospodin,
blaze člověku, který v něho doufá.
Bojte se Pána všichni jeho svatí,
nemáť nedostatku, kdo se ho bojí.
Boháči strádají a hynou hlady,
těm však, již hledají Pána, nechybí nic.
Pojďte, synové, a poslyšte mne,
bázni Páně budu vás vyučovat.
Kdož by nepřál sobě, by mohl žítí,
kdož by nechtěl zažítí dnů šťastných?
Zdržuj svůj jazyk ode všeho zlého,
a tvé rty ať nemluví klamu.
Uchyl se od zlého a čiň, co je dobré,
hledej pokoje, ano, hoň se za ním.
Oči Páně jsou nad spravedlivými,
a jeho uši kloní se k prosbám jejich;
ale tvář Páně proti těm, kteří zlé činí,
aby vyhladil ze země památku jejich.
Spravedlivci volají, a Pán je vyslýchá,
ze všech jejich tísní je vysvobozuje.
Blízko jest Hospodin těm, jimž puká srdce,
a lidem zdrceného ducha pomáhá.
Mnoho mívá soužení spravedlivec,
ale z nich všech vytrhne jej Hospodin.
Chrání Hospodin všecky jejich údy,
ani jediný z nich nebude zlomen.
Hříšníkům však smrt je hrozná, zajdou,
kteří nenávidí spravedlivce.
Zachrání Hospodin duše svých služebníků,
nezajde žádný, kdo doufá v něho.

Antif.: Ó svatá hostino, v níž se Kristus přijímá,
obnovuje se památka jeho utrpení,
mysl milostí se naplňuje
a budoucí slávy záruka se nám dává!

℣. Chléb s nebe dal jsi jim.

℟. Všechnu líbeznost v sobě mající.

Modleme se:

Bože, jenž jsi nám v přepodivné svátosti pozůstavil památku na své umučení, popřej nám, prosíme, tak uctívati svatá tajemství tvého těla a krve tvé, abychom stále v sobě zakoušeli plody tvého vykoupení; jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Jiná modlitba

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, v tebe důvěřuji,
tobě se skrze Marii zcela obětuji.

Krvi Srdce Ježíšova, očisti mne.

Milosti Srdce Páně, osvět mne.

Lásko Srdce Páně, rozněť mne.

Utrpení Srdce Ježíšova, upevni mne.

Ó Srdce nejčistší, s tebou zpodob mne,
duchem oběti naplň mne

a dej, abych nemiloval, leč tebe,

vše ostatní v tobě a pro tebe,

a abych tobě žil, tobě umíral

a s tebou na věky spojen byl. Amen.

Sv. přijímání nemocných

Jest nejvýš vhodno a spasitelno, abychom přijímali v nemoci často božského lékaře a abychom k tomu naváděli i své známé nemocné. Kněz uděluje sv. přijímání tímto obřadem:

Vstoupiv pozdraví:

Pax huic domui!

Pokoj domu tomuto!

Odpoví se:

Et omnibus habitantibus in ea!

A všem v něm přebývajícím!

Přistoupiv k připravenému stolu (na němž jest: bílý ubrus, dvě voskové svíce, sklenka se svěcenou vodou a větvičkou na kropení, druhá sklenka s pitnou vodou a lžící, uděluje-li se také svatě pomazání nemocných, jest tam ještě miska s desítkousky vaty, druhá miska s kouskem chlebové střídy a soli), položí naň Nejsvětější Tělo Páně a praví:

Asperges me, Domine, hysoppo et mundabor, lavabis me et super nivem dealbabor.

Pokrop mne, Pane, yzopem a budu čist, umyješ mne a nad sněh budu zbílen.

A kropí nemocného i byt svěcenou vodou, říká dále:

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto. Sicut erat

Smiluj se nade mnou, Bože, podle velikého milosrdenství svého. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jako byla na

in principio et nunc et
semper et in saecula
saeculorum. Amen. -
Asperges me, Domine,
hysoppo et mundabor,
lavabis me et super ni-
vem dealbabor.

Poté se modlí:

Adjutorium nostrum in
nomine Domini.

Odpověď:

Qui fecit coelum et ter-
ram.

Domine, exaudi oratio-
nem meam.

Et clamor meus ad te
veniat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

Oremus: Exaudi nos,
Domine sancte, Pater
omnipotens, aeterne De-
us, et mittere digneris
sanctum Angelum tuum
de coelis, qui custodiat,
foveat, protegat, visitet,
atque defendat omnes
habitantes in hoc habi-
taculo. Per Christum,

počátku i nyní i vždy-
cky až na věky věkův.
Amen. - Pokrop mne,
Pane, yzopem a budu
očištěn, umyješ mne a
nad sních budu zbilén.

Pomoc naše ve jménu
Páně.

Jenž stvořil nebe i zemi.

Pane, vyslyš mou mod-
litbu.

A volání mé k tobě
přijď.

Pán s vámi.

I s duchem tvým.

Modleme se: Vyslyš
nás, Pane svatý, Otče
všemohoucí, věčný Bo-
že a račiž seslati sva-
tého anděla svého s ne-
be, aby střežil, v lásce
choval, chránil, navště-
voval a opatroval ten-
to příbytek a všechny
v něm přebývající.

**Dominum nostrum.
Amen.**

**Skrze Krista, Pána na-
šeho. Amen.**

Potom kněz nemocného, je-li třeba, vyzpovídá a udělí mu rozhřešení. Mezi zpovědi ostatní vyjdou, kněz je po zpovědi zavolá, všichni pokleknou a modlí se vyznání, *confiteor*, jak jest ve mši svaté na str. 143.

Potom kněz udělí obecné rozhřešení a požehnání a vzav sv. Hostii obrátí se k nemocnému a drže ji ve výši před ním, praví jako při sv. přijímání v kostele:

**Ecce, Agnus Dei ...
Domine, non sum di-
gnus ...**

**Ejhle, Beránek Boží ...
Pane, nejsem hoden ...**

Načež přistoupí k nemocnému a podá mu Tělo Páně řka jako v kostele:

Corpus Domini nostri .. Tělo Pána našeho ...

Přijímá-li však nemocný v nebezpečí smrti, praví:

**Accipe, frater (soror),
viaticum Corporis Do-
mini nostri Jesu Christi,
qui te custodiat ab ho-
ste maligno et perducet
in vitam aeternam.
Amen.**

**Přijmi, bratře (sestro),
pokrm na cestu Těla
Pána našeho Ježíše
Krista, jenž tě račiž
chrániti před zlým ne-
přítelem a přivésti k ži-
votu věčnému.
Amen.**

Potom ihned podáme knězi na lžici vody, aby si

v ní umyl konečky prstů, v nichž držel sv. Hostii a dáme ji nemocnému vypít.

Kněz se obrátí ke kříži, je-li na stole, a modlí se:

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

Oremus: Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus, te fideliter deprecamur, ut accipienti fratri nostro (sorori nostrae) sacrosanctum Corpus Domini nostri Jesu Christi, Filii tui, tam corpori quam animae prosit ad remedium sempiternum. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus, per omnia saecula saeculorum.

Amen.

Pán s vámi.

I s duchem tvým.

Modleme se: Pane svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, důvěrně tě prosíme, aby Tělo Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, bylo našemu bratrovi (sestře) lékem jak pro tělo tak i pro duši. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh, na věky věkův.

Amen.

A udělí obyčejně požehnání.

Svaté pomazání nemocných

je svátost, ve které Bůh odpouští všechny zbytky hříchů a připravuje duši na cestu do života věčného. Mimo to dává i posilu tělu, takže někdy, udělí-li se toto pomazání včas, obrátí i nemoc tělesnou k uzdravení.

Svaté pomazání uděluje se nemocným, kteří nejsou sice v nebezpečí života, ale jichž nemoc jest vážná.

Nemůže se udělit lidem ještě zdravým, na příklad před operací, před popravou.

K svatému pomazání připravíme: stůl pokrytý bílým ubrusem, kříž, dvě voskovice kolem, sklenku svěcené vody, na misce trochu soli, kousek chlebové střídy a větší kus vaty. Opodál umyvadlo s vodou a ručník. Uděluje-li se také sv. přijímání, tedy ještě jinou sklenku s pitnou vodou a lžící. Vyčistíme a vyvětráme pokoj a podle možnosti upravíme čistě lůžko nemocného.

Při žádosti o zaopatření u kněze nutno oznámiti: přesnou adresu, druh nemoci, její stav, zda je nemocný při vědomí, zda může přijímat svaté přijímání, zda si kněze přeje, nebo odmítá.

Při udělování svatých svátostí nepoddávejme se vnějšímu rozruchu, nýbrž s největším klidem a vědomím, že se jedná o věčné věci, modleme se asi tyto modlitby:

Když kněz se modlí tyto modlitby, odpovídáme:

**℣. Adjutorium nostrum
in nomine Domini.**

**℞. Qui fecit coelum et
terram.**

**℣. Domine, exaudi ora-
tionem meam.**

**℞. Et clamor meus ad
te veniat.**

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

**Oremus: Exaudi nos,
Domine sancte, Pater
omnipotens, aeterne De-
us, et mittere digneris**

**K. Pomoc naše ve jmé-
nu Páně.**

**M. Jenž učinil nebe i
zemi.**

**K. Pane, vyslyš modlit-
bu mou.**

**M. A volání mé k tobě
přijď.**

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

**Modleme se: Vyslyš
nás, Hospodine svatý,
Otče všemohoucí, věč-
ný Bože, a rač seslati**

sanctum Angelum tuum
de coelis, qui custodiat,
foveat, protegat, visitet
atque defendat omnes
habitantes in hoc habi-
taculo. Per Christum,
Dominum nostrum.

R. Amen.

svatého anděla svého s
nebe, aby střežil, opat-
roval, chránil, navštívil
a bránil všechny, kteří
přebývají v tomto do-
mě. Skrze Krista, Pána
našeho.

M. Amen.

Kněz uděluje svátost pomazání těmito slovy:

»In nomine Patris et
Filii et Spiritus sancti,
exstinguatur in te om-
nis virtus diaboli per
impositionem manuum
nostrarum, et per invo-
cationem omnium san-
ctorum Angelorum,
Archangelorum, Patriar-
charum, Prophetarum,
Apostolorum, Marty-
rum, Confessorum, Vir-
ginum, atque omnium
simul Sanctorum. Amen.

Ve jménu Otce i Syna
i Ducha svatého, - za-
nikniž v tobě všeliký
vliv ducha zlého skrze
skládání rukou našich a
skrze vzývání všech
svatých Andělů, Arch-
andělů, Patriarchů, Pro-
roků, apoštolů, mučed-
níků, vyznavačů, panen
a všech svatých. Amen.

Potom maže oči, uši, nos, rty, ruce, nohy sv. ole-
jem, říkáje při každém mazání slova:

Per istam sanctam un-
ctionem et suam piissi-
mam misericordiam, in-
dulgeat tibi Dominus,

Pro toto svaté pomazá-
ní a své nejdobrotivější
milosrdenství odpustiž
tobě Pán, čímkoli jsi se

quidquid per visum, - provinil zrakem, - slu-
 auditum, - odoratum, - chem, - čichem, - chutí
 gustum et locutionem, - a řečí - dotekem, -
 tactum, - gressum, - de- chůzí.
 liquisti. Amen.

Není-li pro blízkost smrti času na pomazání vše-
 chna, maže kněz nemocného pouze na čele, říkáje:

<p>Per istam sanctam un- ctionem indulgeat tibi Dominus, quidquid deli- quisti. Amen.</p>	<p>Pro toto sv. pomazání odpustiž tobě Pán, čím- koli jsi se provinil. Amen.</p>
--	---

Potom, je-li nemocný ještě živ, doplní ostatní po-
 mazání.

Mezi svatým úkonem pomazání modleme se:

Pane Bože! Ty jsi skrze apoštola svého Jakuba
 pravil: Stůně-li kdo z vás, povolej k sobě kněží
 církve, ať se modlí nad ním, mažíce ho olejem ve
 jménu Páně; a modlitba víry uzdraví nemocného
 a ulehčí mu Pán, a jestliže je v hříších, budou
 jemu odpuštěny; posilni, prosíme, Spasiteli náš, mi-
 lostí Ducha svatého tohoto nemocného (této ne-
 mocné), zhoj jeho (její) rány, odpusť mu (jí)
 hříchy, zbav ho (ji) všech bolestí na těle i na
 duši a propůjč mu (jí) milostivě vnitřního i ze-
 vnějšího zdraví, aby přispěním milosrdenství tvé-
 ho uzdraven(a) a navrácen(a) byl(a) k dřívěj-
 ším povinnostem. Jenž s Otcem a Duchem svatým
 živ jsi a kraluješ Bůh na věky věkův. Amen.
 Modleme se. Shlédni, prosíme, Hospodine, na slu-

žebníka svého (služebnici svou), neduživostí hynoucího (hynoucí), a občerství duši, kterou jsi stvořil, aby se tímto utrpením polepšil(a) a vděčně poznal(a), že může nejen raniti, nýbrž i zhojiti. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Modleme se. Pane svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože! Mnohonásobnou dobrotou ochraňuješ své tvory, vlévaje na nemocné milost svého požehnání. Vyslyš milostivě vzývání jména svého, zbav služebníka (služebnici) svého (svou) nemoci, zdravím obdař, pozdvihni jej (ji) svou pravicí, posilni svou silou, ochraň svou mocí a navrať své Církev v žádoucím zdraví. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

SVÁTOST SVĚCENÍ KNĚŽSTVA

Kněžství Kristovo se svou účastí na Boží činnosti v díle spásy není pouhým právním titulem, nýbrž podstatnou účastí moci Ducha svatého na kněžství Kristově, takže kněz jest vnitřně osobností podstatně jinou, nežli laik, maje účast na Božím životě, nejen milostí posvěcující pro sebe, nýbrž i moc pro posvěcování lidských duší. Modlí-li se laik, modlí se a jest vyslýchán podle množství své svatosti a důvěry, žehná-li kněz a hlavně vyslovuje-li slova Svátosti, jedná v něm Kristus Pán a Církev. Kněžství tedy zprostředkuje nám cestu Boha k lidstvu, jak nejvíce vysvítá z prvního dílu této knihy. Proto jest kněžství i zájmem každého věřícího a tedy i povinností, aby se o kněze a za kněze modlil.

Modlitba o kněze

Veleknězi věčný, Ježíši Kriste, jediná a pravá Oběť, který sděluješ nám božský život svým vtělením a smrtí, shlédni na potřebu lidu svého a vzbud' v něm hojnou míru milostí povolání ke stavu kněžskému, aby dítky tvé neumíraly hladem a žízní, aby byly syceny pokrmem tvého slova a tvého těla. Ty sám jsi ten, který apoštoly a kněze volí a nikoliv lidé si volí tebe. Ty sám vidíš, že žeň je hojná, ale dělníků málo. Sešli tedy a vyvol dělníky pro vinici svou, aby ji pro tebe a pro její život věčný mohli štípati. Uděl nám to, ó Pane, na přímluvu přesvaté Matky tvé, která zplodila světu tebe, Kněze věčného. Amen.

Modlitba za duchovní pastýře

Pastýři dobrý, Pastýři věčný, všech pastýřů vzore nejsvětější, naplňuj duchem svým a silou kněze naše, aby v moci slova tvého a nikoliv ve strachu lidském hlásali nám tvé slovo svaté. Dej jim, Pane, proměnu života, aby zářili nám příkladem, nikoliv lidským, nýbrž tvým a jako pastýři dobří dávali plnost své lásky duším sobě svěřeným a vydávali své zdraví i svůj život za ovce tvé. Zbav je, Pane, vši ctižádostivosti, dej, ať nad nimi nevítězí slabá přirozenost, nýbrž milost tvá kněžská ať je tvoří vzorem, světlem a solí země. To vše, Pane, jim vyprošujeme pro touhu Srdce tvého, s jakou jsi žíznil po spáse duší na kříži a jakou touží Srdce tvé ve svatostánku po ní i nyní i vždycky. Amen.

SVÁTOST MANŽELSTVÍ

Ve výročí svého sňatku manželského i při sňatku, při němž jsme přítomni, nezapomínejme na svatost tohoto spojení, nýbrž vidouce je ve světle věčnosti, prosme, aby jeho účinky v nás i v jiných směřovaly k životu nadpřirozenému.

Shlédni, prosíme, Hospodine, na nás (tyto) služebníky své a stůj milostivě při zřízení, kterým chceš šířiti a udržovati pokolení lidské, aby ti, kteří podle vůle tvé se spojují, tvou pomocí byli zachováni. Skrze Krista, Pána našeho.

Zachovej, Pane, ve služebnících svých život duší, aby tělo nikdy jich nestrhlo do hříchu. Ty, jenž slabost lidskou znáš, a jenž si přeješ, abychom v ní stali se sebou silnými, dej sílu služebníkům svým, aby nesnížili velikost Svátosti manželské na úroveň hříchu. Ty, jenž znáš všechny obtíže, které potkají tyto manžely (nás), uděluj nám sílu z této Svátosti, abychom vše snášeli, i sebe navzájem, se stálým pohledem na život věčný. Dej, abychom zachovali vzájemnou věrnost, vychovali dítky pro tebe a jen poklad, tebou nám svěřený, který máme pro tebe vychovat, ať v nich spatrujeme. Posvěcuj, Pane, naše spojení, vyrovnávej naše rozdělení, potěšuj naše útrapy, ved' nás k sobě, abychom ve spojení svém viděli spojení duše své s tebou po celou věčnost. Amen.

II. CESTA ČLOVĚKA K BOHU

Posvěcený den

Bůh k nám přichází svou milostí, prýstící z jeho vtělení. Avšak »Bůh, který nás stvořil bez nás, nechtěl nás spasiti bez nás«. (Sv. Augustin.) Nekonečné moře milosti jest člověku získáno vykoupením Spasitelovým, ale každý člověk musí aspoň na tolik vyjít také na cestu vstříc Bohu, aby tyto milosti přijímal. Člověk pak přijímá milosti Boží, když sám odstraňuje jejich překážky - hřích, a když v modlitbě a konání dobrého vůli s Bohem spojuje. Jest tedy cestou k Bohu snaha, abychom činností duševní, duševními mohutnostmi, rozumem na Boha myslili a vůli po něm toužili, čili abychom vše v Bohu, Boha ve všem viděli a celý život vedli ve spojení s ním. K tomu pak vede modlitba, která vše posvěcuje a s Bohem spojuje nejvšednější práce.

A. CESTA S CÍRKVÍ SVATOU

(Liturgické modlitby)

RANNÍ MODLITBA CÍRKVE SVATÉ

(PRIMA = RANNÍ HODINA)

**Deus, in adiutorium me-
um intende.**

**Domine, ad adjuvan-
dum me festina.**

**Gloria Patri et Filio et
Spiritui Sancto, sicut
erat in principio et nunc
et semper et in saecula
saeculorum. Amen.**

Alleluja. (A Septuages-
sima ad Resurrectionem
dicitur: Laus tibi, Do-
mine, Rex aeternae glo-
riae.)

H y m n u s

Jam lucis orto sidere

Deum precemur

supplices,

Ut in diurnis actibus

Nos serves a nocentibus.

Linguam refraenans

temperet,

Ne litis horror insonet,

**Bože, ku pomoci mé
vzhlédni.**

Pane, pomoci mi prospěš.

**Sláva Otci i Synu i Du-
chu svatému, jakož by-
lo na počátku, nyní
i vždycky i na věky
věkův. Amen.**

Aleluja. (Od Devítíniku
do Velikonoc se říká
místo aleluja: Chvála
Tobě, Pane, králi věčné
slávy.)

H y m n a

Po hvězdy světla

východu

prosíme Boha pokorně,

by denní naše počiny

ráčil zachovat od viny.

Kéž vloží uzdu jazyku,

by nerozséval zlost a

svár:

Visum fovendo conté-
gat,
Ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima,
Absistat et vecordia:
Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas.

Ut cum dies absces-
serit,
Noctemque sors redu-
xerit,

Mundi per abstinén-
tiam

Ipsi canamus gloriam.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sae-
culum.

Amen.

Antiphona: Allelu-
ja.

Psalmus 53.

Deus, in nomine tuo
salvum me fac: et in
virtute tua judica me.

Deus, exaudi oratio-

kěž zrak přikryje
milostí,
aby nevnímal mar-
ností.

Záhyby srdce očistiž,
ať nechvěje jím vášni-
vost:

tělesné krotiž žádosti
pokrmu, pití, mírností.

A až den dojde k zá-
padu

a přiblíží se noci stín,
kěž čisti zdrženlivostí
pějeme slávu k jeho
cti.

Zněj Bohu Otci píseň
chval,
nyní i všechny po věky
a Synu jemu rovnému,
i Těšiteli svatému.

Amen.

Antifona: Aleluja.

Žalm 53.

Prosba za pomoc proti
nepřátelům.

Bože, jménem svým mi
pomoz, mocí svou dej
mi dojít práva.

Bože, vyslyš modlit-

nem meam: auribus
percipe verba oris
mei.

Quoniam alieni insur-
rexerunt adversum me,
et fortes quaesierunt
animam meam: et non
proposuerunt Deum an-
te conspectum suum.

Ecce enim Deus adju-
vat me: et Dominus
susceptor est animae
meae.

Averte mala inimicis
meis: et in veritate tua
disperde illos.

Voluntarie sacrificabo
tibi, et confitebor no-
mini tuo, Domine:
quoniam bonum est:

Quoniam ex omni tri-
bulatione eripuisti me:
et super inimicos meos
despexit oculus meus.

Gloria Patri et Filio,
et Spiritui Sancto. Si-
cut erat in principio,
et nunc, et semper,
et in saecula saeculo-
rum. Amen.

bu mou, popřej slu-
chu slovům úst mých.

Povstávajíť cizáci proti
mně, mocní mi o život
ukládají, nemají Boha
na zřeteli.

Avšak Bůh, hle, po-
mocník můj, Pán jest
ochráncem života mé-
ho.

Obrať zlo to na mé od-
půrce, podle své věr-
nosti je zahlad'!

Pak budu dávat ti
oběti dobrovolné, sla-
viti, Pane, jméno tvé
dobrotivé,

ježto mne z každé tísně
vytrhuješ, že mohu na
odpůrce vítězně hledět.

Sláva Otci, Synu
i Duchu svatému, ja-
kož bylo na počátku,
i nyní, i vždycky, až
na věky věkův. Amen.

Psalmus 118.

Beati immaculati in via:
qui ambulant in lege
Domini.

Beati, qui scrutantur
testimonia ejus: in to-
to corde exquirunt
eum.

Non enim qui operan-
tur iniquitatem, in viis
ejus ambulaverunt.

Tu mandasti mandata
tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viae
meae, ad custodiendas
justificationes tuas!

Tunc non confundar,
cum perspexero in
omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in di-
rectione cordis: in eo
quod didici judicia justi-
tiae tuae.

Justificationes tuas cu-
stodiam: non me de-

Žalm 118.

Chvála zjeveného nábo-
ženství starozákonného.

Blahoslavení bezúhon-
ných mravů, kteří cho-
dí v zákoně Hospodi-
nově.

Blaze těm, kteří myslí
na jeho zjevení, a
kteří celým srdcem
hledají ho.

Nebo kdož dopouštějí
se nepravosti, po ces-
tách jeho nekráčejí.

Ty jsi udělal příká-
zání svoje, aby bedli-
vě jich bylo dbáno.

Ó, by řízeny byly cesty
moje k tomu, abych
šetřil ustanovení tvých!

Tehdy nebude mi
hanbiti se, budu - li
hledět si všech pří-
kazů tvých.

Budu ti děkovat v u-
přímnosti srdce, na-
učím-li se spravedlivým
tvým soudům.

Ustanovení tvá chci
zachovávat, docela

relinquas usquequa-
que.

In quo corrigit ado-
lescentior viam suam?
in custodiendo sermo-
nes tuos.

In toto corde meo
exquisivi te: ne re-
pellas me a mandatis
tuis.

In corde meo abscondi
eloquia tua: ut non pec-
cem tibi.

Benedictus es, Domi-
ne: doce me justifica-
tiones tuas.

In labiis meis, pronun-
tiavi omnia judicia oris
tui.

In via testimonio-
rum tuorum delecta-
tus sum, sicut in
omnibus divitiis.

In mandatis tuis exerce-
bor: et considerabo vias
tuas.

In justificationibus tuis
meditabor: non obli-
viscar sermones tuos.

Gloria Patri et Filio

mne tedy neopouštěj!

Jak se zachová jinoch
na cestě pravé? Bude-li
chovati se podle tvých
řečí.

Celým srdcem vyhle-
dávám tebe; nedo-
pusť, bych se vzdálil
od tvých příkazů.

Ve svém srdci ukrývám
výroky tvé, abych se
neprohřešil proti tobě.

Požehnaný budiž, Hos-
podine; vyučuj mne
ustanovením svým.

Svéma rtoma ohlašuji
vše, co tvá ústa usou-
dila.

Z cesty zjevení tvých
raduji se, jako z veš-
kerého bohatství.

Ve tvých příkazech se
cvičím, a mám na zře-
teli tvé stezky.

O tvých ustanoveních
rozjímám, nezapomí-
nám tvých řečí.

Sláva Otci i Synu i Du-

et Spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

Psalmus 118, ii

Retribue servo tuo, vivifica me: et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, in omni tempore.

Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium, et contemptum: quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur: servus autem

chu svatému, jakož bylo na počátku, i nyní, i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Žalm 118, ii

Milost dej služebníku svému, bych živ byl, abych zachovával slova tvoje.

Otevři mi oči, abych patřil na podivuhodnosti zákona tvého.

Cizincem jsem na této zemi; neskrývej přede mnou tvých příkazů.

Prahne duše moje dychtivostí po tvých ustanoveních každou dobu.

Káráš lidi pyšné, zlořečené, kteří se uchylují od tvých příkazů.

Odejmi ode mne pohanu a potupu, neboť zjevení tvá vyhledávám.

Byť na mne ve schůzi knížata se smlouvala;

tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est: et consilium meum justificationes tuae.

Adhaesit pavimento anima mea: vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me: doce me / justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea prae taedio: confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me: et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.

Adhaesi testimoniis tuis, Domine: noli me confundere.

sluha tvůj cvičí se ve tvých ustanoveních.

Vždyť tvá zjevení jsou mým rozjímáním, a mými rádci ustanovení tvá.

Přilnula ku prachu má duše; obživ mne podle slova svého.

Cesty své ti ohlašuji a slýcháš mne; vyučuj mne ustanovením svým.

Cestu rozkazů svých ukazuj mi, neboť uvažuji o tvých dívech.

Umdlévá má duše roztrpčením; rač mne posilnití slovy svými.

Cestu nepravosti ode mne odvráť, a mne zákonem svým omilostni.

Cestu pravdivosti jsem si zvolil, na tvá práva nezapomínám.

Lnu k tomu, co jsi zjevil, Hospodine; nedopouštěj, abych zahanben byl.

Viam mandatorum
tuorum cucurri, cum
dilatasti cor meum.

Gloria Patri et Filio, et
Spiritui Sancto. Sicut
erat in principio, et
nunc, et semper, et in
saecula saeculorum.

Amen.

Capitulum

Regi saeculorum, im-
mortali et invisibili, soli
Deo honor et gloria
in saecula saeculorum.

Amen.

Deo gratias!

Responsorium

Christe, Fili Dei vivi,
miserere nobis.

Christe, Fili Dei vivi,
miserere nobis.

Qui sedes ad dexteram
Patris, miserere nobis.

Gloria Patri et Filio
et Spiritui sancto.

Po cestě tvých při-
kázání běžím, neb ty
uvolňuješ mému srdci.

Sláva Otci i Synu i Du-
chu svatému, jakož by-
lo na počátku, i nyní,
i vždycky, až na věky
věkův.

Amen.

Kapitola

Králi věků, nesmrtelné-
mu a neviditelnému, je-
dinému Bohu, čest a
sláva na věky věkův.

Amen.

Bohu díky!

Střídavé modlitby

Kriste, Synu Boha živé-
ho, smiluj se nad námi!

Kriste, Synu Boha ži-
vého, smiluj se nad
námi!

Jenž sedíš po pravici
Otce, smiluj se nad
námi!

Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,

Christe, Fili Dei vivi,
miserere nobis.

Exsurge, Christe, ad-
juva nos,
et libera nos propter
nomen tuum.

Domine, exaudi ora-
tionem meam,
et clamor meus ad te
veniat.

O r e m u s .

Domine, Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti, tua nos hodie salva virtute, ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationem et opera.

Per Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti, Deus, per

Kriste, Synu Boha živého, smiluj se nad námi.

Povstaň, Kriste, pomozíš nám,
a spas nás pro jméno své.

Pane, vyslyš mou modlitbu,
a volání mé přijď k tobě.

M o d l e m e s e :

Pane, Bože všemohoucí, jenž jsi nás přivedl na počátek tohoto dne, pomocí svou nás dnes chraň, abychom se neuchýlili v tomto dni ke hříchu, nýbrž aby směřovaly naše řeči, myšlenky a skutky vždy k tomu, co jest spravedlivé před tebou.

Pro Pána našeho Ježíše Krista, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě s Duchem svatým, Bůh

omnia saecula saeculorum. Amen.

Domine, exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat.

Benedicamus Domino.
Deo gratias.

(Zde se doporučuje přečísti si nějaký krátký životopis světce, jehož svátek se toho dne slaví.)

Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus.

Sancta Maria et omnes sancti intercedant pro nobis ad Dominum, ut nos mereamur ab eo adjuvari et salvari, qui vivit et regnat in saecula saeculorum. Amen.

℣. Deus, in adiutorium meum intende.

℞. Domine, ad adjuvandum me festina.

(Et dicitur ter; ultimo additur.)

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio et nunc

po všechny věky věkův. Amen.

Pane, vyslyš mou modlitbu, a volání mé přijď k tobě.

Dobrořečme Hospodinu!
Bohu díky!

Drahocenná jest před tváří Páně smrt jeho svatých.

Svatá Maria a všichni svatí, přimlouvejtež se za nás u Pána, abychom si zasloužili od něho pomoci a spásy, jenž žije a kraluje na věky věkův. Amen.

℣. Bože ku pomoci mé vzhlédni.

℞. Pane, pomoci mi prospěš.

(Říká se třikrát; potom se přidává.)

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému. Jakož bylo na počátku, i nyní,

et semper et in saecula
saeculorum. Amen.

Kyrie, eleison. Christe,
eleison. Kyrie, eleison.

Pater noster . . .

℣. Et ne nos inducas
in tentationem.

℞. Sed libera nos a
malo.

℣. Respice in servos
tuos, Domine, et in ope-
ra tua et dirige filios
eorum.

℞. Et sit splendor Do-
mini, Dei nostri, super
nos et opera manuum
nostrarum dirige super
nos, et opus manuum
nostrarum dirige.

℣. Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.

℞. Sicut erat in princi-
pio et nunc et semper
et in saecula saeculo-
rum. Amen.

O r e m u s.

Dirigere et sanctificare,
regere et gubernare,
dignare, Domine Deus,

i vždycky, i na věky
věkův. Amen.

Pane, smiluj se. Kriste,
smiluj se. Pane, smi-
luj se.

Otče náš . . .

℣. A neuvod' nás v po-
kušení.

℞. Ale zbav nás od
zlého.

℣. Shlédni na služební-
ky své, Pane, a na díla
svá a říd' syny jejich.

℞. A budiž světlo Hos-
podina Boha našeho
nad námi, a říd' díla
rukou našich nad nás,
a díla rukou našich říd'.

℣. Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému.

℞. Jakož bylo na po-
čátku i nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

M o d l e m e s e:

Račiž, Pane Bože, krá-
li nebes a země, dneš-
ního dne srdce i těla

Rex coeli et terrae, hodie corda et corpora nostra, sensus, sermone et actus nostros in lege tua et in operibus mandatorum tuorum: ut hic et in aeternum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereamur, Salvator mundi: qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

℣. Jube, Domine, benedicere.

Benedictio

Dies et actus nostros in sua pace disponat Dominus omnipotens. Amen.

Lectio brevis

2. Thes. 3, 5.

Dominus autem dirigat corda et corpora nostra in caritate Dei et patientia Christi. Tu autem, Domine, miserere nobis. R̄. Deo gratias.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

naše, city, řeči a skutky v zákoně svém a v práci podle přikázání tvých řídití a posvěcovati, věsti a spravovati: abychom nyní i na věky s tvou pomocí zasloužili si býti spaseni a osvobozeni, Spasiteli světa, jenž žiješ a králuješ na věky věkův. Amen.

℣. Uděl, Hospodine, svého požehnání.

Požehnání

Denní práce naše uspořádej ve svém pokoji Hospodin všemohoucí. Amen.

Krátké čtení

2. Thes. 3, 5.

Pán pak řidiž srdce vaše k lásce Boží a k trpělivosti Kristově. Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

R̄. Bohu díky.

℣. Pomoc naše ve jménu Páně.

R_ę. Qui fecit coelum et terram.

Dominus nos benedicat et ab omni malo defendat et ad vitam perducat aeternam. Et fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace. Amen.

R_ę. Jenž stvořil nebe i zemi.

Hospodin nás požehnej a ode všeho zlého chraň a k životu věčnému přived'. Duše pak zemřelých pro milosrdenství Boží odpočínej v pokoji. Amen.

VEČERNÍ MODLITBA CÍRKVE SVATÉ
(KOMPLETÁŘ — ČILI VEČERNÍ HODINA)

R_y. Jube, Domine, benedicere!

Benedictio

Noctem quietam et finem perfectum concedat nobis Dominus omnipotens.

R_y. Amen.

Lectio brevis

1. Petr. 5. 8. 9.

Fratres: Sobrii estote et vigilate; quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit, quaerens quem devoret: cui resistite fortes in fide. Tu autem, Domine, miserere nobis.

R_y. Deo gratias.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R_y. Qui fecit coelum et terram.

Pater noster (secreto).

Confiteor Deo omni-

R_y. Rač, Pane, požehnatí!

Požehnání.

Pokojné noci a šťastného konce uděl nám všemohoucí Hospodin.

R_y. Amen.

Krátké čtení

1. Petr. 5. 8. 9.

Bratři, střízliví buďte a bděte, neboť protivník váš, ďábel, obchází jako lev řvoucí, hledaje, koho by pohltil. Jemu odpírejte, silni jsouce ve víře. Ty pak, ó Pane, smiluj se nad námi.

R_y. Bohu díky.

℣. Pomoc naše ve jménu Páně.

R_y. Jenž učinil nebe i zemi.

Otče náš (tiše).

Vyznávám se Bohu

potenti, beatae Mariae
semper Virgini, beato
Michaeli Archangelo,
beato Joanni Baptistae,
sanctis Apostolis Petro
et Paulo, omnibus Sanctis,
et vobis, fratres,
quia peccavi nimis cogitatione,
verbo et opere: mea culpa,
mea culpa, mea maxima culpa.
Ideo precor beatam Mariam
semper Virginem, beatum
Michaelem Archangelum,
beatum Joannem Baptistam,
sanctos Apostolos Petrum
et Paulum, omnes Sanctos
et vos, fratres, orare pro me
ad Dominum Deum nostrum.

(Zpytujme svědomí.)

R_č. Misereatur nostri
omnipotens Deus, et dimissis
peccatis nostris perducatur
nos ad vitam aeternam.

R_č. Amen.

Indulgentiam, absolutio-
nem et remissionem pec-

všemohoucímú, blahoslavené
Marii, vždy Panně, svatému
Michaeli Archandělu, svatému
Janu Křtiteli, svatým Apoštolům
Petru a Pavlu, všem Svatým
a vám, bratří, že jsem zhřešil
převelice myšlením, slovy
a skutky, svou vinou, svou
vinou, svou převelikou vinou!
Proto prosím blahoslavenou
Marii, vždy Pannu, svatého
Michaela Archanděla, svatého
Jana Křtitele, svaté Apoštoly
Petra a Pavla, všechny svaté
a vás, bratří, orodujte za mne
u Pána Boha našeho.

R_č. Smilujž se nad námi
všemohoucí Bůh a odpustě
hříchy naše, uveď nás do
života věčného.

R_č. Amen.

Prominutí, rozhřešení a
odpuštění hříchů našich

catorum nostrorum tri-
buat nobis omnipotens
et misericors Dominus.

R_ę. Amen.

Ů. *Converte nos Deus
salutaris noster.*

R_ę. *Et averte iram tuam
a nobis.*

*Deus, in adjutorium
meum intende.*

R_ę. *Domine, ad adjuvan-
dum me festina. Gloria
Patri et Filio et Spiritui
Sancto. Sicut erat in
principio, et nunc, et
semper, et in saecula
saeculorum. Amen. Alle-
luja.*

*Antiphona: Misere-
re.*

Psalmus 4.

*Cum invocarem, exau-
divit me Deus justitiae
meae: * in tribulatione
dilatasti mihi.*

*Miserere mei, * et ex-
audi orationem meam.*

*Filii hominum usquequo
gravi corde? * ut quid*

*necht' udělí nám vše-
mohoucí a milosrdný
Hospodin.*

R_ę. Amen.

Ů. *Obrat' nás, ó Bože,
spáso naše!*

R_ę. *A odvrat' hněv svůj
od nás!*

*Bože, ku pomoci mé
vzhlédni!*

R_ę. *Pane, na pomoc mi
přispěj. Sláva Otci i Sy-
nu i Duchu svatému.
Jakož bylo na počátku,
i nyní i vždycky, a na
věky věkův. Amen.
Aleluja.*

Antifona: Smiluj se.

Žalm 4.

*Když jsem volal, vy-
slyšel mne Bůh, jenž
chrání moje právo; *
v soužení jsi uvolnil mi;*

*Slituj se nade mnou
* a vyslyš modlitbu
mou.*

*Pokolení mužů, jak
dlouho budete zatvrze-*

diligitis vanitatem, et
quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam
mirificavit Dominus
sanctum suum: * Do-
minus exaudiet me,
cum clamavero ad
eum.

Irascimini et nolite pec-
care; † quae dicitis in
cordibus vestris, * in
cubilibus vestris com-
pungimini.

Sacrificate sacrificium
justitiae; † et sperate
in Domino. * Multi
dicunt: Quis ostendit
nobis bona?

Signatum est super nos
lumen vultus tui Do-
mine: * dedisti laetitiam
in corde meo.

A fructu frumenti,
vini, et olei sui, *
multiplicati sunt.

In pace in idipsum *
dormiam et requiescam.

lého srdce? * Proč má-
te zálibu ve věcech
marných, a proč honíte
se za lží?

Vězte přece, že po-
divuhodně omilostnil
Hospodin svatého
svého. * Hospodin
mne vyslyší, když
volati k němu budu.

Jste-li roztrpčeni, ne-
hřešte! † Čím se v mysli
své zabýváte, * toho na
svých ložích želte.

Obětujte oběť, jak se
sluší, † a mějte dů-
věru v Hospodina. *
Mnozí praví: Kdo
nám dopomůže k bla-
hu?

Vznáší se nad námi jas
tvé tváře, Hospodine, *
udělil jsi srdci mému
radost.

Zbohatli plodem *
obilí, vína i oleje.

Klidně zároveň uložím
se * a také budu spáti;

Quoniam tu Domine
singulariter in spe *
constituisti me.

Gloria Patri...

Psalmus 90.

Qui habitat in adjutorio
Altissimi, * in prote-
ctione Dei coeli com-
morabitur.

Dicet Domino: Sus-
ceptor meus es tu,
et refugium meum: *
Deus meus sperabo
in eum.

Quoniam ipse liberavit
me de laqueo venanti-
um: * et a verbo aspero.

Scapulis suis obum-
brabit tibi: * et sub
pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te
veritas ejus: * non ti-
mebis a timore nocturno:

A sagitta volante in
die; † a negotio per-
ambulante in tene-
bris; * ab incursu et
daemonio meridiano.

Neboť ty, Pane, ty
sám se staráš, * aby
sídlo mé bezpečně
bylo.

Sláva Otci...

Žalm 90.

Kdo pod záštitou Nej-
vyššího přebývá, * bez-
pečně pod ochranou
Boha nebes odpočívá.

Říká Pánu: tys
obránce můj a úto-
čiště mé. * Bůh můj,
v něhož naději svou
skládám.

Neboť on vysvobodí
mne z osidla lovců, *
od slova, které přináší
zkázu.

Plecemi svými zastí-
ní tě, * pod křídly
jeho najdeš útočiště.
Štítem obestře tě věr-
nost jeho. * Nebudeš se
báti hrůzy noční.

Ani střely létající ve
dne, † ani čeho, co se
plíží za tmy, * ani
útoků zloducha o po-
lednách.

Cadent a latere tuo mille; † et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea; * Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te; * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me spe-

Padne jich po boku tvém tisíc, † deset tisíc po pravici tvé, * ale k tobě se nepřiblíží.

Ty jen na své oči to budeš vidět, * na odplatu hříšníků budeš patřit.

Tys zajisté naděje má, Hospodine. * Svrchovaného jsi učinil svým útočištěm:

Nepřihodí se nic zlého tobě, * rána se nepřiblíží k tvému stánku.

Neboť andělům svým o tobě kázal, * aby tě ostříhali na všech tvých cestách.

Na ruktou budou tebe nosit, * abys nezahladil o kámen svou nohou.

Po zmiji a bazilišku budeš chodit, * šlapat budeš po lvu i po draku.

Protože lne ke mně,

ravit, liberabo eum: *
protegam eum, quoniam
cognovit nomen
meum.

Clamabit ad me, et ego
exaudiam eum; † cum
ipso sum in tribulatione:
* eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine dierum
replebo eum: * et ostendam illi salutare
meum.

Gloria Patri...

Psalmus 133.

Ecce nunc benedicite
Dominum, * omnes servi
Domini:

Qui statis in domo
Domini; * in atriis
domus Dei nostri.

In noctibus extollite
manus vestras in sancta: *
et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus
ex Sion, * qui fecit
coelum et terram.

Gloria Patri...

Antiph.: Miserere mi-

vysvobodím ho, *
ochráním ho, ježto
zná mé jméno.

Vzývá mne, i slyším
ho, † jsem při něm
v tísní, * vytrhuji ho a
oslavuji.

Dlouhého věku do
syta mu dávám * a
svou spásu popřávám
mu vidět.

Sláva Otci...

Žalm 133.

Nuže, teď oslavujte
Hospodina, * všichni
služebníci Páně.

Kteří stáváte v Hos-
podinově domě; *
v nádvořích domu
našeho Boha.

V noci zdvíhejte ruce
své ke svatyni, * oslavu-
jíte Hospodina!

Se Sionu žehnej tobě
Hospodin, * který
učinil nebe i zemi!

Sláva Otci...

Antif.: Smiluj se nade

hi, Domine, et exaudi
orationem meam.

Hymnus

Te lucis ante terminum,
Rerum Creator, posci-
mus,
Ut pro tua clementia
Sis praesul ad custo-
diam.

Procul recedant somnia,
Et noctium phantas-
mata:
Hostemque nostrum
comprime,
Ne pollutantur corpora.
Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
cum Spiritu Paraclito
regnans per omne sae-
culum. Amen.

Capitulum

Jerem. 14, 9.

Tu autem in nobis es,
Domine; † et nomen
sanctum tuum invoca-

mnou, Pane, a vyslyš
mou modlitbu.

Hymna

Než světla denní zhasne
jas,
Tě, Tvůrce světa, pro-
síme,
Bys chránil nás v své
dobrotě
A byl nám strážnou
záštitou.

Ať prchnou pryč v dál
přísné sny
I noci temné preludy.
A zažeň d'ábla, bez
skvrny
Ať těla naše zůstanou.
Dejž nám to, Otče Dob-
roty,
a Otce Synu jediný,
s Duchem svatým - Tě-
šitelem,
jenž vládneš po všechny
věky. Amen.

Kapitola

Jerem. 14, 9.

Tys přec, ó Pane, me-
zi námi. † A nad námi
jest vzýváno tvé jméno

tum est super nos: *
ne derelinquas nos, Do-
mine, Deus noster.

R_ę. Deo gratias.

Ů. In manus tuas, Do-
mine, commendo spiri-
tum meum.

R_ę. In manus tuas, Do-
mine, commendo spiri-
tum meum.

Ů. Redemisti nos, Do-
mine, Deus veritatis.

R_ę. Commendo spiritum
meum.

Ů. Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.

R_ę. In manus tuas, Do-
mine, commendo spiri-
tum meum.

Ů. Custodi nos, Domi-
ne, ut pupillam oculi.

R_ę. Sub umbra alarum
tuarum protege nos.

A n t i p h.: Salva nos.
Canticum Simeonis.

Nunc dimittis servum
tuum, Domine, - secun-
dum verbum tuum in
pace.

svaté. * Neopouštěj nás,
Pane, Bože náš.

R_ę. Bohu díky.

Ů. V ruce tvé, Pane,
poroučím ducha svého.

R_ę. V ruce tvé, Pane,
poroučím ducha svého.

Ů. Vykoupil jsi nás,
Pane, Bože pravý.

R_ę. Poroučím ducha své-
ho.

Ů. Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému.

R_ę. V ruce tvé, Pane,
poroučím ducha svého.

Ů. Chraň nás, Pane,
jako zřítelnici oka.

R_ę. Ve stínu perutí svých
nás ochraňuj.

A n t i f.: Chraň nás.
Zpěv Simeonův.

Nyní propouštíš, Pane,
služebníka svého v po-
koji, podle slibu svého,
neboť spatřily oči mé -
Spásu tvou,

Qui viderunt oculi mei
- salutare tuum.

Quod parasti - ante fa-
ciem omnium populo-
rum,

lumen ad revelationem
gentium - et gloriam
plebis tuae Israel.

Gloria Patri.

Antiph.: Salva nos,
Domine, vigilantes, cu-
stodi nos dormientes, ut
vigilemus cum Christo
et requiescamus in pace.

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Visita, quaesumus, Do-
mine, habitationem
istam, et omnes insidias
inimici ab ea longe re-
pelle: * Angeli tui san-
cti habitent in ea, qui
nos in pace custodiant;
† et benedictio tua sit
super nos semper. Per
Dominum nostrum Je-
sum Christum, Filium

kterou jsi připravil před
tváří všech národů,
aby byla světlem k o-
svícení národů - a ke
slávě lidu tvého vyvo-
leného.

Sláva Otci.

Antif.: Chraň nás,
Pane, když bdíme, ostří-
hej nás, když spíme,
abychom bděli s Kris-
tem a odpočívali v po-
koji.

℣. Pán s vámi.

℞. I s duchem tvým.

Modleme se:

Navštiv, prosíme, Pane,
příbytek tento a vzdal
od něho všechny nástra-
hy nepřitele. Andělové
svatí tvoji, kteří by nás
v pokoji ostříhali, necht'
v něm přebývají, a po-
žehnání tvé buď po-
vždy s námi. Skrze Pá-
na našeho Ježíše Kris-
ta, Syna tvého, jenž

tuum, qui tecum vivit
et regnat in unitate
Spiritus sancti Deus,
per omnia saecula sae-
culorum.

R_ę. Amen.

Ů. Dominus vobiscum.

R_ę. Et cum spiritu tuo.

Ů. Benedicamus Domi-
no.

R_ę. Deo gratias.

Benedictio

Benedicat et custodiat
nos omnipotens et mi-
sericors Dominus, Pater
et Filius † et Spiritus
sanctus.

R_ę. Amen.

s tebou živ jest a kra-
luje v jednotě Ducha
svatého Bůh, na věky
věkův.

R_ę. Amen.

Ů. Pán s vámi.

R_ę. I s duchem tvým.

Ů. Dobrořečme Pánu.

R_ę. Bohu díky.

Požehnání

Požehnej a ostříhej nás
všemohoucí a milosrdný
Pán, Otec, Syn † i Duch
svatý.

R_ę. Amen.

Anděl Páně

Modlitba k uctění vtělení Syna Božího

1. Anděl Páně zvěstoval Panně Marii a ona počala z Ducha svatého. - Zdrávas Maria ...

2. I řekla Maria: Až, já dívka Páně, staniž mi se podle slova tvého. - Zdrávas Maria ...

3. A Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi. - Zdrávas Maria ...

℣. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko.

℞. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se:

Milost svou, prosíme, Pane, rač v mysli naše vlíti, abychom, kteří jsme andělem zvěstujícím vtělení Krista, Syna tvého, poznali, umučením jeho a křížem k slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

(Večer se přidává za duše v očištění):

Otčenáš. Zdrávas Maria.

Odpustky 10 let po každé, když se při zvonění modlíme »Anděl Páně« i se třemi Zdrávasy kleče (v sobotu večer a v neděli a v době velikonoční stoje). - K získání odpustků nepožadují se příslušné veršiky a modlitba, nýbrž stačí pětkrát Zdrávas Maria, nezná-li modlitby »Anděl Páně«.

Raduj se, nebes Královno,
modlíme se po celou dobu velikonoční místo Anděl Páně, vždycky stojíce.

Raduj se, nebes Královno, - aleluja,
Neboť ten, jehož jsi nositi zasloužila, - aleluja,
Vstal z mrtvých, jak byl pravil, - aleluja.
Pros za nás Boha, - aleluja!
Ř. Raduj se a plesej, Panno Maria, - aleluja,
Ř. Neboť vstal vpravdě Pán z mrtvých - aleluja.
Modleme se: Bože, který jsi vzkříšením Syna svého, Pána našeho Ježíše Krista, svět potěšiti ráčil: uděl nám, prosíme tebe, abychom na přímluvu Rodičky jeho, Panny Marie, radostí života věčného dosáhli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen. (Večer za duše v očištění. Otčenáš, Zdrávas a Odpočinutí věčné.)

Stolní modlitby

Před jídlem

Antifona: Oči všech doufají v tebe, Hospodine, a ty jim dáváš pokrm v čas příhodný. Otvíráš ruku svou, a naplňuješ všelikého živočicha požehnáním. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, nyní i vždycky až na věky věkův. Amen.

Pane, smiluj se nad námi. Kriste, smiluj se nad námi - Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš... a neuvod' nás v pokušení.

Odp.: Ale zbav nás od zlého.

Modleme se: Požehnej, Pane, nás i tyto dary své, které chceme z tvé štědrosti požívat, skrze Krista, Pána našeho. Amen.

P o j í d l e

Antifona: Pane, ať chválí tě všechna tvá díla a tvoji svatí ať velebí tě.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, nyní i vždycky až na věky věkův. Amen.

Děkujeme tobě, všemohoucí Bože, za všechna dobrodiní tvá, jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Ž a l m 116.

Chvalte Hospodina všichni národové: * vychvalujte ho všichni lidé.

Neb mocně nad námi vznáší se jeho milost, * věrnost Hospodinova trvá na věky.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož byla na počátku, nyní i vždycky až na věky věkův. Amen.

Pane, smiluj se nad námi, Kriste, smiluj se nad námi. Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš... a neuvod' nás v pokušení.

Odp.: Ale zbav nás od zlého. Amen.

Račiz odplatiti, Pane, všem nám dobře činícím pro jméno své životem věčným. Amen.

Dobrořečme Pánu. - Odp.: Bohu díky.

Duše všech věrných zemřelých pro Boží milosrdenství odpočiňtež v pokoji.

Amen.

O Narození Páně až do večere vigilie Zjevení se říká místo Antifony před jídlom: Oči všech, - antifona:

Před jídlem

Slovo tělem učiněno jest, Aleluja,
a přebývalo mezi námi, Aleluja.

Po jídle

Oznámil nám Hospodin, Aleluja
spasení své, Aleluja.

O Zjevení Páně a po celou oktávu:

Před jídlem

Králové z Tharsu a ostrovy dary přinesou, Ale-
luja,

Králové Arabští a ze Sáby oběti přivedou, Aleluja.

Po jídle

Všichni ze Sáby přijdou, Aleluja,
Přinášejíce zlato a kadidlo, Aleluja.

O vzkříšení Páně a po celou oktávu:

Před jídlem i po jídle

Tento jest den, který učinil Pán, Aleluja -
Plesejme a veselme se v něm, Aleluja.

O Nanebevstoupení Páně až do vigilie
Svatodušní:

Před jídlem

Vystoupil Bůh za jáсотu, Aleluja
a Pán za zvuku trouby, Aleluja.

Po jídle

Kristus vstupuje na nebesa, Aleluja,
odvedl s sebou zajatce, Aleluja.

O Hodu Božím svatodušním a po celou oktávu:

Před jídlem

Duch Páně naplnil okrsek zemský, Aleluja.

A tím, že vše obsahuje, jest mu znám každý hlas, Aleluja.

Po jídle

Naplňeni jsou všichni Duchem svatým, Aleluja, a počali mluvit různými jazyky, Aleluja.

Itinerarium - Modlitby před cestou

Modlí-li se někdo sám, říká se v čísle jednotném

Antiphona: In viam pacis.

Canticum Zachariae: Benedictus Dominus Deus Israël, * quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suae:

Et erexit cornu salutis nobis: * in domo David, pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a saeculo sunt prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium, qui oderunt nos:

Antifona: Na cestu pokoje.

Zpěv Zachariá š ů v: Požehnán (buď) Hospodin, Bůh izraelský, * že vzhlédl a vykoupení zjednal lidu svému.

A že vzbudil nám mocnou spásu * v domě Davida, služebníka svého. Jakož byl mluvil ústy svatých * proroků svých odvěkých.

Spásu od nepřátel našich * a z ruky všech, kteří nás nenávidí.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham, patrem nostrum: * daturum se nobis:

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.

In sanctitate, et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis: * praeibis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum:

Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris et in umbra mor-

Aby učinil milosrdenství s našimi otci * a byl pamětliv svaté úmluvy své.

Přísahy to, kterou přísahal Abrahamovi, našemu otci, * že nám dá,

Abychom vysvobozeni z rukou nepřátel svých * beze strachu sloužili jemu.

Ve svatosti a spravedlnosti před ním * po všechny dny své.

A ty pak, dítko, prorokem Nejvyššího slouti budeš, * neboť předejdeš před Pánem připravovat cesty jeho.

Abys dal lidu jeho známost o spáse * odpuštěním hříchů jejich.

Pro srdečné milosrdenství Boha našeho, * ve kterém vzhlédl na nás vycházející z výsostí.

Aby posvětil těm, kteří jsou ve tmě a stínu

tis sedent: * ad dirigen-
dos pedes nostros in
viam pacis.

Gloria Patri et Filio, *
et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio,
et nunc, et semper, * et
in saecula saeculorum.
Amen.

A n t. In viam pacis et
prosperitatis dirigat nos
omnipotens et miseri-
cors Dominus, et An-
gelus Raphael comite-
tur nobiscum in via; ut
cum pace, salute et gau-
dio revertamur ad pro-
pria.

Kyrie, eleison, Christe,
eleison, Kyrie, eleison.

Pater noster secreto us-
que ad

℣. Et ne nos inducas
in tentationem.

℞. Sed libera nos a
malo.

℣. Salvos fac servos
tuos.

smrti, * aby řídil nohy
naše na cestu pokoje.

Sláva Otci i Synu *
i Duchu svatému.

Jakož bylo na počátku,
i nyní, i vždycky * i na
věky věkův. Amen.

A n t i f. Na cestu po-
koje a zdaru řidiž nás
všemohoucí a milosrd-
ný Pán, a Anděl Rafael
provázejž nás na ces-
tě; abychom se v pokoji,
zdraví a radosti domů
navrátili.

Pane, smiluj se nad ná-
mi. Kriste, smiluj se
nad námi.

Otče náš tiše až po

℣. A neuvod' nás v po-
kušení.

℞. Ale zbav nás od
zlého.

℣. Spasiž služebníky
své.

R_q. Deus meus, sperantes in te.

℣. Mitte nobis, Domine, auxilium de sancto.

R_q. Et de Sion tuere nos.

℣. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis.

R_q. A facie inimici.

℣. Nihil proficiat inimicus in nobis.

R_q. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

℣. Benedictus Dominus die quotidie.

R_q. Prosperum iter faciat nobis Deus salutarium nostrorum.

℣. Vias tuas, Domine, demonstra nobis.

R_q. Et semitas tuas edoce nos.

℣. Utinam dirigantur viae nostrae.

R_q. Ad custodiendas justificationes tuas.

℣. Erunt prava in directa.

R_q. Bože můj, doufající v tebe.

℣. Sešli nám, Pane, pomoc ze svatyně.

R_q. A se Sionu ostříhej nás.

℣. Budiž nám, Pane, věží mocnou.

R_q. Před tváří nepřítele.

℣. Nic neprospěvej nepřítel nad námi.

R_q. A syn nepravosti neuškodiž nám.

℣. Buď chválen Hospodin každodenně.

R_q. Učiň šťastnou naši cestu Bůh spásy naší.

℣. Ukaž nám cesty své, ó Pane.

R_q. A stezkám svým vyuč nás.

℣. Kéz jsou řízeny cesty naše.

R_q. K ostříhání přikázání tvých.

℣. Budou místa křivá přímými.

R. Et aspera in vias planas.

V. Angelis suis mandavit de te.

R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

O r a t i o

O r e m u s.

Deus, qui filios Israëli per maris medium sicco vestigio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti: tribue nobis, quaesumus iter prosperum tempusque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto comite, ad eum quo pergimus locum, ac demum ad aeternae salutis portum pervenire feliciter valeamus.

Deus, qui Abraham pu-

R. A místa drsná cestami rovnými.

V. Andělům svým přikázal o tobě.

R. Aby tě ostríhali na všech cestách tvých.

V. Pane, vyslyš modlitbu mou.

R. A volání mé k tobě přijď.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

M o d l i t b a

M o d l e m e s e:

Bože, jenž jsi provedl syny izraelské suchou nohou středem moře, a jenž jsi třem mudrcům cestu k sobě pomocí hvězdy otevřel, dej nám, prosíme, cestu bezpečnou a příznivé počasí, abychom v průvodu tvého svatého Anděla šťastně dosíci mohli toho místa, k němuž spějeme a konečně přistavu věčné spásy.

Bože, který jsi Abraha-

erum tuum, de Ur Chal-
deorum eductum, per
omnes suae peregrina-
tionis vias illaesum cu-
stodisti; quaesumus, ut
nos famulos tuos custo-
dire digneris: esto no-
bis, Domine, in procin-
ctu suffragium, in via
solatium, in aestu um-
braculum, in pluvia et
frigore tegumentum, in
lassitudine vehiculum, in
adversitate praesidium,
in lubrico baculus, in
naufragio portus; ut, te
duce, quo tendimus, pro-
spere perveniamus, et
demum incolumes ad
propria redeamus.

Adesto, quaesumus, Do-
mine, supplicationibus
nostris: et viam famulo-
rum tuorum in salutis
tuae prosperitate dispo-
ne; ut, inter omnes viae
et vitae hujus varieta-
tes, tuo semper prote-
gamur auxilio.

Praesta, quaesumus, om-

ma, služebníka svého,
vyvedeného z Uru chal-
dejského, po všech ces-
tách jeho putování bez
úrazu ostříhal; prosíme,
račiž i nás, služebníky
své, ostříhati; budiž
nám, Pane, rádcem při
odchodu, útěchou na
cestě, v úpalu stinidlem,
v dešti a mrazu příkrýv-
kou, v zemdlenosti vo-
zidlem, v protivenství
záštitou, opěrnou holí
na kluzké půdě, při
ztroskotání přístavem,
abychom za tvého ve-
dení šťastně přišli, kam
spějeme, a konečně bez
úrazu se domů navrátili.
Vyslyš, prosíme, Pane,
naše prosby; a pořádej
cestu svých služebníků
ve zdaru své spásy;
abychom uprostřed
všech nestálostí cesty a
tohoto života vždy by-
li chráněni tvou pomocí.

Dej, prosíme, všemo-

nipotens Deus: ut familia tua per viam salutis incedat; et beati Joannis Praecursoris hortamenta sectando, ad eum quem praedixit, secura perveniat, Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

℣. Amen.

℞. Procedamus in pace.

℣. In nomine Christi.

Amen.

houcí Bože, aby tvá rodina kráčela po cestě spásy; a následujíc napomenutí blahoslaveného Předchůdce Jana, šťastně přišla k tomu, kterého předpověděl, Pánu našemu Ježíši Kristu, Synu tvému: Jenž s tebou žije a králuje v jednotě Ducha Svatého, Bůh po všechny věky věkův.

℣. Amen.

℞. Vyjděme v pokoji.

℣. Ve jménu Kristově.

Amen.

Sedmero kajících žalmů

Žalm 6. Kající modlitba v nebezpečí smrti

(První žalm kající)

Pane, ve svém hněvu mne netrestej,
ve svém rozhorlení mne nekárej!
Slituj se, Pane, neboť jsem zchřadlý;
uzdrav mne, Pane, neb chvějí se kosti mé.
Také má duše je zděšena velmi,
ale ty, Hospodine, dokavad...?

Obrať se, Pane a vytrhni život můj,
zachraň mne pro své milosrdenství!
Neboť kdo ve smrti je tebe pamětliv,
v podsvětí kdo tobě chválu vzdává?

Unaven jsem svými nářky,
zaplavuji co noc své lože,
svými slzami smáčím svou postel.
Zkalilo se hořem mé oko,
zestárlo v kruhu všech škůdců svých.

Odstupte ode mne všichni zločinci,
vyslyšelt' Pán mé hlasité lkání.
Vyslyšel Hospodin mou prosbu,
Hospodin přijím mou modlitbu!
Dlužno se hanbit a hrozně se zděsit
veškerým mým nepřátelům,
obrátit se s hanbou rázem.

Žalm 31. Uznej a vyznej své hříchy,
i budou ti odpuštěny
(Druhý žalm kající)

Blaze, jimž odpuštěny jsou nepravosti,
a jimž prominuty jsou hříchy.
Blaze, komu Pán viny nepřičítá,
a v jehož duchu není klamu.

Že jsem se tajil, chřadly mi kosti,
neboť celý den jsem úpěl.

Tížilať mne ve dne v noci tvá ruka,
svíjel jsem se ve své bídě
jako trny pobodaný.

Vyznal jsem se ti ze svého provinění,
nepravost svou jsem ti nezakrýval.
Řekl jsem: Vyznám se Hospodinovi
ze své nespravedlnosti.

Tys mi odpustil bezbožnost hříchu mého.
Proto modlí se k tobě každý zbožný
za dob potřeby; ani v potopě
množství vod ho nezasáhne.

Tys má záštita před soužením,
jež mne se všech stran obklopuje,
radosti má, vysvobod' mne
od těch, kteří mne obkličují!

»Budu ti svítit na cestu, po níž máš kráčet,
upřeny budou na tebe oči mé.«

Nebud'te jako kůň neb jako mezek,
kteří rozumu postrádají,
jimž musíš uzdou a ohlavím čelisti sevřít,
sice nepřiběhnou k tobě.

Mnoho metel hříšníka (stíhá),
kdo však v Hospodina doufá,
toho milostí zahrnuje.

Těšte se z Pána, plesejte, spravedlivci,
jásejte všichni upřímného srdce!

Žalm 37. Kající prosba za odpuš-
tění hříchu

(Třetí žalm kající)

Pane, ve svém hněvu mne netrestej,
ve svém rozhorlení mne nekárej!

Zarylť se do mne tvé střely,
těžce doléhá na mne tvá ruka.

Zdravého nic nemám na těle pro hněv tvůj,
nemám pokoje v kostech svých pro hřích
svůj.

Neboť tresty mé jdou mi nad hlavu,
jak břímě těžké mne nad síly tíží.

Páchnou a hnisají mi rány
zaviněné nerozumem.

Zbědován jsem a nadobro shrben
ve smutku celý den chodím.

Jsemť uvnitř všecek zohavený,
nic není zdravého v mém těle.
Sklíčen jsem a náramně snižen,
bolestí srdce svého řvu.

Pane, je známa ti všecka má tužba
a mé vzdechy nejsou tě tajny.

Srdce mi buší, síla mne opouští,
světlo mých očí — i to mně uniká.

Druzi a přátelé proti mně jsou,
a moji příbuzní straní se mne.
Léčky mi kladou vrahové moji,
škůdcové moji smlouvají zkázu,
celý den lsti zamýšlejí.

Ale já jak hluchý neslyším,
úst svých jak němý neotvírám.
Jsem jako člověk, který neslyší,
a který v ústech svých odmluvy nemá.

Neboť v tebe, Pane, doufám;
ty mne vyslyšíš, Pane, můj Bože!

Říkám: »Ať jen se nade mnou netěší,
kteří, jak klopýtnu, vypínají se.

Neboť obávám se, že sklesnu,
ježto svou bolest stále cítím.

Ano, hříšnost svou hlasitě vyznávám,
obavy mám pro svou vinu.

Kteří mi zlovlně nepřejí, mocni jsou;
mnoho těch, již na mne neprávem nevraží.

Kteří mi dobré zlým odplácejí,
křivdí mi za to, že za dobrem chodím.

Neopouštěj mne, ó Pane,
nevod' mne daleko, můj Bože!
Přispěj rychle na pomoc mně,
Hospodine, Bože mé spásy!

Kající prosba za odpuštění hříchu
a jeho následků

(Čtvrtý žalm kající)

Smiluj se nade mnou, Bože, dle svého velkého
milosrdenství
a dle množství svých slitování zahlad'
nepravost mou.

Úplně omyj mne od mé nepravosti,
a od hříchu mého očisti mne.

Nebo svou nepravost já poznávám,
a hřích můj přede mnou je vždycky.
Proti tobě samému jsem prohřešil se,
a co zlé je před tebou, učinil jsem,
abys byl shledán spravedliv ve svých řečech,
a bys zvítězil, když souzen býváš.

Nebo, hle, v nepravostech jsem se počal,
a v hříších počala mne matka moje.

Nebo, hle, upřímnost je ti milá,
neznámou a skrytou svou moudrost oznámils mi.
Pokrop mne ysopem, abych očištěn byl,
omyj mne, abych byl nad sním zbílen.

Sluchu mému radost a veselí dej;
potom zaplesají kosti ponížené.

Odvrať obličej svůj od mých hříchů,
a vymaž všechny mé nepravosti.

Srdce čisté stvoř ve mně, Bože,
a ducha pravého obnov v útrokách mých.
Nezamítej mne od své tváře,
a svého svatého ducha mi neodnímej.

Navrať mi radost z ochrany své,
a duchem statečným posilni mne.
Učit budu hříšníky tvojim cestám,
že se bezbožní vrátí k tobě.

Zbav mne krevní viny, Bože, můj spasný Bože,
a můj jazyk s veselím bude slaviti tvou
spravedlnost.

Pane, rty mé rač otevřítí,
a má ústa zvěstovati budou tvoji chválu.

Nebo kdybys byl chtěl obět, byl bych dal
(ji) ovšem,
(ty však) v zápalných obětech si nelibuješ.
Obětí Bohu (milou) duch je zkormoucený,
a srdcem zkoušeným a pokorným, Bože,
nepohrdáš.

Dobrotivě nalož, Hospodine, pro svou milost se
Sionem,
aby byly zdi jerusalemské (zas) vystavěny.
Pak budeš přijímat řádné žertvy, oběti a celopaly,
tehďáž klásti budou býčky na tvůj oltář.

Žalm 101. Modlitba vyhnanců za
obnovu Jerusalema
(Pátý žalm kající)

Pane, vyslyš modlitbu mou,
a mé volání k tobě přijď.

Neodvracuj ode mne tváře své,
v kterýkoli den jsem soužen.

Nakloň ke mně svoje ucho,
kdykoli vzývám tě, rychle mne vyslyš!

Neb dni mé v kouř se rozplývají,
kosti mé vysýchají jako roští,
jsem spálen jak tráva a srdce mé prahne,
neboť jsem zapomněl jísti chléb svůj,
ježto hlasitě jest mi úpět,
visí mi kosti na mé kůži.

Jako pelikán na poušti jsem,
podobám se výru v ssutinách.

Spánek mívá mne a nařikám,
jak ptáče na střeše osamělé.
Celý den tupí mne nepřátelé,
zuří na mne a proklínají mne.

Jeť mi popel jak chleba jísti,
se slzami míchám svůj nápoj;
pro tvůj hněv a nevoli tvou,
neboť vyzdvihnuv shodil jsi mne.

Moje dni jak stín se sklánějí,
a já vadnu jako tráva.

Ty však, Pane, na věky zůstáváš
a tvá památka od rodu do rodu.

Ty se zdvihneš a smíříš na Sion;
vždyť je čas nad ním se slitovat, je čas.
Máť každý sluha tvůj rád jeho kameny,
soustrast má s jeho ssutinami.

I budou bát se tě pohané, Pane,
a všichni králové země tvé slávy,
Hospodin, když vystaví Sion,
když se objeví ve své slávě,
když shlédne na modlitbu chud'asů,
a jejich prosbou nepohrdne.

Budiž to zapsáno pro rody budoucí,
ať lid, jež stvoří, velebí Pána,
    protože shlédl se své výše,
    Pán že popatřil s nebe na zemi,
aby vyslechl vzdechy zajatých,
k smrti odsouzené by rozvázal,
    aby hlásali na Sionu Pána
    a jeho slávu v Jerusalemě,
až se tam sejdou národové
i králové, aby sloužili Pánu.

    Vyčerpal na cestě mou sílu,
    zkrátil moje dny i řekl jsem:
»Neodvolávej mne prostřed mých dnů,
ty, jehož léta rod od rodu trvají.
    Nejprv založils, Pane, zemi,
    a dílem rukou tvých jsou nebesa.

Ona pominou, ty však potvráš;
a všechna zvetšejí jako roucho.
    Střídáš je jako šat, i střídají se;
    ty však jsi týž a tvá léta jsou bez konce.
Děti tvých sluhů budou mít bydlo,
a jejich potomstvo bude žít na věky.«

Žalm 129. Bože, smiluj se, já v tebe
    doutám
    (Šestý žalm kající)

Z hlubin volám k tobě, Hospodine,
Pane, vyslyš hlas můj!
    Budiž ucho tvoje nakloněno
    k úpěnlivé mé modlitbě.

Budeš-li, Pane, hříchy mít na zřeteli,
Hospodine, kdož obstojí?

U tebe je však slitování, Pane,
a pro tvůj slib v tebe doufám.

Důvěřuje duše má slovu jeho,
doufá duše má v Pána.

Od časného jitra až do noci,
doufejš Izrael v Pána.

Neboť jest u Hospodina milosrdenství,
a hojná u něho spása.

A on vysvobodí Izraele
ze všech jeho hříchů.

Žalm 142. Kajičná prosba za
pomoc.

(Sedmý žalm kající)

Hospodine, vyslyš modlitbu mou,
popřej sluchu mé úpěnlivé prosbě,
pro svou věrnost a spravedlnost mne vyslyš!

A v soud nevcházej se svým služebníkem,
neníť bez viny před tebou žádný, kdo žije.

Pronásleduješ nepřítel mou duši,
sráží do prachu až moje žití,
staví mne do temnot jako dávno již mrtvé.

Úzkostí je sevřen ve mně duch můj,
v útrobách mých trne mi srdce.

Vzpomínám si na minulé doby,
uvažuji o veškerých tvých skutcích,
o dílech tvých rukou rozjímám.

Roztahuji ruce svoje k tobě,
duše má po tobě žízní jak vyprahlá země.
Rychle mi popřej sluchu, Hospodine,
neboť žití moje dokonává.

Neodvracuj ode mne své tváře,
nebo budu jako ti, kteří do hrobu klesli.
Dej, ať zakusím záhy tvé milosrdenství,
neboť v tebe důvěřuji.

Ukaž mi cestu, po které mám kráčet,
neboť k tobě pozdvihuji svou duši.
Vysvobod' mne od mých škůdců, Pane,
neboť u tebe hledám útočiště.

Nauč mne činiti tvoji vůli,
neboť Bůh můj ty jsi.
Dobrý duch tvůj nechť mne vodí
po srovnané půdě.

Pro své jméno, Pane, život mi zachovej,
ve své spravedlnosti vyved' mne z tísně,
a ve svém milosrdenství vypleň mi škůdce;
vyhled' všechny, kdo tísní mne, neb jsem tvůj sluha.

Požehnání obydlí

Nemožno-li zavolati kněze, který by příbytek posvětil, modleme se zbožně:

℣. Pomoc naše ve jménu Páně,

℞. Jenž stvořil nebe i zemi.

℣. Pane, vyslyš mou modlitbu.

℞. A volání mé přijď k tobě.

M o d l e m e s e: Prosíme tebe, Boha Otce všemohoucího, za tento dům, jeho obyvatele a věci, abys jej požehnal a posvětil a vším dobrým naplnil ráčil: uděl jim, Hospodine, z rosy nebeské nadbytek a z tučnosti země životní prostředky a pro své milosrdenství splň všechny touhy jejich modliteb. Při vstupu našem rač tedy požehnat a posvětit tento dům, jako jsi ráčil požehnat domu Abrahamovu, Isákovu a Jakobovu: a kéž bydlí ve zdech domu tohoto Andělé světla, aby střežili jej i jeho obyvatele. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Požehnání domu o svátku Zjevení Páně

Pokoj domu tomuto

a všem v něm přebývajícím.

Od východu přišli mudrci do Betlema poklonit se Pánu: a otevřevše poklady své obětovali mu drahocenné dary, zlato jako Králi velikému, kadidlo Bohu pravému, myrhu pro jeho pohřeb, Aleluja. Chvalozpěv Panny Marie: Velebí duše má Hospodina (na str. 419). Mezitím se vnáší kadidlo do příbytku a vykropí se svěcenou vodou.

Po chvalozpěvu se opakuje: **Od východu...**

Otče náš.

M o d l e m e s e: Požehnej, Pane Bože všemohoucí, tento dům (příbytek), aby v něm přebývalo zdraví, čistota, stálé vítězství, pokora, dobrota a mírnost, plnění zákona a díkůčinění Bohu Otci i Synu i Duchu svatému; a požehnání toto zůstaniž nad domem tímto (příbytkem), a nad bydlícími v něm skrze Krista, Pána našeho. Amen.

U nemocného

K nemocnému, i když nepotřebuje ještě svatého pomazání nemocných, radno zavolati kněze, který by mu udělil požehnání v nemoci. Ale také každý katolický laik, aby pozvedl důvěru nemocného, může podle okolnosti modlití se s ním při návštěvě nebo za něho, než jej navštívíme nebo po návštěvě, asi takto:

Pomoc naše ve jménu Páně, jenž stvořil nebe i zemi. Pane, vyslyš mou modlitbu, a volání mé přijď k tobě.

M o d l e m e s e: Kéž vstoupí, Pane Ježíši Kriste, do domu tohoto s naším pokorným příchodem pokoj a milosrdenství tvé: kéž prchne z tohoto domu všechna nepravost ďábelská, kéž vstoupí andělové pokoje, a opustí tento dům veškerá zlovolná nesvornost. Oslaviž, Hospodine, na nás své svaté jméno a požehnej naší návštěvě: jenž svatý a dobrotivý jsi a zůstáváš s Otcem a Duchem svatým na věky věkův. Amen.

M o d l e m e s e: Shlédni, Pane, na služebníka svého

stiženého nemocí a občerství duši, kterou jsi stvořil: aby navštívením tvým polepšen, brzo se cítil tvým smilováním uzdraven, skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Pán Ježíš Kristus budiž u tebe, aby tě chránil, budiž v tobě, aby tě zachoval: budiž před tebou, aby tě vedl: budiž za tebou, aby tě střežil: budiž nad tebou, aby ti žehnal, jenž s Otcem a Duchem svatým žije a kraluje na věky věkův. Amen.

Modlitby při umírajícím a za zemřelé jsou při modlitbách k svátosti pomazání nemocných na str. 289.

Modlitby nemocného

Ž a l m 141.

Hlasitě k Hospodinu volám, * hlasitě k Hospodinu úpím.

Vylévám před jeho tváří stesk svůj, * bídu svou před ním vykládám.

Když ve mně omdlévá má duše, * ty přece víš, jak se mi vede.

I volám k tobě, Hospodine, * říkám: »Ty jsi naděje moje, úděl můj jsi v zemi živých!«

Ž a l m 145.

Chval, má duše, Hospodina; * chválit budu Pána po svůj život, pět svému Bohu, dokud budu.

Šťasten, komu Bůh Jakobův pomáhá, * jenž má naději v Pánu, svém Bohu.

Hospodin vysvobozuje vězně, * Hospodin dává světlo slepým, * Hospodin snižené pozdvihuje, *

Hospodin miluje spravedlivé. *

Hospodin opatruje cizince, *

vdovu a sirotka podporuje,

ale cesty hříšníků maří.

Věčná Moudrosti a Dobroto, který nikdy utrpení nedopouštíš, leč k našemu dobru a jenž, když dopustíš, láskou, silou a útěchou bolest převyšuješ, — osvěť temné chvíle mojí nemoci, mého utrpení, aby mrákoty neobestíraly oči duše mé, nýbrž abych v nich spatřil záři tvé Prozřetelnosti.

Neboť nemoc není jen ke smrti a trápení těla, nýbrž i k životu věčnému,

nemoc není časem ztraceným, ale vzácnou dobou důvěry, zadostiučinění, oběti, která bude mi jednou platnější než mnohá práce moje ve dnech zdraví, nemoc není časem nečinnosti, nýbrž dobou věrné práce na posvěcení, prohloubení a návratu duše mojí k tobě, Bože můj!

Dej, Pane, ať na toto myslím, ať tím se posiluji, ať tím dobře trávím čas nemoci tělesné k posile zdraví své duše.

Ježíši, Spasiteli ukřižovaný, ve spojení s tebou na kříži snáším své bolesti!

Ježíši nejtrpělivější, posiluj mne v trpělivosti!

Ježíši, do tvých svatých ran poručím rány své.

Ukřižovaný Pane Ježíši, podávám ti nemoc, bolesti i utrpení svá na zadostiučinění za hříchy svého života.

Podávám ti bolesti své na usmíření za hříchy všeho světa, za obrácení hříšníků.

Nejsvětější Srdce Ježísovo, vše pro tebe.

(Odpustky 300 dní po každé.)

Ježíši, všechno z lásky k tobě.

Matko bolestná, stůj při mně.

Při umírání

Jsme-li někdy při umírajícím, odložme všechnen lidský strach, a pamatujice, že nemocný jest někdy silně pokoušen, pomáhejme mu modlitbou, jak nám ji předkládá Církev svatá.

Modleme se jasným, ale uklidňujícím hlasem; není nutno se modliti modlitby všechny, nýbrž pomalu, aby nemocnému dodaly síly. Zemře-li nemocný mezitím, modlíme se hned modlitby po skonání. Pamatujme, že pro křesťana není smrt okamžikem zoufalství, a proto jako křesťané smýšlejme, mluvme a potěšujme.

Litanie za umírající:

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Svatá Maria,

Všichni svatí andělé a archandělé,

Svatý Abeli,

Všechn sbore spravedlivých,

Svatý Abrahame,

Svatý Jene Křtiteli,

Svatý Josefe,

Všichni svatí patriarchové a proroci,

Svatý Petře,

Svatý Pavle,

Svatý Ondřeji,

Svatý Jene,

oroduj (orodujte) za něho
(za ni)!

Všichni svatí apoštolové a evangelisté,
Všichni svatí učedníci Páně,
Všecka svatá nevinátka,
Svatý Štěpáne,
Svatý Vavřinče,
Všichni svatí mučedníci,
Svatý Silvestře,
Svatý Řehoři,
Svatý Augustine,
Všichni svatí biskupové a vyznavači,
Svatý Benedikte,
Svatý Františku,
Svatý Kamile,
Svatý Jene z Boha,
Všichni svatí mnichové a poustevníci,
Svatá Maří Magdaleno,
Všechny svaté panny a vdovy,
Svatá Lucie,
Všichni svatí a světice Boží,

oroduj (orodujte) za něho (za ni)!

Od hněvu svého
Od nebezpečné smrti
Od nešťastné smrti
Od trestu pekelného
Ode všeho zlého
Z moci d'áblovy
Skrze narození své
Skrze svůj kříž a umučení své
Skrze podivuhodné nanebevstoupení své
Skrze příští Utěšitele, Ducha svatého
V den soudný

vysvobod ho (ji), Pane!

My hříšníci, tě prosíme, vyslyš nás!

Abys mu (jí) odpustiti ráčil, tě prosíme, vyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

M o d l e m e s e: Putuj z tohoto světa, duše křesťanská, ve jménu Boha, Otce všemohoucího, jenž tě stvořil; ve jménu Ježíše Krista, Syna Boha živého, jenž za tebe trpěl; ve jménu andělů a archandělů; ve jménu trůnů a mocností, ve jménu knížat a panstev nebeských; ve jménu cherubů a serafů; ve jménu patriarchů a proroků; ve jménu svatých mučedníků a vyznavačů; ve jménu svatých mnichů a poustevníků; ve jménu svatých panen a všech svatých i světic Božích. Dojdi dnes pokojného místa a přebývání tvé buď na Sionu svatém. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

M o d l e m e s e: Bože milosrdný, Bože, jenž podle množství slitování svých hříchy kajících shlazuješ a viny předešlých nepravostí odpuštěním promíjíš, shlédni milostivě na tohoto služebníka svého (služebnici svou) N. a dobrotivě jej (jí) vyslyš, an (ana) odpuštění všech hříchů svých s upřímným vyznáním celého srdce svého od tebe pokorně žádá. Obnov v něm, nejmilostivější Otče, cokoli křehkostí lidskou v něm pokaženo, nebo cokoli lstí ďábla v něm porušeno, a k jednotě těla Církve přivtěl tento úd vykoupený; smiluj se, Pane, nad jeho povzdechy, smiluj se nad jeho slzami, a pro-

tože jedině na tvé milosrdenství spoléhati může, dej mu dojíti milosti tvého odpuštění. Skrze Krista, Pána našeho.

R_y. Amen.

Poroučím tě, přemilý(á) bratře (sestro), Bohu všemohoucímu a svěřuji tě tomu, jehož jsi tvořem: abys, až splatíš smrtí dluh přirozenosti, navrátil se k Původci svému, který tě učinil z prachu země. Proto duši tvé, až opustí tělo, ať v ústrety spěchá jasný sbor andělů; sbor apoštolů, soudců, přijď tobě naproti: uvítej tebe mučedníků vítězný voj; obklič tě zástup vyznavačů zářících liliovým leskem; sbor plesajících panen tě přijmi; a patriarchové ať připustí tě do svého lůna blaživého pokoje; ukaž se ti Ježíš Kristus s milostivou tváří a vykaž ti místo mezi průvodci svými svrchovaně blaženými. Ať nepoznáš, co děsí v temnotách, co skřípá zuby v plamenech pekelných, co trápí v mukách pekelných. Utíkej od tebe ohyždný satan a celá jeho družina, i nechať se zachvěje a skryje v propasti věčné noci, když doprovázen svatými anděli budeš vcházeti do věčnosti.

Vyvstaň Bůh a rozptýleni buďte nepřátelé jeho, na útěk dejte se před obličejem jeho, kdo jej nenávidí. Nechať se vytratí, jako se tratívá kouř; jako se rozpouští vosk v ohni, tak ať hynou hříšníci před tváří Boží a spravedliví ať hody slaví a plesají před obličejem Boha. Zahanbena a zničena buďte všechna vojska pekelná a otroci ať se neodváží na cestě tvé tě zdržovati! Kristus, jenž

byl za tebe ukřižován, vysvobod' tě od muk. Kristus, jenž za tebe ráčil umřít, vysvobod' tě od smrti věčné. Kristus, Syn Boží, doprovod' tě do věčně rozkošných zahrad a on, pravý pastýř, přijmi tě mezi ovečky své. Rač ti odpustiti všechny hříchy a postav tě po pravici své do řady vyvolených svých. Kéž uzříš Vykupitele svého tváří v tvář a u něho kéž vždy prodléváš a nejzjevnější pravdu vždy vidíš očima blaženými. Do sboru blažených tedy přijat, požívej sladkosti patření na Boha na věky věků. Amen.

M o d l e m e s e: Přijmi, Pane, služebníka svého na místo spásy, kterou s důvěrou v milosrdenství tvé má očekávat.

R_y. Amen.

Vysvobod', Pane, duši služebníka svého (služebnice své) od všelikého nebezpečení pekelného a ode všeho soužení.

R_y. Amen.

M o d l e m e s e: Hospodine, poručenu tobě činíme duši služebníka tvého (služebnice tvé) N. a vzýváme tebe, Pane Ježíši Kriste, Vykupiteli světa, abys ji, pro niž jsi v milosrdenství svém s nebe sestoupil, neodepřel přijmouti do lůna patriarchů. Poznej v něm (v ní) stvoření své, které ne od bohů cizích, ale od tebe, jediného Boha pravého, stvořeno bylo; neboť mimo tebe není Boha jiného a nic nerovná se dílu tvému. Potěš, ó Pane, jeho (její) duši tváří svou a nevzpomínej hříchů jeho (jejích) minulých, aniž poblouznění, která roznít

v srdci jeho (jejím) zlý blud a žár žádosti. Ač hřešil(a), přece nezapřel(a) Otce a Syna a Du-cha sv., nýbrž víru zachoval(a), pro čest Boží byl(a) horliv(a) a Bohu svému, který stvořil vše-chno, věrně se klaněl(a).

M o d l e m e s e: Prosíme tebe, Pane, nevzpomínej na hříchy a nevědomosti mladosti jeho (její), nýbrž podle velikosti milosrdenství svého pamatuj na něho (ni) v království slávy tvé. Nebesa nechať se mu (jí) otevrou, andělé nechať se s ním (ní) radují. Přijmi, ó Pane, duši služebníka (služebnice své) do svého království. Ať ji přijme sv. Michael, archanděl Boží, kníže vojska nebeského! Andělé Boží ať mu přijdou v ústřety a uvedou jej do svatého města Jerusalema! Přijmiž jej sv. Petr apoštol, jemuž svěřeny jsou od Boha klíče království nebeského. Přispěj mu sv. apoštol Pavel, jenž byl uznán hodným býti nádobou vyvolenou.

Oroduj za něho sv. Jan, vyvolený apoštol Páně, jemuž zjevena byla tajemství nebeská. Orodujte za něho všichni svatí apoštolové, jimž dal Pán moc svazovati a rozsvazovati. Orodujte za něho všichni svatí a vyvolení Boží, kteří pro Krista přetrpěli na tomto světě muky, aby z vazeb těla vyproš-těn(a) slávy nebeského království dojíti zaslou-žil(a). Toto rač mu (jí) udělití Pán náš, Ježíš Kristus, jenž s Otcem i Duchem svatým živ jest a kraluje na věky věkův.

R. Amen.

Modlitby po skonání

Přijďte, svatí Boží, přispějte, andělé Páně, přijměte duši jeho (její), uveďte ji před obličej Nejvyššího. Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš atd.

K. A neuvod' nás v pokušení.

L. Ale zbav nás ode zlého.

K. Odpočinutí věčné dej mu (jí), Pane.

L. A světlo věčné ať mu (jí) svítí.

K. Od brány pekelné.

L. Vysvobod', Pane, duši jeho (její).

K. Odpočivej v pokoji.

L. Amen.

K. Pane, vyslyš modlitbu mou.

L. A volání mé k tobě přijď.

Modleme se. Tobě, Pane, poručíme duši služebníka tvého (služebnice tvé), aby odumřev (odumřevši) světu, tobě žil(a), a hříchy, jichž ze slabosti lidské přirozenosti se dopustil(a), odpusť a nejlaskavějším slitováním shlad'. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Při pohřbu

V domě zemřelého modleme se před pohřbem:

Ž a l m 129.

Z hlubin hoře svého volám k tobě: Hospodine, vyslyš hlas můj.

Nakloň sluchu svého milostivě k hlasu vroucí modlitby mé.

Kdybys vzpomínal zlých skutků, Pane, Hospodine, kdož by obstál?

Ale u tebe je slitování, pro tvůj zákon doufám v tebe, Pane.

Důvěřuje sluch můj slovu jeho a naději svou skládá v Hospodina.

Od jitřního bdění až v stín noci, doufej, lide Boží, v Hospodina.

Neboť Hospodin je milosrdný, hojné u něho je vykoupení.

A on vysvobodí lid svůj věrný ze všech jeho provinění.

Odpočinutí věčné dejž mu (jí), Pane, světlo věčné ať mu (jí) svítí.

Hospodine Bože, kdybys skutků zlých vzpomínal, Hospodine, kdož by obstál?

Pane, smiluj se nad námi, Kriste, smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš... A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Od bran pekelných vysvobod', Pane, duši jeho. Modleme se: Prosíme, Pane, vysvobod' duši služebníka svého (služebnice své) N. ode všech pout hříchů, aby se radovala ve slávě vzkříšení mezi svatými a vyvolenými tvými. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Odpočinutí věčné dej mu (jí), Pane,

A světlo věčné ať mu (jí) svítí.

Odpočivej v pokoji. Amen.

Po cestě ke hrobu:

modlí se žalm 50. Smiluj se nade mnou, Bože...
jak jest na str. 337.

U hrobu:

Já sám jsem vzkříšení a život, kdo věří ve mne,
i kdyby mrtev byl, bude živ přece a každý, kdo
živ je a věří ve mne, smrti neužrjí na věky věkův.

Pane, smiluj se nad námi, Jezu Kriste, smiluj se
nad námi.

Pane, smiluj se nad námi,

Otče náš...

A neuvod' nás v pokušení. - Ale zbav nás od
zlého.

Modleme se: Prokaž, prosíme, Hospodine,
tomuto zemřelému služebníkovi svému (této zemřelé
služebnici své) N. milosrdenství, aby nedošel (ne-
došla) za skutky své trestů, a poněvadž si přál(a)
konati tvou vůli, aby milosrdenství tvé jej (ji)
přidružilo ke sborům andělským, jakož pravá víra
pojila jej (ji) se zástupy věřících. Skrze Krista,
Pána našeho. Amen.

Svátostné požehnání

Při výstavu Nejsv. Svátosti zpívá se hymnus:

Pange lingua gloriosi *	Zvěstuj těla vznešené-
Corporis mysterium, *	ho, * jazyku náš, ta-
Sanguinisque pretiosi, *	jemství, * oslavuj krev
quem in mundi pretium,	Pána svého, * jižto
* fructus ventris gene-	z milosrdenství * pošlý

rosi, * rex effudit gen-
tium.

Nobis datus, nobis na-
tus, * ex intacta Virgi-
ne, * et in mundo con-
versatus * sparso verbi
semine, * sui moras in-
colatus * miro clausit
ordine.

In supremæ nocte coe-
nae * recumbens cum
fratribus, * observata
lege plene * cibus in le-
galibus; * cibum turbae
duodenae * se dat suis
manibus.

Verbum Caro panem
verum * verbo carnem
efficit, * fitque Sanguis
Christi merum * etsi
sensus deficit, * ad fir-
mandum cor sincerum *
sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramen-
tum * veneremur cernui,
* et antiquum docu-
mentum * novo cedat

z lůna panenského *
vylil Král všech králov-
ství.

Nám se podal, nám se
zrodil * z Panny vadou
nejaté, * světem chodil,
k Bohu vodil * slovem
pravdy přesvaté, * a
když světa cesty scho-
dil, * divem zavřel žití
své.

S bratry u svatého sto-
lu * když posléze stolo-
val, * a beránka s nimi
spolu * dle zákona po-
žíval: * dvanácteru a-
poštolů * za pokrm sám
sebe dal.

Chléb tu v pravé tělo
slovem * mění Slovo
vtělené, * v krev i ví-
no v divu novém, * ač
jsou smysly zatměné, *
srdce čisté víry slovem
* v pravdě jest ujištěné.
Svátosti té neskonalé *
čiňme tedy poklonu; *
ustup vše, co zastaralé,
* novému teď zákonu;

ritui, * praestet fides
supplementum * sen-
suum defectui.

Genitori Genitoque, *
laus et jubilatio, * sa-
lus, honor, virtus quo-
que * sit et benedictio:
* Procedenti ab utroque
* compar sit laudatio.
Amen.

Poté kněz zpívá:

℣. Panem de coelo
praestitisti eis (T. P.
Alleluja).

℞. Omne delectamen-
tum in se habentem (T.
P. Alleluja).

O r e m u s.

Deus, qui nobis sub Sa-
cramento mirabili Pas-
sionis tuae memoriam
reliquisti, tribue, quae-
sumus, ita nos Corporis
et Sanguinis tui sacra
mysteria venerari, ut
redemptionis tuae fru-
ctum in nobis jugiter
sentiamus. Qui vivis et

* smyslů síle nedozralé *
sejmi víra oponu.

Otci, Synu čest a chvá-
la * prozpěvuj se v
nadšení, * moc a sláva
neustálá * buď i díků-
činění * Duchu z obou
neskonalá * čest a rov-
né chválení. Amen.

℣. Chléb s nebe dal jsi
jim (v č. velik. Alleluja).

℞. Všechnu libeznost
v sobě mající (v čas
velik. Alleluja).

M o d l e m e s e:

Bože, jenž jsi nám
v přepodivné Svátosti
zanechal památku na
své umučení, popřej
nám, prosíme, tak uctí-
vatí svatá tajemství tvé-
ho Těla a Krve tvé,
abychom stále v sobě
zakoušeli účinky tvého
vykoupení. Jenž žiješ a

regnas in saecula saeculorum.

R_g. Amen.

Sequentia

Veni sancte Spiritus, *
et emitte coelitus * lucis
tuae radium.

Veni, pater pauperum,
* veni, dator munerum,
* veni, lumen cordium.

Consolator optime, *
dulcis hospes animae, *
dulce refrigerium.

In labore requies, * in
aestu temperies, * in
fletu solatium.

O lux beatissima, * re-
ple cordis intima * tuo-
rum fidelium.

Sine tuo numine, * ni-
hil est in homine, * nihil
est innoxium.

Lava quod est sordi-
dum, * riga quod est
aridum, * sana quod
est saucium.

Flecte quod est rigi-

kraluješ na věky věkův.

R_g. Amen.

Vzývání Ducha svatého

Sekvence

Přijď, ó Duše přesvatý,
* rač paprsek bohatý *
světla svého v nás vylít.
Přijdiž, Otče nebohých,
* dárce darů přemno-
hých, * račiž myslí
osvítit.

Božský Potěšiteli, *
sladký duší příteli, *
rač nás mile zotavit.

V práci libý pokoji, *
krotiteli v rozbroji! *
rač nás v pláči ukojit!

Ó ty světlo blažící, *
srdce v tebe věřící *
rač milostně naplnit.

Člověk bez tvé pomoci
* slábne a je bez moci;
* vše mu může uškodit.

Skvrny s duší našich
smaž, * a vyprahlá
srdce svlaž, * raněná
rač vyhojit.

Srovnej, co je zkřiveno,

dum, * fove quod est
frigidum, * rege quod
est devium.

Da tuis fidelibus, * in
te confidentibus, * sa-
crum septenarium.

Da virtutis meritum, *
da salutis exitum, * da
perenne gaudium.

Amen.

℣. Emitte Spiritum
tuum et creabuntur.

℞. Et renovabis faciem
terrae.

O r e m u s .

Deus, qui corda fide-
lium sancti Spiritus il-
lustratione docuisti: da
nobis in eodem Spiritu
recta sapere et de
ejus semper consolatione
gaudere. Per Christum,
Dominum nostrum.

℞. Amen.

H y m n u s

Veni Creator Spiritus,
* Mentem tuorum visi-
ta, * Imple superna gra-

* ohřej, co je studeno *
a nedej nám zabloudit.

Rač nás, v tebe věřící,
* a tě vroucně prosící,
* dary sedmi podělit.

Uděl v ctnosti prospě-
chu, * v smrti blahou
útěchu, * a dej v radost
věčnou vjít. Amen.

℣. Sešli Ducha svého a
(opět) stvoření budou.

℞. A obnovíš tvář ze-
mě.

M o d l e m e s e :

Bože, jenž jsi srdce vě-
řících osvícením Du-
cha svatého vyučil, dej,
abychom v témže Du-
chu správně smýšleli a
z jeho útěchy vzdychky
se radovali! Skrze Kris-
ta, Pána našeho.

℞. Amen.

H y m n a

Zavítej, Tvůrce Duchu,
k nám * a srdcí našich
navštiv chrám, * s ne-

tia, * Quae tu creasti,
pectora.

Qui diceris Paraclitus,
* Altissimi donum Dei,
* Fons vivus, ignis, ca-
ritas * Et spiritualis
unctio.

Tu septiformis mune-
re, * Digitus Paternae
dexteræ, * Tu rite pro-
missum Patris, * Sermo-
ne ditans guttura.

Accende lumen sensi-
bus, * Infunde amorem
cordibus, * Infirma nos-
tri corporis * Virtute
firmans perpeti.

Hostem repellas longius,
* Pacemque dones pro-
tinus: * Ductore sic te
praevio * Vitemus omne
noxium.

Per te sciamus, da, Pa-
trem * Noscamus atque
Filium * Teque utrius-
que Spiritum * Creda-
mus omni tempore.

Deo Patri sit gloria *

beské přijda s výsosti,
* hrud' dítek naplň mi-
lostí.

Ty Těšitelem býváš
zván, * od Nejvyššího
nám jsi dán, * zdroj
živý, oheň, láska též, *
ty posvěcení sděluješ.
Ty sedmerý jsi v da-
rech svých, * prst štěd-
rých rukou otcovských,
* tys Bohem přislíbený
host, * dodáváš ústům
výmluvnost.

Rač světlo v mysli roz-
žehnout, * vlij do srdcí
nám lásky proud, * na-
šeho těla slabosti *
zhoj silou svojí milostí.
Rač vraha duše zapudit
* a svatý mír jí udělit,
* ať majíce tě vůdcem
svým, * ujdeme vlivům
škodlivým.

Nauč nás Boha Otce
znát * a Syna jeho mi-
lovat, * a v tebe, Du-
cha z obou, zas * dů-
věřovati v každý čas.
Zněj Bohu Otci píseň

Et Filio, qui a mortuis
* Surrexit, ac Paraclito
* In saeculorum saecula.
Amen.

chval * a Synu, který
z mrtvých vstal, * též
Duchu, dárci radosti *
od věčnosti do věčnosti.
Amen.

Verš a modlitba jako po sekvenci.

Díkůčinění

Hymnus Ss. Ambrosii
et Augustini.

Hymnus sv. Ambrože a
Augustina.

Te Deum laudamus: *
te Dominum confitemur.
Te aeternum Patrem *
omnis terra veneratur.
Tibi omnes Angeli: *
tibi coeli, et universae
potestates:

Tě Boha chválíme, *
tě Pána vyznáváme,
Tě věčného Otce * ctí
veškerá spolu země.
Tobě všichni andělé, *
ráj nebes a mocnosti
všechny,

Tibi Cherubim et Se-
raphim, * incessabili
voce proclamant:

sbor cherubů a serafů
* vždy zpívají hlasem
zvučným:

Sanctus, * Sanctus, *
Sanctus * Dominus
Deus Sabaoth.

Svatý, * svatý, * sva-
tý * Hospodin Pán Bůh
zástupů.

Pleni sunt coeli et ter-
ra * majestatis gloriae
tuae.

Nebesa i země * jsou
tvé velebné slávy plny.

Te gloriosus * Aposto-
lorum chorus,

Sbor apoštolů * pře-
slavný tebe chválí.

Te Prophetarum * lau-
dabilis numerus,

I velký počet proroků
* velebí.

Te Martyrum candida-
tus * laudat exercitus.

Te per orbem terrarum
* sancta confitetur Ec-
clesia,

Patrem * immensae ma-
jestatis:

Venerandum tuum ve-
rum * et unicum Filium,
Sanctum quoque * Pa-
raclitum Spiritum.

Tu Rex gloriae *
Christe.

Tu Patris * sempiter-
nus es Filius.

Tu ad liberandum sus-
cepturus hominem: *
non horruisti Virginis
uterum.

Tu devicto mortis acu-
leo, * aperuisti creden-
tibus regna coelorum.

Tu ad dexteram Dei
sedes: * in gloria Patris.
Judex crederis * esse
venturus.

Te ergo quaesumus, tuis
famulis subveni: * quos

Těž mučedníků vojsko
* tě chválí bělostné.

A po veškerém světě
* vyznává svatá církev.

Otce * nesmírné veleb-
nosti,

jediného tvého Syna *
cti nejvyš hodného.

Ducha také * Utěšitele
svatého.

Králi přeslavný * Kris-
te.

Ty Boha Otce * jsi
vpravdě věčný Syn.

Tys vykoupil nás, při-
jav tělo člověka, a ne-
bál ses života panen-
ského.

Ty osten smrti jsi pře-
mohl * a otevřels svým
věrným království ne-
bes.

Ty na pravici Boží se-
díš, * ve slávě Otcově.
Pevně věříme, * soudit
že přijdeš.

My tebe prosíme, věr-
ným sluhům rač přispě-

pretioso Sanguine red-
emisti.

Aeterna fac cum Sanctis tuis: * in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine: * et benedic haereditati tuae. Et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Per singulos dies * benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in saeculum, * et in saeculum saeculi.

Dignare, Domine, die isto * sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Domine, * miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, * quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi: * non confundar in aeternum.

ti, * jež jsi svou předrahou vykoupil krví. (Říká se kleče.)

Dejž, bychom též k tvým svatým připočtení byli * v slávě věčné. Spas, Hospodine, národ svůj * a požehnej dědictví svému.

A panuj nad ním * a jej vyvyš nade všechny věky.

Dni všeliké * tobě dobrořečíme.

A chválíme jméno tvé přesvaté * na věky věkův.

Rač, Hospodine, ve dni tomto * nás ochraňovat ode všech hříchů.

Ó Pane, smiluj se nad námi, * ó smiluj se nad námi.

Tvé milosrdenství buď, ó Pane, nad námi, * jakož pevně jsme doufali v tebe.

Ó Pane, v tebe jsem doufal, * ať nejsem nikdy zahanben.

℣. **Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu (Alleluja).**

℞. **Laudemus et superexaltemus eum in saecula. (Alleluja.)**

O r e m u s.

Deus, cujus misericordiae non est numerus et bonitatis infinitus est thesaurus piisimae Majestati tuae pro collatis donis gratias agimus tuam semper clementiam exorantes, ut qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens, ad praemia futura disponas. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

℣. **Dobrořečme Otci i Synu i Duchu svatému. (Aleluja.)**

℞. **Chvalme a vyvyšujeme ho na věky. (Alleluja.)**

M o d l e m e s e:

Bože, jehož milosrdenství není počtu a dobrotivosti jest nekonečný poklad, nejdobrotivější velebnosti tvé za udělené dary díky vzdáváme, tvou milostivost žádajíce, abys, jenž uděluješ prosícím, oč žádají, jich neopouštěl a k věčné odměně je připravoval. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Smírná modlitba ve svátek Božského Srdce Páně

(Vydána papežem Piem XI. dne 8. května 1928 pro smírné pobožnosti k Nejsv. Srdci Ježíšovu a o svátku B. Srdce Páně.)

Nejsladší Ježíši, jemuž za všechnu lásku odměňuje se lidská nevďěčnost zapomináním, nedbalostí, pohrdáním, hle, my, klečíc zde před tvým oltářem,

chceme obzvláštní úctou nahrazovati tak velikou nevšimavost a křivdy, které tvé milující Srdce neustále od lidí zakouší. Vzpomínajíce však, že i my jsme byli kdysi mezi těmito nehodnými, proniknutí jsme hlubokou lítostí a doprošujeme se především tvého milosrdenství, jsouce ochotni dobrovolným dostiučiněním dávatí náhradu nejenom za hříchy, jichž jsme se sami dopustili, ale i za hříchy těch, kteří daleko zbloudivše s cesty spásy, zatvrdili se ve své nevěře a nechtějí následovati tebe jako svého pastýře a vůdce, nebo pošlapavše křestní slib, odhodili sladké jho tvého zákona.

Umiňujeme si tedy, že dostiučiníme za všechny tyto viny vůbec a že napravíme zvláště: veškeru nestoudnost a nemravnost v životě i v jednání, jimiž se nástrahy činí nevinným duším, znesvěcování svátečních dnů, rouhání pronášená proti tobě a svatým, hanobení tvého náměstka na zemi a veškerého tvého kněžstva, zanedbávání Velebné Svátosti tvé lásky, nebo jejího zneuctívání hroznými svatokrádežemi, jakož i veřejné hříchy národů, kteří se protíví právům Církve tebou ustanovené a jejímu úřadu učitelskému.

Kéž můžeme smýti tyto zločiny svou vlastní krví! Abychom však za urážku tvé Božské cti alespoň nějakou náhradu poskytlí, podáváme ti totéž dostiučinění, kteréž jsi kdysi Otcí na kříži přinesl a kteréž denně obnovuješ na oltářích a spojujeme je s dostiučiněním Panny Marie, tvé Matky, všech svatých a zbožných věřících.

Ze srdce ti slibujeme, že všechny hříchy své a hříchy jiných i lhostejnosti k nesmírné lásce tvé chceme s tvou milostí nahradití pevnou vírou, mravným životem, svědomitým zachováváním příkázání tvého evangelia, především příkázání lásky. Přičiníme se též ze svých sil, aby tě lidé již nikdy neuráželi a chceme co nejvíce lidí pohnouti, aby následovali tebe.

Prosíme tě, nejdobrotivější Ježíši, přijmi od nás na přímluvu blahoslavené Panny Marie Smířitelky tento dobrovolný závazek našeho smírného dosti-
učinění, dej nám veliký dar setrvání, abychom ti věrně sloužili až do smrti a jednou všichni přišli do tvé vlasti, kde s Otcem i Duchem svatým žiješ a kraluješ Bůh na věky věkův. Amen.

Zásvětná modlitba lidského pokolení ve svátek Krista Krále

Poslední neděli v říjnu.

Nejsladší Ježíši, Vykupiteli lidského pokolení, shlédni na nás, před oltářem tvým v nejhlubší pokoře klečící. Tvými jsme, tvými býti chceme; abychom však pevněji s tebou byli spojeni, hle, dnes každý z nás dobrovolně se zasvěcuje tvému nejsvětějšímu Srdci. Tebe sice mnozí nikdy nepoznali; tebe, pohrdající tvými příkázáními, mnozí zavrhli. Smiluj se nad těmi i oněmi, nejdobrotivější Ježíši; mocně přiviň všechny k svatému Srdci svému. Kraluj, Pane, netoliko věřícím, kteří se od tebe nikdy neodchýlili, nýbrž i marnotratným sy-

nům, kteří tebe opustili; učiň, ať se brzy navrátí do domu otcovského, aby nezhylnuli nouzí a hladem. Kraluj těm, které blud oklamal nebo rozkol odloučil; přiveď je do přístavu pravdy a k jednotě víry, aby byl brzy jeden ovčinec a jeden pastýř. Kraluj však těm, kteří ve tmách pohanství anebo Islamu trvají, a rač je přivést do světla a království svého. Shlédni též milosrdnýmá očima na syny toho národa, který tak dlouho byl vyvoleným lidem; a krev, kterou jednou na sebe volali, kéž se i jim stane zdrojem spásy a života. Dejž, ó Pane, Církvi své jistou a bezpečnou svobodu; dej všem národům pokoj a pořádek; učiň, aby ze všech zemských končin zazníval jeden hlas: Budiž chvála božskému Srdci, skrze něž jsme nabyli blaha; jemu budiž sláva a čest na věky! Amen.

B. CESTA DUŠE K BOHU

(Modlitby soukromé. Denně)

Ranní modlitby

(Možno se též modlití Ranní modlitbu Církve sv. na str. 298.)

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

P a t e r n o s t e r,
qui es in coelis, sancti-
ficetur nomen tuum, ad-
veniat regnum tuum.

O t ě e n á š,
jenž jsi na nebesích! -
Posvěť se jméno tvé: -
přijď království tvé; -

Fiat voluntas tua sicut in coelo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen.

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui, Jesus.

Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostrae. - Amen.

Credo in Deum.

Patrem omnipotentem, Creatorem coeli et terrae. Et in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum. Qui conceptus est de

bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi; - chléb náš vezdejší dej nám dnes; - a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům; - a neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. - Amen.

Zdrávas Maria, milosti plná; - Pán s tebou! požehnaná tys mezi ženami, - a požehnaný plod života tvého, Ježíš.

Svatá Maria, - matko Boží, - pros za nás hříšné, - nyní i v hodinu smrti naší. - Amen.

Apoštolské
vyznání víry.

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. - I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; - jenž se počal z Du-

Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus et sepultus: Descendit ad inferos, tertia die resurrexit a mortuis, ascendit ad coelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: inde venturus est judicare vivos et mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, sanctam ecclesiam catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam aeternam. Amen.

Svatý, svatý, svatý Hospodin, Pán Bůh zástupů: plna jsou nebesa i země slávy tvé: Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo na počátku, nyní i vždycky až na věky věkův. Amen.

Ž a l m 62.

Bože, můj Bože, hned z jitra tě hledám,
žízni po tobě má duše,
nyje po tobě mé tělo
jak pustá, neschůdná, vyprahlá půda.

cha svatého, narodil se z Marie Panny; - trpěl pod pontským Pilátem, ukřižován, umřel a pohřben jest; sstoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; - vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího; - odtud přijde soudit živých i mrtvých. - Věřím v Ducha svatého; - svatou církev obecnou, svatých obcování; - odpuštění hříchů; - těla vzkříšení; - život věčný. - Amen.

Proto jsem chodíval do tvé svatyně,
abych spatřil tvou moc a slávu.
Lepšíť jest milost tvá než život;
rty mé budou tebe chválit.

Proto tě chválit chci celý život
a ve tvém jménu zdvíhat své ruce.

Nejsladší lahody plna je duše má
a rty plesu slaví tě ústa má,
když na tě vzpomínám na svém lůžku,
když v noci bdím a na tebe myslím.

Neboť tys byl mým pomocníkem,
a já v stínu tvých křídel plesám.

Na tobě má duše lpí,
tvoje pravice mne drží.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,
jakož byla na počátku, nyní i vždycky
až na věky věkův. Amen.

K Nejsvětější Trojici

Všemohoucnosti Otcova, posiluj slabost mou a vytrhni mne z prohlubně bídy. - Moudrosti Synova, řiď všechny moje myšlenky, slova i skutky. - Lásko Duchu svatý, buď začátkem veškeré činnosti mojí duše, aby byla stále ve shodě s Božím zalíbením. (Odpustky 200 dní jednou denně, Lev XIII., 15. března 1890.)

Klaním se ti, nejsvětější Trojice, tebe oslavuji, chválím, tobě dobrořečím, tobě díky vzdávám za všechny dary přirozenosti, milosti a slávy mně i ostatním lidem a andělům prokázané, a zvláště

žes mne této noci zachoval a dal se dožítí tohoto dne. Ach, kolik lidí bylo vytrženo ze svého lůžka přímo před tvou soudnou stolicí a zahynuli na věky. - »Jen člověk živý může tě chváliti, jako i já dnes chci činiti.«

Úmysl

Pane Ježíši Kriste, ve sjednocení s oním božským úmyslem, s nímž jsi sám ve svém božském Srdci na zemi chválu Bohu vzdával a nyní bez přestání v Nejsvětější svátosti po celém světě až do konce věků vzdáváš, obětuji tobě po celý tento den bez nejmenší výjimky, po příkladu nejsvětějšího Srdce blahoslavené a neposkrvněné Panny Marie, s celou láskou všechny své úmysly a myšlenky, všechna svá hnutí a touhy, všechny své činy a slova. (Odpustky 100 dní jednou denně, Lev XIII., 19. XII. 1885.)

Vše pro tebe, Nejsvětější Srdce Ježíšovo. (Odpustky 300 dní po každé.)

K nejblahoslavenější Panně Marii
Ó paní má, ó Matko má, tobě se celý obětuji. A abych ti projevils svou oddanost, zasvěcuji ti dnes své oči, své uši, svá ústa, své srdce, vůbec sebe sama úplně. A protože jsem tedy tvůj, ó dobrá Matko, chraň a opatruj mne jako svou věc, jako svůj majetek.

Zdravas Maria

(Odpustky 100 dní jednou za den, modlí-li se ráno a večer a plnomocné odpustky jednou za

měsíc při denní dvoji modlitbě, Pius IX., 5. srpna 1851.)

**Anděle Boží, jenž jsi strážcem mým,
mne, svěřence svého Božím zřízením,
dnešního dne osvět', stráž a říd'
svojím vedením.**

(Odpustky 100 dní po každé. Pius VII., 15. V. 1821.)

Zde možno vložit ještě jiné modlitby podle potřeby a příležitosti: ve výročí sv. křtu obnovení slibu křestního, za nemocné, za mír, za příznivé počasí, - modlitby, konáme-li nějakou nověnu, hymny nebo modlitby k různým svatým, jichž památku právě slavíme, nebo které zvláště uctíváme.

Ve jménu Pána našeho Ježíše Krista začínám tento den. On mne račiž strážiti, vésti a k životu věčnému přivésti. Amen.

Modlitby večerní

(Možno se též modlit večerní modlitbu církevní [kompletář] na str. 311.)

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Ž a l m 133.

(Lid křesťanský vzývá Církev, aby i v noci se zaň modlila.)

**Nuže, teď' oslavujte Hospodina,
všichni služebníci Páně,
kteří stáváte v Hospodinově domě,
v nádvoří domu našeho Boha.
V noci zdvíhejte ruce své ke svatyni,
oslavující Hospodina.**

(Církev žehná věřícímu lidu:)
**Žehnej tobě Hospodin ze Sionu,
který učinil nebe i zemi.**

Díky

Světlo jasné svatě slávy, nesmrtelného Otce nebeského, svatého, blaženého, Ježíši Kriste: když jsme došli k slunce západu světlo večerní hvězdy spatřivše, chválíme Otce i Syna i Ducha Božího: Hoden jsi po všechny časy svatými hlasy býti chválen, Synu Boží, života dárce: pročež celý svět tebe oslavuje. (Večerní hymnus řecký ze II. neb III. století.)

Děkujeme tobě, všemohoucí Bože, za všechna dobrodiní tvá, jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Přijď, ó Duše přesvatý, naplň srdce svých věrných, aby poznala tíhu svých provinění, a oheň lásky své v nich rozněť, aby je láskou tvou strávila.

Zpytování svědomí

Zpytujeme svědomí, vzpomínáme, čím jsme se prohřešili tohoto dne myšlením, slovy, jednáním, - proti Bohu, proti sobě, proti bližnímu - doma, v povolání, v době odpočinku. Uvažujeme, zda jsme byli věrnějšími nebo horšími než včera a dříve, která nová slabost nebo nový hřích se v nás vynořil, jak jsme použili příležitosti k dobrému, co bylo zvláště nebo nově nebezpečno našemu duchovnímu životu.

Upřímnou lítostí hledme smýti všechny viny, umiňme si, že, dopustili-li jsme se na neštěstí hříchu těžkého, se zítra očistíme ve svátostné zповědi, uložíme si c i t e l n é pokání za všechny hříchy a pevně stanovme, čeho se zítra zvláště vystříháme. V kajícím smýšlení pak více srdcem než ústy pravme svému Bohu:

Lítost

Ježíši, Synu Boha živého, smiluj se nade mnou. Pro své svaté rány a Krev za mne prolitou odpusť mi hříchy moje. Za lásku tvou odvděčuji se nevěrností, za povinnou úctu před hroznou velebností tvou dopouštím se nedbalostí, - sebe, jenž z ničeho jsem sebou stvořen, mám za cíl, tebe, jenž jsi Začátkem i Koncem, zapomínám. Smiluj se nade mnou, Bože, podle velikého milosrdenství svého a obrať nás, Bože, Spasiteli náš.

V této lítosti a zkroušeném vyznání prosím tebe, Světlo života mého, abys posílil slabost mou, abych bojoval o tebe se všemi nepřáteli, nikoliv hledal vůle své. Posilni mne, Sílo má, abych vítězil v boji proti hříchu a v pokušení, abys ty byl skalou mou. S touto důvěrou slibuji ti, že se zítra věrněji vyvaruji toho, co přivádí ku pádu nohy mé.

Úkony křesťanské

(Odpustky 7 let a 7 quadragen po každé, plnomocné odpustky jednou za měsíc při denní modlitbě. Benedikt XIV., 28. I. 1756.)

Bože můj, Pravdo neomylná a neklamná, věřím, cokoliv mi Církev svatá k víře předkládá, protože

ty jsi jí to zjevil. Věřím, že jsi můj Bůh, Stvořitel všech věcí: Věřím, že na věky oblažíš spravedlivé v ráji, potrestáš hříšníky v zavržení. Věřím, že jsi jeden v podstatě a trojí v osobách, Otec a Syn a Duch svatý. Věřím ve vtělení, utrpení a smrt Ježíše Krista. Věřím, cokoliv věří svatá matka Církev. Díky tobě vzdávám, že jsi mne křesťanem stvořil: a v této svaté víře vyznávám, že chci žít i zemřít.

Bože můj, důvěřuji ve tvá zaslíbení, protože jsi věrný, všemohoucí a milosrdný: doufám pro zásluhy Ježíše Krista v odpuštění svých hříchů, doufám, že mi dáš vytrvalost až do konce i slávu věčnou.

Můj Bože, protože jsi Dobrota a Krása nekonečná a nic není, co by více lásky srdce lidského zasloužilo, kromě tebe, miluji tě nade všechno z celé duše své, ze vší síly své a z celé mysli své. A pro tuto lásku, která především jest v jednotě vůle mé s vůlí tvou, zavrhuji a lituji a nenávidím všech hříchů svých. Pro Ježíše Krista ukřižovaného, odpusť mi hříchy mé a napříště chraň mne neštěstí nejvyššího, hříchu, jímž bych tebe ztratil. Bože můj, věřím, doufám, miluji.

Díky za milosti celého dne

Dobroto nekonečná, čím odplatím se tobě za vše, cos učinil mně. Děkuji ti skrze neposkvrněné Srdce Marie Panny, děkuji ti s vděčností, jakou vylévají před tebou všichni andělé a svatí za všechna dobro-

diní jim prokázaná, díky tobě vzdávám a tobě dobrořečím ve spojení nejužším s těmi city, jakými tobě děkovalo Srdce tvého Jednorozeného v lidské přirozenosti, za všechna dobrodiní, ochranu, osvěcení a sílu, za vše duchovní i hmotné, co jsi mi dnes z nekonečného moře své plnosti udělil. Dobrořeč, duše má, Hospodinu, a vše, co ve mně jest, jeho svatému jménu. Amen.

Modlitba

k Srdci Ježíšovu za bližní

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, vylij hojnost svého požehnání na sv. Církev, na sv. Otce a na veškeré duchovenstvo; uděl spravedlivým vytrvalost, obrať hříšníky, osvět' nevěřící, žehnej našim příbuzným, přátelům a dobrodincům, přispěj umírajícím, vysvobď věrné duše z očiště a rozšiř na všechna srdce mírnou vládu své lásky. Amen.

(Odpustky 300 dní denně. Plnomocné odpustky měsíčně za obyč. podmínek. Pius X., 15. června 1906.)

Otče náš.

Zdrávas Maria.

Věřím v Boha.

Zdrávas Královno.

Anděle Boží, jenž jsi strážcem mým,
mne, svěřence svého Božím zřízením,
dnešní noci osvět', střež a řid'
svojím vedením.

(Odpustky 300 dní po každé. Pius VII., 15. V. 1821.)

Zde možno vložití podle potřeby neb libosti jednu nebo více modliteb v různých potřebách, ke svatým, za Církev, příbuzné, zemřelé nebo litanie neb jiné pobožnosti, které právě konáme (novény, tri-dua, oktávy), jak jsou uvedeny na svých místech v této knize.

**Spasiž nás, Pane, když bdíme,
ostříhej nás, když spíme,
abychom bděli s Kristem,
a odpočívali v pokoji. Amen.**

**Požehnej nás všemohoucí a milosrdný Bůh Otec,
Syn a Duch svatý. Amen.**

Při svlékání a ulehnutí zabývejme se myšlenkami svatými, uvažujme o zítřejším rozjímání, vzbuzujme střelné povzdechy a zakončeme den slovy:

**V ruce tvé, Pane, poručím ducha svého.
Ježíši, Maria, Josefe, vám dávám duši svou i tělo
své. Amen.**

Vnitřní modlitba (rozjímání)

jest vlastním jádrem cesty duše k Bohu, neboť v ní se spojuje nejdokonaleji rozum, vůle a vzněty duše podporovány milostí s Bohem. Vnitřní modlitba jest vlastní modlitbou, modlitba ústní nemůže býti bez vnitřní. - Vlastní vnitřní modlitba čili rozjímání jest však v o l n é přemýšlení o Bohu a věčných pravdách a povinnostech, provázené stále úkony vůle a vznětů (affektů), vyplývající ve vroucí rozmluvu duše s Bohem a v pevné předsevzetí pro denní život.

Aby byla spojena s užitkem, dávají se různé návody. Jeden z nich jest tento:

1. Před počátkem rozjímání, které se nejlépe koná denně v určitou dobu, seberu všechny síly své duše a myslím: »Nyní chci mluvit se svým Pánem a Bohem. Nic není nyní důležitějšího, neboť se jedná o věčnost. Vše jiné jest nyní vedlejší. S jakou pozorností musím tedy sebrati všechny své síly, abych zapudil všechny jiné myšlenky, abych se dobře spojil v myšlení a lásce se svým Pánem!«

Potom se pomodlím pozorně a s rozmyslem tuto modlitbu: »Pane a Bože můj, věřím, že jsi zde přítomen. Klaním se ti v nicotě své a nejhlubší pokore a vyznávám, že nejsem hoden dlíti před tvou tváří. Lituji však pevně a vřele svých hříchů a prosím o milost, abych nyní mohl dobře obcovati s tebou! Očisti, Pane, můj rozum i vůli a cit, abych tě vždy jasněji poznával, dokonaleji miloval a věrněji tebe následoval. Prosím tě o tuto milost na přímluvu nejbl. Panny Marie, sv. Josefa, svého Anděla Strážce a všech svých sv. patronů v nebesích. Amen.«

2. Nyní si přečtu nějakou část Písma svatého, nebo z knihy Následování Krista neb z jiné knihy pro rozjímání a zapamatuji si některé myšlenky - nikoliv tedy všechny, - které se mě zvláště dotknou a o nichž chci nyní rozjímati.

3. Při rozjímání postupuji asi takto: Především věnuji tak dlouhou dobu, pokud ne-

soustředím své myšlenky, snaze, vžítí se co nejživěji ve skutečnou přítomnost Boží. Řeknu sám sobě a opakuji znovu a znovu tato slova: »Bůh jest tu! - On jest zde!« A klaním se mu v hluboké pokoře a sebrání. Potom, když jsem již v Bohu soustředěn, probírám ony myšlenky, které mě zaujaly a o nichž chci nyní s Bohem jednatí, asi podle těchto slov: Vidím (video)! - To znamená: poznávám, promyslím onu myšlenku, rozbírám její úplný a celý smysl, abych ji dokonale pronikl a věděl, co znamená, a co pro mne znamená. Hledím takřka vyssáti vše, co jest v ní řečeno a obsaženo. Potom, nebo již při tom, jakmile poznám její krásu nebo povinnost nebo důsledky a její požadavky, toužím (sítio)! - Toužím býti takovým, toužím po oné ctnosti neb pravdě, a činím to tak, že vzbuzuji neb dávám průchod vznětům duše, affektům. Vzněty či affekty jsou úkony rozumu a vůle, kterými v sobě upevňuji rozhodnutí, jednatí podle poznané pravdy a vtisknouti si ji pevně do paměti a duše. Ku př.: »Co platno člověku, kdyby celý svět získal a na své duši škodu trpěl!« Nebo: »Pane, dej, ať poznám tebe, ať poznám sebe!« - »Blahoslavení pokojní...!« - »Ó Pane, dej, ať vidím!« - »Jak krásné jest čisté plémě...!« a pod. A z těchto affektů vznikne potom přesvědčení, že musím podle nich také zařídití svůj život a tím vyústí moje modlitba v odhodlané slovo:

Chci (volo)! - A učiním ihned pevné, jasné, praktické předsevzetí.

4. V zakončení rozjímání pak vyvrcholí souhrn všeho přemýšlení v důvěrnou a co nejosobnější rozmluvu s Bohem, se svatými, o nichž jsme rozjímali nebo k nimž se utíkáme o pomoc. Tato rozmluva může však být již stále mezi rozjímáním, ano, nejlépe, když se celé rozjímání děje v rozmluvě s Pánem o jeho pravdách a o něm!

Tyto jednoduché části -

v žítí se v přítomnost Boží,

vidím,

toužím,

chci,

rozmluva,

jsou jednoduchou páteří, podle níž mohu každou myšlenku neb pravdu probratí a zúrodnití ji pro svůj život duše.

5. P o r o z j í m á n í hledím se co nejvíce udržet v klidu srdce, abych v sobě podržel jeho plody a účinky.

»Kdo vytrvá až do konce, spasen bude!«

Duchovní četba

jest jedním z předních prostředků života duše. Vždyť žijeme z toho, čím naplníme svou mysl! A vkládám-li do své duše pravidelně vznešené představy a myšlenky o Bohu a svatosti, nemohu být jich prázden. A čím jest plna mysl, tím se

zabývám, to přeplývá do mých citů, názorů, slov a jednání, do tónu mého vystupování a konečně přetváří celou mou osobnost.

A mám-li o Bohu často mysliti, pak potřebuji nutně věděti o něm, a to nikoli něco ze své fantasmie, nýbrž to, co jest a co o něm víme!

I. Proto jest prvním pramenem duchovní četby Písmo sv., které ovšem nutno čísti dobře a podle jistého postupu. Nejprve Nový zákon, a z něho evangelium sv. Marka, pak Lukáše, pak Matouše a Jana. Potom Skutky apoštolské, pak některé epištoly. Starý zákon se nám přiblíží nejprve knihami historickými, potom knihami Moudrosti, dále žalmy a konečně můžeme čísti knihy prorocké.

Vydatnou četbou duchovní jsou však i spisy sv. Otců a životopisy svatých, pokud jsou dobře psány. (Srov. Huber, Následování svatých.) Nepravím však, že Písmo sv. jest prvním pramenem četby postupem, myslím spíše vážností. Prvním pramenem jest ku př. Bohumila sv. Františka Saleského, neb podobné spisy rázu obecné zbožnosti. Po nich životopisy, pak Následování Krista, potom Písmo svaté.

II. Mnoho záleží na tom, jak duchovně čtu! Nejprve seberu své myšlenky, potom klidně, v tichu srdce, poprosím vřele o osvětlení a hnutí Ducha svatého. Načež teprve začnu čísti: pozorně, abych zachytil vše, co pro mne Pán uchystal v této chvíli,

p o m a l u, ne abych přečetl mnoho, nýbrž abych poznal a prožil mnoho,
p o k o r n ě, ne posuzovačně, abych měl srdce učelivé. Studium ponechám na jindy, v četbě duchovní jde o poučení ducha a srdce,
z b o Ź n ě, dáváje pozor na hnutí milosti v sobě, - zastavuje se tam, kde pocítím výčitku, lítost, lásku, pokoru, stud, touhu po Bohu, vděčnost, radost... tak dlouho, pokud mi ona věta neb hnutí dává čerpati poučení a posilu. Při tom volám v duchu vroucně k Duchu svatému, aby ve mně zúrodnil a upevnil tato hnutí, touhy a předsevzetí, abych je pak v životě prováděl.

Z a k o n ě í m pak kratičkou modlitbou:

»Bože Duše svatý, prameni světla poznání a síly jednání, jenž jsi dal služebníkovi svému dobré poznání, dej také sílu poznané prováděti, myšlenku a slovo v život proměňovati, jenž by po změně v tomto věku stal se životem věčným v tobě, jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.«

Zpytování svědomí částečné

Jednou z hlavních pomůcek pokroku duše k Bohu a k upevnění v dobrém jest tak zv. částečné zpytování svědomí (examen particulare). Jeho jádro jest v tom, že se snažíme o d v y k n o u t i s i ú s i l n ě jednu chybu neb n á k l o n n o s t po druhé, neb navyknutí si jednu ctnost za druhou. R á n o si vzpomenu s prosbou k Duchu sv. o pomoc na svou chybu, kterou si chci právě odvyk-

nouti a pevně si umíním, že toho dne ji budu věrně přemáhati. Jen s pevnou důvěrou v pomoc Boží!

Kolem p o l e d n e a v e č e r, tedy dvakrát denně, pokud možno, zpytuji se, jak jsem v tom byl věrný:

1. D ě k u j i t i, Pane můj a Bože, za všechnu pomoc, že mne chráníš hříchu a milostí svou mne vedeš, abych očistil duši svou pro tebe!

2. Osviť, prosím pokorně, Duše svatý, paměť mou, abych ve t v é m světle viděl svá pochybení proti svému předsevzetí, pohni vůlí mou, abych jich lítoval!

3. Zpytuji svědomí, k o l i k r á t a p r o č jsem opět upadl do své chyby, zda častěji či řidčeji. Stanovím si pevně, jak se budu chovati při nejbližších příležitostech.

4. D ě k u j i t o b ě, Bože můj, že jsem se přece polepsil. Lituji však upřímně své nedbalosti, chci nyní opět věrněji pokračovati a vytrvati ve snaze po svém očištění, jen ty, Pane můj, mne neopouštěj svou milostí. Maria, Matko moje, stůj při mně, svatí ochráncové moji, pomáhejte mi na cestě života mého. Amen.

Ač se koná toto zpytování obyčejně jen v řeholních společnostech, jest mimořádně důležitým pro solidní pokrok duše k Bohu a proto je budou konati všichni, kteří chtějí skutečně věrně stoupati od ctnosti ke ctnosti!

Před studiem a jinou duševní prací

Tvůrce nevýslovný, jenž jsi z pokladů moudrosti své trojí zástup andělů stvořil a nad veškerá nebesa podivuhodným řádem určil, jenž jsi celý vesmír ladně uspořádal, ty, jenž jsi pravým pramenem světla a moudrosti a počátkem nade vše vynikajícím: rač vylíti nad temnoty mého rozumu paprsek své záře, abys mne zbavil dvojí vrozené tmy, hříchu totiž a nevědomosti. Ty, jenž činíš jazyky nemluvnat výmluvnými, vzdělej řeč mou a vylij milost svého požehnání na moje rty. Dejž mi ostrost chápání, schopnost paměti, možnost poučení, jemnost výkladu, hojnou milost výmluvnosti, uprav můj počátek, řidiž postup a doplň zakončení. Ty, jenž jsi pravý Bůh a člověk: jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

(Modlitba, kterou se sv. Tomáš často modlil, než začal psát nebo kázati. Odpustky 200 dní jednou za den, Lev XIII., 21. II. 1880.)

Před prací

Bože, ku mé ochraně přispěj.

Hospodine, pomoci mi prospěj.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

M o d l e m e s e: Přispějž nám, prosíme, Pane, síla Ducha svatého: aby srdce naše milostivě vyčistil a všeho protiventství chránil. - Činy naše, prosíme, Pane, osvětlením předcházej a pomoci provázej: aby všechna naše modlitba a práce tebou vždy počínala a tebou počata končila. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Ne nám, Pane, ne nám, nýbrž jménu svému dej slávu.

Modleme se: Věčný Zdroji všeho života a činnosti, jenž vše, cokoliv jest činné, oživuješ a bez něhož každý tvor jest nedostatečný, díky tobě vzdávám, že mne činíš nástrojem svým. Učiň, ó Pane, abych toho vždy pamětliv vpravdě jen pro tebe pracoval a sobě účinků nepřičítal, aby veškerá moje práce byla chválou jména tvého a cestou mou k životu věčnému. Amen.

Při návštěvě Nejsvětější Svátosti

Možno se modlití buď některé litanie, jak jsou níže uvedeny, nebo obnovu slibu křestního nebo bířmovacího neb jiné modlitby v různých potřebách. Modleme se také vroucí chválou žalmů Davidových nebo Malé hodinky k Srdci Páně nebo z »Návštěv sv. Alfonse«, nebo rozjímejme tyto modlitby:

Ž a l m 83.

Jak jsou milé příbytky tvé,
Hospodine zástupů!
Duše moje nyje touhou
po síních Hospodinových.
Srdce i tělo mé jáсотem tíhnou
k Bohu, který žije.

Ano, vrabec našel si příbytek,
a hrdlička své hnízdo,

do něhož ukládá své mladé -
já však tvé oltáře, Pane zástupů,
můj králi a můj Bože.

Štasten, kdo sídlit smí v domě tvém, Pane,
ustavičně tě velebit.

Štasten, kdo nalézá u tebe pomoc,
kdo si umínil putovat
plačtivým údolím na místo zvolené;
žehnát' (mu) zákonodárce.

Ubírají se od hradby k hradbě,
(až) uzří na Sionu

Boha bohů, Hospodina.

»Bože zástupů, slyš mou modlitbu,
přijmi ji, Bože Jakobův.

Strážce náš, popatři, Bože, a pohled'
na tvář svého pomazaného.«

Ano, den jeden ve tvých nádvořích
lepší než tisíce (jiných).

Lépe být na prahu Božího domu,
než bydlet ve stanech hříšníkův.

Jeť Bůh rád ohradou a štítem,
milost a čest Pán dává.

Neodepře žádného dobra
těm, kdož v nevině chodí.

Pane zástupů, šťastný člověk,
který v tebe doufá.

Hymnus sv. Tomáše Akvinského

Adoro te devote, latens
Deitas, * quae sub his
figuris vere latitas, *
tibi se cor meum totum
subjicit, * quia te con-
templans totum deficit.

Visus, tactus, gustus in
te fallitur, * sed auditu
solo tuto creditur: *
credo quidquid dixit Dei
Filius, * nil hoc verbo
veritatis verius.

In cruce latebat sola
Deitas; * at hic latet
simul et humanitas: *
ambo tamen credens
atque confitens, * peto
petivit latro poenitens.
Plagas sicut Thomas
non intueor: * Deum
tamen meum te confi-
teor, * fac me tibi sem-
per magis credere, * in
te spem habere, te dili-
gere.

O Memoriale mortis
Domini, * Panis vivus,

Zbožně se ti klaním,
skrytý Bože můj, * jenž
pod způsobami máš zde
stánek svůj, * bádavý-
li duch se v tebe zadí-
vá, * všecek se ti koří,
neboť umdlívá.

Zrakem, hmatem, chutí
tebe nevnímám, * slu-
chem jediným tě jistě
poznávám, * věřím, co
Syn Boží slovem pově-
děl, * nad ně jistějšího
nikdo neslyšel.

Na kříži se jenom Bož-
ství tajilo, * tady člo-
věčenství též se ukrylo;
* vyznáváje obé srdcem
věřícím, * smilování,
prosím, s lotrem kajícím.
Rány, jako Tomáš,
okem nevidím, * přece
vyznávám tě v pravdě
Bohem svým. * Dej, ať
s tebou vírou víc se
spojuji, * pevněj v tebe
doufám, vroucněj miluji.
Smrti Ježíšovy sladká
paměti; * Živý chlebe

vitam praestans homini:
* praesta meae menti
de te vivere, * et te illi
semper dulce sapere.

Pie Pelicane, Jesu Do-
mine, * me immundum
munda tuo Sanguine: *
cujus una stilla salvum
facere * totum mundum
quit ab omni scelere.

Jesu, quem velatum
nunc aspicio, * oro, fiat
illud, quod tam sitio, *
ut te revelata cernens
facie * visu sim beatus
tuae gloriae.

Amen.

žití, lásky závěti, * Dej
mé duši z tebe žítí v mi-
losti, * zbožně opájet
se tvojí sladkostí.

Dobrý pelikáne, Jezu,
Pane můj, * z mojich
poskvrn svou mne krví
očišťuj, jejíž jedna krů-
pěj může zahladit, *
všeho světa hříchy a
jej posvětit.

Zahalena, Jezu, zří tě
tady zrak, * prosím,
nechť se stane, po čem
žízním tak, * abych
uzřel tebe tváří odkry-
tou, * a byl věčně bla-
žen, vida slávu tvou.
Amen.

Hymnus sv. Tomáše Akvinského

(Sekvence ve mši Božího Těla)

Lauda Sion Salvatorem,
lauda ducem et pastorem,
in hymnis et canticis.

Quantum potes, tantum aude: quia major omni laude, nec laudare sufficis.

Laudis thema specialis,
panis vivus et vitalis
hodie proponitur.

Quem in sacrae mensa coenae, turbae fratrum duodenae, datum non ambigitur.

Sit laus plena, sit sonora, sit jucunda, sit decora mentis jubilatio.

Dies enim solemnis agitur, in qua mensae prima recolitur hujus institutio.

In hac mensa novi Regis, novum Pascha no-

Chval, Sione, Spasitele,
chval Pastýře, vůdce
vřele, zpěvy, písně,
hymny pěj!

Odvažuj se, jak jen možné, větší je, než chvály zbožné, nepostačíš chválit jej!

Zcela zvláštní látka
chvály - živý chléb,
zdroj žití stálý - pro
den dnešní nastala.

Chléb, jež v hodech
za večera bratří četa
dvanáctě zcela jistě
dostala.

Buď zpěv plný, buď
zpěv jasný, budiž libý,
budiž hlasný jásoť mys-
lí, ples a vděk.

Dnes je slavnost,
o níž se vzpomíná,
kterak povstala prvně
ta hostina, hodů toho
počátek.

Oběť nové smlouvy
vzniká. Stůl nového Pa-

vae legis, phase vetus terminat.

Vetustatem novitas,
umbram fugat veritas,
noctem lux eliminat.

Quod in coena Christus gessit, faciendum hoc expressit in sui memoriam.

Docti sacris institutis,
panem, vinum in salutis consecramus hostiam.

Dogma datur Christianis, quod in carnem transit panis, et vinum in sanguinem.

Quod non capis, quod non vides, animosa firmat fides, praeter rerum ordinem.

Sub diversis speciebus, signis tantum, et non rebus, latent res eximiae.

Caro cibus, sanguis potus: manet tamen Christus totus, sub utraque specie.

novníka odděluje starý čas.

Staré ničí novota,
prchla Pravdou Temnota,
noc, již zahnal denní jas.

Kristus při hostině svaté děl: Co činím, činit máte, na mne vzpomínajíce.

Svatá stanovení ctíme.
Chléb a víno přinášíme,
oběť spásy světíce.

Dogma křesťanům se dává, že se z chleba Tělo stává, z vína, že se stává Krev.

Nechápe duch, nedozírá,
horlivá však sílí víra,
ač je jiný věci zjev.

Pod různými vzezřeními,
věcmi ne, leč znameními
výborný je Předmět skryt.

Nápoj Krve, pokrm Těla,
v obou Kristus je však zcela,
nepřestává celý být.

A sumente non concisus, non confractus, non divisus: integer accipitur.

Sumit unus, sumunt mille: quantum isti, tantum ille: nec sumptus consumitur.

Sumunt boni, sumunt mali: sorte tamen inaequali, vitae, vel interitus.

Mors est malis, vita bonis: vide parvas sumptionis, quam sit dispar exitus.

Fracto demum Sacramento, ne vacilles, sed memento, tantum esse sub fragmento, quantum toto tegitur.

Nulla rei fit scissura: signi tantum fit fractura: qua nec status, nec statura signati minuitur.

Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum: vere panis filiorum, non mittendus canibus.

Přijímáš-li, zůstal celý, nezláme se, nerozdělí, nikdy pranic nechýbí.

Bere jeden, tisíc bere. Jako jeden, davy steré, aniž množství dochází.

Dobří, špatní přijímají, nestejný však osud mají: Život - smrti objetí.

Smrt je zlým a dobrým žitím. Zříš, jak různý může být účinek téhož přijetí.

Když se potom Svátost láme, nechť se věrou nevíkláme, pod úlomkem tolik máme, kolik celek uhostí.

Netrpí věc těmi ději, způsobu jen rozbíjejí, ale věc a stavy její potrvají v Svátosti.

Chléb, jenž blaží nebešťany, poutníkům, hle, v pokrm daný,

In figuris praesignatur,
cum Isaac immolatur:
agnus Paschae deputatur:
datur manna patribus.

Bone pastor, panis vere,
Jesu, nostri miserere:
tu nos pasce, nos tuere:
tu nos bona fac videre
in terra viventium.

Tu, qui cuncta scis
et vales:
qui nos pascis hic
mortales:
tuos ibi commensales:
coheredes et sodales,
fac sanctorum civium.
Amen.

v pravdě synům uchystaný,
není pokrm štěňátek.
Oběť v předobrazech
známá:
Isak, žertva Abrahama,
velkonoční oběť sama,
mana Otcům v onen
věk.

Dobrýs Pastýř, Chléb
jsi pravý!
Smiluj se, slyš hlas náš
lkavý:
Pasiž, hlídej naše davy,
dobro dej nám, Přelaskavý,
v zemi živých dej nám
zřít!

Vševědoucí, Převeliký,
jenž nás paseš,
smrtelníky.
Svémi spolustolovníky,
dědici a účastníky
svatých rač nás učinit!
Amen.

Chvály Boží,

které učinil blažený František, když byl nemocen u sv. Damiána.

Nejvyšší, Všemohoucí, Dobrý Pane,

Tobě bud' chvála, sláva, čest a všecko blahořečení;

Tobě jedinému, Nejvyšší, přísluší

A žádný člověk není hoden tebe jmenovati.

Pochválen bud', Pane můj, se všemi svými tvory,

Zvláště s pánem bratrem sluncem,

Kterýž jest den a jímž nás osvěcuješ.

A on je pěkný a zářící velikým leskem,

Tvoje, Nejvyšší, nosí znamení.

Pochválen bud', Pane můj, za sestru lunu a hvězdy,

Stvořil jsi je na nebi jasné a vzácné a pěkné.

Pochválen bud', Pane můj, za bratra větra

A za vzduch a mlhy a jasné i všelijaké počasí,

Jímž tvorům svým dáváš se udržeti.

Pochválen bud', Pane můj, za sestru vodu,

Která jest velmi užitečná a pokorná a cenná a čistá.

Pochválen bud', Pane můj, za bratra oheň,

Kterým osvětluješ noc,

A on jest pěkný a příjemný a mohutný a silný.

Pochválen bud', Pane můj, za naši sestru-matku

zemi,

Která nás udržuje a spravuje

A rodí rozličné plody s pestrými květy a travou.

Pochválen bud', Pane můj, za ty, kteří odpouštějí

z lásky k tobě

A snášejí slabost a útisk.

Blažení ti, kdož setrvají v pokoji,

Neb od tebe, Nejvyšší, budou korunováni.
Pochválen buď, Pane můj, od naší sestry, smrti
tělesné,
Jíž žádný živý člověk nemůže uniknouti.
Běda těm, kdož umrou v hříších smrtelných.
Blaze těm, kdož naleznou tvou nejsvětější vůli,
Neb druhá smrt jim nic zlého neučiní.
Chvalte Pána mého, dobrořečte a děkujte mu
A služte mu u veliké pokoře.

Duchovní svaté přijímání

Pane, Ježíši Kriste, věřím z celého srdce, že jsi pravdivě a skutečně zde v Nejsvětější Svátosti přítomen jako Bůh a člověk. Věřím, že mne miluješ. Také já chci tebe dokonale milovati, ale což mohu, Pane, bez tebe? Ty jsi, Bože, síla má. A proto toužím po tobě, prosím, abys přišel a příbytek si u mne učinil. Pane, zůstaň se mnou, neb se připozdívá. Ježíši, tobě žiji, Ježíši, tobě umírám, Ježíši, tvůj jsem v životě i ve smrti. Amen.
(100 dní odp. po každé.)

Zasvěcení službě Ježíše Krista- Krále

Ó Ježíši, věřím, že jsi zde přítomen ve svatostánku. Klaním se ti a toužím po tobě. Přijď do srdce mého aspoň svou milostí, nežli tam zavítáš svátostně! (300 dní odpustků po každé.)

Pane Ježíši Kriste, uznávám tě za Krále světa. Všechno, co bylo stvořeno, pro tebe jest stvořeno. Jednej tedy se mnou podle svého práva!

Obnovuji svůj křestní slib a odříkám se zlého ducha, i vši pýchy jeho i všech skutků jeho, a slibuji, že budu žít jako řádný křesťan. Zvláště se zavazuji, že vynaložím vše, abych pomohl k vítězství právům Boha a tvé sv. Církve.

Božské Srdce Ježíšovo, obětují ti své ubohé skutky s úmyslem, aby všechna srdce uznala tvé svaté království a tak se upevnila vláda tvého pokoje na celém světě. Amen.

Plnomocné odpustky jednou denně za podmínek obvyklých: sv. zpověď, sv. přijímání, návštěva kostela a modlitba na úmysl sv. Otce. Pius XI., 21. II. 1923.

Různé denní modlitby

kteřé se vkládají - jedna nebo více - podle potřeby do modliteb ranních neb večerních, nebo lze se je modlití při návštěvě Nejsv. Svátosti.

Modlitby na dny v týdnu

Neděle, zasvěcená Nejsv. Trojici:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal služebníkům svým, vyznávajícím pravou víru, slávu věčné Trojice poznati a v moci velebnosti klaněti se jednotě: prosíme tě, abychom pevnosti této víry ode všech protivenství vždycky chráněni byli. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všecky věky věkův. Amen.

P o n d ě l í, zasvěceno sv. Andělům:

K s v. a n d ě l u S t r á ž c i.

Svatí andělé, strážcové naši, chraňte nás v boji, abychom nezahynuli při hrozném soudu. - Bože, jenž v nevýslovné své prozřetelnosti ráčíš posílati k naší ochraně svaté anděly své, dej nám, pokorně prosícím, požívatí zde stále jejich ochrany a radovati se z jejich věčné společnosti. Pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

K s v. M i c h a l u a r c h a n d ě l u.

Přeslavný kníže, archanděle Michale, buď nás pamětliv! Zde a všude povždy pros za nás Syna Božího, aleluja.

Bože, jenž podivuhodným řádem rozděluješ úkoly andělům i lidem, popřej milostivě, aby těmi, kteří tobě v nebi povždy slouží, byl náš život pozemský ochraňován. Pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ú t e r ý, zasvěceno sv. apoštolům:

Dej nám, prosíme, Pane, radovati se z připomínky svatých Apoštolů tvých, abychom jejich ochranou docházeli pomoci i víru s patřičnou následovali oddaností. Skrze Pána našeho.

Také zasvěceno sv. Antonínovi Paduánskému:

Nejdobrotivější Bože, který oslavuješ svého blahoslaveného vyznavače Antonína stálou slávou zá-
zraků, dejž nám, prosíme, abychom toho, oč žádá-

me, pro zásluhy a na přímluvu jeho dosáhli. Jenž žiješ a kraluješ.

Středa, zasvěcená sv. Josefu:

Prosíme Tě, Pane, by nám zásluhami snoubence přesvaté Rodičky tvé bylo pomozeno, aby, čeho naše síly dosáhnouti nemohou, jeho přímluvou nám uděleno bylo. Jenž žiješ a kraluješ.

Litanie k sv. Josefu viz na str. 438.

Čtvrtek, zasvěcen Nejsvětější Svátosti oltární:

Bože, jenž jsi nám v předivné Svátosti památku na své umučení zanechal, dej nám, prosíme, abychom svatá tajemství tvého Těla a Krve tvé tak uctívali, abychom v sobě stále pocítovali účinky tvého vykoupění. Jenž žiješ a kraluješ.

Jiné modlitby viz při návštěvě Nejsv. Svátosti na straně 385.

Také zasvěcen sv. Václavu:

Bože, jenž jsi sv. Václava palmou mučednictví z pozemské vlády do slávy nebeské přenesl, na jeho přímluvu nás ochraňuj ode všeho protiventství a ze společenství s ním nám radovati se popřej. Skrze Pána našeho.

Litanie k sv. Patronům českým viz na str. 448.

Pátek, zasvěcen utrpení Páně:

Modlitba v pátek ve 3 hod. odpo. nebo v jinou denní hodinu.

Snažme se každého pátku věnovati tichou chvílí sebraností vzpomínce na smrt svého Božského Pána. Sv. Otec Pius XI. udělil všem, kteří se při zvonění ve 3 hod. odpoledne modlí kleče (pokud možno) pětkrát Otčenáš, Zdravas Maria a jednou na úmysl sv. Otce:

Klaníme se tobě, Kriste, a dobrořečíme tobě, neboť svatým křížem svým svět jsi vykoupil.

Odpustky 10 let každého pátku, a plnomocné za obyčejných podmínek jednou za měsíc, jestliže po celý měsíc každý pátek se tak modlili. (30. ledna 1933.)

Rozjímejme při jednotlivých modlitbách buď jednotlivé rány božského Trpitele, nebo asi tatko:

1. Kristus stal se poslušným pro nás až k smrti, a to k smrti kříže.
2. Vlastního Syna Bůh neušetřil, ale vydal jej za nás všechny.
3. Od šesté hodiny stala se tma po vší zemi až do hodiny deváté.
4. A okolo hodiny deváté zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Bože můj, Bože můj! Proč jsi mne opustil?
5. Ježíš pak opět zvolav hlasem velikým, vypustil duši.

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, kterýž jsi pro vykoupení světa na potupné dřevo vystoupiti a svou předrahou krev na odpuštění hříchů našich

proliti ráčil, pokorně tebe prosíme, abys nám po smrti naší do nebes brány radostně vejíti dal. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

**S o b o t a, zasvěcená nejbl. Panně Marii
(neb jindy, chceme-li uctít Nejsv. Pannu):**

Popřej nám, prosíme, Pane, stálého zdraví mysli i těla a na slavnou přímluvu bl. vždy Panny Marie vysvobod' nás z přítomných strastí a uveď nás do života věčného. Skrze téhož Pána našeho.

Hymnus na nejsvětější Pannu.

Sedmero církevních hodiněk

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix coeli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae

nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse
matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut, videntes Jesum,
Semper collaetemur.

Zdrávas, hvězdo
mořská,
Máti Boží štědrá,
zůstalas vždy Pannou,
šťastná nebes bráno.

Přijímajíc »Ave«
ze rtů Gabriele,
upevni v nás pokoj
a změň jméno Evy.

Rozvaž pouta vinným,
přines světlo slepým,
zlo vše od nás zapuď,
dobro všechno vypros.

Ukaž, že jsi matkou,
přijmiž sebou prosby,
pro nás narozený,
který tvým být ráčil.

Panno nejvzácnější,
nade všechny tichá,
zbav nás viny, učiň
tiché nás a čisté.

Nevinný dej život,
cestu uprav jistou,
bychom zříce Krista,
plesali s ním vždycky.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto
Tribus honor unus.
Amen.

Chvála Bohu Otci,
nejvyššímu Kristu,
svatému čest Duchu,
Třem buď sláva jedna!
Amen.

Hymnus o bolestné Matce Boží
Sekvence mešní od františkána Jacopone da Todi

Stabat Mater dolorosa
juxta Crucem lacrymo-
sa, dum pendebat Fi-
lius.

Cujus animam gemen-
tem, contristatam et
dolentem, pertransivit
gladius.

O quam tristis et affli-
cta fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!

Quae moerebat, et
dolebat, pia Mater,
dum videbat nati poe-
nas inclyti.

Quis est homo, qui non
fleret, Matrem Christi
si videret in tanto sup-
plicio?

Quis non posset con-
tristari, Christi Ma-

Stojí Matka zarmouce-
ná, slzy prolévá a stená
u kříže, kde Syn jí
pněl.

Její duši bēdující,
plnou smutku, bolestí-
cí, pronik' meč a
v hrudi tkvěl.

Kterak sklácena je Pan-
na, jak je smutná po-
žehnaná, která Boží
Matkou jest!

Jak jen lkala, naří-
kala, Rodička když
nazírala na slavného
Syna trest!

Kdož by mohl nepla-
kati, kdyby viděl Kris-
ta Máti v tomto poni-
žení zlém!

Komu srdce nerozdí-
rá, na Matku když

trem contemplari do-
lentem cum Filio?

Pro peccatis suae gen-
tis vidit Jesum in tor-
mentis, et flagellis sub-
ditum.

Vidit suum dulcem
Natum moriendo de-
solatum, dum emisit
spiritum.

Eja Mater, fons amoris,
me sentire vim doloris,
fac, ut tecum lugeam.

Fac, ut ardeat cor
meum in amando
Christum Deum, ut
sibi complaceam.

Sancta Mater, istud
agas, Crucifixi fige pla-
gas cordi meo valide.

Tui Nati vulnerati,
tam dignati pro me
pati, poenas mecum
divide.

Fac me tecum pie fle-
re, Crucifixo condolere,
donec ego vixero.

Boží zírání, kterak
truchlí se Synem!

Pro hřích z rodu své-
ho lidí Syna na mu-
čidlech vidí, vidí metly,
přival ran.

Zří jej zmírat oko
Matky, zří, jak opuš-
těn Syn sladký, zří,
jak pustil duši Pán.

Eja, Matko, Lásky zdro-
ji, dej mi cítit bolest
tvoji, dej, bych s tebou
zaplakal!

Dej, by srdce moje
plálo, dej, by Boha
milovalo, bych si
Krista oblíbil!

Prosím o to, Matko mi-
lá, bys mi rány v srdce
vryla, dej, by můj byl
Kristův kříž,

každá rána, jež mu
dána! Muka Pána po-
žehnaná se mnou,
Matko rozděliž!

Dej mi s tebou slzy
lítí, se Synem dej sou-
strast míti, dokud budu
žítí jen!

Juxta crucem tecum
stare, et me tibi so-
ciare in planctu de-
sidero.

Virgo virginum prae-
clara, mihi jam non sis
amara: fac me tecum
plangere.

Fac, ut portem Chri-
sti mortem, passionis
fac consortem, et pla-
gas recolere.

Fac me plagis vulnera-
ri, fac me cruce ine-
briari, et cruore Filii.

Flammis ne urar suc-
census, per te, Virgo,
sim defensus in die
Judicii.

Christe, cum sit hinc
exire, da per Matrem
me venire ad palmam
victoriae.

Quando corpus mo-
rietur, fac, ut animae
donetur Paradisi glo-
ria. Amen.

Dej mi místo vedle
Kříže, společenství
svojí tíže, dej, ať sdí-
lím bol a sten!

Panno Panen, v celém
žití nemáš mi již trpkou
býti, se mnou, Matko,
sdílej pláč!

Dej, bych snesl, Pán
že klesl, k účasten-
ství muk se vznesl,
sčítat rány - dáti

rač, bych byl ranou
Syna zraněn, Křížem
opojen a chráněn, krví
Syna očištěn,

zbaven věčných žárů
trudu. Skrze tebe
chráněn budu, Matko
Páně, v soudný den!

Až mi bude odtud jíti,
Kriste, rač mi udělit
Matkou palmu vítěznou!

Tělo bude umíratí,
duši mé pak račiž
dáti slávu Ráje bla-
ženou! Amen.

Zásvětná modlitba rodin

Schválena papežem Piem X. dne 19. května 1908.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, - tys projevilo svatě
Marketě Marii přání - vládnouti nad rodinami
křesťanskými. - My tedy dnes přicházíme, - aby-
chom prohlásili - tvou neobmezenou vládu - nad
rodinou naší. - Od nynějška - chceme žítí životem
tvým, - chceme v srdci svém - pěstovati ctnosti, -
za něž jsi přislíbilo pokoj - už v tomto životě, -
chceme se bedlivě varovati ducha světského, jež
ty zavrhuješ. - Vládni nad naším rozumem - pro-
stotou naší víry, vládni nad naším srdcem - láskou
bez výhrady, - kterou srdce naše - bude planouti
pro tebe, - a jejíž plamen - budeme žíviti - častým
svatým přijímáním.. - Božské Srdce, - předsedej
našim schůzkám, - žehnej našim podnikům - du-
chovním i časným, - zaplašuj naše starosti, - po-
svěcuj naše radosti, - zmírňuj naše útrapy. -
Kdyby tě však přece - někdo z nás zarmoutil, -
připomeň mu, - ó Srdce Ježíšovo, - že jsi kajícimu
hříšníkovi - dobrotivé a milosrdné. - Až pak uhojí
- hodina rozloučení, - až přijde smrt - a naplní nás
zármuťkem, - podrobíme se tvým věčným úrad-
kům - všichni, - jak odcházející, - tak i pozůstali.
- Budeme se těšiti myšlenkou, - že nastane den, -
kdy celá rodina, - v nebi zase spojená, - bude
moci na věky chváliti - tvou slávu a tvá dobro-
diní. - Kéž neposkvrněné Srdce Panny Marie -
a slavný patriarcha sv. Josef, - přednesou ti toto

zasvěcení - a nám je připomínají - po všechny dni
našeho života! - Budiž velebeno - Srdce Ježíšovo,
- Srdce našeho krále - a Otce!

Denní modlitba rodin zasvěcených Srdci Páně

(Modlí se při večerní modlitbě)

Nejsladší Spasiteli, u nohou tvých pokorně klečíc
obnovujeme své zasvěcení tvému Božskému Srdci.
Budiž stále naším králem, zcela a úplně důvěřu-
jeme v tebe. Tvůj duch pronikejž naše myšlenky
a žádosti, naše řeči i skutky. Žehnej našim pod-
nikům, buď účasten našich radostí i strastí a na-
šich prací. Uděl nám, abychom tě vždy lépe po-
znávali, tebe více milovali a neúnavně tobě slou-
žili. Kéž zaznívá po celém světě jediný hlas:
Budiž milováno, ctěno a slaveno vždy a všude
vítězné Srdce Ježíšovo. Amen. (Odp. 300 dní.)

Příležitostně

Modlitba za sjednocení Církve

Od svátku Stolice sv. Petra do svátku Obrácení
sv. Pavla (od 18. do 25. ledna) se koná v celém
světě veliká oktáva modliteb za sje-
dnočení církví. Modlití se můžeme tyto mod-
litby buď při ranní modlitbě, nebo po mši svaté,
nebo při návštěvě Nejsv. Svátosti, neb při večerní
modlitbě.

NB.: Doporučuje se, aby věřící se pomodlili denně
alespoň 1 desátek růžence na zvláštní úmysl kaž-
dého jednotlivého dne. Ke stolu Páně necht při-
stoupí tak často, jak možno, nejraději denně - jistě
však prvního nebo posledního dne oktávy, aby
získali plnomocné odpustky.

18. ledna: **Za návrat všech, kteří jsou mimo Církev, do jediného stádece svatého Petra.**

19. ledna: **Za návrat všech odloučených Východňanů ke katolické jednotě, zvláště však za sjednocení všech odloučených Slovanů podle úmyslů Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje.**

20. ledna: **Za odstranění propasti vzniklé v 16. století mezi Anglií a Římem.**

21. ledna: **Aby luteráni a ostatní protestanté Evropy našli cestu do sv. římské Církve.**

22. ledna: **Aby všichni křesťané v Americe sjednotili se ve víře a spojili se se Stolcem Petrovým.**

23. ledna: **Za obrácení všech vlažných katolíků a odpadlíků.**

24. ledna: **Za obrácenů Židů.**

25. ledna: **Za vítězství misionářů na celém světě pro Krista Pána.**

Antifona (Jan 17, 51): **»Aby všichni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě; aby i oni v nás jedno byli: aby svět uvěřil, že ty jsi mne poslal.«**
V. Já pravím tobě: Ty jsi Petr.

R. **A na té skále vzdělám Církev svou.**

M o d l e m e s e:

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl apoštolům svým: »Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám,« nehleď na moje hříchy, nýbrž na víru své Církve a utvrď ji podle vůle své v míru a jednotě. Jenž žiješ a kraluješ, Bůh na věky věkův. Amen. (Odp. 200 dní denně po celou okt.)

Prosby za zájmy království Božího

(Možno se modliti hlavně před schůzemi náboženských sdružení neb spolků)

Světlo a řediteli všech věcí, nesmrtelný Králi a Pane tvorů, rozlij silné proudy osvětlení na lidská srdce i jejich vůdce, aby uznávali a přijímali vládu tvou do duší svých a i do všech věcí svěřených, abys ty byl nejvyšším králem a zákonem států, života sociálního i rodinného. - Vzbud' v Církvi své Ducha, který by naplnil věrné tvé apoštolským zápalem a silou, aby nezištně, pokorně, obětavě a poslušně, statečně a moudře pracovali sami i ve společenství s jinými, majíce na zřeteli skutečně a jistě jedinou touhu: Službu tvé Pravdě a Lásky. Amen.

Kriste Ježíši, jediný a věčný Králi světa, založ svou vládu v těch, kteří tvoří mínění lidské společnosti: za všechny vlády světa, za sbory zákonodárné, za poslance a ty, kteří slouží tisku, za činitele ve věcech hospodářských, které mají takový vliv na mravnost tvého lidu, za vůdce jednotlivých skupin veřejného života, tebe prosíme, aby nebyli vedeni ničím, než snahou plniti tvou vůli. A je-li v srdcích jejich touha jiná, znič, Pane, pro dobro věčné lidu svého jejich úmysly a obrať je k dobru, které jenom tobě jest známo.

Řid' konečně, Pane, plností Ducha svého poznání i síly pastýřů duchovních, aby vychovávali z nás své pomocníky a pevně vedli stáda sobě svěřená v síle Boží k plnému vítězství tvé pravdy

a spásy v tomto světě. O to tě žádáme, zapřísaháme pro Krev tvou a obětujeme ti svůj život za tyto úmysly, i bolesti všech trpících celého světa. Amen.

Modlitba apoštolských pracovníků

(Po schůzi a často před jakoukoli apoštolskou prací)

Věčné Slovo, jednorozený Synu Boží, nauč nás pravé velkomyslnosti. Nauč nás tobě sloužiti, jak toho právem zasluguješ: abychom dávali a nepočítali, abychom bojovali a nedbali ran, abychom pracovali a netoužili po odpočinku, abychom se obětovali a nehledali jiné odměny, než té, že jsme vyhověli tvé svaté vůli. Amen.

Malé hodinky k Božskému Srdci našeho Pána Ježíše Krista

Jitřní

(Utrpení Srdce Ježíšova v Getsemaně)

℣. Pane, rty mé otevři.

℟. A ústa má budou zvěstovati chválu tvou.

℣. Bože, k mé ochraně přispěj,

℟. Pane, pomoci mi prospěj,

℣. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,

℟. Jako bylo na počátku, i nyní i vždycky až na věky věkův. Amen.

Antifona: »Zjihlo srdce moje jako vosk v útrokách mých.«

Hospodine Bože, můj Spasiteli, ve dne v noci před tebou volám. * Kéž se dostane před tvář tvou modlitba moje; nakloň ucho svoje k úpění mému! Neboť je nasycena bédami duše má, a můj život blízko je smrti. * Počítají mne k těm, kteří do hrobu klesli, jsem jako člověk vysílený.

(Jako již) mezi mrtvými opuštěn jsem, mezi padlými, kteří ve hrobech spí, * na které již nepamatuješ, ježto jsou od ruky tvé odloučení.

Spustili mne do nejhlubší jámy, do temností, do stínu smrti, * těžce na mne doléhá prchlivost tvá, všechny své proudy na mne jsi spustil.

Odvrátil jsi ode mne mé známé, velmi si mne zošklivili, * sevřen jsem, že nemohu vyváznouti, oči mé chřadnou utrpením.

Volám k tobě, Hospodine, denně, k tobě rozprostírám ruce svoje, * zdali budeš na mrtvých zázraky činit, či vstanou stíny, aby chválily tebe?

Bude kdo ve hrobě milost tvou vypravovat, a tvou věrnost v místech zkázy? * Zda bude v temnotách viděti tvé divy, tvou spravedlnost v zemi zapomenutí?

Já přece volám k tobě, Hospodine, z jitra již přichází před tebe modlitba má. * Proč mou prosbu, Hospodine, zamítáš, proč své líce ode mne odvracuješ?

Chudák já, jenž od mládí lopotím se, snášim tvé hrůzy nevěda si rady. * Výbuchy tvého hněvu valí se přese mne, a tvé hrůzy zdrcují mne.

Zaplavují mne jako vody den celý, obkličují mne ustavičně. * Vzdálils ode mne přítele i druha, moje známé ode mne ubohého. - Sláva Otci . . .

Antifona: »Zjihlo srdce mé jako vosk v útrokách mých.«

Čtení ze spisů sv. Bonaventury,
biskupa

(O mystické révě, č. 3.)

Ježto jsme konečně došli v touhách svých k Srdci nejsladšího Pána Ježíše a jest nám dobře tu býti, nedejme se snadno od něho odtrhnouti. Ó, jak dobré a příjemné jest bydlení v tomto Srdci! Dobrým pokladem, drahocennou perlou jest Srdce tvé, Ježíši dobrý, kterou jsme našli vykopavše ji v poli tvého těla. Neboť k tomu byl otevřen bok tvůj, aby nám byl otevřen vstup. K tomu zraněno Srdce tvé, abychom mohli v něm pevně spočinouti, zbavíce se vnějších bouří. Nicméně i proto bylo zraněno, aby bylo viděti v ráně viditelné neviditelnou ránu lásky. Tělesná rána tedy ukazuje ránu duchovní. Kdo by tedy nemiloval Srdce takto zraněné? Modleme se tedy, aby naše srdce, dosud tvrdé a nekající, poutem své lásky spoutal a šípem jejím zranil.

℣. Když se svíjelo úzkostí srdce mé,

℟. Postavil jsi mne na skále.

℣. Pane, vyslyš modlitbu mou,

℟. A volání mé přijď k tobě.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, shlédni na Srdce nejmilejšího Syna svého a na chvály a dostiučinění, které ti přináší jménem hříšníků a usmířen jsa, uděl jim odpuštění, když žádají milosrdenství tvého, ve jménu téhož Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou a Duchem Svatým rovný Bůh živ jest a kraluje na věky věkův. Amen.

℣. Pane, vyslyš mou modlitbu.

℟. A volání mé přijď k tobě.

℣. Blahořečme Pánu.

℟. Bohu díky.

Duše všech věrných zemřelých pro Boží milosrdenství odpočiňte v pokoji. Amen.

První ranní hodina

(Chvála Srdce Spasitelova)

℣. Bože, ku mé ochraně přispěj,

℟. Hospodine, pomoci mně prospěj.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, * jakož byla na počátku, nyní i vždycky až na věky věkův. Amen.

Antifona: »Pomýšlí Srdce jeho na všechna pokolení.«

Žalm 144. (V. 1, 2, 10—21.)

Budu tě velebít, Bože můj, králi, * slavit jméno tvé na věky, vždycky.

Každý den tě budu slavit, * jméno tvé chválit na věky, vždycky.

Pane, ať chválí tě všechna tvá díla, * tvoji svatí
ať velebí tě;

slávu království tvého ať hlásají, * o tvé moci
necht' vypravují,

by lidem zvěstovali tvou sílu, * a slavnou veleb-
nost království tvého.

Království tvé je království věčné, * a tvoje vláda
nad každým kolenem.

Věrný jest Hospodin v každém slově, milostivý
ve všem, co činí.

Hospodin podpírá všechny, kdož padají, a zdvihá
každého sraženého.

Oči všech doufají v tebe, Pane, a ty dáváš jim
pokrm v čas příhodný, * ty (jim) otvíráš ruku
svou, a sytíš všechno, co žije, podle přání.

Spravedlivý je Pán ve všech cestách svých, *
milostivý ve všech svých skutcích;

blízko jest Pán všem, kdož vzývají ho, * všem,
kteří vzývají ho v pravdě.

Vůli svých bohabojných činů, slyší, když volají,
pomáhá jim. * Chrání Pán všechny, kdož milují ho,
ale hříšníky všechny zahubí.

Chválu Páně hlásejte rty mé, * živé vše chval
jeho svaté jméno na věky a na věky věkův. -
Sláva Otci ...

Antifona: »Pomýšlí Srdce jeho na všechna po-
kolení.«

℣. Čerpati budete vodu s radostí.

O. Z pramenů Spasitelových.

℣. Pane, vyslyš mou modlitbu.

℟. A volání mé přijď k tobě.

Modleme se:

Bože, jenž nám milostivě ráčíš uštědřovati v Srdci Syna svého, zraněném našimi hříchy, nekonečné poklady lásky, dej, prosíme, abychom prokazující mu nejzbožnější úctu, plnili tím také povinnost důstojného smíru za hříchy. Pro téhož Pána našeho Ježíše Krista, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh, na věky věkův. Amen.

℣. Pane, vyslyš mou modlitbu.

℟. A volání mé přijď k tobě.

℣. Dobrořečme Pánu.

℟. Bohu díky.

Duše všech věrných zemřelých pro Boží milosrdenství odpočiňte v pokoji. Amen.

Třetí denní hodina

(Vroucí díky Srdci Páně za spásu)

℣. Bože, ku mé ochraně přispěj,

℟. Hospodine, pomoci mně prospěj.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, * jakož byla na počátku, nyní i vždycky až na věky věkův. Amen.

Antifona: »Láskou věčnou miloval nás Bůh a proto přitáhl nás, smilovav se, k Srdci svému.«

Žalm 115.

Důvěru (v Boha) mám a proto mluvím, ačkoli

jsem tuze sklíčen. * Říkám ve svém rozrušení:
»Kterýkoli člověk zklame!«

Čím se odplatím Hospodinu za všecko, co prokázal mi? * Kalich díky za spásu zdvihnu, a jméno Páně budu vzývat.

Sliby své Pánu (dané) splním * před veškerým jeho lidem.

Stěží se zalíbí Hospodinu, aby zemřel jeho ctitel.
* Pane, ano, jsem tvůj sluha, sluha tvůj a syn tvé služebnice, rozvázal jsi moje pouta.

Tobě podám obět díky, * jméno Páně budu vzývat.

Sliby své Pánu (dané) splním před zrakem všeho jeho lidu * v síních Hospodinova domu, prostřed tebe, Jerusaleme. - Sláva...

Antifona: »Láskou věčnou miloval nás Bůh a proto přitáhl nás, smilovav se, k Srdci svému.«

V. Podle množství bolestí mých v Srdci mém

O. Oblažily útěchy tvé duši moji.

V. Pane, vyslyš mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

M o d l e m e s e:

Bože, jenž jsi nám v Srdci jednorozeného Syna svého daroval nekonečné prameny dobroty a slitování, učiň, prosíme pokorně, abychom s bezmeznou důvěrou také vše od něho doufali a děkovati mu nikdy neustávali. Pro téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a králuje v jednotě Ducha Svatého, Bůh na věky věkův. Amen.

V. Pane, vyslyš mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

V. Dobrořečme Pánu.

O. Bohu díky.

Duše všech věrných zemřelých pro Boží milosrdenství odpočiňte v pokoji. Amen.

Šestá denní hodina

(Kristus Pán na kříži: smiřujme jeho Srdce za sebe i celé lidstvo.)

V. Bože, ku mé ochraně přispěj.

O. Hospodine, pomoci mně prospěj. Sláva Otci...

Antifona: »Já pak, až budu povýšen, potáhnu vše k sobě.«

Žalm 21.

(Modlitba Srdce Páně na kříži)

Bože, Bože můj, - (shlédni na mne) - proč jsi opustil mne? * Daleko od spásy jsou slova mých nářků.

Já pak spíše červ jsem nežli člověk, * pohanění lidí a povrhel chátary.

Všichni, kteří mne vidí, smějí se mi, * šklebí ústa a potřásají hlavou:

»Doufal v Hospodina, ať jej vytrhne; * ať ho vysvobodí, vždyť má v něm zálibu.«

Nerač ode mne se vzdalovati, * neb tíseň velmi je blízko, neb pomocník žádný.

Zevšad mne obklíčuje množství býků, * tuři vykrmení mne obstupují.

Šklebí na mne svá ústa jako dravý lev řvoucí. *
Jako kdybych z vody byl, roztékám se,
rozvazují se mi všechny kosti, * jako vosk se mi
rozplývá srdce v mém těle.

Vyprahla jak střepina má síla, * a můj jazyk
k podnebí mi přilnul;

ano, do prachu mrtvých ukládáš mne. * Neboť
množství psů mne obkličuje,
rota lidí zločinných obléhá mne; * zbodli ruce mé
i nohy moje.

Mohou sčítat všechny moje kosti; * mohou kochati
se pohledem na mne;

rozdělují sobě roucha moje, * o můj oděv metají
si los.

Ty však se, Hospodine, nevzdaluj mne, * ty má
sílo, pospěš mne zachrániti.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož . . .

Antifona: »Já pak, až budu povýšen, potáhnu vše
k sobě.«

V. Synu, dej mi srdce své.

O. A oči tvé ať ostříhají cest mých.

V. Pane, vyslyš mou modlitbu.

O. A volání moje přijď k tobě.

M o d l e m e s e:

Pane Ježíši Kriste, jenž na kříži povýšen táhneš
vše k Srdci svému, přijmi obět srdcí našich, po
nichž toužíš, v náhradu a smír za hříchy naše i za
zločiny národů, a učiň, abychom věrným plněním
vůle Srdce tvého šířili vládu jeho pokoje po vše-
chny časy života svého. Jenž žiješ a kraluješ

s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého - Bůh -
na věky věkův. Amen.

V. Pane, vyslyš mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

V. Dobrořečme Pánu.

O. Bohu díky.

Duše všech věrných zemřelých...

Amen.

Devátá denní hodina

(Srdce Páně probodeno: prosby za všechny
potřeby)

V. Bože, ku mé ochraně přispěj.

O. Hospodine, pomoci mně pospěš.

Sláva Otci...

Antifona: »Jeden z vojinů otevřel bok jeho a hned
vyšla krev a voda.«

Žalm 141.

Hlasitě k Hospodinu volám, hlasitě k Hospodinu
úpím: * Vylévám před jeho tváří stesk svůj, bídu
svou před ním oznamuji.

Když ve mně omdlévá má duše, ty přece víš, jak
vede se mi; * na cestě, po které mi jíti, osidlo tajně
mi položili.

Ohlédám se vpravo a patřím - nikdo nechce se
znáti ke mně; * zmizela možnost, abych unikl, ni-
kdo nedbá života mého.

I volám k tobě, Hospodine, říkám: »Ty jsi naděje
moje, * úděl můj jsi v zemi živých.«

Rač si všimnouti úpění mého, neb jsem zemdlen

přenáramně; * vytrhni mne těm, kdož mne honí,
neboť silou svou mne předčí.

Rač mne vyvést ze žaláře, abych slavil jméno
tvoje; * u mne se shromáždí spravedlivci, až mi
prokážeš dobrodiní. - Sláva Otci . . .

Antifona: »Jeden z vojínů otevřel bok jeho a hned
vyšla krev a voda.«

V. Budete čerpati vody s radostí.

O. Z pramenů Spasitelových.

V. Pane, vyslyš mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

Modleme se:

Dej, všemohoucí Bože, aby nám otevřené Srdce
Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, povždy
bylo pramenem všeho vyslyšení, abychom vypro-
sivše si milost tvou v tomto životě, ve věrné služ-
bě tvé setrvali do smrti a došli radosti věčné.
Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, jenž s tebou
žije a kraluje v jednotě Ducha svatého - Bůh - na
věky věkův. Amen.

V. Pane, vyslyš mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

V. Dobrořečme Pánu.

O. Bohu díky.

Duše všech věrných zemřelých . . .

Amen.

Nešpory

(Srdce Páně - pramen života)

V. Bože, ku mé ochraně přispěj.

O. Hospodine, pomoci mi pospěš.

Sláva Otci...

Antifona: »V Srdci tvém jest pramen života; proudy rozkoše své napájíš nás, Pane.«

Žalm 107.

Posilněno jest mé srdce, Bože, * posilněno jest mé srdce.

Nuže, budu zpívatí a hrátí. Probud' se, duše má, probud' se, harfo a citaro, * ze spánku jitřenku budu budít.

Budu tě chválit mezi národy, Pane, * oslavovat tebe mezi kmeny.

Neboť je veliká až k nebi tvá milost, * a tvá věrnost až do oblaků.

Rač se povznést, Bože, nad nebesa, velebnost tvá nad veškerou zemi, * by tvoji milácci byli vysvobození. - Sláva Otci...

Antifona: »V Srdci tvém jest pramen života; proudy rozkoše své napájíš nás, Pane.«

V. Dej, abychom viděli lásku k Srdci tvému

O. V plnění vůle tvé.

Antifona: »Dej mi, synu, srdce své a oči tvé ať ostríhají cest mých.«

Chvalozpěv bl. Panny Marie.

Velebí duše má Hospodina * a v Bohu, mém Spasiteli, duch můj plesá.

Shlédl na nízkost své služebnice, * hle, od této chvíle mi žehnati budou všichni národové.

Veliké věci učinil mi ten, jenž mocný, * jehož jméno jest svaté.

Jeho milosrdenství jest od pokolení do pokolení * s těmi, kteří bojí se ho.

Ramenem svým moc vykonává, * rozptyluje v srdcích svých pyšně smýšlející.

Sesazuje mocné s trůnu, * nízké však vyvyšuje.

Chudé statky zasypává, * boháče však propouští s rukou prázdnou.

Ujal se Izraele, svého služebníka, * pamětliv jsa slibu, daného otcům našim:

Milosrdným že bude k Abrahamovi * a potomstvu jeho na čas věčný.

Sláva Otci i Synu...

Antifona: »Dej mi, synu, srdce své a oči tvé at ostříhají cest mých.«

V. Pane, vyslyš mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

Modleme se:

Učiň, Pane Ježíši, abychom oděni ctnostmi tvého sladkého Srdce a láskou rozníceni zasloužili se státi obrazem jeho dobroty a účastnými jeho vykoupení. Jenž žiješ a kraluješ... Amen.

V. Pane, vyslyš mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

V. Dobrořečme Pánu.

O. Bohu díky.

Duše všech věrných... Amen.

Doplňěk k hodinkám

(Srdce Páně v Nejsv. Svátosti)

V. Obrat' nás, Bože, Spasiteli náš.

O. A odvrat' hněv svůj od nás.

V. Bože, ku mé ochraně přispěj.

O. Hospodine, pomoci mi prospěj.

Sláva Otcí . . .

Antifona: »Kdo moje přikázání má a kdo je zachovává, ten jest, jenž mě miluje.«

Žalm 83.

Jak jsou milé příbytky tvé, Hospodine zástupů. *
Duše moje nyje touhou po síních Hospodinových.
Srdce i tělo mé * jásotem tíhnou k Bohu, který žije.

Ano, vrabec našel si příbytek, a hrdlička své
hnízdó, * do něhož ukládá své mladé
já však tvé oltáře, Pane zástupů, * můj králi a
můj Bože.

Šťasten, kdo sídlit smí v domě tvém, Pane, *
ustavičně tě velebit.

Šťasten, kdo nalézá u tebe pomoc, kdo si umínil
putovat plačtivým údolím na místo zvolené; *
žehnáť (mu) zákonodárce.

Ubírají se od hradby k hradbě, (až) uzří na
Sionu * Boha bohů, Hospodína.

»Bože zástupů, slyš mou modlitbu, přijmi ji, Bože
Jakobův. * Strážce náš, popatři, Bože, a pohled'
na tvář svého pomazaného.«

Ano, den jeden ve tvých nádvořích lepší než tisíce

(jiných). * Lépe být na prahu Božího domu než bydlet ve stanech hříšníkův.

Jeť Bůh rád ohradou a štítem, milost a čest Pán dává. * Neodepře žádného dobra těm, kdož v nevině chodí.

Pane zástupů, šťastný člověk, * který v tebe doufá.

Sláva Otci . . .

Antifona: »Kdo moje přikázání má a kdo je zachovává, ten jest, jenž mě miluje.«

V. Památku učinil divů svých, slitovný Hospodin.

O. Dal pokrm těm, kteří se ho bojí.

V. Pane, vyslyš mou modlitbu.

O. A volání moje přijď k tobě.

Modleme se:

Bože, jenž jsi nám v přepodivné Svátosti památku lásky svého Srdce zanechal, učniň, prosíme, abychom okoušejíce plodu jeho lásky na zemi, mohli požívatí nebeské hostiny na věky. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého - Bůh - na věky věkův. Amen.

V. Pane, vyslyš mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

V. Dobrořečme Pánu.

O. Bohu díky.

Duše všech věrných zemřelých . . .

Amen.

Malé hodinky o nejsvětější Panně Marii Neposkvrněné

Jitřní

V. Nuže, rtové moji, nyní zvěstujte

O. Chvály a opěvování Panny přesvaté.

V. Královno, ku mé ochraně přispěj.

O. Před nepřáteli mocí svou mne zachraň.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, * jakož bylo
na počátku, i nyní i vždycky až na věky věkův.
Amen.

Aleluja (od Devítníku do velikonoc se říká místo
Aleluja): Chvála tobě, Kriste, - Králi věčné slávy.

H y m n u s.

Zdrávas, nebes Královno, jež jsi světa Paní! *
Zdrávas, Panno panen, ty jasná hvězdo ranní! *
Zdrávas, plná milostí, záříš bez ustání, * světu
tomu rychle již pospěš k pomáhání. * Ode věků
určila tebe vůle Pána, * matky Slova důstojnost
by ti byla dána, * zem, již stvořil, moře, vzduch.
- Milost prokázána * tobě, že tě nestihla Adamova
hana.

V. Vyvolil ji Bůh přede všemi

O. Aby ve svatostánku jeho stále bydlela.

V. Královno, podporuj mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

Modleme se:

Svatá Maria, Královno nebes, Matko Pána našeho
Ježíše Krista a vládkyně světa, - jež nikoho ne-
opouštíš a nikým nezhrdáš: shlédni na mne mi-

lostivě okem dobrotivým a vypros mi u svého milovaného Syna odpuštění všech hříchů; abych pro svou oddanou a vroucí úctu k tvému neposkvrněnému a svatému početí dosáhl jednou korunou věčné blaženosti z rukou Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, jenž s Otcem a Duchem svatým žije a kraluje v dokonalé jednotě Bůh na věky věkův. Amen.

V. Královno, podporuj mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

V. Dobrořečme Pánu.

O. Bohu díky.

V. Duše věrných zemřelých pro Boží milosrdenství odpočiňte v pokoji.

O. Amen.

První hodina

V. Královno, ku mé ochraně přispěj.

O. Před nepřáteli mocí svou mne zachraň.

Sláva Otci... Aleluja neb Chvála tobě.

H y m n u s

Zdrávas, Panno moudrá, buď, Dome zasvěcený, * sedm sloupů drží jej, stůl jsi připravený. * Od světa jsi chráněna a již v těle ženy, * z níž ses měla narodit, plod jsi vyvolený. * Zvou tě Matkou živoucích, zvou tě svatou branou: * nová hvězdo Jakoba, Paní nebešťanů. * Hrozně Zabulonovo vojsko v poli stanů: * Co by bylo bez tebe, Matko, ze křesťanů?

V. Stvořil ji v Duchu svatém.

O. A vylil ji na všechna díla svá.

V. Královno, podpoř mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

Modleme se: (modlitba a zakončení jako při Jitřní)

Třetí hodina

V. Královno, ku mé ochraně přispěj (atd. jako při první hodině).

H y m n u s

Zdrávas, Archo, trůnem jsi Šalomounu králi, *
duha jasná, svěží keř, ač jej oheň pálí: * rouno
Gedeona, prut, jenž se v listí halí, * plášť Samso-
nův, Boží vchod, jenž má zámek stálý! * Vyňal
Dceru vznešenou, již dal tyto cíle, * z prvotního
hříchu Bůh Evy provinilé, * vždyť jí dal tak ve-
líký úkol Matky milé, * že nemohla hříchů mít již
od první chvíle.

V. Já pak přebývám na výsostech.

O. A trůn můj jest ve sloupu oblakovém.

V. Královno, podpoř mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

Modleme se: (atd. jako při Jitřní)

Šestá hodina

V. Královno, ku mé ochraně přispěj (atd. jako nahoře).

H y m n u s

Zdrávas, Panno, Rodičko, chrám, jenž Boha hostí,
* ty jsi radost andělů, kobka čistotnosti: * útěcha

jsi lkajících, přístav radostnosti, * palma trpělivosti, cedr čisté ctnosti, * ty jsi kněžský pozemek, země požehnaná, * svatá jsi a netkla se tebe první hana: * město Nejvyššího jsi, východní jsi brána: * Panno, tobě veškerá milost byla dána.

V. Jako lilie mezi trnům.

O. Tak přítelkyně má mezi dcerami Adamovými.

V. Královno, podpoř mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

Modleme se: (atd. vše jako při Jitřní)

Devátá hodina

V. Královno, ku mé ochraně přispěj (atd. jako při Jitřní)

Hymnus

Zdrávas, město ochrany, opevněná věži, * pevností jsi Davida, v které zbraně leží. * Ve svém svatém početí planeš láskou svěží, * drak je tebou přemožen, na útěk již běží. * Statečná ty Judito, před níž sok se chvěje, * Abisag, jež Davidu srdce teplem hřeje, * Rachel dala Egyptu správce-dobroděje, * Maria však lidem všem Spásu dáti spěje.

Celá jsi krásná, přítelkyně má.

A poskvrny dědičné nikdy na tobě nebylo.

Královno, podpoř mou modlitbu.

Královno, ku mé ochraně přispěj.

Zdráv budiž, ó orloji, na němž slunce schýlí * deset stupňů běh svůj zpět - Boží Syn to milý. * Člověk, místo aby šel k pekelnému cíli, * málo

menší andělů blaho nyní sdílí. * V Slunce toho
paprscích Maria se třpytí, * Hvězdou Jitřní v Po-
četí přesvatém se svítí. * Mezi trním lilie, had
moc její cítí, * jako měsíc bloudícím vůdkyní
chce býti.

Způsobila jsem v nebesích, že vzešlo světlo
ustavičné.

A jako mlha jsem zastřela veškeru zemi.

V. Královno, podpoř mou modlitbu.

O. A volání mé přijď k tobě.

(Modlitba a ostatní jako při Jitřní)

D o p l n ě k

V. Obrátíš nás, Královno, prosbami tvými usmí-
řen Ježíš Kristus, Syn tvůj.

O. A odvrát hněv svůj od nás.

V. Královno, ku mé ochraně přispěj (atd. jako
při Jitřní)

H y m n u s

Zdráv buď, květe panenský, Matko čistá stále, *
milosrdná Paní hvězd korunu máš k chvále, * nad
anděly přečistá v slávě neskonalé, * v zlatém
plášti stojíš ty po pravici Krále. * Sladká naděj
kajícím, milosti jim kynou, * hvězdo moře, ve
přístav vedeš ty, kdo hynou. * Uzdravení nemoc-
ných, již se k tobě vinou, * k Bohu ved' nás,
v Krále síň nebes pohostinnou.

V. Olej vylitý jest, Maria, jméno tvoje.

O. Služebníci tvoji zamilovali si tě velice.

V. **Královno, podpoř mou modlitbu** (a vše ostatní jako při Jitřní).

Obětování

Pokorně ti tento zpěv k nohám chceme dátí, * na cestě nám života ochranu rač přáti, * ved' nás cestou bezpečnou: A až smrt nás zchvátí, * budiž při nás v chvíli té, ó Maria, Máti!

(Tyto hodinky pocházejí z 15. neb 16. stol. a panuje zbožné přesvědčení, že valně pomáhají čistotě duše i těla ochranou Neposkvrněné. - Jsou za ně odpustky 300 dní po každé. Pius IX., 31. III. 1876. Český překlad vytvořil Dr. A. Fuchs.)

Litanie k nejsv. Jménu Ježíš

(Pius IX., 1862, odpustky 300 dní)

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Ježíši, uslyš nás, Ježíši, vyslyš nás.

Otče s nebes Bože,

Synu, Vykupiteli světa, Bože,

Duše svatý, Bože,

Svatá Trojice, jeden Bože,

Ježíši, Synu Boha živého,

Ježíši, odlesku Boha Otce,

Ježíši, blesku světla věčného,

Ježíši, králi slávy,

Ježíši, slunce spravedlnosti,

Ježíši, Synu Marie Panny,

Ježíši, veškeré lásky hodný,

Ježíši podivuhodný,

Ježíši, Bože silný,

Ježíši, otče budoucího věku,

Ježíši, anděle veliké rady,

Ježíši nejmocnější,

Ježíši nejtrpělivější,

Ježíši nejposlušnější,

Ježíši tichý a pokorný srdcem,

Ježíši, milovníče čistoty,

Ježíši, milovníče náš,

Ježíši, Bože pokoje,

Ježíši, původce života,

smiluj se nad námi!

Ježíši, příklade ctnosti,
Ježíši, horliteli duší,
Ježíši, Bože náš,
Ježíši, útočiště naše,
Ježíši, otče chudých,
Ježíši, poklade věřících,
Ježíši, pastýři dobrý,
Ježíši, světlo pravé,
Ježíši, moudrosti věčná,
Ježíši, dobroto neskonalá.
Ježíši, cesto naše a živote náš,
Ježíši, radosti andělů,
Ježíši, králi patriarchů,
Ježíši, mistře apoštolů,
Ježíši, učitelí evangelistů,
Ježíši, sílo mučedníků,
Ježíši, světlo vyznavačů,
Ježíši, čistoto panen,
Ježíši, koruno všech svatých,

smiluj se nad námi!

Milostiv nám buď, odpusť nám, Ježíši.
Milostiv nám buď, vyslyš nás, Ježíši.

Ode všeho zlého,
Od všelikého hříchu,
Od hněvu svého,
Od úkladů ďábelských,
Od ducha smilného,
Od věčné smrti,
Od zanedbání vnuknutí tvých,
Skrze tajemství svatého vtělení svého,
Skrze narození své,

vysvobod' nás, Ježíši!

Skrze mládí své,
 Skrze božský život svůj,
 Skrze práce své,
 Skrze smrtelnou úzkost svou a umučení své,
 Skrze kříž svůj a opuštěnost svou,
 Skrze bolesti své,
 Skrze smrt svou a pohřeb svůj,
 Skrze zmrtvýchvstání své,
 Skrze nanebevstoupení své,
 Skrze své ustanovení Nejsv. Svátosti Oltářní,
 Skrze radosti své,
 Skrze slávu svou,

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť
 nám, Ježíši.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš
 nás, Ježíši.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se
 nad námi, Ježíši.

Ježíši, uslyš nás.

Ježíši, vyslyš nás.

M o d l e m e s e:

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl: Proste a bude
 vám dáno; hledejte a naleznete; tlucte a bude vám
 otevřeno; račiž nám prosícím udělití vroucnost své
 božské lásky, abychom celým srdcem, slovem
 i skutkem tebe milovali a chváliti tebe nikdy
 neustávali.

Dejž, ó Pane, abychom měli k svatému jménu
 tvému úctu a spolu lásku ustavičnou, poněvadž
 nikdy ochrany své nezbavuješ těch, které v stálé

lásce své vychováváš. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Litanie k nejsv. Srdci Ježíšovu

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože,

Synu, Vykupiteli světa, Bože,

Duše svatý, Bože,

Svatá Trojice, jeden Bože,

Srdce Ježíše, Syna Otce věčného,

Srdce Ježíšovo, od Ducha svatého v lůně
panenské matky utvořené,

Srdce Ježíšovo, se slovem Božím podstatně
spojené,

Srdce Ježíšovo, nekonečné velebnosti,

Srdce Ježíšovo, svatý chrám Boží,

Srdce Ježíšovo, stánku Nejvyššího,

Srdce Ježíšovo, dome Boží a brána nebeská,

Srdce Ježíšovo, výhni láskou planoucí,

Srdce Ježíšovo, schránko spravedlnosti a
lásky,

Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky,

Srdce Ježíšovo, hlubino všech ctností,

Srdce Ježíšovo, veškeré chvály nejhodnější,

Srdce Ježíšovo, králi a střede všech srdcí,

Srdce Ježíšovo, ve kterém jsou všechny po-
klady moudrosti a vědomostí,

smiluj se nad námi!

Srdce Ježíšovo, ve kterém přebývá veškerá
plnost božství,

Srdce Ježíšovo, ve kterém se Otci dobře
zalíbilo,

Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti jsme všickni
obdrželi,

Srdce Ježíšovo, žádosti celého stvoření,

Srdce Ježíšovo, trpělivé a mnohého milo-
srdenství,

Srdce Ježíšovo, bohaté ke všem, kteří tebe
vzývají,

Srdce Ježíšovo, prameni života a svatosti,

Srdce Ježíšovo, oběti slitování za hříchy
naše,

Srdce Ježíšovo, potupami nasycené,

Srdce Ježíšovo, pro nepravosti naše po-
třené,

Srdce Ježíšovo, až k smrti poslušné,

Srdce Ježíšovo, kopím probodené,

Srdce Ježíšovo, prameni všelikého potěšení,

Srdce Ježíšovo, živote náš a vzkříšení naše,

Srdce Ježíšovo, pokoji náš a smíření naše,

Srdce Ježíšovo, oběti hříšníků,

Srdce Ježíšovo, spáso v tebe doufajících,

Srdce Ježíšovo, naděje v tobě umírajících,

Srdce Ježíšovo, rozkoši všech svatých,

smiluj se nad námi!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, - odpusť
nám, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, - uslyš
nás, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, - smiluj se nad námi!

Ježíši tichý a pokorný srdcem,

Učiň srdce naše podle Srdce svého.

M o d l e m e s e :

Všemohoucí, věčný Bože, shlédni na Srdce nejmilejšího Syna svého a na chvály i dostiučinění, které vzdává tobě jménem hříšníkův, a usmířen jsa uděl jim odpuštění, když žádají milosrdenství tvého, ve jménu téhož Ježíše Krista, Syna tvého, který s tebou živ jest a kraluje Bůh na věky věkův. Amen.

Litanie Loretánská

(Pius VIII., 1187, odpustky 300 dní)

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

Pater de coelis Deus,
miserere nobis.

Fili Redemptor mundi
Deus, miserere nobis.

Spiritus sancte Deus,
miserere nobis.

Sancta Trinitas, unus
Deus, miserere nobis.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebes Bože,
smiluj se nad námi.

Synu, Vykupiteli světa,
Bože, smiluj se nad
námi.

Duše svatý Bože, smi-
luj se nad námi.

Svatá Trojice jeden Bo-
že, smiluj se nad námi.

Sancta Maria,
Sancta Dei Ge-
nitrix,
Sancta Virgo
Virginum,
Mater Christi,
Mater divinae
gratiae,
Mater purissima,
Mater castissi-
ma,
Mater inviolata
Mater inteme-
rata,
Mater amabilis,
Mater admirabilis,
Mater boni
consilii,
Mater Creatoris,
Mater Salvatoris,
Virgo prudentis-
sima,
Virgo veneranda,
Virgo praedicanda,
Virgo potens,
Virgo clemens,
Virgo fidelis,
Speculum justi-
tiae,
Sedes sapientiae,

Ora pro nobis!

Svatá Maria,
Svatá Boží Ro-
dičko,
Svatá Panno
panen,
Matko Kristova,
Matko božské
milosti,
Matko nejčistší,
Matko nejčistot-
nější,
Matko neporušená,
Matko nepo-
skvrněná,
Matko přemilá,
Matko předivná,
Matko dobré
rady,
Matko Stvořitele,
Matko Spasitele,
Panno nejvoud-
řejší,
Panno ctihodná,
Panno slavná,
Panno mocná,
Panno dobrotivá,
Panno věrná,
Zrcadlo spra-
vedlnosti,
Stolice moudrosti,

oroduj za nás!

Causa nostrae
laetitiae,
Vas spirituale,
Vas honorabile,
Vas insigne de-
votionis,
Rosa mystica,
Turris Davidica,
Turris eburnea,

Domus aurea,
Foederis arca,
Janua coeli,
Stella matutina,
Salus infirmo-
rum,
Refugium pec-
catorum,
Consolatrix af-
flictorum,
Auxilium Chris-
tianorum,
Regina angelorum,
Regina Patriar-
charum,
Regina Prophe-
tarum,
Regina Aposto-
lorum,

Ora pro nobis!

Příčino naší
radosti,
Nádobo duchovní,
Nádobo počestná,
Nádobo vznešená
pobožnosti,
Růže duchovní,
Věže Davidova,
Věže ze slonové
kosti,
Dome zlatý,
Archo úmluvy,
Brána nebeská,
Hvězdo jitřní,
Uzdravení ne-
mocných,
Útočiště hříš-
níků,
Potěšení za-
rmoucených,
Pomocnice křes-
ťanů,
Královno andělů,
Královno patri-
archů,
Královno pro-
roků,
Královno apoštolů,

oroduj za nás!

Regina Marty-
rum,
Regina Confes-
sorum,
Regina Virginum,
Regina Sancto-
rum omnium,
Regina sine labe
originali con-
cepta,
Regina Sacratís-
simi Rosarii,
Regina pacis,

Ora
pro
nobis!

Královno mučed-
níků,
Královno vyzna-
vačů,
Královno panen,
Královno všech
svatých,
Královno bez po-
skvrny hříchu
prvotního počatá,
Královno posvát-
ného růžence,
Královno míru,

oroduj
za
nás!

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi, par-
ce nobis, Domine,

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi, exau-
di nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi, mise-
rere nobis.

Beránku Boží, který
snímáš hříchy světa,
odpusť nám Pane.

Beránku Boží, který
snímáš hříchy světa,
uslyš nás, Pane.

Beránku Boží, který
snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi.

℣. Oroduj za nás, sv. Boží Rodičko.

℞. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kris-
tových.

Modleme se:

Uděl nám, služebníkům svým, prosíme, Pane Bože,
abychom ze stálého zdraví mysli i těla se těšili
a na slavnou přímlovu blahoslavené Marie vždy-

cky Panny od přítomného zármutku vysvobození byli a blaženosti věčné dosáhli. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Litanie k sv. Josefu

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče, s nebes Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duchu svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Maria,

Svatý Josefe,

Slavný potomku Davidův,

Světlo patriarchů,

Snoubenče Boží Rodičky,

Cudný ochránce přesvaté Panny,

Pěstoune syna Božího,

Bedlivý ochránce Kristův,

Hlavo svaté Rodiny,

Josefe nejspravedlivější,

Josefe nejčistotnější,

Josefe nejmodřejší,

Josefe nejstatečnější,

Josefe nejposlušnější,

Josefe nejvěrnější,

Zrcadlo trpělivosti,

Milovníče chudoby,

oroduj za nás!

Vzore dělníků,
Ozdobo života domácího,
Ochránce panen,
Oporo rodin,
Útěcho ubohých,
Naděje nemocných,
Patrone umírajících,
Postrachu zlých duchů,
Záštito Církve svaté,

oroduj za nás!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, - odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, - vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, - smiluj se nad námi!

℣. Ustanovil ho pánem domu svého.

℞. A knížetem všeho statku svého.

Modleme se :

Bože, jenž jsi v nevýslovné prozřetelnosti ráčil vyvoliti svatého Josefa za snoubence nejsvětější Rodičky své; dej, prosíme, bychom si zasloužili míti mocným přimluvčím v nebesích toho, jehož na zemi jako ochránce uctíváme. Jenž žiješ a kraluješ na věky věkův.

℞. Amen.

Litanie ke všem svatým

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Otče, s nebes Bože,

Synu, Vykupiteli světa, Bože,

Duchu svatý, Bože,

Svatá Trojice, jeden Bože,

Svatá Maria,

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno panen,

Svatý Michaeli,

Svatý Gabrieli,

Svatý Rafaeli,

Všickni svatí andělové a archandělové,

Všickni svatí blahoslavených duchů řádové,

Svatý Jene Křtiteli,

Svatý Josefe,

Všickni svatí patriarchové a proroci,

Svatý Petře,

Svatý Pavle,

Svatý Ondřeji,

Svatý Jakube,

Svatý Jene,

Svatý Tomáši,

Svatý Jakube,

Svatý Filipe,

Svatý Bartoloměji,

smiluj se
nad námi!

oroduj(te) za nás!

oroduj(te) za nás!

Svatý Matouši,
Svatý Šimone,
Svatý Tadeáši,
Svatý Matěji,
Svatý Barnabáši,
Svatý Lukáši,
Svatý Marku,
Všickni svatí apoštolové a evangelisté
Všickni svatí učedníci Páně,
Všecka svatá neviňátka,
Svatý Štěpáne,
Svatý Vavřínče,
Svatý Vincenci,
Svatý Fabiane a Šebestiane,
Svatí Jene a Pavle,
Svatí Kosmo a Damiane,
Svatí Gervasi a Protasi,
Všickni svatí mučedníci,
Svatý Silvestře,
Svatý Řehoři,
Svatý Ambroži,
Svatý Augustine,
Svatý Jeronyme,
Svatý Martine,
Svatý Mikuláši,
Všickni svatí biskupové a vyznavači,
Všickni svatí učitelové církevní,
Svatý Antoníne,
Svatý Benedikte,
Svatý Bernarde,

oroduj(te) za nás!

Svatý Dominiku,
Svatý Františku,
Všickni svatí kněží a jáhnové,
Všickni svatí mniši a poustevníci,
Svatá Maří Magdaleno,
Svatá Agato,
Svatá Lucie,
Svatá Anežko,
Svatá Cecilie,
Svatá Kateřino,
Svatá Anastazie,
Všecky svaté panny a vdovy,
Všickni svatí a světice Boží,

oroduj(te) za nás!

Milostiv nám buď, odpusť nám, Pane.
Milostiv nám buď, vyslyš nás, Pane.

Od všeho zlého,
Od všelikého hříchu,
Od hněvu svého,
Od náhlé a nenadálé smrti,
Od úkladů d'ábelských,
Od hněvu a nenávisti i ode vši zlé vůle,
Od ducha smilného,
Od blesku a bouře,
Od metly zemětřesení,
Od moru, hladu a války,
Od věčné smrti,
Skrze tajemství svatého vtělení svého,
Skrze příchod svůj,
Skrze narození své,
Skrze křest a svatý půst svůj,

vysvobod' nás, Pane!

Skrze kříž a umučení své,
Skrze smrt a pohřeb svůj,
Skrze svaté vzkříšení své,
Skrze divuplné nanebevstoupení své,
Skrze příchod Utěšitele Ducha svatého,
V den soudný,

vysvobod' nás,
Pane!

My hříšníci,
Abys nám odpustil,
Abys nám byl milostiv,
Abys nás k pravému pokání přivésti ráčil,
Abys svou svatou Církev spravovati
a zachovati ráčil,
Abys náměstka apoštolského a veškeré cír-
kevní řády ve svatém náboženství zacho-
vati ráčil,
Abys nepřátele svaté Církvě pokořiti ráčil,
Abys králům a knížatům křesťanským po-
koj a pravou svornost dáti ráčil,
Abys všemu lidu křesťanskému pokoj a jed-
notu uděliti ráčil,
Abys všechny bloudící k jednotě Církvě zpět
povolati a veškeré nevěřící ke světlu
evangelia přivésti ráčil,
Abys nás samých ve svaté službě své po-
silniti a zachovati ráčil,
Abys myslí naše k nebeským žádostem
pozdvihl,
Abys všem dobrodincům našim věčnými
statky odplatil,

tě prosíme, uslyš' nás!

Abys duše naše, bratří, příbuzných a dobro-
 dinců od věčného zahynutí vytrhl,
 Abys úrodu zemskou dáti a zachovati ráčil,
 Abys všem věrným zemřelým odpočinutí
 věčné dáti ráčil,
 Abys nás vyslyšeti ráčil,
 Synu Boží,

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť
 nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš
 nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se
 nad námi!

Kriste, uslyš nás,

Kriste, vyslyš nás.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Otče náš . . .

℣. A neuvod' nás v pokušení.

℞. Ale zbav nás od zlého.

Žalm 69.

Bože, ku pomoci mé vzezři, * Hospodine ku po-
 moci mé pospěš.

Ať se zahanbí a zastydí, * kteří hledají duše mé.
 Zpět ať se obrátí a zastydí se, * kteří žádají mi
 zlého.

Ať se odvrátí ihned zahanbeni jsouce, * kteříž se
 mi posmívají.

Ať se veselí a radují se v tobě všichni, kteří hledají tebe * a ať říkají vždycky: Veleben budiž Hospodin, kteříž milují spasení tvé.

Já pak nuzný a chudý jsem, * Bože, pomozíš mi. Spomocník můj a vysvoboditel můj jsi ty, * Hospodine, neprodlévej.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému: jakož bylo na počátku, i nyní, i vždycky * a na věky věkův. Amen.

℣. Spas služebníky své.

℞. Bože můj, doufající v tebe.

℣. Budiž nám, Pane, věží mocnou,

℞. Před nepřítelem.

℣. Nic neprospívej nepřítel nad námi.

℞. A syn nepravosti neuškodíš nám.

℣. Pane, nikoli dle hříchů našich učiniž nám.

℞. Aníž dle nepravostí našich odplacuj nám.

℣. Modleme se za nejvyššího biskupa našeho N.

℞. Hospodin zachovejž a obživiž ho, a blahoslavena učiň ho na zemi, a nevydávej ho v ruce nepřátel jeho.

℣. Modleme se za dobrodince naše.

℞. Odplatiti račiž, Pane, všem dobře nám činícím pro jméno tvé životem věčným. Amen.

℣. Modleme se za věrné zemřelé.

℞. Odpočinutí věčné dej jim, Pane: a světlo věčné ať jim svítí.

℣. Ať odpočívají v pokoji.

℞. Amen.

℣. Za bratry naše nepřítomné.

R. Spaseny učin služebníky své, Bože můj, doufající v tebe.

V. Sešli jim pomoc se svatyně.

R. A se Sionu ostříhej jich.

V. Pane, vyslyš modlitbu mou.

R. A volání mé k tobě přijď.

V. Pán s vámi (řiká jen kněz).

R. I s duchem tvým.

Modleme se :

Bože, kterému smilovati se vždycky a odpouštětí vlastně přináleží; přijmi modlitbu naši, aby nás i všechny služebníky tvé, které hříchů vazby tisknou, smilování dobrotivosti tvé milostivě rozvázalo.

Usslyš, prosíme, Pane, pokorné prosby a chválím tebe odpust' hřichy, abychom i milostivého odpuštění i pokoje dojíti mohli.

Nevýslovné milosrdenství tvé, Hospodine, laskavě nám prokaž a nás i hříchů všech zprost', i od zasloužené pokuty vysvobod'.

Bože, jenž hřichem rozhněván, pokáním ukojen býváš: shlédni na modlitbu svého zkroušeného lidu a odvráť metlu svého hněvu, který jsme zasloužili pro hřichy naše.

Všemohoucí věčný Bože, smiluj se nad služebníkem svým, nejvyšším biskupem naším N. a spravuj ho dle dobrotivosti své k cestě věčného spasení: aby milostí tvou věci tobě líbezných vyhledával a se vši snažností vykonával.

Bože, od kterého svaté žádosti, pravé rady a

spravedliví skutkové pocházejí, dej služebníkům svým ten pokoj, kterého svět dáti nemůže: aby i srdce naše k plnění tvých přikázání byla oddána i po odvrácení strachu nepřátelského časové naši v ochraně tvé byli pokojní.

Zapal ohněm svatého Ducha ledví i srdce naše, Pane, abychom tobě neposkvrněným tělem sloužili a čistým srdcem se zalíbili.

Bože, všech věrných Stvořiteli a Vykupiteli, duším služebníků a služebnic svých odpuštění všech hříchů rač dáti, aby prominutí, kterého vždycky žádali, pokornými prosbami dojíti mohli.

Činy naše, prosíme, Pane, milostí svou předcházej a pomocí svou proved', aby všechny naše modlitby a skutky tebou vždycky počínaly a tebou počaty se konávaly.

Všemohoucí věčný Bože, jenž nad živými i mrtvými panuješ a nade všemi se smilováváš, které v pravé víře a skutcích za své uznáváš: tebe pokorně prosíme, aby všichni ti, za které jsme prosby vylévati si umínili a které buď tento nynější věk ještě v těle zdržuje, aneb budoucí již od těla vysvobozené přijal, na přímluvu všech tvých svatých z dobroty milosti tvé všech hříchů svých odpuštění dojíti mohli. Skrže Pána našeho, Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a králuje v jednotě Ducha svatého, Bůh po všechny věky věkův. Amen.

℣. Vyslyš nás všemohoucí a milosrdný Hospodin.
℞. Amen.

V. A duše všech věrných zemřelých skrze milosrdenství Boží odpočínej v pokoji.

R. Amen.

Litanie o sv. patronech českých

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče, s nebes Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože! Smiluj se nad námi!

Duše svatý, Bože! Smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden věčný Bože! Smiluj se nad námi!

Svatá Maria,

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno panen,

Svatý Josefe,

Svatý Vojtěše,

Svatý Jene,

Svatý Víte,

Svatý Václave,

Svatý Zikmunde,

Svatí Kosmo a Damiane,

Svatí Benedikte s bratřími,

Svatí Cyrile a Metode,

Svatý Norberte,

Svatý Prokope,

Svatá Lidmilo,

oroduj(te) za nás!

Blahoslavená Anežko, } oroduj(te)
Všickni svatí patronové vlasti naší, } za nás!

Všickni svatí a světice Boží, přimlouvejte
se za nás!

Milostiv nám buď! Odpusť nám, Pane!

Milostiv nám buď! Uslýš nás, Pane!

Ode všeho zlého,
Ode všeho hříchu,
Od náhlé a nenadálé smrti,
Od zatvrzelosti srdce,
Od špatné pověsti,
Od zanedbávání tvých vnuknutí,
Od nesvornosti, nenávisti a všeliké zlé vůle,
Od nebezpečného odkládání pokání,
Od neduhů duše i těla,
Od marnosti tohoto světa,
Od pohrdání vírou zděděnou,
Od nehodného přijímání Těla Kristova,
Od úkladů d'ábových,
Od zkázy naší mládeže,
Od ducha smilného,

vysvobod' nás, Pane!

My hříšníci!

Abychom na přímluvu sv. Josefa z vyvý-
šení svaté matky Církve se radovali,

Abychom na přímluvu sv. Vojtěcha dobrý-
mi pastýři ke Kristu vedeni byli,

Abychom na přímluvu sv. Jana k blahosla-
veným, kteří jazykem neklesli, připočteni
byli,

Tě prosíme, uslyš nás!

Abychom na přímluvu sv. Víta nad pokušením zvítězili,

Abychom na přímluvu sv. Václava hojnosti a pokoje v naší zemi dosáhli,

Abychom na přímluvu sv. Zikmunda hříchy své pravou kajícností smývali,

Abychom na přímluvu sv. Kosmy a Damiana ze zdraví duše i těla se těšili,

Abychom na přímluvu sv. Benedikta s bratřími statkům věčným před časnými přednost dávali,

Abychom na přímluvu sv. Cyrila a Metoda Stolci apoštolskému věrně oddáni byli,

Abychom na přímluvu sv. Norberta Nejsv. Svátost zbožně uctívali a svatě přijímali,

Abychom na přímluvu sv. Prokopa pokušení d'ábelské vždy přemáhali,

Abychom na přímluvu sv. Lidmily rodiny křesťanskou zbožností posvěcovali,

Abychom na přímluvu blahoslavené Anežky pohrdajíce rozkošemi světa kříž ochotně nesli,

Abychom na přímluvu sv. patronů svých do vlasti nebeské uvedeni byli,

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

Orodujte za nás, svatí patronové naši, abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

M o d l e m e s e: Budiž, prosíme, Hospodine, milostiv nám, služebníkům svým, pro slavné zásluhy našich patronů: Josefa, Vojtěcha, Jana, Víta, Václava, Zikmunda, Kosmy a Damiana, Benedikta s bratřími, Cyrila a Metoda, Norberta, Prokopa, Lidmily a Anežky, abychom zbožným a stálým orodováním jejich ode všeho zlého vždy ochráněni byli. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

jest způsob modlitby, kterou uctíváme tajemství, že Syn Boží se stal člověkem, se stálým ohledem na účast Matky jeho, nejbl. Panny Marie. Proto není růženec modlitbou ústní, nýbrž rozjímavou, při čemž myslíme na Krista Pána v různých tajemstvích a při tom slovy Zdravas, Maria... blahopřejeme, projevujeme úctu a soustrast i chválu Matce Boží vzhledem k účasti, jakou měla při tom. - Hledíme také v srdci vzbudit vhodná předsevzetí k ctnostnému životu. - Růženec se skládá z 15 desátek s vloženou mezi ně Modlitbou Páně, - při čemž po slově: Je ž í š v každém Z d r á v a s se může vložit příslušné tajemství, jak níže uvádíme.

Za modlitbu sv. růžence uděluje církev mnoho odpustků. Mimo to mohou různé řády žehnati růžence a tím také ještě udělovati další odpustky těm, kdož se modlí růžencovou modlitbu pomocí takto posvěceného růžence.

Modlíme-li se růženec před vystavenou Velebnou Svátostí neb při mši sv., získáme za každých pět desátek plnomocné odpustky.

Úvod

Věřím v Boha..., Otče náš...

1. Který v nás víru rozmnožuj.
2. Který v nás naději posiluj.
3. Který v nás lásku rozněcuj.

I. Tajemství růžence radostného, který se modlíváme hlavně od adventu až do postu:

1. Kterého jsi, Panno, z Ducha svatého počala.
2. Se kterým jsi, Panno, Alžbětu navštívila.
3. Kterého jsi, Panno, v Betlemě porodila.
4. Kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala.
5. Kterého jsi, Panno, v chrámě našla.

II. Tajemství růžence bolestného, který se modlíváme hlavně v době postní:

1. Který se pro nás krví potil.
2. Který pro nás bičován byl.
3. Který pro nás trním korunován byl.
4. Který pro nás těžký kříž nesl.
5. Který pro nás ukřižován byl.

III. Tajemství růžence slavného, který se modlíváme hlavně od velikonoce až do adventu:

1. Který z mrtvých vstal.
2. Který na nebe vstoupil.
3. Který Ducha svatého seslal.
4. Který tě, Panno, na nebe vzal.
5. Který tě, Panno, na nebi korunoval.

Křížová cesta

jest jeden z nejkrásnějších způsobů modlitby, při němž provázíme v rozjímání Božského Spasitele po jeho křížové cestě podle čtrnácti zastavení. První jistě konala křížovou cestu nejl. Panna Maria. - Podstatou křížové cesty jest rozjímání

o utrpení Páně. Křížovou cestou lze po každé získati plnomocné odpustky a podmínkou jest pouze stav milosti (nikoli přijetí sv. svátostí), úmysl odpustky získati, a v rozjímání o utrpení Páně také místně jíti od zastavení prvního až k poslednímu. - Byl-li někdo u sv. přijímání a modlí se týž den křížovou cestu, dostává druhý plnomocný odpustek. Mimo to lze získati jiné plnomocné odpustky, modlí-li se někdo během jednoho měsíce křížovou cestu desetkrát. - Musí-li někdo křížovou cestu přerušiti, dostává se mu za každé zastavení, před nímž rozjímal, 10 let odpustků. - Ponoříme se do tohoto rozjímání asi podle těchto myšlenek, aby cesta kříže zasahovala posilou i útěchou do našeho srdce i života:

Úvod

Pane Ježíši, Vykupiteli můj, pomoz mi svou milostí, abych s kajícím srdcem a užitkem pro svou duši mohl tě provázeti cestou kříže, abych ti přinesl alespoň nepatrné pokání za své hříchy a získal odpustků, které věnuji duším v očistci podle vůle tvé přesvaté Matky, Panny Marie.

I. zastavení

Pán Ježíš odsouzen k smrti. - Nejnevinnější - odsouzen jako zločinec! Mohu se já diviti, jsem-li odsuzován? Pane, chci pro tebe tiše snášeti křivé soudy o sobě.

II. zastavení

Pán Ježíš přijímá kříž. - Jaké myšlenky, plně

spásy, měl jsi při tom! - Jaké mám já, vložíš-li na mě kříž, daleko lehčí?

III. zastavení

Pán klesá po prvé. - Proč? Pro mé hříchy. Dej, Pane, abych pro tvůj pád k zemi povstal k cestě k nebi - ze všech hříchů svých.

IV. zastavení

Pán Ježíš potkává Marii Pannu. - Jaké setkání! K vzájemnému pláči jednoho nad druhým? Nikoli, k posile a projevu věrnosti! Ó Maria, provázej a posiluj i mne na mé cestě kříže!

V. zastavení

Šimon donucen k pomoci. - Donucen! Za tolik dobrodiní se nenašel jeden pomocník bez donucení. A já bych chtěl vděčnost od lidí?

VI. zastavení

Veronika podává roušku. - A její odměna? Obraz zmučené tváře. Hle, má odměna za věrnost Bohu: Ne sláva, ale podobnost se zmučeným Kristem!

VII. zastavení

Druhý pád. - Pád za můj stud před lidmi za víru a za dobro. Spasitel padl v městské bráně před spoustami lidí. Ani já nezaprú kříž Kristův před světem!

VIII. zastavení

Plačící ženy. - Kristus Pán nepřijímá soucitu pro sebe, myslí jen na jejich spasu. Dej, Pane, ať

umím vpravdě tak mysliti na službu tobě, abych nezatoužil po soucitu sobě!

I X. z a s t a v e n í

Třetí pád. - Na úpatí Kalvarie, kolik vysílení v něm! A přece opět povstává! Ježíši, nedej, abych zůstal ležet před cílem, - ve slabosti, únavě, hříchu!

X. z a s t a v e n í

Kristus Pán zbaven roucha. - Kdo chce být úplně Kristův, musí se všeho zbavit, byť to bylo s ním tak spjata jako roucho Kristovo s jeho zbičovaným tělem, se zaschlou krví!

X I. z a s t a v e n í

Přibit na kříž. - Nohy, ruce! Pane, ať se poutají mé ruce a nohy ke kříži a nejednají a nechodí jinak, než podle zásad tvého kříže!

X I I. z a s t a v e n í

Spasitel umírá. - Věrný až do smrti, - v takovém stavu, při své všemohoucnosti, při vyzývavosti židů! Kéž jsem věrným víře kříže proti všem a proti všemu!

X I I I. z a s t a v e n í

Tělo Páně na klíně Matky. - Sancta Mater, istud agas, Crucifixi fige plagas cordi meo valide, - abych raději vše snesl, než hříchem je obnovoval!

X I V. z a s t a v e n í

Pohřeb. - Bud' tvé Srdce, Pane, mým hrobem,

v němž budu doufatí odpočinek, odměnu po boji života v životě věčném. Amen.

Z a k o n č e n í

Obětuji ti, Otče věčný, toto krátké rozjímání o ranách Syna tvého. Dej, Otče Světél, aby mi kříž Kristův byl v údčím světlem, silou a věrností, i celým životem. Amen.

V různých potřebách

Z a p a p e ž e :

Bože, všech věřících pastýři a vůdce, shlédni milostivě na služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil; dej mu, prosíme, ať těm, jež řídí, prospívá slovem a příkladem, aby spolu se stádcem sobě svěřeným života věčného dospěl. Skrze Pána našeho.

Z a c í r k e v :

Církve své modlitby, prosíme, Pane, milostivě přijmi, aby přemohla veškerá protivenství a bludy a tobě v bezpečné svobodě sloužití mohla. Skrze Pána našeho.

Z a v l a s t :

Ochraňuj, prosíme, Pane, na přímluvu bl. Marie vždy Panny, a všech svatých svých, zvláště svatých patronů našich, zemi naši a lid její ode všech protivenství, a dej, aby celým srdcem se tobě kořila a proti úkladům nepřátel milostivě tebou chráněna byla. Skrze Pána našeho.

Za rodiče:

Všemohoucí a dobrotivý Bože, díky tobě vzdávám za nesčetná dobrodiní, která jsi mně mými rodiči dobrotivě prokázal. Zachovej a rozmnož nad nimi milosrdenství své; ochraňuj je ramenem moci své; vysvobod' je ode všeho zlého; popřej jim úplného zdraví duše i těla a dlouhého života; požehnej jim a jejich majetku a dej jim, aby ti ustavičně sloužili a došli věčného blahoslavenství. Amen.

Za mír:

Shlédni, dobrotivý Bože, milostivě na strast a bídu svých věrných a popřej nám, celým srdcem tobě se kajícím, touženého míru a pokoje, abychom zbaveni strachu před nepřáteli, časů pokojných užívali a milostí tvou pokoje věčného dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

V čas hladu:

Dej nám, prosíme, Pane, zač zbožně prosíme, a hlad milostivě odvrát, aby srdce lidská poznala, že takové metly z hříchu pocházejí a tvou slitovností ustávají. Skrze Pána našeho.

Za jasné počasí:

Vyslyš, Pane, nás, kteří k tobě voláme a uděl nám snažně prosícím jasné povětrnosti, abychom, kteří za hříchy své spravedlivě trpíme, tvým milosrdenstvím tvou dobrotivost pocítili. Skrze Pána našeho.

Na vyprošení deště:

Bože, v němž žijeme, pohybujeme se a trváme, uděl nám příhodného deště, abychom přítomnou pomocí dostatečně podporováni jsouce, důvěrněji dychtili po věcech věčných. Skrze Pána našeho.

V pokušení:

Všemohoucí a nejlaskavější Bože, shlédni milostivě na prosby naše a vysvobod' srdce naše od pokušení zlých myšlenek, abychom důstojným stánkem Ducha svatého byli hodni se státi. Skrze Pána našeho.

Po hříchu:

Bože, jenž nikoho nezavrhuješ, nýbrž pokáním i největších hříšníků v laskavé slitovnosti se usmiřuješ, shlédni milostivě na pokorné prosby naše a srdce naše osvět', abychom přikázání tvá plniti mohli. Skrze Pána našeho.

Za obrácení hříšníků:

Všemohoucí, věčný Bože, promiň pro svou dobrotivost hříchy těm, kteří z neznalosti nebo zloby tebe urážejí; pohni srdcem jejich k upřímnému pokání a napravení života, aby jim ani ostatním lidem neškodily jejich hříchy, nýbrž spíše ať obrácení jejich přispěje k návratu lidstva k Srdci tvému, jenž žiješ a kraluješ.

Za nemocné:

Nejdobrotivější Bože, který vlévaje nemocným tělům zdraví, tvora svého nevýslovnou dobroti-

vostí potěšuješ, smiluj se nad nemocným bližním naším (nemocnými bližními našimi) a uděl jim kýžené zdraví, aby utrpením očištění a uzdravením potěšeni horlivěji tobě sloužili ve svaté Církvi tvé. Skrze Pána našeho.

Za přátele:

Bože, jenž jsi dary lásky milostí Ducha svatého do srdcí svých věřících vлил, dej služebníkům a služebnicím svým, za něž dobrotivost tvou prosíme, spásu duše a těla, aby tě vši silou milovali a co se tobě líbí, se vši láskou konali. Skrze Pána našeho.

Za cudnost:

Spaluj ohněm Ducha svatého ledví naše a srdce naše, Pane, abychom ti cudným tělem sloužili a čistým srdcem se líbili. Skrze Pána našeho.

Za pokoru:

Bože, jenž se pyšným protivíš a milost dáváš pokorným, uděl nám ctnost pravé pokory, jejíž vzor Jednorozený tvůj věřícím na sobě ukázal, abychom nikdy vyvyšováním nevyzývali hněvu tvého, nýbrž spíše ponížením dosáhli darů tvé milosti. Skrze Pána našeho.

Za trpělivost:

Bože, jenž jsi trpělivostí Jednorozeného svého potřel pýchu odvěkého nepřitele, dej nám, prosíme, ať si důstojně připomínáme, co on z lásky k nám trpěl, a takto po příkladu jeho klidně snášíme svá protivenství. Skrze téhož Pána našeho.

Za lásku:

Bože, jenž činíš, že milujícím tebe všechno prospívá, dej srdcím našim neoblomný cit lásky své, aby touhy, jež tvým vnuknutím povstávají, žádným pokušením nemohly změněny býti. Skrze Pána našeho.

V osobním pronásledování pro sv. víru:

Žalm 69.

Bože, na mou pomoc pomni,
Pane, pomáhat mi pospěš.
Ať se zahanbí a zardí,
kteří dychtí po mé duši.
Kéž zpět odejdou zahanbeni,
kteří se z neštěstí mého těší.
Kéž ihned odejdou s hanbou a studem,
kteří mně se posmívají.
Ať jásá a plesá z tebe každý,
kdekoli hledá tebe;
komu je milá tvá spása,
vždy ať říká: »Pán buď slaven.«
Já pak jsem ubožák a chud'as,
Bože, na pomoc mi přispěj.
Tys má ochrana a pomoc,
Hospodine, neprodlévej.

V čase velikých převratů a nebezpečí:

Před oči tvé, Pane, viny svoje přinášíme a rány, které jsme obdrželi, předkládáme.

Vážíme-li zlo, které jsme učinili, menší jest,
co trpíme, více zasluhujeme.

A těžší jest, čeho jsme se dopustili, lehčí jest, co
snášíme.

Trest za vinu cítíme, ale zatvrzelosti ve
hříchu se nevarujeme.

Pod navštívením tvým slabost naše se svíjí, avšak
nepravost se nemění.

Ubohá mysl se mučí
a šíje se nesklání.

Život náš bolestně vzdychá, ale skutkem se ne-
napravuje.

Vyčkáváš-li, nepolepšujeme se: trestáš-li,
nevytrváme.

Jsme-li trestáni, vyznáváme své viny: avšak po
navštívení zapomínáme, co jsme oplakávali.

Vztáhneš-li ruku, slibujeme: oddálíš-li meč,
slibu neplníme.

Trestáš-li, voláme, aby ses smiloval: smiluješ-li se,
znovu tě vyzýváme, abys trestal.

Hle, Pane, kající hříšníky: víme, že jestliže
nám neodpustíš, právem nás zahubíš.

Uděl nám, Otče všemohoucí, bez naší zásluhy, zač
prosíme, ježto jsi učinil z ničeho ty, kteří by tě
prosili. Skrze Krista, Pána našeho.

V. Neopouštěj, Pastýři věčný, stáda svého.

O. Ale na přímluvu sv. apoštolů svých stálou
ochranou je opatruj.

M o d l e m e s e : Prosíme, všemohoucí Bože, abys
nedopouštěl bouřemi zmítati těch, které jsi na skále

apoštolské víry upevnil. Skrze Krista, Pána našeho. (Od papeže Urbana VIII.)

V době války nebo nepřátelského případu:

Shromáždili se nepřátelé naši, a chlubí se svou mocí: potři sílu jejich, Pane, a rozptyl je, aby poznali, že nikdo jiný nebojuje za nás, leč ty, Pane Bože náš! Rozptyl je mocí svou, ochránce náš, Hospodine!

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému!

Aby poznali, že nikdo jiný nebojuje za nás, leč ty, Pane Bože náš!

Nebojte se útoku nepřátelského: Pamatujte, jak zachráněni byli otcové naši! Nyní tedy volejme k nebi a smiluje se nad námi Bůh náš. Pamatujte, jaké zázraky učinil na faraonovi a vojsku jeho v Rudém moři!

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému!

Nyní tedy volejme k nebi a smiluje se nad námi Bůh náš.

Tvá jest moc, tvá jest vláda, Hospodine, ty jsi nade všechny národy: Dej mír, Pane, ve dnech našich! - Stvořiteli všeho, Bože, hrozný a silný, spravedlivý a milosrdný, dej mír ve dnech našich!

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému!

Dej mír, Pane, ve dnech našich!

Důvěrná modlitba, by Bůh nevinně pro-
následovaného vedl

Žalm 5.

Slovům mým popřej sluchu, Pane,
povšimni si, kterak vzdychám,
pozoruj, že hlasitě křičím,
panovníče můj a Bože můj!
Modlím se k tobě zrána, Pane,
vyslyš (tedy) volání mé;
zrána se ti představuji
a (tvou pomoc) očekávám.

Vždyť nejsi Bůh ty, jenž nepravost miluje,
nesmí dlít u tebe zlomyslný.

Neobstojí bezbožníci
před očima tvýma.

Nenávidíš všech nešlechetných,
vyhlazuješ všechny lháře,
muže krve a podvodníka

Hospodin má v ošklivosti.

Mně však, ježto je velká tvá milost,
dovoleno vjít do tvého domu;
smím se klanět u tvé svatyně
v (uctivé) bázni před tebou.
Pane, veď mne ve své správnosti
pro ty, kteří mi úklady strojí,
urovnej před sebou mou cestu.

Neb není v jejich ústech pravdy,
jejich srdce ničemné jest.

Zející hrob jest jejich hrdlo,
ačkoli dovedou se lísat.

Za svou vinu ať pykají, Bože,
ať je porazí jejich plány,
pro množství hříchů jejich je vyvrz,
neboť tobě se vzepřeli, Pane!

A necht' se radují, kdož v tebe doufají,
všichni nechať plesají věčně;
buď s nimi, ať se honosí tebou
všichni, kdož milují tvé jméno!

Neboť ty žehnáš spravedlivci,
štítem své blahovůle, Pane,
takořka nás obklopuješ.

Modlitba stísněného:

Žalm 12.

Dlouho-li, Pane, budeš mne dokonce zapomínat,
dlouho-li budeš odvracetí ode mne tvář svou,
dlouho-li bude míti starosti duše má, denně

bol srdce mé,

dlouho-li bude se vypínat nade mne nepřítel můj?

Shlédni a vyslyš mne, ó Hospodine, můj

Bože,

vyjasni oči moje, abych snad neusnul

do smrti,

aby snad neřekl nepřítel můj: »Zdolal

jsem ho«;

kterí mne sužují, plesali by, kdybych se viklal!

Já však v milosrdenství tvé důvěřuji,

plesati bude srdce moje ze tvé spásy,

zpívati budu Pánu, který mi učinil dobře,

opěvovati jméno Pána, Nejvyššího.

Modlitba nevinně pronásledova-
ného:

Žalm 16.

Slyš, Pane, právo mé, všimni si mého nářku,
přijmi mou modlitbu se rtů, prostých klamu.

Ó, by vyšlo z tvých úst moje právo,
neboť tvé oko zří rádo spravedlnost.

Zkoušíš-li srdce mé, v noci-li vyšetřuješ,
ohněm-li zkoumáš mne, špatností nenalézáš.

Nemluví ústa má, jak lidé činívají,

vedle slov úst tvých cest k násilí jsem se zdržel,
dokonale kráčel po tvých stezkách,

takže se nekolísaly mé kroky.

Já (k tobě) volám, neb vyslycháš mne, Bože,
nakloň ke mně své ucho a slyš má slova.

Učiň div milosti, spáso doufajících,
kteří se skrývají u tebe před tvými odpůrci.

Střez mne jako zřítelnici oka,

ve stínu svých křídel uschovej mne

před lidmi bezbožnými, kteří mne sužují,
před nepřáteli, kteří mne obklíčili.

Tlustou blanou zavřeli svá srdce,

ústa jejich mluví řeči zpupné.

Aby mne srazili, kolem mne se shlukli,

upřeně hledí, jak by mne svalili na zemi.

Číhají na mne jak lev, jenž po lupu dychtí,

a jako lvíče, které sedí v skrýši.

Povstaň, Pane, postav se proti nim, sraz je;
vysvobod' mne od bezbožníků mečem svým,

od nepřátel rukou svou, Hospodine,
od lidí z hlíny, jichž údělem tento život jest.
Cos jim schoval, ať naplní útroby jejich,
ať se tím nasytí, a zbytek odkáže dětem!
Já však, jsa nevinný, patřit budu na tvář tvou,
do syta na tvou velebnost, až se ukáže.

Modlitba lidu za papeže:

Žalm 19.

Vyslyš tě Hospodin v den tísně,
chraniž tě Bůh Jakobův;
sešli ti pomoc ze svatyně,
se Sionu ochraňuj tě!

Pamětliv budiž všech tvých obětí,
celopal tvůj mu budiž milý;
uděl ti, čeho srdce tvé žádá,
a tvému každému záměru zdar dej!

Plesati budeme z vítězství tvého,
a svým Bohem honosit se.

Vyplní Hospodin všecky tvé prosby!
Vím teď, že chrání Pán svého pomazaného.
Se svého svatého nebe ho vyslychá,
mocně mu přispívá pravice jeho.

Ti vozy, oni koňmi (se chlubí),
my však jménem Hospodina,
Boha svého se honosíme.

Oni se zaplétají a padají,
my však vstáváme, stojíme zpřímá!

Hospodine, ochraň krále,
a vyslyš nás, když vzýváme tě!

Prosba za prominutí hříchu a za
vysvobození:

Žalm 24.

K tobě pozdvihuji mysl svoji,
Hospodine, Bože můj!

V tebe doufám, nedej, bych zahanben byl;
ať mi se neposmívají škůdcové moji!

Vždyť žádný, kdo v tebe doufá, nedojde hanby,
zahanben bude, kdo pošetile hřeší.

Cesty své, Hospodine, ukazuj mi,
po svých stezkách chodit vyučuj mne.

Vod' mne ve své pravdě a poučuj mne,
neboť ty jsi Bůh, jenž pomáhá mi.

V tebe také doufám po celý den.

Vzpomeň, Pane, na svá slitování,
a na své milosti, že jsou od věčnosti.

Čím jsem se v mládí provinil, nevzpomínej.

Dle svého milosrdenství ty buď mne

pamětliv,

pro svou dobrotivost, Hospodine.

Laskavý a upřímný Hospodin jest,
protož ukazuje zbloudilým cestu.

Vodí chud'asy ve spravedlnosti,
vyučuje ubohé svým cestám.

Veškery cesty Páně jsou milost a věrnost
těm, kteří smlouvy s ním a jeho příkazů dbají.

K vůli svému jménu, Hospodine,
odpusť mou vinu, neboť veliká jest.

Který člověk bojí se Hospodina,
toho poučí, kterou cestu má volit.

On sám hovoří si ustavičně v štěstí,
a jeho potomstvo dědičně vládne zemi.
Přítelem jest Pán těm, kdo se ho bojí,
oznamuje jim svá zaslíbení.

Oči mé na Pána stále upřeny jsou,
neboť on vyprostí z léčky nohy moje.
Shlédni na mne a nade mnou se smiluj,
neboť opuštěn a zubožen jsem.

Velmi mnoho má úzkostí mé srdce,
z mojich utrpení vyprostí mne.
Pozpívej na mou bídu a na mou nesnáž,
a vše, čím jsem provinil se, mi promiň.

Pohleď, jak mnoho jest mých protivníků,
a jak nespravedlivě nevraží na mne.
Opatruj můj život a vysvobod' mne,
ať nejsem zahanben, neb jsem v tebe doufal.

Dobří a spravedliví přilnuli ke mně,
protože jsem důvěru měl v tebe.
Vysvobod', Bože, Izraele
ze všech jeho tísní.

V pronásledování:

Vítězná a prosebná důvěra v Boha:
Žalm 26.

I

Hospodin jest světlo mé a spása má,
koho bych měl se báti?
Hospodin jest ochránce mého života,
koho bych se lekal?

Když se přibližují ke mně škůdci,
aby hryzli mé tělo,

kteří mne sužují, nepřátelé moji,
sami slábnou a padají.

Byť i tábor vojska proti mně povstal,
neleká se mé srdce.

Kdyby se zdvihla proti mně i válka,
já přece jen doufám.

Jednu věc jen žádám na Hospodinu,
o tu usiluji:

abych směl přebývat v domě Hospodinově
všecky dny života svého,

abych směl okoušet Hospodinovu rozkoš,
dumatí v jeho chrámě.

Neboť ukrývá mne ve svém stánku
v dobách utrpení;

opatruje mne v úkrytu svého stánku,
na skálu mne zdvíhá.

Proto pozdvihuje se má hlava
nad mé nepřátele;

obcháším a podávám v jeho stánku
oběť díků,

zpívám a hraji Hospodinu.

II

Vyslyš, Pane, hlasité volání mé,
slituj se nade mnou, slyš mne!

K tobě mluví mé srdce, hledá tě tvář má,
po tváři tvé, Pane, toužím.

Neodvracej ode mne své tváře,

neodchyluj se ve hněvu od svého sluby,
buď mým pomocníkem!

Nezavrhuj mne a neopouštěj,
Bože, můj Spasiteli.
Neboť otec i matka mne opustili,
ale Pán se mne ujímá.

Ukazuj mi, Hospodine, svou cestu,
a rač voditi mne po rovné stezce
pro mé nepřátele.

Nevydávej mne kvůli mých protivníků,
neboť povstali proti mně svědkové lživí,
soptí násilím proti mně.

Věřím a vidím dobrotu Hospodinovu
v zemi živých!

Doufej v Hospodina!

Mužně jednej,

nechť se zmuží tvé srdce,

a doufej v Hospodina!

Díky za milosti:

Žalm 29. Díky za život zachráněný:

Vyvyšuji tě, Pane, neb vysvobodils mne;
nenechals nepřátele mé těšit se nade mnou.

Hospodine, Bože můj, volal jsem k tobě,
a tys ráčil mne uzdraviti.

Hospodine, vyvedl jsi mne z podsvětí,
zachránils život mi z těch,
kteří do hrobu klesli.

Žalmy pějte Pánu svatí jeho,
oslavujte svaté jméno jeho!

Neboť (jen chvílku) trestá v rozhorlení,
celý však život trvá jeho milost.

K večeru na návštěvu zavítá nářek,
ale ráno již nastává zase radost.

Já tedy myslil jsem v štěstí svém:

»Nikdy se nepohnu.«

Pane, svou milostí upevnils mé bydlo.

Pak jsi však odvrátil ode mne obličej svůj,
i byl jsem všecek zkormoucený.

Tu jsem volal k tobě, Hospodine,
k (tobě) Bohu svému jsem se modlil:

»Jaký zisk z krve mé bude,
když do hrobu klesnu?

Bude tě slavit prach, neb hlásat tvou

věrnost?«

I slyšel Pán a slitoval se nade mnou,

Hospodin se stal mým pomocníkem.

Obrátils mi kvílení mé v radost,

roztrhls žínici mou a dals mi pás veselí,

aby ti pěla má duše a nezamkla.

Pane, můj Bože, na věky budu tě chválit.

Touha po Bohu:

Žalm 41. a 42. Touha po svatyni:

Jako prahne jelen po bystřinách,
tak dychtí duše moje po tobě, Bože.

Žízni duše má po Bohu silném, živém.

Kdy přijdu, abych se ukázal před Boží tváří?

Slzy mé jsou mi pokrmem ve dne v noci,

neboť mi den co den říkají: »Kde jest Bůh tvůj?«

Na to vzpomínám a to si ze srdce vylévám,

kterak jsem putovával na místo stánku

podivu hodného, Božího domu, s jáсотem,
s chvalozpěvy za slavnostních zvuků.

Proč jsi zarmoucená, duše moje,
a proč znepokojuješ mne?

Doufej v Boha, neb ještě mu děkovat budu,
že je mou spásou a mým Bohem.

Duše má ve mně se rmoutí i vzpomínám tebe,
daleko Jordánu, Hermonu, Malé hory.

Vlna tvá s hukotem padajíc na vlnu volá:
všecky tvé vlny a proudy valí se přese mne.

Ve dne rozdává Bůh svou milost i v noci;
(proto) si modlitbu zpívám k živému Bohu.

Říkám mu: »Ty jsi můj ochránce, proč jsi mne
zapomněl?«

Proč smutně chodit mám, když mne nepřítel
skličuje?

Kosti mi drtí, když tupí mne nepřátelé
denně mi říkajíce: »Kde je Bůh tvůj?«

Proč jsi zarmoucená, duše moje,
a proč znepokojuješ mne?

Doufej v Boha, neb ještě mu děkovat budu,
že je mou spásou a mým Bohem.

Ujmi se mne, Bože, a dopomoz mi
ku právu proti lidu nesvatému;

od lidí zlovolných a lstivých mne vysvobodí!

Neb tys, Bože, má síla! Proč jsi mne zapudil?

Proč smutně chodit mám, když mne nepřítel
skličuje?

Sešli své světlo a věrnost! Ty mne povedou,
a uvedou na svatou horu tvou, do tvých stanů,

abych přistoupil k oltáři Božimu, před Boha,
který mne od mládí radostí naplňoval,
abych ti děkoval na citaře, Bože, můj Bože.

Proč jsi zarmoucená, duše moje,
a proč znepokojuješ mne?

Doufej v Boha, neb ještě mu děkovat budu,
že je mou spásou a mým Bohem.

Prosba za pomoc proti nepřáte-
lům:

Žalm 53.

Bože, jménem svým mi pomoz,
mocí svou dej mi dojít práva.
Bože, vyslyš modlitbu mou,
popřej sluchu slovům úst mých.

Povstávajíť cizáci proti mně,
mocní mi o život ukládají,
nemají Boha na zřeteli.

Avšak Bůh, hle, pomocník můj,
Pán jest ochráncem života mého.
Obrat' zlo to na mé odpůrce,
podle své věrnosti je zahlad'!

Pak budu dávatí ti oběti dobrovolné,
slaviti, Pane, jméno tvé dobrotivé,
ježto mne z každé tísně vytrhuješ,
že mohu na odpůrce vítězně hledět.

Modlitba těžce nemocného:

Žalm 87.

Hospodine Bože, můj Spasiteli,
ve dne v noci před tebou volám.

Kéž se dostane před tvář tvou modlitba moje;
nakloň ucho svoje k úpění mému!

Neboť je nasycena bédami duše má,
a můj život blízko je smrti.

Počítají mne k těm, kteří do hrobu klesli,
jsem jako člověk vysílený.

(Jako již) mezi mrtvými opuštěn jsem,
mezi padlými, kteří ve hrobech spí,
na které již nepamatuješ,
ježto jsou od ruky tvé odloučení.

Spustili mne do nejhlubší jámy,
do temností, do stínu smrti.

Těžce na mne doléhá prchlivost tvá,
všecky své proudy na mne jsi spustil.

Odvrátil jsi ode mne mé známé,
velmi si mne zošklivili,
sevřen jsem, že nemohu vyváznouti,
oči mé chřádnou utrpením.

Volám k tobě, Hospodine, denně,
k tobě rozprostírám ruce svoje.

Zdali budeš na mrtvých zázraky činit,
či vstanou stíny, aby chválily tebe?

Bude kdo ve hrobě milost tvou vypravovat,
a tvou věrnost v místech zkázy?

Zda bude v temnotách viděti tvé divy,
tvou spravedlnost v zemi zapomenutí?

Já přece volám k tobě, Hospodine,
z jitra již přichází před tebe modlitba má.
Proč mou prosbu, Hospodine, zamítáš,
proč své líce ode mne odvracuješ?

Chudák já, jenž od mládí lopotím se,
snáším tvé hrůzy nevěda si rady.

Výbuchy tvého hněvu valí se přese mne,
a tvé hrůzy zdrcují mne.

Zaplavují mne jako vody den celý,
obkličují mne ustavičně.

Vzdálils ode mne přítele i druha,
moje známé ode mne ubohého.

Předsevzetí Bohu:

Žalm 100.

Zpívat chci o lásce a spravedlnosti
tobě, Pane, písň.

Přičiním se, abych bezvadně životem kráčel,
pokud mi vstříc budeš chodit.

Žítí budu se svědomím čistým
ve své domácnosti;
nehodlám ni v myslí se zabývatí
věcmi ničemnými.

Dopouštět se přestupků nenávidím,
to se mne chytnouti nesmí;
člověk zvrhlého srdce musí ode mne,
o zlém nechci nic vědět.

Kdo svého bližního tajně očerňuje,
toho budu stíhat;
s člověkem pyšných očí a hrdého srdce -
s takovým obcovat nechci.

Zraky své upírat budu na věrné v zemi,
aby sídlili se mnou;

po cestě bezúhonných mravů kdo chodí -
ten mi bude sloužit.

V domě mém se zbytovat nesmí
žádný, kdo jedná lstivě;
člověk mluvící křivě neobstojí
před očima májma.

Každého jitra budu vyhlazovat
všecky hříšníky v zemi,
abych vyplnil z Hospodinova města
všechny, kdož páchají nepravost.

Modlitba apoštola, aby vnikl do
nepřátelských duší (hradeb):

Žalm 107. Prosba za pomoc Boží:

Posilněno jest mé srdce, Bože,
posilněno jest mé srdce.

Nuže, budu zpívatí a hrátí!

Probud' se, duše má, probud' se, harfo a
citaro,

ze spánku jitřenku budu budit.

Budu tě oslavovat mezi národy, Pane,
oslavovat tebe mezi kmeny.

Neboť je veliká až k nebi tvá milost,
a tvá věrnost až do oblaků.

Rač se povznést, Bože, nad nebesa,
velebnost tvá nad veškerou zemi,
by tvoji miláčci byli vysvobozeni!

Pomoz (tedy) pravicí svou a slyš nás!

Prislíbil Bůh při svatosti svojí,
že budu s veselostí dělití Sichemsko,

údolí sukkotské rozměřovati,
můj že je Galaad, moje Manassesko,
Efraimsko že je přílba mé hlavy,
Judsko pak vladařstvím žezla mého,
Moabsko že jest mým žádoucím umyvadlem,
na Edomsko že svou obuv položím,
a že Filišťané budou se kořit mně.

Kdo mne dovede k hrazenému městu,

kdo mne doprovodí do Edomska?

Zdali ne ty, Bože, jenž jsi zavrhl nás,

ty, Bože, jenž nechceš s naším vojskem táhnout?

Uděliž nám pomoc před nepřítelem,

neboť nicotná jest pomoc lidská.

S Bohem budeme divy hrdinství činit,

on sám zdeptá naše nepřátele.

DEN OBNOVY DUCHA

(měsíční rekollece)

konáme proto, abychom věnovali zvláštní pozornost stavu své duše, zda postupujeme k Bohu, či jdeme zpět. - Stav se pozná hlavně podle toho, zda jsem věrný ve svých modlitbách - hlavně vnitřní, - ve svých předsevzetích, - a zda se mi sebezápor a ctnost stávají snadnějšími. - Den obnovy jest obvyklý hlavně u osob řeholních a kněží, - ale i každý křesťan, toužící po dobrém duchovním životě, bude jej konati s velkým užitkem. -

Účelem jest:

1. Seznati, zda jsem v posledním měsíci učinil pokrok či ústup v duchovním životě. Tedy snahou musí býti seznati nikoli nějaký jednotlivý hřích, nýbrž celkový stav a směr našeho života.
2. Obnoviti předsevzetí a horlivost.
3. Zničiti chyby opravdovou lítostí.
4. Předsevzítí si, v čem se chceme polepšiti.
5. Ze všeho se vyzpovídati.
6. Zadosti učiniti.

Způsob,

jakým se má duchovní obnova prováděti: Ustanovím si volnější den, který věnuji především těmto cílům:

1. Obnoviti častějším rozjímáním horlivost.

2. Občerstviti ducha hojnějším duchovním čtením.
3. Seznati stav duše zpytováním svědomí. Při tom si všímáme nikoli jednotlivých hříchů, nýbrž spíše jejich příčin a kořenů, t. j. zvyků, vášní, náklonností.
4. Očistiti ji lítostí a svatou zpovědí.
5. Posilniti ji hodným svatým přijímáním.

P o ř á d e k,

který si pro tento den stanovím a který bude obsahovati tyto uvedené úkony, bude asi takový, že ráno, dopoledne a odpoledne budu po půlhodině rozjímati o určitých vážných pravdách (smrt, soud, věčnost, - -) - mezi tím se pomodlím r ů ž e n e c, - č t u po delší dobu některou duchovní knihu - ztrávím delší dobu před s v a t o s t á n k e m a k večeru se v y z p o v í d á m.

Z p y t o v á n í s v ě d o m í p r o o b n o v u
d u c h a

Nutno upozorniti, že se tyto otázky netáží po hříšících, nýbrž po stavu duše, vzhledem k pomůckám jejího života:

1. Jak bedlivě jsem se snažil vykořeniti svou vlastní chybu? Zpytoval jsem denně svědomí o této chybě? Používal jsem prostředků proti ní? Odstranil jsem překážku? Polepšil jsem se v ní?
2. Splnil jsem všechna svá předsevzetí, učiněná při poslední obnově? Proč ne?
3. Nedopustil jsem se některých nových hříchů?

4. Nenavykl jsem si nějakou novou chybu?
5. Učinil jsem pokrok v některých ctnostech?
6. Která pokušení (větší) jsem měl? Zvítězil jsem?
7. Dopouštěl jsem se dobrovolně lehkých hříchů? Kterých? Proč? Nenáviděl jsem hřích?
8. **M o d l i t b a:** Jak jsem rozjímal? Spal jsem při rozjímaní? Zabýval jsem se dobrovolně, neb z nedbalosti jinými myšlenkami? Jaký užitek mám z rozjímaní? Rozjímám již lépe? Znamenám si již nějaký užitek? Osvícení? Modlím se rád? - Vytrval jsem ve vnitřní modlitbě, i když jsem cítil nechut nebo odpor?
9. **Z p y t o v á n í s v ě d o m í:**
  - a) zvláštní: s jakou péčí zvolil jsem si odstranění určitou chybu?
  - b) obecné: konám věrně, přesně, mívám předsevzetí opravdové?
10. **S v a t á z p o v ě d':** S jakou opravdovostí přistupuji ke sv. zpovědi? Zpytuji bedlivě své svědomí? Vyznávám se stále lhostejně snad z týchž hříchů? Mám opravdové předsevzetí? Jsou mé zpovědi hodné, platné? - Mám-li stále tytéž všední hříchy, snažím se, aby aspoň jeden od jedné zpovědi k druhé ubyl?
11. **S v. p ř i j í m á n í:** S jakou zbožností přistupuji ke stolu Páně? Věrou? Čistotou srdce? Připravuji se? S jakou úctou konám díkyčinění? Vynechal jsem někdy tento důležitý prostředek k pokroku bez důvodů?
12. **D u c h o v n í č t e n í:** Konám denně? Čtu

raději knihy duchovní neb světské? Poznamenávám si různé myšlenky, osvícení?

13. **Řeholní sliby** (pouze pro řeholníky):
  - a) chudoba: Jsem spokojen s věcmi, které dostávám? Užívám peněz neb toužím po nich? Reptám proti nedostatku? Prosím ke všemu představené o dovolení? Prohlédnout své věci, zdali nemám něco zbytečného!
  - b) čistota: Jsem ostražitý v četbě, myšlení, úkonech, žádostech, pohledech, styku? Nejsm v nějakém nebezpečí?
  - c) poslušnost: Poslouchám rád ve všem ochotně, bez odkladu, neb snad s reptáním?
14. **Povinnost práce**: S dobrým úmyslem, svědomitě?
15. **Usebranost ducha**: Miluji hlučné zábavy? - Mluvím dlouho a zbytečně? Miluji dlouhé rozhovory? Starám se o cizí záležitosti? Mluvím o nich?
16. **Vyhýbám se věci, která mi může býti příčinou k hříchu**? Mám-li takovou věc (osobu, místo, knihu, obraz atd.), hned ji musím odstraniti!
17. **Co jest mi nejnebezpečnější**? Pýcha? Vlažnost? Netrpělivost? Špatný úmysl? Roztržitost? Povídavost? Nedbalost atd.?
18. **Zapírám se, nebo vůbec si neumím nic odepříti**?
19. **V čem jsem se polepšil a v čem jsem se zhoršil**? Proč? Jsem-li lepší než na počátku svého

duchovního života? Jaké předsevzetí si mám nyní umíniti?

20. Jak zachovám vnější skromnost řeholní?
21. Nemám vůči některé osobě odpor neb nenávisť?
22. Jaký jest můj celkový stav? Jak bych o něm smýšlel, kdybych měl takto zemřítí?

Pokyny

1. Prodluž duchovní čtení.
2. Poznamenej si předsevzetí.
3. Vykonej upřímnou měsíční zpověď.
4. Vyvol si patrona pro příští měsíc.
5. Porad' se s duchovním vůdcem, zeptej se, co myslí, že je příčinou tvého malého pokroku, zda se dobře modlíš? Vezmi si dovolení a požehnání na svá předsevzetí a umrtvování.
6. Častěji navštěvuj Nejsvětější Svátost.

Závěr

Vroucí pokorná modlitba k Nejsvětějšímu Srdci Páně, nejbl. P. Marii. Prosba o požehnání, osvěcení a pomoc k sv. patronu, Andělu strážnému a po svatém přijímání obnovení sv. slibů a zasvěcení Božskému Srdci Páně a (otročtví) Panně Marii.

Vše upřímně!

Duchovní cvičení čili exercicie

Žijeme-li ve svém pravidelném denním životě, nevyhneme se mnoha zraněním svého duchovního života, ano i při dobré vůli vybledne nám jasnost

posledního cíle, přítomnosti Boží, spolupůsobení milosti, pozornosti na čistotu duše. Proto odedávna se uchýlovali lidé, toužící po občasném intimnějším styku s Bohem do samoty, aby se osvobodili od denních dojmů a představ. Tato samota nabyla během doby určité podoby a dostala jméno *exercicie* (*exercitia spiritualia*). Jejich hlavním šířitelem, který jim dal pevnou psychologickou výstavbu, jest sv. Ignác z Loyoly. V poslední době Církev svatá doporučuje exercicie stále důrazněji, takže všude - i u nás - se stávají jedním z nejdůležitějších duchovních hnutí. Dokonalé exercicie by měly trvati asi měsíc, ale i jejich náhrady exercicií desíti-, osmi-, třídních jest mocnou pomocí duchovnímu životu a nelze si dnes skutečně dobře mysliti věřícího inteligenta, který by chtěl býti dobrým katolíkem a nekonal častěji exercicií. Účelem exercicií jest: napravití, co jest v duchovním životě na závadu, to jest hřích, vášeň, slabost (*deformata reformare*), - očištěný život od hříchů obrátit k následování Ježíše Krista Ukřižovaného (*reformata conformare*), - a konečně přivéstí duši k tomu, aby žila nikoliv náhodně, nýbrž pevně v milosti Boží a ve ctnosti, ano, aby dostoupila »plnosti věku Kristova« na nejvyšší stupeň dokonalosti (*conformata confirmare*).

Způsob, jak se konají exercicie, záleží v tom, že se člověk věnuje po určitou dobu výlučně péči o Boha a svou duši tím, že denně věnuje tři až čtyři hodiny rozjímání, nějakou dobu duchovní

četbě, rozjímání křížové cesty, zpytování svědomí. V rozjímáních těch pak musí býti určitý postup a výběr předmětů, aby duše byla upevňována k tomu, k čemu ji mají exercicie přivést. Proto jest takřka nutný **d u c h o v n í v ů d c e** exercicií (exercitátor).

Než i **s o u k r o m ě** může si každý konati duchovní cvičení, jestliže mu zkušený kněz naznačí předměty rozjímání v některé vhodné knize, která by postupně při exerciciích konal.

D e n n í p o ř á d e k bývá asi takový:

po ranní modlitbě první rozjímání,

mše svatá,

dopoledne druhé rozjímání,

křížová cesta,

odpoledne duchovní četba,

růženec,

třetí rozjímání,

zpytování svědomí,

večer čtvrté rozjímání, - není-li veliká únava.

Tyto úkony však nekonají se najednou, nýbrž rozloží se po celém půldni, právě tak jako se mezi nimi rozloží u duchovních osob církevní hodinky. K vyprošení Boží pomoci a vzbuzení příslušných citů možno se modlívati mezi exerciciemi tyto modlitby (ráno nebo večer, nebo při návštěvě Svátostného Spasitele).

1. Na začátku cvičení pomodlíme se hymnus:

Veni, Creator Spiritus. (Zavítej, Tvůrce

- duchu k nám, jak jest na str. 359. s příslušnou modlitbou.)
2. **V první dny, kdy se věnujeme rozjímání o hříchu a posledních věcech, modleme se žalm 50: Smiluj se nade mnou, Bože** (jak jest na str. 336., nebo všechny žalmy kající na str. 333.).
  3. **Po sv. zpovědi a mezi rozjímáním o životě Krista Pána modleme se žalm 102** (jak jest na str. 132.).
  4. **Duchovní cvičení zakončíme vděčným chvalo zpěvem: Tě Boha chválíme** (který jest na str. 361.).

První pátek v měsíci

Pán Ježíš projevil svaté Marii Marketě přání, aby lidstvo zvláště uctívalo jeho Srdce s úmyslem smíru za všechny urážky jeho lásky a velebnosti. Všem ctitelům dal potom, podle zjevení této služebnice své, mnoho zaslíbení, mezi nimiž jest největším ono, jímž Spasitel všem, kteří po devět prvních pátků v měsíci, bez přerušení po sobě jdoucích, přijmou jeho Tělo, slíbil konečnou milost vytrvání, čili že zemrou v milosti Boží. Proto se velice slaví již v celé Církvi svaté první pátek v měsíci a Církev svatá udílí pro pobožnosti k Srdci Páně v ten den mnoho milostí.

Kdo ztráví ve čtvrtek před prvním pátkem v noci, to jest od 21. hodiny večer do 6 hodin ráno, hodinu na modlitbách před Nejsv. Svátostí, získá plnomocné odpustky za obvyklých podmínek.

Na prvý pátek se dovoluje kněžím sloužití votivní mši svatou ke cti Nejsv. Srdce Páně, a to i ve větší svátky, konají-li se po ní nějaké pobožnosti k Nejsv. Srdci, na př. litanie nebo jen zásvětná modlitba. Tato mše sv., i když jest tichá, má výsady mše slavné.

Sv. Otec doporučuje, aby se po celý den vystavovala Nejsv. Svátost k úctě věřícím, není třeba k tomu zvláštního dovolení místního biskupa, jako pro jiný výstav, a uděluje za pobožnost při tom odpustky.

Smírná hodina

Náš Pán Ježíš Kristus projevil svaté Marii Marketě Alacoque přání, aby věřící, kteří touží podati mu důkazy své lásky, s m i ř o v a l i jeho S r d c e, které jest ve své lásce lidským nevděkem tak zneuznáváno. V celém světě se rozšířila p o b o ž n o s t, zvaná s m í r n á h o d i n a, v níž Ježíše Krista milující duše ztráví v noci, - hlavně ve čtvrtek před prvním pátkem v měsíci, hodinu na modlitbách před S v á t o s t í jeho lásky nebo před obrazem jeho Srdce ve svých příbytcích.

Tato hodina se koná mnohde slavně, mnohde má ráz intimního styku s Pánem. Jejím duchem jest s m í r a n á h r a d a za lidské hříchy.

Konáme-li ji sami, lze se řídití asi těmito neb podobnými myšlenkami:

Příprava

»Bože a Pane můj, toužím nyní ztráviti hodinu

v tvé přítomnosti, abych mohl před tebou podle tvého přání vylítí projevy své lásky k tobě, abych podal nepatrnou náhradu za všecken nevděk svůj i všech lidí vůči tvé nesmírné lásce k lidstvu a v něm především ke mně. Víím, že smír můj jest velice nedokonalý, ale nedoufám právě v sebe, nýbrž v tvou dobrotu, že doplníš, co chybí mé schopnosti z hlubin svého Srdce, že hlubokost mé bídy a nikoli síla mých proseb pohne tvým soucitem, abys pomohl mé nemohoucnosti. Bože, ku pomoci mé přispěj, - Pane, pomoci mi pospěš! Panno a Matko Boží, Maria, Královno nebes, - všichni svatí andělé a všechny stupně duchů nebeských, klanících se bez ustání Bohu věčnému, vezměte mé nebohé modlitby a spojte je se svými, aby došly u Pána milosti; spojuji se s vámi a z hloubi srdce volám: »Svatý, svatý, svatý Hospodin, Pán Bůh zástupů, plná jsou nebesa i země slávy tvé!«

I. čtvrt hodina

Úcta, adorace. - »Ježíši Kriste, živý Bože, Spasiteli, ve vzpomínce na tvou božskou velebnost, které přísluší úcta nejvyšší, padám na tvář před tvou přítomností a klaním se ti v nicotě své bídy. Pán můj a Bůh můj jsi ty, moje spása, moje naděje, moje štěstí, můj smysl života! - Ale nejen za sebe, i za celý svět a zvláště za ty, kdož tě neznají, kdož tě znají a neuznávají, kdož tě uznávají a neposlouchají a nemilují, - za všechny ty klaním se ti nyní a toužím svou úctou nahraditi

jejich chlad a jejich temnoty ducha a pýchu srdce. Klaním se ti zbožně, skrytý Bože můj... (zpěv na str. 383.).

II. čtvrt hodina

Díky. »Vpravdě slušno a spravedливо jest, vždy a všude díky tobě vzdávati, Pane svatý, věčný Bože, Ježíši Kriste! - Vše, cokoliv jest, vše jest dílo dobroty tvé a moudrosti, a každý okamžik života našeho jest jen darem tvé lásky. A kolik důkazů, kolik projevů lásky dal jsi jen mně, božský Spasiteli! - Zrození, křest a milost, Tělo tvé přesvaté za pokrm, jako plod tvého umučení za mne, vedení Duchem svatým, a denně nad to vše nové a nové milosti, ochranu před nevěrou, před hříchem... A daleko více jest dobrodiní, o nichž vůbec nevím, která zachytiti nestačí lidský postřeh... Pane a Bože můj, z hloubi srdce, ač tak vlažný, přece jen s touhou, aby dík můj z hloubi jeho vycházel, děkuji ti pokorně a oddaně za vše, za vše, za co děkovati bych měl a o čem ani nevím, na co zapomínám. Za tvou lásku především a nade vše, kterou mne věčně miluješ a kterou cítím bít ve tvém Srdci svátostném, zde, před sebou! - Děkuji ti, Pane, s tou vděčností, s jakou celé vykoupené nebe tvou Krví ti děkuje a s tím pochopením, jaké všichni svatí o ceně své spásy mají a o bohatství tvé dobroty, děkuji tobě!«

Velebí duše má Hospodina... (zpěv na str. 419.).

III. čtvrt hodina

Smír, náhrada. »V tuto dobu noční chvělo

se, sladký můj Pane, tvé srdce úzkostí v zahradě Getsemanské, když stálo před mučednictvím své lásky k lidstvu . . . Tam začala krvavá oběť lásky za mou spásu. A byla tím bolestnější, snad proto nejbolestnější, že viděla tvá vševědoucnost, která byla v tomto okamžiku také nástrojem zvýšeného utrpení, pro kolik lidí jest vše marno, marno na věky! - A že viděla i mé hříchy, můj nevděk, chlad a lhostejnost, v níž dávám přednost svým touhám před tužbou po tvé dokonalé službě.

Odprošuji, Pane, odprošuji v lítosti a zkroušenosti za sebe i celý svět, za můj národ především. Pane, mohu říci, že bych chtěl smýti hříchy své i hříchy světa svou krví a svým životem? Nevím, Pane Ježíši, ale chtěl bych to uměti, chtěl bych to říci v plné pravdě! Hle, pokud mohu, podávám se tobě v oběť: Dávám tobě své bolesti, - mám-li jaké, ach, kéž je mám a umím milovati v tobě, viděti v nich tebe a nikoliv důvod k nespokojenosti! - dávám ti své práce, své ústrky, nepochopení, křivdy, více méně zdánlivé, neboť kdo může nespravedlivě ublížiti nevděčníku, jaký jsem já vůči tobě? - Dávám ti svůj život, který chci prožítí již nyní v čistotě a bez hříchu, v dobré službě tvé!«

Smiluj se nade mnou, Bože . . . (Žalm na str. 356.)

IV. čtvrtá hodina

Prosby. »Pane, nejsem hoden pozdvihnouti očí k tobě, ale pro tvou dobrotu se odvažuji, pro tvůj příkaz chci tebe důvěřivě prositi. Nevím však, za

co bych měl prositi, neboť moje sebeláska by mohla prositi za to, co se ti nelíbí. V dokonalé oddanosti však prosím tě za to, co víš, že bych za to prositi měl! Jistě si přeješ, abych tobě sloužil, abych bez hříchu životem šel, a proto prosím o milost největší, o milost bezhříšného života a vytrvalosti do konce!

Ne pro sebe, ale pro tvé přesvaté utrpení tě prosím o slitování, pro tvou úzkost v zahradě Getsemanské, pro kříž tvůj a tvou Matku v bolestech, prosím tě, Pane můj, za všechny své drahé, milované duše, které jsou se mnou z vůle tvé pouty lásky a ducha spoutány, za tuto vlast a její lid, za podniky duchovní v této zemi, za naše pastýře, tvé služebníky, za biskupy a sv. Otce, za celou tvou přesvatou Církev, aby zvládla svět jhem tvé víry a lásky! - Ale jsi dobrý, můj Pane, a proto i všechny potřeby svého srdce, všechny své úzkosti a starosti ti podávám a přednáším, - vím, že mi je převezmeš, že mne vyslyšíš v plnosti své dobroty! Důvěřuje duše má v Pána, doufá má duše v Hospodina, neboť u Hospodina jest milosrdenství a hojná u něho spása!«

Litanie k Srdci Páně na str. 432.

Z a k o n ě n í

»V pokoře a vděčnosti podávám ti, Pane, tuto hodinu. Utvrď, Hospodine, co jsi v ní ve mně způsobil a nedej zahynouti dílu svému ve mně! Ve spojení s tvým Srdcem, jež trpělo v Getsemani

v tyto chvíle noční, obětuji své bdění, o něž jsi apoštoly žádal, pokorně tvé lásce a toužím, abych ti tím aspoň malý důkaz své lásky podal k tvé dobrotě nekonečné. Ježíši, tobě žiji, Ježíši, tobě umírám, Ježíši, tvůj jsem v životě i ve smrti. Amen.«

Noveny

V duchovním životě Církve se velice osvědčily různé způsoby zbožnosti, mezi něž patří **n o v e n y**. Jsou to úkony modlitby a pokání po určitou dobu, buď devíti dní nebo týdnů nebo měsíců. První novenu slavila z nařízení Spasitelova sama Matka Boží a svatí apoštolové, když očekávali na modlitbách příchod Ducha svatého. A tato novena se koná i dosud v církevní liturgii.

Jsou ovšem mnohé jiné noveny: devět prvních pátků v měsíci, k Srdci Páně, k sv. Terezii a vůbec ke kterémukoli světcí.

Záleží na tom, jak se koná a jaký má účel.

Účelem obyčejně jest nějaké vyslyšení, někdy také poděkování a oslava světcova.

Způsob však, jak se koná, jest sice různý, ale záleží na tom, aby byl dobrý a správný. A dobrý jest, jestliže nespočívá pouze v nějaké modlitbě, nýbrž jestliže zanechá v životě skutečně **p e v n é s t o p y**. Neboť konečně **v š e** musí směřovati k tomu, abychom došli života věčného, a co jest bez tohoto cíle a bez tohoto úmyslu, jest malé, ano zbytečné. Proto zachovejme při kterékoli noveně asi tento způsob:

1. Vzbuzujme v sobě p e v n o u d ů v ě r u, na níž záleží v š e !
2. Po celou dobu hled'me žítí mimořádně čistě co do myšlenek, citů, slov a jednání. Va-rujme se tedy nelásky, hněvu, požívačnosti, přílišných zábav, lenosti.
3. Přijímejme v té době co nejčastěji sv. při-jímání.
4. Uložme si v ty dny určité oběti a sebezá-pory, v zábavě, odpočinku, práci, pokrmech, řečích a pod.
5. Konejme více dobrého svým bližním, hlavně na almužnu pamatujme.
6. Věnujme jistou dobu duchovní četbě, smě-řující k upevnění důvěry nebo úcty ke světci, ku př. jeho životopisu, jeho spisům.
7. Určeme si jisté modlitby, které bychom na svůj úmysl konali, a to velice důvěrně a zbož-ně: Litanie, žalmy a pod.
8. Případně učinme i předsevzetí neb slib, že po vyslyšení vykonáme určitý dobrý skutek, nebo podržíme některou pobožnost, stanove-ný dobrý skutek po delší dobu.

Tak asi by prospěly noveny nejen k vyslyšení, ale i k posvěcení naší duše a k dobru bližnímu, rozmnožující naši lásku k Bohu i spolubratru.

Odpustky

Při sv. zpovědi odpouští Bůh člověku všechny těžké hříchy a v ě č n é tresty. Člověku jest pak odpykati ještě t r e s t y d o č a s n é, a to buď zde

na zemi nebo v očištcí. V prvotní Církví ukládala církev za hříchy značné, mnohdy mnohaleté pokání. V době pronásledování přimlouvali se žalářovaní křesťané, většinou budoucí mučedníci, za kajícíky, a tu biskup na tuto přimluvu promíjel kajícím část pokání. — T o b y l y o d p u s t k y. Nyní Církev sv. udílí věřícím odpustky buď plnomočné, t. j. odpuštění všech dočasných trestů, nebo částečné, prominutí jejich části. Znamená tedy ku př. odpustek 300 dní prominutí toho trestu za hříchy, za něž by byl musil konati kajník dříve pokání 300 dní.

K získání odpustků jest nutno, - a bylo tomu tak vždy při této podobě odpustků, - aby byl člověk ve stavu milosti posvěcující, - aby měl úmysl odpustků získat a aby vykonal skutek, na nějž jest odpustek udělen.

K odpustku plnomocnému jest krom toho potřebí přistoupení k sv. zpovědi tomu, kdo nechodí aspoň pětkrát v týdnu k sv. přijímání, přijmouti Tělo Páně, navštívití týž den kostel a pomodlití se na úmysl sv. Otce nějaké ústní modlitby, buď jednou Otče náš, Zdravas a Sláva Otci neb jinou ústní modlitbu asi v tom rozsahu (S. Poen. 20. září 1933). - Tyto podmínky nazýváme obyčejnými a jest je pro každý plnomocný odpustek splniti, není-li jinak výslovně poznamenáno.

Odpustky lze jakožto prosbu získati též pro duše v očištcí.

Mimořádně značné odpustky uděluje Církev sv.

na den Porciunkule (2. srpna neb v neděli potom). Porciunkule jest kostelíček, zasvěcený nejbl. Matce Boží poblíže Assisi v Itálii, kde sv. František z Assisi založil svůj řád a vyprosil mu od Spasitele mimořádné odpustky tak, aby každý při každé návštěvě získal odpustky plnomocné. Tuto milost rozšířila Církev sv. na všechny kostely řádů Františkových po celém světě a možno je získati toho dne tolikrát, kolikrát kdo navštíví tyto kostely. - Podobné odpustky potom udělila Církev sv. na den bl. Panny Marie Karmelské dne 16. července chrámům řádu karmelitánského, na den sv. Ignáce 31. července kostelům jezuitským, na den sv. Benedikta chrámům benediktinským a v den Dušiček všem chrámům, veřejným i poloveřejným kaplím, kde se přechovává Nejsvětější Svátost.

Aby kdo získal těchto odpustků, musí

1. přijmouti toho dne svaté přijímání,
2. kolikrát vstoupí do jmenovaného chrámu a kolikrát se pomodlí po každé šestkrát Otčenáš, Zdravas Maria, Sláva Otci, tolikrát se mu dostává plnomocných odpustků, které možno přivlastniti duším v očistci,

Jiných odpustků lze získati po každé návštěvou Nejsvětější Svátosti, pomodlíme-li se při ní šestkrát Otčenáš, Zdravas a Sláva Otci (po šesté na úmysl sv. Otce), a to po každé 10 let, a činíme-li tak denně, jednou za týden odpustek plnomocný. (Pius XI., 3. června 1932.) - Modlíme-li se však

šestkrát modlitbu Páně, Zdrávas, Sláva Otci v době, kdy jest čtyřicetihodinová pobožnost před vystavenou Vel. Svátostí, získáme plnomocný odpustek, jestliže toho dne jsme byli u sv. přijímání. Nebyli-li jsme, získáme odpustky 15 let. (Pius XI., 24. července 1933.)

Krátké modlitby, zvané střelné,

schválené Církví svatou a obdařené odpustky; užíváme-li jich často a vycházejí-li z hloubí srdce, stanou se skutečně drahokamy v denním životě, jimiž bude celý den poset jako zlatými hřeby, jimiž se stále poutá můj duševní život k Bohu. Hled'me vycítiti, které nejvíce odpovídají stavu naší duše a podle toho si je vyvolme, aby se staly přímo pravidelným jejím dýc h á n í m.

Abychom získali jimi také odpustky, mějme ráno vždy úmysl, že chceme získati toho dne všech odpustků, jichž získati možno. Na všechny tyto modlitby jsou uděleny odpustky tolikrát, kolikrát je vyslovíme. Podle rozhodnutí sv. Otce Pia XI. lze je získati, i když si tyto povzdechy neb modlitby pouze myslíme, aniž bychom je rty vyslovovali.

Bůh bud' veleben! (Odp. 50 dní po každé.)

Pane, zachovej nám víru! (Odp. 100 dní po každé.)

Dej, Pane, abych poznal a činil vůli tvou. (300 dní po každé.)

Můj Bůh a mé vše! (50 dní po každé.)

Můj Bože, miluji tě z celého srdce! (50 dní po každé.)

- Pane, zůstaň u mne a buď mou pravou radostí!**
(300 dní po každé.)
- Bože Otče, zůstávej stále ve mně, jako zůstáváš
vždy v Ježíši!** (300 dní po každé.)
- Ó Nejsvětější Trojice, která přebýváš milostí v mé
duši, klaním se tobě.** (300 dní po každé.)
- Ó Nejsvětější Trojice, která přebýváš milostí v mé
duši, dej, ať tě vždy více miluji.** (300 dní po
každé.)
- Ó Nejsvětější Trojice, která přebýváš milostí v mé
duši, posvěť mne!** (300 dní po každé.)
- Ó Maria, dej, abych žil v Bohu, s Bohem a pro
Boha!** (300 dní po každé.)
- Ježíši, z lásky k tobě, s tebou a pro tebe!** (300
dní po každé.)
- Ježíši, Bože můj, přítomný zde ve Svátosti své
lásky, klaním se tobě!** (300 dní po každé.)
- Ty jsi Kristus, Syn Boha živého!** (300 dní po
každé.)
- Klaním se ti, svátostné Srdce Ježíšovo!** (300 dní
po každé.)
- Svátostné Srdce Ježíšovo, rozmnož v nás víru,
naději a lásku!** (300 dní po každé.)
- Svátostné Srdce Ježíšovo, výhni božské lásky,
uděl světu míru a pokoje!** (300 dní po každé.)
- Můj Ježíši, milosrdenství!** (300 dní po každé.)
- Ježíši, tichý a pokorný srdcem, učiň srdce mé jako
Srdce své!** (300 dní po každé.)
- Ó Pane Ježíši, rozmnož počet kněží své Církve!**
(100 dní po každé.)

- Božské Srdce Ježíšovo, obrať hříšníky, zachraň umírající, vysvobod' věrné duše z očiště! (300 dní po každé.)**
- Sladké Srdce Marie Panny, buď mou spásou! (300 dní po každé.)**
- Matko Boží, pamatuj na mne! (100 dní po každé.)**
- Maria, Matko milosrdenství, oroduj za nás! (300 dní po každé.)**
- Nejsvětější Srdce Ježíšovo, v tebe důvěřuji! (300 dní po každé.)**
- Sladké Srdce mého Ježíše, dej, ať tě vždy více miluji! (300 dní po každé.)**
- Ježíši, tobě žiji! Ježíši, tobě umírám! Ježíši, tvůj jsem živ i mrtev! Amen. (100 dní po každé.)**
- Velebeno buď nejsvětější Srdce Ježíšovo! (300 dní po každé.)**
- Nejsvětější Srdce Ježíšovo, dávám se ti zcela skrze Marii! (300 dní po každé.)**
- Ježíši, Maria, Josefe! (7 let a 280 dní po každé.)**

ZDROJE

Jako potřebujeme míti stále při sobě průvodce, který by nás učil modliti se, radil na cestě k Bohu, tak opět nutno míti i stálou zásobu pramenů, z nichž bychom mohli čerpati k obnově duchovní horlivosti. Modlitbou vydáváme Pánu svou duši a její náplň, v přijímání slova Božího neb nauky o něm duši opět naplňujeme.

Podávají tedy tyto »zdroje« nápoj pro duši, aby se často mezi denním životem napila několika slov a osvěžila, aby netonula zcela v tomto světě a v tom, co v něm jest. Jakmile tedy máš chvíli volnou, i mezi prací, na cestě, na procházce, mezi rozličným jednáním, - podívej se občas na některé slovo těchto »zdrojů« jakoby do čisté studánky klidné a pevně vyrovnané, abys v ní shlédl opět svou tvář, jak má klidně a pevně vypadati v Bohu...

Nejprve klademe řeč Páně na hoře Blahoslavenství, která jest »jádrom a mízou« celého Zjevení Božího, »trúnní řečí« Krista Krále, duchem křesťanství. Každé slovo věčné Pravdy mělo by z ní zapadnouti do hlubin naší paměti a srdce... Potom přichází druhá veliká řeč Páně: »na rozloučenou«. Prvá byla začátkem činnosti, tato jest jejím koncem a začátkem oběti - utrpení. - A po ní čteme právě tak často »velepiseň o lásce« sv. Pavla. -

Potom klademe úryvky ze spisů sv. Otců, uči-

telů církevních a slavný list sv. Františka, muže katolického a apoštolského, jenž jest proniknut dechem evangelické prostoty a čistoty, jako černý, pevný chléb. ~

Z Evangelia sv. Matouše

Řeč na hoře

Kapitola 5.

¹ Uzřev pak Ježíš zástupy, vystoupil na horu, a když se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho.

² I otevřel ústa svá a učil je takto:

³ »Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské. ⁴ Blahoslavení tiší, neboť oni zemí vládnouti budou. ⁵ Blahoslavení lkající, neboť oni potěšeni budou. ⁶ Blahoslavení, kteří lačněji a žízněji po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou.

⁷ Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou. ⁸ Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou. ⁹ Blahoslavení pokojní, neboť oni synové Boží slouti budou. ¹⁰ Blahoslavení, kteří protivenství trpí pro spravedlnost, neboť jejich jest království nebeské. ¹¹ Blahoslavení jste, když pro mne budou vás tupiti a pronásledovati a mluvíti všecko zlé proti vám lhouce; ¹² radujte se a veselte se, neboť odplata vaše hojná jest v nebesích. Tak zajisté pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.«

b) Povinnosti představených
Církve

¹³ »Vy jste sůl země: jestliže sůl se zkazí, čím se osolí? K ničemu nehodí se již, leč aby byla vyhozena ven a pošlapána od lidí. ¹⁴ Vy jste světlo světa. Nemůže se ukryti město na hoře ležící.

¹⁵ Aniž rozsvěcují svíci a kladou ji pod kbelík,

nýbrž na svícen, aby svítila všem, kteří jsou v domě. ¹⁶ Tak svět' světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré a velebí Otce vašeho, jenž jest v nebesích.«

c) Kristus Pán přišel zákon naplnit

¹⁷ »Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit zákon nebo proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.

¹⁸ Vpravdě zajisté pravím vám: dokavad nepomine nebe a země, nepomine jediné písmě neb jediná čárka ze zákona, až se všechno stane. ¹⁹ Kdo by tedy zrušil jeden z příkazů těchto nejmenších a vyučil tak lidi, nejmenším slouiti bude v království nebeském; kdo by však činil a učil, ten bude velikým slouiti v království nebeském. ²⁰ Neboť pravím vám: nebude-li hojnější spravedlnost vaše než zákoníků a farizejů, nevejdete do království nebeského.«

d) Zákon má se plnití co do ducha, nejen co do litery

²¹ »Slyšeli jste, že řečeno jest starým: „Nezabiješ! Kdo by zabil, propadne soudu.“

²² Já však pravím vám, že každý, kdo se hněvá na bratra svého, propadne soudu. Kdo by však řekl bratru svému „rácha“, propadne veleradě, a kdo by řekl „blázne“, propadne pekelnému ohni.

²³ Přinášíš-li tedy dar svůj k oltáři a tam se rozpomeneš, že bratr tvůj má něco proti tobě, ²⁴ za-

²² Rácha, t. j. prázdný neb hlupáku.

nechej tam daru svého před oltářem a jdi prve, smíř se s bratrem svým a potom přijď, obětuj dar svůj. ²⁵ Srovnej se s protivníkem svým rychle, dokud jsi s ním na cestě, aby snad nevydal tebe protivník soudci, a soudce vydal by tebe (soudnímu) služebníku, a byl bys uvržen do vězení. ²⁶ Vpravdě pravím tobě, nevyjdeš odtud, dokavad nenavrátíš posledního haléře.«

²⁷ »Slyšeli jste, že řečeno jest starým: „N e z c i z o l o ž í š.“ ²⁸ Já však pravím vám, že každý, kdo hledí na ženu, aby ji požádal, již zcizoložil s ní ve svém srdci. ²⁹ Pohoršuje-li tě oko tvé pravé, vylup je a vrhni je od sebe; neboť prospěšnější jest pro tebe, aby zahynul jeden úd tvůj, než aby celé tělo tvé bylo uvrženo do pekla. ³⁰ A jestli pravá ruka tvá tě pohoršuje, utni ji a vrhni od sebe, neboť prospěšnější jest pro tebe, aby zahynul jeden úd tvůj, než aby celé tělo tvé bylo uvrženo do pekla.

²⁹ — ³⁰ (Mark. 9, 46, Mat. 16, 9.) Nemíní říci, že by člověk měl skutečně vyloupnouti si oko neb utnouti ruku, kdyby ho pohoršovaly, nýbrž učí, jak nutno varovati se všeho, co by člověka pohoršovalo. Jestli některá osoba neb věc dává někomu pohoršení k hříchu, nechť zřekne se jí aneb přetrhne spojení s ní, byť byla mu tak milá a tak potřebná jako pravé oko neb pravá ruka.

³¹ — ³² Vzhledem ku porušenosti, která nastala po pádu prvních lidí, dopustil Bůh v Starém zákoně, aby manželství smělo v jistých případech býti rozloučeno. Kdo však propustil manželku svou, byl povinen dáti jí list propustný či zápuďný nebo rozlučovací. (5. Mojž. 24, 1.) Pán Ježíš prohlá-

³¹ Řečeno jest také: ‚Kdo by propustil manželku svou, dej jí lístek zápuďný.‘

³² Já však pravím vám, že každý, kdo propouští manželku svou, vyjma pro smilství, uvádí ji v cizoložství, a kdo by propuštěnou pojal, cizoloží.«

³³ »Opět jste slyšeli, že řečeno jest starým: ‚Nebudeš křivě přísahati, ale splníš Pánu přísahy své.‘ ³⁴ Já však pravím vám, abyste nepřisahali vůbec: ani nebem, neboť trůnem Božím jest, ³⁵ ani zemí, neboť jest podnoží nohou jeho, ani Jerusalemem, neboť jest to město velikého krále, ³⁶ ani hlavou svou nebudeš přísahati, neboť jediného vlasu nemůžeš učiniti bílým neb černým.

³⁷ Budíž však vaše řeč: „ano, ano“; „ne, ne“; co nad to jest, ze zlého jest.«

³⁸ »Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Oko za oko, zub za zub.‘ ³⁹ Já však pravím vám, abyste neodpírali zlému; nýbrž udeří-li tě někdo v pravé líce tvé, nastav mu i druhé, ⁴⁰ a tomu, kdo chce souditi se s tebou a (tak) vzíti sukni tvou, zanechej i plášť; ⁴¹ a přinutí-li tě někdo na míli jednu, jdi s ním (i jiné) dvě. ⁴² Tomu, kdo tě prosí, dej, a od toho, kdo chce si vypůjčiti od tebe, neodvracej se.«

⁴³ »Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Milovati bu-

šuje však manželství za nerozlučitelné, ale upozorňuje, že i ten, kdo takto propouští manželku či rozvádí se s ní od stolu i lože, vydává ji v nebezpečení, že zcizoloží, ten jediný případ vyjímaje, když by sama již byla cizoložství se dopustila; neboť v případě tom nebyl by hříchem jejím vinen.

deš bližního svého a nenáviděti budeš nepřítele svého.' ⁴⁴ Ale já pravím vám: Milujte nepřátele své (dobře číňte těm, kteří vás nenávidí), a modlete se za ty, kteří vás pronásledují (a pomlouvají), ⁴⁵ abyste byli podobni svému Otci, jenž jest v nebesích, jenž slunci svému velí vycházeti na dobré i na zlé a deš' dává na spravedlivé i na nespravedlivé. ⁴⁶ Neboť milujete-li ty, kteří vás milují, jakou odplatu míti budete? zdali nečiní toho i celníci? ⁴⁷ A budete-li pozdravovati toliko své bratry, co více činíte? zdali nečiní toho i pohané? ⁴⁸ Buďte tedy dokonalí, jakož i Otec váš nebeský dokonalý jest.«

Kapitola 6.

e) Spravedlnost má se vykonávati s dobrým úmyslem

¹ »Mějte se na pozoru, abyste nečinili dobrých skutků svých před lidmi, byste byli od nich viděni; sice nebudete míti odplaty u svého Otce, jenž jest v nebesích. ² Když tedy dáváš almužnu, netrub před sebou, jako pokrytci činí v synagogách a na ulicích, aby byli ctěni od lidí; vpravdě pravím vám, vzali odplatu svou. ³ Ale když ty dáváš almužnu, ať nezví tvá levice, co činí pravice tvá, ⁴ aby byla almužna tvá ve skrytě, a Otec tvůj, který vidí ve skrytě, odplatí tobě.«

² netrub před sebou jest rčení obrazné místo: nedávej almužny okázale, by si toho každý všimnul.

⁵ »A když se modlíte, nebud'te jako pokrytci, kteří si libují v synagogách a na rozích trhů stojíce se modlití, aby byli viděni od lidí. Vpravdě pravím vám: vzali odplatu svou. ⁶ Když však ty se modlíš, vejdi do pokojíka svého, zavři dveře a pomodli se k Otci svému ve skrytě, a tvůj Otec, který vidí ve skrytě, odplatí tobě. ⁷ Modlíce se pak, nemluvte mnoho, jako pohané; domnívají se, že budou vyslyšeni pro svou mnohomluvnost. ⁸ Nepřipodobňujte se tedy jim; ví zajisté Otec váš, čeho jest vám potřebí, prve než ho prosíte.«

⁹ »Takto tedy budete se modlití vy: **O t ě e n á š,** jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. ¹⁰ **P ř i j d' k r á l o v s t v í t v é. B u d' v ú l e t v á j a k o v n e b í t a k i n a z e m i.** ¹¹ **C h l é b n á š v e z d e j š í d e j n á m d n e s.** ¹² **A o d p u s t' n á m n a š e v i n y, j a k o ŝ i m y o d p o u š t í m e n a š i m v i n n í k ů m.** ¹³ **A n e u v o d' n á s v p o k u š e n í. A l e z b a v n á s o d z l é h o (A m e n).** ¹⁴ **N e b o ŝ j e s t l i o d p u s t í t e l i d e m h ř í c h y j e j i c h, o d p u s t í i v á m O t e c v á š n e b e s k ý (h ř í c h y v a š e);** ¹⁵ **p a k l i n e o d p u s t í t e l i d e m, a n i O t e c v á š n e o d p u s t í v á m h ř í c h ů v a š i c h.**«

¹⁶ »Když pak se postíte, nebud'te jako pokrytci zasmušilí; neboť zohyžd'ují obličej svůj, aby zjevno bylo lidem, že se postí. Vpravdě pravím vám,

⁸ Ač Bůh zná, čeho potřebujeme, máme ho přece prositi, nikoli abychom jej teprve poučili o svých potřebách, nýbrž, abychom prosbami svými se stali schopnými ku přijetí jeho působení na nás.

vzali odplatu svou. ¹⁷ Když však ty se postíš, pomaž hlavu svou a tvář svou umyj, ¹⁸ aby nebylo zjevno lidem, že se postíš, nýbrž Otcí tvému, jenž jest ve skrytě; a Otec tvůj, jenž vidí ve skrytě, odplatí tobě.«

f) O snaze po statcích nebeských

¹⁹ »Neskládejte sobě pokladů na zemi, kde rez a mol kazí, a kde zloději vykopávají a kradou; ²⁰ ale skládejte sobě poklady v nebi, kdež ani rez ani mol nekazí, a kde zloději nevykopávají aniž kradou. ²¹ Neboť kde jest poklad tvůj, tam bude i srdce tvé. ²² Svící těla tvého jest oko tvé. Je-li oko tvé zdravé, bude světlé celé tělo tvé; ²³ je-li však oko tvé špatné, celé tělo tvé bude tmavé. Jestliže tedy světlo, které jest v tobě, tmou jest, jak veliká bude tma sama? ²⁴ Nikdo nemůže dvěma pánům sloužiti; neboť buď bude jednoho nenáviděti a druhého milovati, aneb jednoho se přidrží a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti a mamoně. ²⁵ Proto pravím vám: nepečujte úzkostlivě o život svůj, co byste jedli, ani o tělo své, čím byste se odívali. Není-li život více nežli pokrm, a tělo více než oděv? ²⁶ Pohled'te na ptactvo nebeské, že neseje, ani nežne, ani neshromáždíje do stodol, a Otec váš nebeský živí je. Nejste-li vy dražší nežli ono? ²⁷ A kdo z vás, staraje se, může přidati k délce svého věku loket jeden? ²⁸ A proč pečujete úzkostlivě o svůj oděv? Pozorujte lilie polní, kterak rostou, nepracují aniž

předou; ²⁹ pravím pak vám, že ani Šalomoun ve
vší slávě své nebyl tak oděn, jako jedna z nich. ³⁰
Jestli tedy trávu polní, která dnes jest a zítra do
pecí vržena bývá, Bůh tak odívá, čím spíše vás,
malověrní? ³¹ Nepečujte tedy úzkostlivě, říkajíc:
Co budeme jísti, aneb co budeme pít, aneb čím se
budeme odívat? ³² Neboť toho všeho pohané hle-
dají; ví zajisté Otec váš nebeský, že toho všeho
potřebujete. ³³ Hleďte tedy nejprve království
Božího a spravedlnosti jeho, a toto všechno bude
vám přidáno. ³⁴ Nepečujte proto úzkostlivě o zítřek;
neboť zítřek bude pečovati sám o sebe, dosti má
den na své lopotě.«

Kapitola 7.

g) O lehkovážném posuzování

¹ »Nesud'te, abyste nebyli souzeni; ² neboť jakým
soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou
měrou měříte, takovou bude vám odměřeno. ³
Pročpak vidíš třísku v oku bratra svého a trám
ve svém oku nepozoruješ? ⁴ Aneb kterak díš
bratru svému: Nechej, ať vyvrhnu třísku z oka
tvého; a hle, trám jest v oku tvém? ⁵ Pokrytče,
vyvrz nejprve trám z oka svého, a potom přihléd-
ni, abys vyvrhl třísku z oka bratra svého. ⁶ Nedá-
vejte věci svaté psům, aniž házejte perel svých
před prasata, aby snad nepošlapala jich svýma
nohama a obrátíte se, neroztrhala vás.«

h) Vyzývání ku prosbě za vyšší pomoc

⁷ »Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlucte, a bude vám otevřeno; ⁸ neboť každý, kdo prosí, běře, kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tlucte, bude otevřeno. ⁹ Či jest který člověk mezi vámi, jenž podá synu svému kámen, když bude ho prositi za chléb? ¹⁰ aneb bude-li prositi za rybu, zdali podá jemu hada? ¹¹ Jestliže tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávatí dítkám svým, čím spíše Otec váš, jenž jest v nebesích, dá dobré věci těm, kteří ho prosí? ¹² Všecko tedy, co chcete, aby vám lidé činili, i vy tak činite jim; neboť to jest zákon i proroci.«

ch) Závěrek řeči horské

¹³ »Vcházejte těsnou branou; neboť široká jest brána a prostranná cesta, která vede k zahynutí, a mnoho jest těch, kteří vcházejí skrze ni. ¹⁴ Jak těsná jest brána a úzká cesta, která vede k životu, a málo jest těch, kteří ji nalézají.«

¹⁵ »Mějte se na pozoru před nepravými proroky, kteří přicházejí k vám v rouše ovčím, uvnitř však jsou vlci draví. ¹⁶ Po ovoci jejich poznáte je. Zdali sbírají s trní hrozny aneb s bodláčí fíky? ¹⁷ Tak každý strom dobrý nese ovoce dobré, špatný strom ovoce špatné přináší. ¹⁸ Nemůže strom dobrý nésti ovoce špatné, ani strom špatný přinášeti ovoce dobré. ¹⁹ Vseliký strom, který nenese ovoce dobrého, bývá vyřat a na oheň uvržen. ²⁰ Nuže tedy, po ovoci jejich poznáte je.«

²¹ »Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane,“ vejde do království nebeského, nýbrž kdo činí vůli Otce mého, jenž jest v nebesích, ten vejde do království nebeského. ²² Mnozí řeknou mi v onen den: „Pane, Pane, zdali jsme ve jménu tvém neprorokovali, a ve jménu tvém zlých duchů nevymítali a ve jménu tvém mnoho zázraků nečinili?“«

²³ A tehdy ohlásím jim: »Nikdy jsem vás neznal; odejděte ode mne, pachatelé nepravosti.«

²⁴ »Každý tedy, kdo slyší tato slova má a koná je, bude připodobněn muži moudrému, jenž postavil dům svůj na skálu. ²⁵ I spadl příval, a přišly řeky, a zavály větry a obořily se na ten dům; a nepadl, neboť byl založen na skále. ²⁶ A každý, kdo slyší tato slova má a nekoná jich, bude připodobněn muži pošetilému, jenž postavil dům svůj na písku.

²⁷ I spadl příval, a přišly řeky, a zavály větry a obořily se na ten dům. I padl a pád jeho byl veliký.«

²⁸ A když Ježíš dokončil řeči tyto, užasli zástupové nad jeho učením, ²⁹ neboť učil je jako moc maje, a ne jako zákoníci jejich a farizeové.

²¹ Nedostačí tedy ke spasení pouhá víra, nýbrž třeba též dobrých skutků. Zdvojeným »Pane, Pane,« vyznačuje se horlivost ve víře.

²² Mimořádné dary, činiti zázraky, prorokovati a j., udílely se v prvních dobách křesťanství častěji některým věřícím, zvláště věrozvěstům, aby se tak učení Kristovo potvrzovalo a tím spíše šířilo.

Z Evangelia sv. Jana

Kristova velekněžská modlitba (17, 1—26.)

¹ Tyto věci promluvil Ježíš a pozdvihnuv oči k nebi řekl: »Otče, přišla hodina; oslav Syna svého, aby Syn tvůj oslavil tebe, ² ježto jsi mu dal moc nade vším lidstvem, aby dal život věčný všem, které jsi dal jemu. ³ To pak jest život věčný, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, jehož jsi poslal, Ježíše Krista. ⁴ Já jsem tě oslavil na zemi, dokonav dílo, které jsi mi dal, abych je učinil. ⁵ A nyní oslav mě ty, Otče, u sebe slávou, kterou jsem měl u tebe, prve nežli svět byl.«

⁶ »Oznámil jsem jméno tvé lidem, které jsi mi dal ze světa. Tvoji byli, a mně jsi je dal, a slovo tvé zachovali. ⁷ Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, jest od tebe, ⁸ neboť slova, která jsi mi dal, dal jsem jim, a oni (je) přijali a poznali právě, že jsem vyšel od tebe a uvěřili, že ty jsi mne poslal.«

⁹ »Já za ně prosím. Neprosím to za svět, nýbrž za ty, které jsi mi dal, neboť tvoji jsou. ¹⁰ A všechno, co jest mé, jest tvoje, a co jest tvé, jest moje, a jsem v nich oslaven. ¹¹ A již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno, jakož i my. ¹² Když jsem byl s nimi, já jsem je zachovával ve jménu tvém; ochránil

⁹ Neprosím to za svět, t. j. této prosby své nekonám za svět hříšný, nýbrž toliko za apoštoly, kteří nepatří k světu převrácenému.

jsem ty, které jsi mi dal, a nikdo z nich nezahynul, leč jen ten člověk záhuby hodný, aby se naplnilo Písmo. ¹³ Nyní však jdu k tobě a toto mluvím ve světě, aby měli radost moji v sobě úplnou. ¹⁴ Já jsem jim dal slovo tvé a svět pojal nenávisť proti nim, poněvadž nejsou ze světa, jakož ani já ze světa nejsem. ¹⁵ Neprosím, abys je vzal ze světa, nýbrž abys je ochránil od zlého. ¹⁶ Ze světa nejsou, jakož ani já nejsem ze světa. ¹⁷ Posvěť je v pravdě; slovo tvé jest pravda. ¹⁸

Jako jsi ty mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět. ¹⁹ A já posvěcuji sebe sama za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě.«

²⁰ »Neprosím pak toliko za ně, nýbrž i za ty, kteří skrze slovo jejich uvěří ve mne, ²¹ aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, by svět uvěřil, že jsi ty mne poslal. ²² A já jsem jim dal slávu, kterou jsi mi dal, aby byli jedno, jakož i my jedno jsme: ²³ já v nich a ty ve mně, aby byli v jednotě dokonalé, by svět poznal, že jsi ty mě poslal a že jsi je miloval, jako jsi miloval mne. ²⁴ Otče, chci, aby, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, by viděli slávu mou, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval před stvořením světa. ²⁵ Otče spravedlivý, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal; i tito poznali, že ty jsi mě poslal. ²⁶ A v známost uvedl jsem jim jméno tvé a v známost uvedu, aby ta láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich i já v nich.«

Z první epištoly sv. Pavla ke Korintským

Kapitola 13.

O poměru mimořádných darů Ducha svatého k lásce

¹ Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, lásky však neměl, byl bych jako měď zvučící a jako zvonec znějící. ² A kdybych měl proroctví a znal všechna tajemství a veškerou vědu, a kdybych měl všechnu víru, takže bych hory přenášel, lásky však kdybych neměl, ničím bych nebyl. ³ A kdybych rozdal na pokrmy chudých veškeren statek svůj a vydal své tělo k spálení, lásky však kdybych neměl, nic by mi to neprospělo. ⁴ Láska jest shovívavá, dobrotivá, láska nezávidí, nechlubí se, nenadýmá se, ⁵ není ctižádostivá, nehledá svého prospěchu, neroztrpčuje se, nemyslí o zlém, ⁶ neraduje se z nepravosti, nýbrž raduje se s pravdou; ⁷ všechno snáší, všemu věří, všeho se naděje, všechno přetrpívá. ⁸ Láska nikdy nepomíjí; buďže (jest u koho dar) proroctví, zanikne, aneb (dar) jazyků, přestane, aneb poznání, zanikne. ⁹ Neboť částečně (jen) poznáváme, částečně prorokujeme; ¹⁰ když však přijde to, co jest dokonalé, zanikne to, co jest částečné. ¹¹ Když jsem byl dítětem, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, soudil jsem jako dítě; když však jsem se stal mužem, odložil jsem, co bylo dětinské. ¹² Nyní patříme skrze zrcadlo v záhadě, ale tehdy tváří v tvář; nyní poznávám částečně, ale tehda poznám úplně,

jakož i úplně poznán jsem. ¹³ Nyní však trvají víra, naděje, láska, tyto tři, ale největší z nich jest láska.

¹⁻¹³ Ukazuje, že láska vyniká nade všechny dary mimořádné, a to: a) svou nutností, ježto bez ní ostatní dary neprospívají (v. 1—3); b) svými vlastnostmi, ježto láska jest matkou a jako kořenem ctností jiných (v. 4—7); c) svým trváním, ježto láska přetrvá všechny dary mimořádné, zůstane i v životě budoucím (v. 8—11).

² Vyčítá zde čtyři dary mimořádné, proroctví, moudrost či známost tajemství, vědu a víru divotvornou; ve 3. v. míní nepochybně onen dar, který ve 12, 28 nazval pomáháním (antilepsis), t. j. dar obětavé a hrdinské skutky konati ve prospěch bližních, zvláště chudých a nemocných.

¹² Nyní patříme skrze zrcadlo, t. j. poznáváme Boha toliko nepřímou, prostředně, totiž z věcí stvořených a věrou, v budoucím životě však poznáme jej přímo, nyní poznáváme jej v záhadě, t. j. nedokonale, nejasně, v budoucím životě však poznáme jej dokonale, jasně, a skrze něj a v něm poznáme též všechny věci.

¹³ t. j. všechny dary mimořádné mohou býti člověku odňaty, ale víra, naděje a láska zůstávají mu, ač-li sám o ně se nepřipraví.

Bůh jest v člověku a člověk v Bohu.
(1. kniha, kap. 2.)

A jak budu vzývati svého Pána a Boha? Neboť k sobě budu ho zváti, když ho budu vzývati. A které jest místo ve mně, na něž přijde Bůh můj? Kam přijde ke mně Bůh, který stvořil nebe a zemi? Jest snad ve mně, Pane Bože můj, nějaké místo, jež by tebe obsáhlo? Nebo mohou tě opravdu obsáhnouti nebe a země, jež jsi stvořil a v nichž jsi mne stvořil?

Anebo obsahuje tě vše, co jest, proto, že by bez tebe nebylo tím, čím jest? A poněvadž i já jsem, proč tebe prosím, abys ke mně přišel, jenž bych nebyl, kdybys ty nebyl ve mně? Neboť ještě přece nejsem v říši smrti a ostatně také tam jsi ty; neboť jestli si do pekel lehnu, hle, tys tu (žalm 138, 8). Nebyl bych tedy, Bože můj, vůbec bych nebyl, kdybys ty nebyl ve mně. Anebo nemám-li spíše říci: »Nebyl bych vůbec, kdybych nebyl v tobě, z něhož a skrze něhož a k němuž jsou všechny věci?« (Řím. 11, 36.) Ano, také tak, Pane, také tak tomu jest. Kam tě tedy volám, když jsem v tobě? Kam tedy mám odejítí mimo nebe a zemi, aby odtamtud ke mně přišel můj Bůh, jenž řekl: »Já naplním nebe a zemi«? (Jerem. 23, 24.)

Bůh jest ve všem (1. kn., kap. 3.)

Obsahují tě tedy nebe a země, poněvadž je naplňuješ? Či naplňuješ je jenom z části, poněvadž tebe celého neobsáhly? A kam vyléváš přebytek, když jsi naplnil nebe a zemi? Či potřebuješ, aby nějaká nádoba udržovala tebe jako vodu pohromadě, jenž vše udržuješ? Vše totiž naplňuješ tím, že vše udržuješ. Neboť nádoby, jež tebou jsou naplněny, nedávají ti pevné stálosti; i když se rozbijí, ty se přece nevyliješ. A když na nás vylit býváš, přece se neroztékáš, nýbrž nás povznášíš; ty se nerozptyluješ, nýbrž nás sjednocuješ.

Ale poněvadž vše naplňuješ, naplňuješ vše celou svou bytostí? Anebo jelikož všechny věci tebe celého obsáhnouti nemohou, obsahují toliko jednu část tvé bytosti a obsahují všechny zároveň tutéž část? Anebo jednotlivé věci obsahují jednotlivé části podle tvé schopnosti, větší veliké, menší malé? Jest tedy některá tvoje část větší, jiná menší? Anebo jsi všude celý a žádná věc tebe celého neobsahuje?

Rozjímání sv. Bonaventury

(Operum omnium, sv. VIII., op. VII.)

Serafinský učitel sv. Bonaventura, který v kázání jistě vykládal sv. pravdy co nejživotněji, shrnuje ve svých spisech své myšlenky a naučení v takovou hustotu slova, že každé slovo, každá věta obsahuje náplň pro celé úvahy. A proto

jest čísti s plnou pozorností na každé slovo, - jest čísti znovu a znovu, - jest nám hledati odezvu každého výrazu ve skutečném životě, - takže nám jeho rozjímání poskytnou mnoho látky k častým úvahám. Při tom však i sladkost jeho výrazu zaněcuje ihned srdce, takže o něm praví kanonisační akta: »docendo movet« - poučuje a zároveň táhne srdce k následování.

- (Sv. Bonaventura žil v r. 1221 do r. 1254, stal se františkánem, byl promován doktorem se svým přítelem, sv. Tomášem Akvinským, v týž den v Paříži, stal se generálem svého řádu a potom biskupem a kardinálem. Jest z největších učitelů církevních a pro svou mystickou nauku i ráz své řeči jest nazýván »doctor seraphicus«, učitelem serafským.) -

O cestě duše

»Ze všeho pro tebe jest nejdůležitější, duše má, abys o dobrém Bohu smýšlela nejhloběji, nejzbožněji a nejsvětěji, totiž tak, že v něj pevně věříš, pozorně o něm uvažuješ a nazíráš naň s úžasem a pronikavým pohledem rozumu.

Nejhloběji o dobrém Bohu smýšlíš, jestliže věřícím, zbožným a pronikajícím pohledem

věříš, žasneš a chválíš nesmírnou moc Toho, jenž všechno z ničeho stvořil a udržuje, nekonečnou moudrost Toho, jenž všechno řídí a pořádá, a bezmeznou spravedlnost Toho, jenž všechno soudí a oplácí, abys vycházejíc ze sebe a vracejíc se k sobě a vystupujíc nad sebe vpravdě mohla se žalmistou pěti: Zaplesaly dcery judské pro Tvé soudy, Pane, protože Ty jsi nejvyšší Pán nad veškerou zemí, vysoko vyvýšen nad všechny bohy. (Žalm 96, 8.)

Nejzbožněji o dobrém Bohu smýšlíš, podivuješ-li se, objímáš a blahoslavíš jeho nesmírné milosrdenství, nejvyšš dobrotivé v přijetí naší lidskosti a smrtelnosti, z propasti srdce tryskající, vytrpělo-li smrt a kříž, nejvyšš štědré při darování Ducha sv. a ustanovení svátostí, když nejlaskavěji sama sebe sdílí ve Svátosti oltářní, abys z celého srdce zapěla slova žalmu: Sladký jest Pán ve všem a smilování jeho nad každým stvořením. (Žalm 144, 9.)

Nejsvětěji o dobrém Bohu smýšlíš, pozoruješ-li a v údivu chválíš jeho nepochopitelnou svatost a s blaženými serafy před ním voláš: Svátý, svátý, svátý. (Isai. 6, 4.)

Svátý nejprve je proto, že sám v sobě má tak svrchovanou a nejčistší svatost, že je nemožné, aby sám něco chtěl nebo schvaloval, co není svaté. Svátý je proto, že svatost tak dokonale

u jiných miluje, že nemůže těm, kteří vpravdě svatost zachovávají, ani dary milosti odníti, ani odměnu slávy odepríti. Konečně je s v a t ý, protože je takovým nepřítelem všeho, co odporuje svatosti, že nemůže hříchy schvalovati nebo ponechati je bez trestu. Budeš-li tak smýšleti, se zákonodárcem budeš pěti: **V ě r n ý j e s t B ů h a n e s p r a v e d l n o s t i n e n í v n ě m, s p r a v e d l i v ý a p ř í m ý.** (Deut. 32, 4.)

Potom obrať oči duše své k z á k o n u B o ž í m u, který poroučí, abys přinášel Nejvyššímu srdce pokorné, Nejlaskavějšímu srdce oddané a Nejsvětějšímu srdce neporušené.

Srdce pokorné máš totiž Nejvyššímu přinášeti úctou v duchu, poslušností ve skutku, uctivou chválou ve slově, abys podle nařízení a učení Apoštolova v s e c h n o k s l á v ě B o ž í k o n a l. (Epist. I. Cor. 10, 31.)

Srdce pak oddané máš přinášeti Nejlaskavějšímu bez přestání v žhavých prosbách, v okoušení duchovních slastí, mnohonásobném díkučinění, aby duše tvá stále pouští stoupala k Bohu jako sloup kouře z vůní myrhy a kadidla. (Cant. 3, 6.)

Srdce neporušené máš přinášeti nejsvětějšímu Choti tak, aby v tobě nevládlo schvalování tělesné rozkoše ani v myšlení ani v souhlasu ani v žádosti, žádná dychtivost pozemské žádostivosti, žádný stav vnitřní zloby, abys zbaven každé poskvrny hříchu mohl se žalmistou zpívat:

Budiž srdce mé neposkvrněné tvým ospravedlněním, abych nebyl zmaten. (Žalm 118, 80.)

Pozoruj tedy pečlivě a viz, zdali jsi toto všechno od mládí zachoval. Jestliže ti svědomí nic nevyčítá, nepřičítej to sobě, ale daru Božímu a Bohu vzdej díky. Shledáš-li však, že jednou nebo vícekrát, v jedné neb více z těchto věcí nebo dokonce ve všech, ať lehce nebo těžce jsi zhřešil, pro slabost nebo neznalost nebo s plným vědomím, nevypravitelnými vzdechy (Ěpist. k Řím. 8, 26.) snaž se smířiti s Bohem a oblec se v ducha ctnosti, abys učinil před ním nápravu a mohl s kajícím vpravdě pěti: **Neboť já k utrpení hotov jsem, a bolest má je před obličejem svým vždycky. (Žalm 37, 18.)**«

O umučení a lásce Krista Pána

»Vzmuž se tedy, duše má, povznes se, třeba jsi ubohá a slabá, a na křídlech víry a naděje vystup k této zahradě lásky, seber všechnu schopnost mysli rozptýlenou po tolika různých věcech a napodobuj horlivost včelky, aby sis nashromáždila med zbožnosti; vystup do ráje lásky, vystup, pravím, k vysokému srdci, protože, hle, ten, jehož hledáš, byl vyvýšen — ale, aby ses nebála, vyvýšením ponížen byl. (Žalm 87, 16.) Neboť nebyl vyvýšen na kříž, aby znesnadnil přístup těm, kteří k němu chtějí, ale spíše, aby ho

všichni mohli snadněji nalézt. Přistupujíc tedy s důvěrou k tomuto ráji, v roztažení paží poznávej lásku toho, který je rozpíná, vábí k vzájemnému objetí a jaksi slitovně a milosrdně volá: Vrať se, vrať se, Sunamitko, vrať se, vrať se, abychom popatřili na tebe. (Cant. 6, 12.) Vrať se od zlé vůle, od zlých skutků, zatvrzelosti a zoufalosti, vrať se ke mně, protože jsi byla ode mne odvrácena, abychom popatřili na tebe pohledem milosti, kterým jsme shlédli na ženu hříšnici a lotra.

Čti mě tedy, knihu života, popsanou uvnitř i zevně (Apok. 5, 4.) a chápej, co čteš; sbírej si mé květy, abys mohla vstoupiti do onoho ráje, před jehož vchodem stojí cherubín s ohnivým mečem. Neboť věda, již v hojnosti se u mne můžeš naučiti, má moc odstraniti v cestě stojícího cheruba; krvavé květy pak zhasínají plamen kmitajícího se meče. Vstupuj tedy, duše, do tohoto ráje, lepšího nad všechny ostatní, teď jedině vroucím rozjímáním, abys potom s duší i tělem mohla vejíti do onoho ráje nebeského. Nesmíš jen zběžně obejmouti tento ráj, ale musíš poletovati po jednotlivých květech jeho a vyssávat listy každého květu; tu vpravo i vlevo jest nám přistoupiti blíže a hlouběji k pramenům tryskající krve. Zde se má hledati zbožnost a milost s l z lítosti; s druhé strany jest uvážiti, jak hrubé byly hřeby, jak trpké otevření žil a zlámání kostí v rukou toho, který učinil nebe i zemi, j a k

učinil spásu uprostřed země (Job. 34, 13.), a mezi uvažováním o těchto věcech často máme opakovati; navrať mi radost ze spásy tvé, jako včelka, která mezi letem stále zvuk vydává a neumlká, dokud nevstoupí dovnitř květu, kde sbírá a ssaje sladkost touženého medu. Ó, jak budeš šťasten, až budeš vpuštěn do krvavých květů našeho kvetoucího a nejsladšího ráje, totiž do ran Kristových, a budeš osvobozen od hřmotu tohoto světa a všech náporů pokušení a budeš míti vždy jen jeho, k němuž jsi vstoupil, chutnati a poznávati, jak dobrý a sladký jest Ježíš. Tak musíme prohlédnouti i nohy, jež nejsou méně zkrvavělé a netrpí menší bolesti než ruce, jsouce proraženy a zbodeny, zvlhlé krvavými prameny a potřísněny kapkami krve.

Konečně je třeba přistoupiti branou otevřeného boku k onomu nejpokornějšímu srdci nejvyššího Ježíše, kde beze vší pochyby se skrývá nevýslovný a vytoužený poklad lásky; zde se nachází zbožnost, odtud se čerpá milost slz, zde se učí mírnosti a trpělivosti k nepřátelům, soucitu s nešťastnými, a především nalézáme srdce z k r o u š e n é a p o n í ž e n é. (Žalm 50, 19.) Tak velice touží po tvém objetí, tak na tebe čeká, aby tě objal; sklání k tobě hlavu, zbodanou spoustami ostrých trnů, aby tě zval k políbení pokoje, jako by pravil: „Hle, jaké podoby jsem nabyl, jak jsem rozbodán, jak jsem zraněn, abych tě mohl položit na ramena svá, ovečko moje, která jsi zabloudila,

abych tě mohl odnésti zpět do ráje nebeské pastvy. Oplácej mi to a dej se pohnouti milosrdenstvím nad mými ranami a polož mne tak, jak mne nyní vidíš, jako pečeť na srdce své, jako pečeť na rámě své (Cant. 8, 16), abys ve všech myšlenkách srdce svého, ve všech činech svých rukou stala se mi podobnou tak, jak mne vidíš. Učinil jsem tě podobnou obrazu svého Božství, když jsem tě tvořil, stal jsem se podobným obrazu tvého lidství, abych v tobě obnovil původní podobu. Ty tedy, která jsi nepodržela podobu mého Božství, vtisknutou tobě ve tvém stvoření, podrž aspoň podobu svého lidství, vtisknutou mně ve tvém znovutvoření; jestliže nezůstáváš takovou, jakou jsem tě stvořil, zůstaň alespoň takovou, jak jsem tě přetvořil; nechápeš-li, jaké krásy jsem ti dal stvořením, pochop alespoň, jaké ubohosti jsem přijal pro tebe ve tvém lidství přetvořením, že jsem tě naplnil většími slastmi obnovením, než jaké jsem ti dal při stvoření. Neboť proto jsem se stal viditelným člověkem, abys mě viditelného milovala, ježto ve svém Božství neviděn a neviditelný, jaksí jsem nebyl milován. Dej tedy v odměnu mému vtělení a mému utrpení sebe, pro niž zároveň jsem se vtělil i trpěl. Dal jsem se tobě, dej sebe mně!"

Ó nejsladší, dobrý Ježíši! Otče světel, od něhož jest všecko dání dobré a každý dar dokonalý (Jak. 1, 17), shlédni milostivě, když pokorně vyznáváme a vpravdě víme, že bez

tebe nic nemůžeme činiti. A ježto ses dal vpravdě za nás na vykoupění, dej, abychom, ačkoliv tak veliké výkupné ceny jsme nehodni, tak se odevzdali dokonale a úplně tvé milosti, abychom, zpodobeni s obrazem utrpení tvého, také k tomu obrazu tvého Božství, který jsme hříchem ztratili, byli připodobněni milostí Pána našeho. **A m e n.**«

Jak psal sv. František

(1182—1226)

Kdo by ho nechtěl slyšet, Serafa, který zapaloval srdce tak, že se táhla za ním v zástupech? A přece vlastně víme o něm poměrně málo, o svatém Františkovi. Než máme něco, co je tak drahé jako on sám, protože jsou to jeho vlastní slova: máme j e h o d o p i s y. V nich mluví on. A slyšíme zaznívat z jeho slov jeho evangelickou mluvu, dýše z nich především jejich nehledaná pravdivost a přímost. Každé slovo, každá věta jest předmětem rozjímání. V tom duchu tedy a s tou pozorností je čteme a každé slovo promyšlené, prohnětené uložíme si do srdce pevně, hluboko, neboť sv. František jest světcem k a t o l i c k ý m, t. j. vpravdě pro všechny, nikoli jen pro nějaký zvláštní směr v království Božím.

L i s t k i e v š e m v ě r n ý m

Začíná se dílko ctihodného Otce našeho svatého Františka pro napomenutí a povzbuzení.

Ve jménu Hospodina Otce i Syna i Ducha svatého. Amen. Všem křesťanům, řeholníkům, duchovním i laikům, mužům i ženám, všem, kteří bydlí na celém světě, bratr František, jejich sluha a poddaný, poslušnost s uctivostí, pokoj pravý s nebe a čistou lásku v Pánu vzkazuje.

Jsa sluhou všech, jsem zavázán všem sloužití a přisluhovati medonosnými slovy Pána svého. Proto v mysli uvažuje, že osobně pro nemoc a chatrnost těla svého nemohu navštívit jednotlivých, umínil jsem sobě tímto listem a vzkazem zvěstovati vám slova Pána našeho Ježíše Krista, jenž jest Slovo Otcovo, a slova Ducha svatého, kteráž jsou duchem a životem.

To slovo Otcovo tak velebné, tak svaté a přeslavné zvěstoval nejvyšší Otec s nebes svatým Gabrielem, andělem svým, do života svaté a slavné Panny Marie, z jejíhož života přijalo opravdové tělo naší ubohosti a křehkosti. A on, ač byl bohat nade všecko, rozhodl se sám i s nejblažnější Pannou, Matkou svou, vyvoliti chudobu. A před umučením svým slavil s učedníky svými beránka a vzav chléb, díky činil a dobrořečil a lámal a dával, rka: »Vezměte a jezte, toto jest tělo mé.« A vzav kalich, řekl: »Toto jest krev má Nového zákona, která se vylévá za vás a za mnohé na odpuštění hříchů.« Potom se modlil k Otci, rka: »Otče, je-li možno, ať odejde kalich tento ode mne.« I stal se pot jeho jako krůpěje krve tekoucí na zem. A přece vložil vůli svou do vůle Otcovy,

řka: »Otče, staň se vůle tvá, ne jak já chci, nýbrž jak ty.« A bylo vůlí Otce, aby jeho milený a slavný Syn, jehož nám dal a jenž se narodil pro nás, sám sebe obětoval vlastní krví jako obět a žertvu na oltáři kříže, ne za sebe, skrze něhož učiněny jsou všechny věci, ale za hříchy naše, zanechav nám příklad, abychom následovali šlépějí jeho. A přeje si, abychom spaseni byli skrze něho a přijímali jej čistým srdcem a cudným tělem. Avšak málo je těch, kdož touží jej přijmouti a spasenu býti skrze něho, ač jeho jho sladké jest a břímě jeho lehké...

Kdož nechtějí okusiti, jak sladký jest Pán a milují tmu více než světlo, nechtějíce plniti přikázání Božích, zlořečení jsou; a o nich je pověděno prorokem: »Zlořečení, kdož se uchylují od přikázání tvých.« (Ž. 118, 21.) Ale, ó, jak blaženi a požehnáni jsou oni, kdož Boha milují a činí to, co řekl sám Pán v evangeliu: »Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a z celé mysli své a bližního svého jako sebe samého.« Milujme tedy Boha a klaňme se mu čistým srdcem a čistotnou myslí, poněvadž ten, jenž se o to nade všecko snažil, řekl: »Praví uctivatelé budou se klaněti Otci v duchu a pravdě.« Všichni totiž, kdož se mu klanějí, musí se mu klaněti v duchu pravdy.

Máme se zpovídati knězi ze všech hříchů svých a přijímatí tělo a krev Pána našeho Ježíše Krista od něho. Neboť, kdo nepřijímá jeho těla a nepije jeho krve, nemůže vejíti do království Božího. Ale

ať každý jí a pije hodně, neboť kdo nehodně přijímá, odsouzení sobě jí a pije, nerozsuzuje těla Páně. Nadto konejme hodně ovoce pokání. A milujme bližní jako sebe samé; a kdo nechce nebo nemůže milovati jich jako sebe, aspoň ať jim nečiní nic zlého, nýbrž dobře.

Kdož pak přijali moc souditi jiné, ať konají soud milosrdný, jako si sami přejí dostati milosrdenství. Neboť soud bez milosrdenství čeká toho, kdo neučinil milosrdenství. Mějmež tedy lásku a pokoru a udělujme almužny, poněvadž ony obmývají duše z poskvrn hříchů. Vždyť lidé všecko ztratí, co na tomto světě zanechají; přece však s sebou vezmou mzdu za lásku a almužny, které udělili, za něž dostanou od Pána odměnu a hojnou odplatu.

Máme se též postiti a zdržovati neřestí a hříchů a nadbytku pokrmu a nápoje, a býti katolíky. Máme též často navštěvovati kostely a ctíti duchovní a vážiti si jich, nejen pro ně, jsou-li hříšníci, nýbrž pro jejich úřad a přisluhování nejvyšším tělem a krví Pána našeho Ježíše Krista, což obětují na oltáři a přijímají a jiným podávají. A pevně vezme všichni, že nikdo nemůže býti spasen, leč skrze svatá slova Páně a skrze krev Pána našeho Ježíše Krista, o čemž kážou, což zvěstují a čímž přisluhují. A jen oni smějí jimi přisluhovati a ne jiní. Ale obzvláště řeholníci, kteří se zřekli světa, jsou zavázáni více a větších skutků konati, ale oněch neopomíjeti. Máme nenáviděti

svá těla s neřestmi a hříchy, poněvadž Pán dí v evangeliu: »Všechny neřesti a hříchy ze srdce vycházejí.«

Máme milovati nepřátele své a dobře činiti těm, kteří nenávidí nás. Máme zachovávatí příkazy a rady Pána našeho Ježíše Krista. Máme také sebe zapíratí a dávatí těla svá pod jho poddanství a svaté poslušnosti, jak každý přislíbil Pánu.

A žádný člověk ať není vázán z poslušnosti poslouchati někoho v tom, kde se páchá poklesek nebo hřích. Komu pak svěřena je moc poroučeti, a jest jmín za většího, ať jest jako menším a ostatních bratří sluhou a jednotlivým bratřím svým ať prokazuje milosrdenství a má je k nim tak veliké, jak by sobě přál, kdyby byl v podobném stavu. A pro hřích bratrův ať se na něho nehněvá, ale ať se vši pokorou a trpělivostí dobrotivě ho napomíná a snáší.

Nesmíme býti podle těla moudrými a chytrými, nýbrž máme býti prostými, pokornými a čistými. A mějme svá těla v opovržení a pohrdání, poněvadž všichni vlastní vinou jsme bídní a plní hniloby, páchnoucí červi, jak praví Pán skrze proroka: »Já jsem červ a ne člověk, opovržení lidem a pohrdání národu.« Nikdy nemáme toužiti, aby chom byli nad jinými, nýbrž spíše máme býti služebníky a poddanými všemu lidskému stvoření pro Boha.

A nade všemi, kdož toto učiní, a vytrvají až do konce, spočine Duch Boží a učiní si v nich obydlí

a útulek a budou dětmi Otce nebeského, jehož skutky konají a jsou ženichy, bratřími i matkami Pána našeho Ježíše Krista. Nevěstami jsme, kdykoliv Duchem svatým se snoubí věrná duše s Ježíšem Kristem. Bratřími jeho jsme, když plníme vůli Otce jeho, jenž jest v nebesích. Matkami jeho jsme, neseme-li jej v srdci i těle svém skrze lásku a čisté i cudné svědomí a rodíme jej skrze konání, které má svítiti jiným za příklad. Ó, jak jest slavné a svaté a veliké míti v nebi Otce! Ó, jak svaté, krásné a milostné míti Utěšitele v nebi za Ženicha. Ó, jak svaté a jak milé, potěšitelné, pokorné, pokojné, sladké a laskavé a nade všecko žádoucné je míti tak velikého bratra, jenž položil život svůj za ovce své a modlil se k Otci za nás, řka: »Otče svatý, zachovej ty ve jménu svém, které jsi mi dal. Otče, všichni, které jsi mi dal na světě, tvoji byli a ty jsi mi je dal. A slova, která jsi mi dal, dal jsem jim; a oni je přijali a poznali právě, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že jsi ty mě poslal. Já za ně prosím, neprosím to za svět. Požehnej a posvětiž je. A já posvěcuji sama sebe za ně, aby i oni posvěceni byli v jedno, jako i my jsme. Otče, chci, aby, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli slávu mou v království tvém.«

Tomu pak, jenž tolik pro nás vytrpěl a tolik dobrodiní nám udělil a ještě udělí v budoucnosti, ať vzdává všecko stvoření, které jest na nebi i na zemi, v moři v propastech, chválu, slávu, čest

a dobrořečení, poněvadž on jest síla a statečnost naše, jenž sám jest dobrý, sám nejvyšší, sám všemohoucí, podivuhodný, přeslavný a sám svatý, chvalitebný a požehnaný na nekonečné věky věkův. Amen.

Všichni pak oni, kteří nežijí v pokání a nepřijímají těla a krve Pána našeho Ježíše Krista a páchají neřesti a hříchy a jednají podle špatné žádostivosti a špatných chtíčů, a nezachovávají, co slíbili, nýbrž slouží tělesně světu tělesnými starostmi a péčí o tento svět a starostmi tohoto života, ošáleni od d'ábla, jehož syny jsou a jehož skutky konají, jsou slepci, poněvadž nevidí pravého světla, Pána našeho Ježíše Krista. Nemají Syna Božího v sobě, jenž jest pravou moudrostí Otcovou. O nich je řečeno: »Moudrost jejich sežrána jest.« Vidí, uznávají, chápají a pášou zlé věci a vědomě ničí duše. Vězte, slepci, oklamani nepřáteli svými, totiž tělem, světem a d'áblem, že tělu jest sladko páchatí hřích, ale trpko sloužití Bohu, neboť »všechny zlé chyby a hříchy ze srdce lidského vycházejí a pocházejí,« jak jest řečeno v evangeliu. A ničeho dobrého nemáte v tomto životě, ani v budoucím. Myslíte, že budete dlouho míti marnosti tohoto světa, ale jste obelháni, poněvadž přijde den a hodina, na niž nemyslíte, o níž nevíte a věděti nechcete.

Slábne tělo, smrt se blíží, přicházejí příbuzní a přátelé, řkouce: »Udělej pořádek!« Ejhle, manželka jeho a děti jeho, příbuzní a přátelé předstírají

pláč. A pohlédna, vidí je plakati a pohnut špatnou lítostí a přemýšleje u sebe, praví: »Hle, duši i tělo a všechny své věci kladu do rukou vašich.« Opravdu, tenhle člověk jest zlořečen, že svěřuje a odevzdává duši i tělo a všecko své do takových rukou. Proto řekl Pán skrze proroka: »Zlořečený člověk, který důvěřuje v člověka.« - I zavolají rychle kněze. Řekne mu kněz: »Chceš přijmouti pokání za všechny hříchy své?« Odpoví: »Chci!« - »Chceš dostiučiniti za spáchané viny i těm, kteréš ošidil, podle možnosti ze svého statku?« Odpoví: »Nechci!« A kněz řekne: »Pročpak ne?« Odpoví: »Protože všechno jsem složil do rukou příbuzných a přátel.« - A začíná ztráceti řeč a tak umírá onen ubožák. Ale vězte všichni, že umírá-li někdo kdekolivěk a jakkolivěk v těžkém hříchu bez zadostiučinění, a může zadostiučiniti a neučiní tak, d'ábel vyrve mu duši z těla, a to s takovou úzkostí a bolestí pro něho, jaké žádný pochopiti nemůže, leč ten, kdo ji snáší. A všechny vlohy a moc, vzdělání a moudrost, kterou si myslel, že má, odňata bude od něho. A příbuzným a přátelům zanechává a oni odnesou a rozdělí jmění jeho a potom řeknou: »Prokleta buď jeho duše, poněvadž nám mohl více dáti a víc nám vyzískati, než vyzískal.« Tělo sežerou červi. A tak zahubí tělo i duši v tomto kratičkém živobyті a půjde do pekla, kde bude trápen do konce.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Všecky, k nimž tenhle list dojde, já bratr Fran-

tišek, menší sluha váš, prosím a zapřisahám v lásce, kterouž Bůh jest, a touže zlíbatí nohy vaše, abyste tato slova a jiná slova Pána našeho, Ježíše Krista s pokorou a láskou přijali, dobrotivě je plnili a dokonale zachovávali. A kdož neumějí čísti, ať si je často dají předčítati, a ať je mají u sebe se svatým životem až do konce, neboť duchem a životem jsou. A kdo se podle nich řídití nechce, bude se mu odpovídati v den soudný před stolicí Kristovou. A všem těm, kdož je laskavě přijmou a jim porozumí a pošlou jiným za vzor, jestli v nich vytrvají až do konce, požehnej Otec i Syn i Duch svatý. Amen.

Svatý Václave

1. Svätý Václave, - vévodo české země, - kníže náš, - pros za nás Boha, - svatého Ducha. - Kriste eleison.
2. Ty jsi dědic české země, - rozpomeň se na své plémě; - nedej zahynouti - nám ni budoucím, - svatý Václave. - Kriste eleison.
3. Pomoci my tvé žádáme, - smiluj se nad námi, - utěš smutné, - zažeh vše zlé, - svatý Václave. - Kriste eleison.
4. Nebeské jest dvorstvo krásné, - blaze tomu, kdo tam dojde, - v život věčný, - oheň jasný - svatého Ducha. - Kriste eleison.
5. Maria, Matko žádoucí, - tys Královna velmo- houcí, - prosíš za nás, - za křesťany, - svého Sy- na, - Hospodina. - Kriste eleison.
6. Andělé svatí nebeští, - račte nás k sobě přivésti - tam, kdež chvála - nepřestává - věčného Boha. - Kriste eleison.
7. Všichni svatí za nás proste, - zahynouti nám nedejte, - svatý Víte, - svatý Norberte, - svatý Prokope, - svatý Zikmunde, - svatý Vojtěše, - svatý Jene Nepomucký, - svatá Lidmilo, - svatý Václave. - Kriste eleison.
8. Bohu Otci chválu vzdejme, - svatým křížem se žehnejme, - ve jménu Otce - i Syna jeho - i Du- cha svatého. - Kriste eleison.

Tam, kde strmí Církev týmě

Papežská hymna

1. Tam, kde strmí Církev týmě, - v staroslavném věčném Římě, - z národů všech jazykové - svorně pějící v písni nové: - [Bože, Pia jedenáctého žehnej nám a zachovej!:]
2. Sedmi chlumuův banež zlaté, - vatikánské síně svaté, - hroby svatých v širém kraji - ozvěnou se otřásají: - [Bože, Pia . . .:]
3. Velebně náš zpěv se vznáší - nad oblohou země naší, - po rovinách, moři, lese - k Římu prosby hlas se nese: - [Bože, Pia . . .:]
4. Pohlížíme k vám též vzhůru, - pějete s námi v lásky kůru, - rozněťte nás, nebešťané, - ať náš zpěv zde neustane. - [Bože, Pia . . .:]

NĚKTERÉ POKYNY

Postup při přijetí do sv. Církve

1. Nejprve dlužno zkoumati a přesvědčiti se, zda žadatel má čistý úmysl a nevedou-li ho důvody hmotné neb nízké.

2. Děti, dosáhnuvší užívání rozumu, a dospělí mu-
sí býti v y u č e n í ve sv. víře na tolik, kolik jí neznají.

3. Po vyučení se podrobí zkoušce před knězem.

4. Poté ohlásí u politického úřadu svůj přestup k církvi katolické. Formuláře přestupu se dostanou na každém farním úřadě, žadatel jej vyplní a podpíše a odevzdá jej sám neb někdo jiný u příslušného okresního úřadu neb magistrátní úřadovny.

Toto vše (1.—4.) dosud může obstarati vzdělaný laik, který umí vyučiti žadatele nutným pravdám sv. víry.

5. Potom se představí duchovnímu správci svého bydliště, který si obstará potřebné dovolení od biskupa.^{x)} Nutno předložiti křestní (oddací) list a potvrzení o úředním ohlášení přestupu.

6. Podle úmluvy s duchovním správcem se dostaví žadatel k němu a složí před dvěma svědky vyznání víry.

7. Nato jest pokřtěn, nebyl-li před tím křtěn platně.

8. Potom jest zbaven exkomunikace, byl-li předtím platně pokřtěn.

^{x)} *... ..* *... ..* 535

9. Následuje sv. zpověď a sv. přijímání.

10. Úkon se potvrdí a podpíše kajícníkem a dvěma svědky.

(Je-li někdo nepokřtěn, vykoná před křtem vyznání hříchů, aby tím vzbudil lítost nad nimi.)

Kdo byl pokřtěn pochybně, musí býti pokřtěn podmíněčně a potom jest také podmíněčně zbaven exkomunikace.

Sanace manželství

1. Sanovati dlužno každé spojení manželské, které není mezi katolíky uzavřeno před příslušným katolickým farářem, neboť každé jiné jest před Bohem neplatné.

2. Sanovati, t. j. platně uzavřítí, možno jen spojení, kde není překážek. Není možno sanovati spojení, v němž jeden z manželů byl platně katolicky oddán s někým jiným a když tento ještě žije. Byl-li předtím oddán s někým jiným civilně neb před nekatolickým duchovním, možno sňatek katolicky nyní uzavřítí, není-li jiných překážek.

3. Sanace se děje nenápadně, od ohlášek se dostane dispens a děje se na žádost snoubenců jen před dvěma svědky.

V NEJVYŠŠÍ POTŘEBĚ

I. Křest z nouze

Umírá-li nemluvně (asi do 5 let) a není-li přítomen kněz, pokřtíme je slovy, lijíce zároveň vodu na hlavu:

Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Nevíme-li, zda bylo již pokřtěno nebo ne, křtíme takto:

Nejsi-li pokřtěn, já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Nevíme-li, zdali ještě žije, či již jest mrtvo, křtíme takto:

Jsi-li živ, já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

II.

Děti s užíváním rozumu a dospělé lidi možno v nejvyšší potřebě pokřtiti (v umírání), věří-li v Ježíše Krista. I ptáme se jich:

- 1. Věříš v Boha jediného, který odmění dobré a potrestá zlé?**
- 2. Věříš, že Ježíš Kristus jest pravý Bůh a tvůj Vykupitel?**
- 3. Věříš ve tři božské osoby, Otce, Syna i Ducha Svatého?**
- 4. Chceš být pokřtěn?**

III. Smrt bez kněze

Umírá-li někdo a není přítomen kněz, můžeme zachrániti jeho duši tím, že vzbudíme s ním dokonalou lítost (u nepokřtěného, kterému nemůžeme již vykládat víru v Ježíše Krista), vzbudíme také pro jistotu lítost dokonalou bez zmínky o zjevení. Jest to pro případ, že jest bez víry v Ježíše Krista bez vlastní viny (bona fide) - asi takto:

Bože a Pane můj, lituji všech hříchů celého života, protože jsem odporoval Tobě, jenž jsi věčná dobrota. Bože, smiluj se nade mnou!

U pokřtěného jinověrce, který věří v Ježíše Krista, přidáme:

Ježíši Kriste, Spasiteli světa, lituji z celé duše, že jsem Tebe, jenž jsi láska věčná, urážel. Můj Ježíši, v Tebe věřím, v Tebe doufám, Tebe miluji.

Při umírajícím katolíkovi:

Bože můj, věřím v Tebe a ve vše, co Ježíš Kristus učil a Církev katolická věřiti velí. Ježíši Kriste, v Tebe doufám, Ježíši Kriste, Tebe miluji a všech hříchů z lásky k Tobě lituji. Maria Panno, pros za mne v hodinu smrti mé. Amen.

IV.

Máme-li křížek, opatřený odpustky pro hodinku smrti, jak jej mohou někteří kněží světiti, řekneme umírajícímu:

**Pane Ježíši, uděl mi odpuštění všech hříchů
mých i trestů za ně. Můj Ježíši, milosrdenství!**

A podáme umírajícímu kříž k políbení. Tím můžeme i bez kněze zachránit duši, i když žila v těžkých hříších a udělit jí i plnomocné odpustky. Tím vykonáme, co můžeme, účinek je v rukou Božích.

V. Voláme-li kněze k nemocnému,

nutno oznámiti: přesnou adresu, nemoc, stav nemocného (zda při vědomí), zda může přijmout svaté Přijímání (nevrací-li potravu), zda si přeje kněze či ne, zda příbuzní kněze připustí.

Abortus — potrat	103
»Adoro Te devote« (hymnus sv. Tomáše Akvinského)	387
adventní mše svatá	172
akce katolická	88
sv. Ambrož - hymnus sv. Ambrože a Augustina	361
andělé (mše svatá)	235
Anděl Páně	322
apoštolát laický v Katolické akci	89
apoštolové laičtí v Katolické akci	89
apoštol laický a biřmování	113
apoštolská modlitba o vniknutí do nepřá- telských duší	477
apoštolští pracovníci — jejich modlitba	408
sv. Augustin — jeho Vyznání	515
»Ave, Maris stella...«	400
Bílá sobota	18
biřmovací kmoťři	113
— jejich znalosti	113
— sv. patron	115

sv. biřmování	56, 113
modlitba sv. Bonaventury o sedm darů Ducha sv.	114
sv. biřmování a laický apořtol	113
blahoslavenství (osmero)	69
bohoslužby nekatolíků	102
sv. Bonaventura — jeho rozjímání	516
— o cestě duře	517
— o umučení a lásce Krista Pána	520
— jeho modlitba o sedm Darů Ducha sv.	114
»Bože, chválíme Tebe« (hymnus sv. Ambro- že a sv. Augustina)	361
Boží milost	104
Boží přikázání (desatero)	93, 122
Boží zákon	64
Božské Srdce Páně — smírná modlitba ve svátek B. S. P.	364
Canon missae	155
cesta duře — rozjímání sv. Bonaventury	517
cesta — hříšná	453
— k dokonalé ctnosti	71
— její prostředky	71
— její překážky	74
— modlitby před cestou	326
Církev — její tajemství	53
— modlitba za Církev	457
církevní: klatba	103
majetek	102
přikázání	96
rok (jeho části)	14
soud	101
tresty	103

cizí hříchy	120
completorium (večerní modlitby Církve sv.)	311
ctnost	63, 69
ctnosti: Božské	69
mravní	69
cuďnost — modlitba za cuďnost	460
cvičení duchovní (exercicie)	483

Č asopisy zakázané	100
částečné zpytování svědomí	382
čeští patronové — litanie	448
četba duchovní	72, 380
četba duchovní — zdroje	499

D enní modlitby různé	395
denní pořádek	485
den posvěcený	297
desatero Božích přikázání	93, 123
dešť — modlitba za vyprošení deště	459
devítidenní pobožnosti	492
Devítník	16
díkůčinění	361
do ba : I. adventní (mše sv.)	172
II. vánoční (mše sv.)	178
III. postní (mše sv.)	186
IV. velikonoční (mše sv.)	195
V. svatodušní (mše sv.)	201
dobré skutky	106
dokonalá lítost (nadpřirozená)	125
dokonalost	68
dokonalost — její cesta	71
— její prostředky na cestě	71

dokonalost — její stupně	70
Družiny mariánské	82
duchovní: cvičení (exercicie)	483
četba	72, 380
četba — zdroje	499
obnova	479
sv. přijímání	394
vedení: a) jednotlivé	77
b) souborné či kolektivní	79
Duch sv. — vzývání Ducha svatého	358
duše — její život	58
— její smrt (hřích)	59
duševní práce — modlitba před duševní prací	384
E pištola sv. Pavla ke Korintským	513
E ucharistie	50
evangelické rady	70
evangelium: povšechně	62
sv. Jana (poslední)	169
sv. Jana (z Evangelia)	511
sv. Matouše (řeč na hoře)	501
exercicie — duchovní cvičení	483
sv. F rantišek z Assisi — jeho Chvály Boží	393
— jeho list ke všem věrným	524
H lad — modlitba v čas hladu	458
hlavní hříchy	121
hněv	122
Hod Boží velikonoční	18

hodina: ranní (Prima)	298
večerní (Kompletář)	311
smírná	487
hodinky (malé): k Božskému Srdci Páně	408
o Marii Neposkvrněné	423
temné	17
horská řeč (z Evangelia sv. Matouše)	501
hřích — modlitba po hříchu	459
— modlitba za prominutí hříchu	468
— smrt duše	59
hříchy: cizí	120
hlavní	121
těžké	126
hříšníci — modlitba za jejich obrácení	459
hymna: svatováclavská	533
papežská	534
hymnus: sv. Ambrože a sv. Augustina	361
sv. Tomáše Akvinského	387
«Chval Sione» (sekvence sv. Tomáše Akvinského)	389
chvály Boží sv. Františka z Assisi	393
Index	100
Itinerarium	326
sv. Jan — Evangelium (poslední)	169
sv. Jan — z Evangelia	511
Ježíš Kristus — Král (mše svatá)	217
jinověrec umírající (vzbuzení lítosti)	538
nejsv. Jméno Ježíš — litanie	429
sv. Josef	438

Kající žalmy (sedmero žalmů)	333
kajícnost	83
kalendář liturgický	21
kánon	155
katolická akce	88
katolické školy	103
katolík — nový člověk	52
katolík umírající (vzbuzení lítosti)	538
klatba církevní	103
kmotři — jejich povinnosti (všeobecně)	103
— při křtu sv.	110
— jejich povinnosti	110
— při biřmování	113
— jejich povinnosti	113
kněžstvo — svátost svěcení kněžstva	293
— modlitba o kněze	294
— modlitba za duchovního pastýře	294
knihy zakázané	100
kolektivní vedení	79
kompletář (večerní hodina)	311
Korintským (výňatek z první epištoly sv. Pavla)	513
království Boží — prosby za jeho zájmy	407
kremace	101
Kristus Král — zasvěcení službě Ježíše Krista - Krále	394
— zászvětná modlitba lidského pokolení ve svátek Krista Krále	366
křest: dospělých	110
od nekatolického duchovního	103
podmínečný	537
slavný	110
svatý	56, 109

křest: z nouze	110
z nouze (forma)	537
křestní kmotři	110
křestní sv. patron	112
modlitba k němu	112
kříž — modlitby před křížem	280
křížek odpustkový	539
křížová cesta	453
Květná neděle	16
Laický apoštol a sv. biřmování	113
laický apoštolát (v Katolické akci)	89
laičtí apoštolové (v Katolické akci)	89
lakomství	121
láska a umučení Krista Pána (rozjímání sv. Bonaventury)	520
láska — modlitba za lásku	461
»Lauda Sion...« (sekvence sv. Tomáše Akvinského)	389
lenost	122
list sv. Františka ke všem věrným	524
litanie: k nejsv. Jménu Ježíš	429
k nejsv. Srdci Ježíšovu	432
ke sv. Josefu	438
ke všem svatým	440
loretánská	434
o sv. patronech českých	448
za umírající	347
lítost — (její vzbuzení) dokonalá	538
— nedokonalá	125
— v hodině smrti jinověrce	538
— v hodině smrti katolíka	538

liturgické modlitby	298
liturgický kalendář	21
Majetek církevní	101
manželé (povinnost společného života)	102
manželství — všeobecně	295
— jeho sanace	102, 536
— platné uzavření	536
P. Maria — litanie loretánská	434
nejsv. P. Maria Neposkvrněná (malé hodinky)	423
Mariánské družiny	82
sv. Matouš: z Evangelia (řeč na hoře)	501
matutinum tenebrarum	17
měsíční rekolekce	479
mešní řád	141
milost: Boží	104
posvěcující	53
mysl — její soustředěnost, usebranost	72
mír — modlitba za mír	458
modlitba: všeobecně	61
před křížem	280
před Ukřižovaným	280
vnitřní	71, 105
vnitřní — rozjímání	377
modlitby: liturgické	298
před cestou	326
ranní	367
ranní Církve svaté (Prima)	298
stolní před jídlem	323
stolní po jídle	324
střelné	496
večerní	372
večerní Církve svaté (kompletář)	311

mše svatá — modlitba po mši svaté	171
mše svatá: o Andělich	235
o Ježíši Kristu - Králi	217
o Nejsvětější svátosti oltářní	210
o Nejsvětější Trojici	223
o Panně Marii	230
o sv. Cyrilu a Metoději	247
o sv. Václavu	241
v různých potřebách	251
za zemřelé	256
mše svaté podle církevních dob:	
I. adventní	171
II. vánoční	178
III. postní	186
IV. velikonoční	195
V. svatodušní	201
Nadpřirozená (dokonalá) lítost	125
Nanebevstoupení Páně	18
návštěva Nejsvětější svátosti (modlitba)	385
nebezpečí — modlitba v čas velikých převra-	
   tů a nebezpečí	461
nedokonalá lítost	125
Nejsvětější svátost oltářní — modlitba při	
   návštěvě Nejsvětější svátosti	385
   — mše svatá	210
Nejsvětější Trojice	223
nejvyšší potřeby — pokyny v nejvyšších po-	
   třebách	537
nekatolíci — zakázaná účast na jejich boho-	
   službách	102
nemocní — jejich modlitby	345
   — modlitba těžce nemocného	474

nemocní — modlitby u nemocného	344
— modlitba za nemocné	459
— sv. pomazání	289
— sv. přijímání	286
nemocný — co oznámíme knězi, jehož voláme k nemocnému	539
Neposkvrněná Panna Maria (malé hodinky)	423
nepřátelé — prosba za pomoc proti nepřá- telům	474
nepřátelský případ — modlitba v době ne- přátelského případu nebo války	463
neštědlost	121
nouzový křest — forma	537
— všeobecně	110
noveny	492
noviny zakázané	100
Nový zákon (zjevení)	94
Obět mše svaté	137
obět smíru	87
obnova ducha	479
obnovení slibu křestního	111
obrácení hříšníků — modlitba za obrácení hříšníků	459
obyčejné podmínky odpustků	494
odpustkový křížek	539
odpustky — tolikrát, kolikrát	495
offertorium	138
osmero blahoslavenství	69
oleje sv.	17
Panna Maria (mše svatá)	230
»Pange lingua gloriosi...«	355

papež — modlitba za papeže	457
— modlitba lidu za papeže	467
papežská hymna	434
sv. Pavel (z epištoly ke Korintským)	513
pátek — modlitba ve 3 hod. odpoł.	397
— první pátek v měsíci	486
sv. patron biřmovací	115
— modlitba k němu	115
patronové čeští — litanie	448
sv. patron křestní	112
— modlitba k němu	112
perikopy	28
pobožnosti devítidenní	492
počasí — modlitba lidu za jasné počasí	458
podmínečný křest	537
podmínky odpustků obyčejných	494
pohřeb — modlitby při pohřbu	353
pokání	56, 83, 116
pokora — modlitba za pokoru	460
pokušení — modlitba v pokušení	459
sv. pomazání nemocných	289
pomoc proti nepřátelům — prosba za pomoc	474
Popeleční středa	16
porciunkule	495
poručníci — jejich povinnosti	103
pořádek denní	405
poslední evangelium (sv. Jana)	169
postní: řád	97
— mše svatá	186
posvěcující milost	53
potrat (abortus)	103
potřeby různé — modlitby v různých	
— potřebách	457
— potřebách nejvyšší (pokyny)	537

povinnosti: kmostrů birmovacích	113
kmostrů křestních	110
poručníků	102
rodičů	102
požehnání: obydlí	343
svátostné	355
práce — modlitba před prací	384
— modlitba po práci	385
práce duševní — modlitba před duševní prací	384
přátelé — modlitba za přátele	460
předpostí	16
preface	124
preface o Narození Páně	215
preface o Ježíši Králi	222
preface o Nejsvětější Trojici	228
preface o Panně Marii	233
preface obyčejná	240
preface ve mších za zemřelé	266
překážky na cestě k dokonalé ctnosti	74
přepad nepřátelský — modlitba v době nepřátelského přepadu nebo války	463
převrat — modlitba v čas velikých převratů a nebezpečí	461
»Přijď, ó Duše přesvatý«	358
přijetí do sv. Církve	535
sv. přijímání	51, 138, 270
— modlitby před sv. přijímáním	273
— po sv. přijímání	277
— příprava vnější	56, 271
— při sv. přijímání	277
sv. přijímání duchovní	394
sv. přijímání nemocných	286
příkázání: Boží (desatero)	93, 123
církevní	96

rorate	139
rozjímání (vnitřní modlitba)	377
rozjímání sv. Bonaventury	516
— o cestě duše	517
— o umučení a lásce Krista Pána	520
růženec	452
různé potřeby — modlitby v různých po- třebách	457

Řád mešní	141
řád postní	97
řád Třetí sv. Františka	79
řeč na hoře (z Evangelia sv. Matouše)	501
řeholní sliby	482

Sanace manželství	102, 536
sdužení činná v Katolické akci	89
sebranost mysli	72
sedmero kajících žalmů	333
sekvence sv. Tomáše Akvinského ve mši Bo- žího Těla	389
septuagesima	16
středa popeleční	16
Smrtelná neděle	16
Svatý týden (veliký)	16
sjednocení Církve — modlitba za sjednocení	405
skonání — modlitby po skonání	353
skutky dobré	106
slavný křest	110
slib křestní — jeho obnova	111
sliby řeholní	482

smír — jeho obět	87
smírná: hodina	487
modlitba	364
smrt bez kněze	538
smrt duše	59
smrt — lítost v hodině smrti jinověrce . . .	538
— lítost v hodině smrti katolíka . . .	538
smysly — jejich výchova vnější: trpná . . .	84
— jejich výchova vnější: činná . . .	84
— jejich výchova vnitřní	86
souboj	103
soud církevní	101
soustředění myslí	72
spalování mrtvol	101
společnosti Církví sv. zakázané	101
spolky činné v Katolické akci	89
Srdce Páně — denní modlitba rodin zasvě-	
cených Srdci Páně	405
— litanie k Srdci Ježíšovu	432
— malé hodinky k Božskému	
Srdci Páně	408
— smírná modlitba	364
»Stabat mater dolorosa...«	401
»Stojí matka zarmoucená...«	401
stolní modlitby: před jídlem	323
po jídle	324
střelné modlitby	496
studium — modlitba před studiem	384
stupně dokonalosti	70
svátky zasvěcené	96
svatodušní mše svatá	201
svátosti (křest - bířmování - pokání - poma-	
zání nemocných - stav manželský - svěcení	
kněžstva - Nejsvětější svátost oltární) . . .	55

Nejsv. svátost oltářní	56, 137
Nejsv. svátost oltářní — mše svatá	210
— modlitba při návštěvě Nejsvětější svátosti	385
svátost: manželství	295
pokání	116
svěcení kněžstva	293
svěcení kněžstva	56, 293
stav manželský (svátost)	56
stvoření — obraz Boha	47
svědomí — jeho zpytování 73, 105, 116, 123,	373
— jeho zpytování částečné	382
— jeho zpytování pro obnovu ducha	480
Školy katolické	103
Tajemství: Církve	53
— svatého růžence (radostného, bo- lestného a slavného)	453
»Tam, kde strmí Církve týmě...«	534
temné hodinky	17
»Tě Boha chválíme« (hymnus sv. Ambrože a sv. Augustina)	361
»Te Deum laudamus« (hymnus sv. Ambrože a sv. Augustina)	361
Tělo Páně	105
těžké hříchy	126
tolikrát — kolikrát	495
sv. Tomáš Akvinský — jeho hymnus	387
— jeho sekvence	389
touha po Bohu — modlitba	472
tresty církevní	103

Třetí řád sv. Františka	79
Nejsv. Trojice	58
Nejsv. Trojice (mše svatá)	223
trpělivost — modlitba za trpělivost	460
týden — modlitby na každý den v týdnu	395
týden svatý	16
Ukřižovaný — modlitby před Ukřižovaným	280
umírající: jinověrec (vzbuzení lítosti)	538
katolík (vzbuzení lítosti)	538
— litanie za umírající	347
umučení a láska Krista Pána (rozjímání sv. Bonaventury)	520
úmysl přímý	105
usebranost	72
sv. Václav — mše svatá	241
— hymna	533
válka — modlitba v době války neb nepřá- telského přepadu	463
vánoční mše svatá	178
večerní: hodina (kompletář)	311
modlitba Církve svaté (kompletář)	311
modlitby	372
»Věčné Slovo...« (modlitba apoštolských pracovníků)	408
věčný život	56, 57
vnitřní výchova smyslů	86
velikonoční mše svatá	195
Veliký pátek	18
Veliký týden	16
»Veni Creator Spiritus«	359

zjevení Nového zákona (evangelium)	62, 94
zničení počatého lidského života	103
zpytování svědomí	73, 105, 116, 123, 373
zpytování svědomí: částečné	382
pro obnovu ducha	480
sv. zpověď	130
— před sv. zpovědí	126
— při sv. zpovědi	130
— po sv. zpovědi	132, 135
»Zvěstuj těla vznešeného...«	355

Žalmy kající (sedmero žalmů)	333
život Boha	46
život duše	58
život lidský — zničení po početí	103
život věčný	56, 57

Ž A L M Y

První číslice značí žalm — druhá stránku

Žalm 4	313	žalm 31 (druhý	
„ 5	464	žalm kající)	334
„ 6 (první		„ 37 (třetí	
žalm kající)	333	žalm kající)	335
„ 12	465	„ 41	472
„ 16	466	„ 50 (čtvrtý	
„ 19	467	žalm kající)	337
„ 21	415	„ 50	127
„ 24	468	„ 53	299
„ 26	469	„ 53	474
„ 29	471	„ 83	385, 421

Žalm	87	. . .	409	Žalm	118 ii	. . .	303
„	87	. . .	474	„	129 (šestý		
„	90	. . .	315		žalm kající)		340
„	100	. . .	476	„	133	. . .	317
„	101	(pátý		„	141	. . .	417
	žalm	kající)	338	„	141	. . .	345
„	102	. . .	132	„	142 (sedmý		
„	107	. . .	419		žalm kající)		341
„	107	. . .	477	„	144	. . .	411
„	115	. . .	413	„	145	. . .	345
„	118	. . .	301				

Pax et Bonum!	7
Ke druhému vydání	8
Rozdělení knihy	9
O užití této knihy	10
O církevním roku a jeho částech	14
Liturgický kalendář	21
Velikonoční tabulka	26
Části Písma sv., jak se čtou:	
A. o nedělích	28
B. o svátcích Páně	34
C. ve dny postní a velikonoční	35
D. o svátcích Panny Marie	39
E. o svátcích známějších svatých	39

DÍL PRVÝ

VĚČNÉ ZÁKLADY	45
Život Boha a jeho cesta k člověku	46
Cesta člověka k Bohu	58
ZÁKLADY DOBRA	
Nejsvětější ideály	67
Překážky na cestě	74

Mše podle církevních dob

I. Doba adventní. Mše sv. Rorate . . .	172
II. Doba vánoční. Mše sv. Puer natus	178
III. Doba postní. Mše sv. o Popelci . . .	186
IV. Doba velikonoční. Mše sv. Hodu Božího	195
V. Doba svatodušní. Mše sv. o Duchu sv.	201
VI. Mše sv. podle svátků nebo dnů v týdnu	
O Nejsv. svátosti	210
Ježíše Krista Krále	217
Nejsv. Trojice	223
O Panně Marii	230
Andělů	235
O sv. Václavu	241
O sv. Cyrilu a Metoději	247
V různých potřebách	251
Za zemřelé	256
Svaté přijímání	270
Před sv. přijímáním	273
Při sv. přijímání	277
Po sv. přijímání	277
Modlitba před Ukřižovaným	280
Děkovný žalm po sv. přijímání	283
Sv. přijímání nemocných	286
Svaté pomazání nemocných	289
Svátost svěcení kněžstva	293
Modlitba o kněze	294
Modlitba za duchovní pastýře	294
Svátost manželství	295

DÍL TŘETÍ

CESTA ČLOVĚKA K BOHU

Posvěcený den 297

A. Cesta s Církví svatou (liturgické modlitby)

Ranní modlitba Církve (Prima) . . . 298

Večerní modlitba Církve (Completorium) 311

Anděl Páně 322

Regina coeli 323

Modlitby stolní 323

Před cestou - Itinerarium 326

Sedmero kajících žalmů 333

Požehnání obydlí 343

U nemocného 344

Modlitby nemocného 345

Při umírání 347

Po skonání 353

Při pohřbu 353

Svátostné požehnání

Pange, lingua 355

Vzývání Ducha sv.

Veni, Sancte 358

Veni, Creator 359

Díkůčinění

Te, Deum, laudamus 361

Smírná modlitba ve svátek Srdce Páně 364

Zásvětná modlitba ve svátek Krista Krále 366

B. Modlitby soukromé

Ranní modlitby 367

Večerní modlitby 377

Vnitřní modlitba (Rozjímání) . . . 377

Duchovní četba	380
Zpytování svědomí částečné	382
Před studiem a jinou duševní prací	384
Před prací	384
Po práci	385
Při návštěvě Nejsv. svátosti	385
Adoro te devote	387
Lauda, Sion	389
Chvály Boží sv. Františka	393
Duchovní přijímání	394
Modlitba a zasvěcení Kristu Králi (plnom. odpustky)	394

Různé denní modlitby

V neděli k Nejsv. Trojici	395
V pondělí k sv. Andělům a sv. Michalu	396
V úterý k sv. apoštolům	396
k sv. Antonínovi	396
Ve středu k sv. Josefu	397
Ve čtvrtek k Nejsv. svátosti	397
V pátek k utrpení Páně (ve 3 hod.)	397
V sobotu k Nejbl. Panně Marii	399
Hymnus na nejsv. Pannu (Ave, Ma- ris stella)	400
Hymnus o bolestné Matce (Stabat Mater)	401
Zasvěcení rodin Srdci Ježíšovu	404
Denní obnova zasvěcení	405
Modlitby za sjednocení Církve	405
Prosby za zájmy Království Božího	407
Modlitby apoštolských pracovníků	408
Malé hodinky k Srdci Páně	408
Malé hodinky k Neposkvrněné	423

Litanie

k nejsv. jménu Ježíš	429
k nejsv. Srdci Ježíšovu	432
loretánská	434
k sv. Josefu	438
ke všem svatým	440
k sv. patronům českým	448
Růženec	452
Křížová cesta	453

V různých potřebách

Za papeže	457
Za církev	457
Za vlast	457
Za rodiče	458
Za mír	458
V čas hladu	458
Za jasné počasí	458
Na vyprošení deště	459
V pokušení	459
Po hříchu	459
Za obrácení hříšníků	459
Za nemocné	459
Za přátele	460
Za cudnost	460
Za pokoru	460
Za trpělivost	460
Za lásku	461
V osobním pronásledování pro sv. víru	461
V čas velikých nebezpečí a převratů	461
V době války neb nepřátelského přeřpadu	463

Žalmy podle potřeby

Důvěrná modlitba v pronásledování,

žalm 5	464
------------------	-----

V tísní, žalm 12	465
V nevinném utrpení, žalm 16	466
Za sv. Otce, žalm 19	467
Za odpuštění hříchů, žalm 24	468
Důvěra v Boha vítězná, žalm 26	469
Díky za milosti, žalm 29	471
Touha po Bohu, žalm 41 a 42	472
Prosba za pomoc proti nepřítelům, ž. 53	474
V těžké nemoci, ž. 87	474
Předsevzetí Bohu, ž. 100	476
Modlitba apoštola, aby vnikl do nepřá- telských duší, ž. 107	477

DÍL ČTVRTÝ

PŘI RŮZNÝCH PŘÍLEŽITOSTECH

Den obnovy ducha	479
účel, způsob, pořádek, zpytování svě- domí, pokyny, závěr	479
Duchovní cvičení čili exercicie	483
denní pořádek	485
První pátek v měsíci	486
Smírná hodina	487
úcta, adorace, díky, smír, prosby, zakončení	488
Noveny	492
O d p u s t k y	493
Střelné modlitby	496

DÍL PÁTÝ

ZDROJE	499
Z evangelia sv. Matouše, řeč na hoře	501

Z evangelia sv. Jana, řeč na rozloučenou	. 511
Z první ep. sv. Pavla ke Kor., velepíseň lásky	513
Z Vyznání sv. Augustina	 515
Z rozjímání sv. Bonaventury	 516
O cestě duše	 517
O umučení a lásce Krista Pána	 520
Jak psal sv. František věřícím	 524

HYMNY

Svatý Václave	 533
Tam, kde strmí	 534

NĚKTERÉ POKYNY

Postup při přijetí do Církve	 535
Sanace manželství	 536
V nejvyšší potřebě, křest z nouze	 537
dokonalá lítost	 538
plnom. odpustky	 539
Co oznámit před zaopatřením	 539

NEJČASTĚJŠÍ MODLITBY

ranní	367
večerní	372
před jídlem	323
po jídle	324
k požehnání	355
po mši svaté	171
vzývání Ducha svatého	358
díkůčinění (Te Deum)	361

V NEJVYŠŠÍ POTŘEBĚ

KŘEST Z NOUZE	537
DOKONALÁ LÍTOST	538
PLNOM. ODPUSTKY	539

**P. Dr. Jan Ev. Urban OFM:
K BOHU. Vůdce duchovního
života katolické inteligence. —
Druhé, rozmnožené vydání vy-
šlo v září L. P. 1936 nákla-
dem »Vyšehradu«, spol. s r. o.
v Praze. Vytiskla Českoslo-
vanská akc. tiskárna v Praze.**